

.. Rigveda Mandala 10 ..

॥ ऋग्वेदः मण्डलं १० ॥

अग्ने॑ बृह॒न्नुष॑सामूर्ध्वो॑ अ॒स्थान्नि॑र्जग॒न्वान्तम॑सो॒ ज्योति॑षागात् ।
अ॒ग्निर्भानु॑ना रु॒शता॑ स्व॒ङ्ग आ जा॒तो वि॒श्व्वा स॒द्मान्य॑प्राः ॥ १०.००१.०१
स जा॒तो गर्भो॑ अ॒सि रोद॑स्योर॒ग्ने चा॒रुर्विभृ॑त ओष॒धीषु॑ ।
चि॒त्रः शिशुः॑ परि॒ तमांस्य॑क्तून्प्र॒ मातृ॑भ्यो अधि॒ कनिक्र॑दद्गाः ॥ १०.००१.०२
विष्णु॑रि॒त्था पर॑ममस्य वि॒द्वाञ्जा॑तो बृह॒न्नभि॑ पाति॒ तृतीय॑म् ।
आ॒सा यद॑स्य॒ पयो॑ अ॒क्रत॑ स्वं स॒चेत॑सो अ॒भ्यर्च॑न्त्यत्र ॥ १०.००१.०३
अत॑ उ॒ त्वा पि॒तुभृ॑तो॒ जनि॑त्रीर॒न्नावृ॑धं प्रति॑ च॒रन्त्य॑त्रैः ।
ता ई॒ प्रत्ये॑षि॒ पुन॑र॒न्यरू॑पा अ॒सि त्वं वि॒क्षु मानु॑षीषु होता ॥ १०.००१.०४
होता॑रं चि॒त्रर॑थम॒ध्वर॑स्य॒ यज्ञ॑स्य॒ यज्ञ॑स्य॒ केतुं॑ रु॒शन्त॑म् ।
प्रत्य॑र्धिं दे॒वस्य॑दे॒वस्य॑ म॒ह्ना श्रि॒या त्व॑श्चि॒ग्निम॑ति॒धिं जना॑नाम् ॥ १०.००१.०५
स तु व॑स्त्रा॒ण्यध॑ पेश॒नानि॑ व॒सानो॑ अ॒ग्निर्नाभा॑ पृथि॒व्याः ।
अ॒रुषो॑ जा॒तः प॒द इ॒ळायाः॑ पु॒रोहि॑तो॒ राज॑न्यक्षीह दे॒वान् ॥ १०.००१.०६
आ हि॑ द्यावापृथि॒वी अ॒ग्न उ॒भे सदा॑ पु॒त्रो न मा॑तरा॒ तत॑न्थ ॥
प्र या॒ह्यच्छो॑शतो॒ यवि॑ष्ठाथा वह॒ सह॑स्येह दे॒वान् ॥ १०.००१.०७

पि॒प्रीहि॑ दे॒वां उ॑शतो॒ यवि॑ष्ठ वि॒द्वां ऋ॒तूँर्ऋ॑तुपते॒ यजे॑ह ।
ये दै॒व्या ऋ॒त्विज॑स्तेभि॒रग्ने॑ त्वं हो॒तृणा॑म॒स्याया॑जिष्ठः ॥ १०.००२.०१
वे॒षि हो॑त्रमु॒त पो॒त्रं जना॑नां मन्धा॒तासि॑ द्रवि॒णोदा॑ ऋ॒तावा॑ ।
स्वाहा॑ व॒यं कृ॑णवा॒मा ह॒वीषि॑ दे॒वो दे॒वान्य॑ज॒त्वग्नि॑रर्हन् ॥ १०.००२.०२
आ दे॒वाना॑मपि॒ पन्था॑मगन्म॒ यच्छ॑क्नवा॒म तदनु॑ प्रवो॒ळुम् ।
अ॒ग्निर्वि॑द्वा॒न्स या॑जात्सेदु॒ होता॑ सो अ॒ध्वरा॑न्स ऋ॒तून्कल्प॑याति ॥ १०.००२.०३
यद्वो॑ व॒यं प्र॑मि॒नाम॑ व्र॒तानि॑ वि॒दुषां॑ दे॒वा अ॒विदु॑ष्टरासः ।
अ॒ग्निष्ट॑द्वि॒श्वमा॑ पृ॒णाति॑ वि॒द्वा॒न्येभि॑र्दे॒वां ऋ॒तुभिः॑ कल्प॒याति॑ ॥ १०.००२.०४
यत्पा॑क॒त्रा मन॑सा दी॒नद॑क्षा न॒ यज्ञ॑स्य॒ मन्व॑ते म॒र्त्यासः॑ ।
अ॒ग्निष्ट॑द्वो॒ता ऋ॒तुवि॑द्वि॒जान॑न्यजिष्ठो दे॒वां ऋ॒तुशो॑ या॒जाति॑ ॥ १०.००२.०५
वि॒श्वेषां॑ ह्य॒ध्वरा॑णाम॒नीकं॑ चि॒त्रं के॒तुं जनि॑ता॒ त्वा ज॑जान ॥
स आ॑ या॒जस्व॑ नृ॒वती॑रनु॒ क्षाः स्पा॑र्हा इ॒षः क्षु॑मती॒र्विश्व॑ज॒न्याः ॥ १०.००२.०६
यं त्वा॑ द्यावापृथि॒वी यं त्वा॑प॒स्त्वष्टा॑ यं त्वा॑ सु॒जनि॑मा॒ ज॒जान॑ ।
पन्था॑मनु॒ प्रवि॑द्वा॒न्पितृ॑याणं॒ द्युम॑दग्ने॒ समि॑धानो॒ वि भा॑हि ॥ १०.००२.०७

इ॒नो रा॑ज॒न्नर॑तिः॒ समि॑द्धो॒ रौद्रो॑ द॒क्षाय॑ सु॒षुमां॑ अ॒दर्शि॑ ।

चिकिद्वि भाति भासा बृहतासिकनीमेति रुशतीमपाजन् ॥ १०.००३.०१
 कृष्णां यदेनीमभि वर्षसा भूज्जनयन्योषां बृहतः पितुर्जाम् ।
 ऊर्ध्वं भानुं सूर्यस्य स्तभायन्दिवो वसुभिररतिर्वि भाति ॥ १०.००३.०२
 भद्रो भद्रया सचमान आगात्स्वसारं जारो अभ्येति पश्चात् ।
 सुप्रकेतैर्द्युभिरग्निर्वितिष्ठन्नृशङ्गिर्वर्णैरभि राममस्थात् ॥ १०.००३.०३
 अस्य यामासो बृहतो न वग्नूनिन्धाना अग्नेः सख्युः शिवस्य ।
 ईड्यस्य वृष्णो बृहतः स्वासो भामासो यामन्नक्तवश्विकित्रे ॥ १०.००३.०४
 स्वना न यस्य भामासः पवन्ते रोचमानस्य बृहतः सुदिवः ।
 ज्येष्ठेभिर्यस्तेजिष्ठैः क्रीळुमङ्गिर्विषिष्ठेभिर्भानुभिर्नक्षति द्याम् ॥ १०.००३.०५
 अस्य शुष्मासो ददृशानपवर्जेहमानस्य स्वनयन्नियुङ्गिः ।
 प्रत्नेभिर्यो रुशङ्गिर्देवतमो वि रेभङ्गिररतिर्भाति विभ्वा ॥ १०.००३.०६
 स आ वक्षि महि न आ च सत्सि दिवस्पृथिव्योररतिर्युवत्योः ।
 अग्निः सुतुकः सुतुकेभिरश्चै रभस्वङ्गी रभस्वाँ एह गम्याः ॥ १०.००३.०७

प्र ते यक्षि प्र त इयमि मन्म भुवो यथा वन्द्यो नो हवेषु ।
 धन्वाँन्नव प्रपा असि त्वमग्ने इयक्षवे पूरवे प्रत्न राजन् ॥ १०.००४.०१
 यं त्वा जनासो अभि संचरन्ति गाव उष्णमिव व्रजं यविष्ठ ।
 दूतो देवानामसि मर्त्यानामन्तमहाँश्चरसि रोचनेन ॥ १०.००४.०२
 शिशुं न त्वा जेन्यं वर्धयन्ती माता विभर्ति सचनस्यमाना ।
 धनोरधि प्रवता यासि हर्यञ्जिगीषसे पशुरिवावसृष्टः ॥ १०.००४.०३
 मूरा अमूर न वयं चिकित्वो महित्वमग्ने त्वमङ्ग वित्से ।
 शये व्रिश्चरति जिह्वयादन्नेरिह्यते युवतिं विशपतिः सन् ॥ १०.००४.०४
 कूचिज्जायते सनयासु नव्यो वने तस्थौ पलितो धूमकेतुः ।
 अस्नातापो वृषभो न प्र वेति सचेतसो यं प्रणयन्त मर्ताः ॥ १०.००४.०५
 तनूत्यजेव तस्करा वनर्गू रशनाभिर्देशभिरभ्यधीताम् ।
 इयं ते अग्ने नव्यसी मनीषा युक्त्वा रथं न शुचयाङ्गिरङ्गैः ॥ १०.००४.०६
 ब्रह्म च ते जातवेदो नमश्चयं च गीः सदमिद्वर्धनी भूत् ।
 रक्षा णो अग्ने तनयानि तोका रक्षोत नस्तन्वोऽप्रयुच्छन् ॥ १०.००४.०७

एकः समुद्रो धरुणो रयीणामस्मद्भुदो भूरिजन्मा वि चष्टे ।
 सिषक्त्यूधनिण्योरुपस्थ उत्सस्य मध्ये निहितं पदं वेः ॥ १०.००५.०१
 समानं नीळं वृषणो वसानाः सं जग्मिरे महिषा अर्वतीभिः ।
 ऋतस्य पदं क्वयो नि पान्ति गुहा नामानि दधिरे पराणि ॥ १०.००५.०२
 ऋतायिनी मायिनी सं दधाते मित्वा शिशुं जज्ञतुर्वर्धयन्ती ।
 विश्वस्य नाभिं चरतो ध्रुवस्य क्वेश्चित्तन्तुं मनसा विथन्तः ॥ १०.००५.०३
 ऋतस्य हि वर्तनयः सुजातमिषो वाजाय प्रदिवः सचन्ते ।

अधीवासं रोदसी वावसाने घृतैरन्नैर्वावृधाते मधूनाम् ॥ १०.००५.०४
 सप्त स्वसूरुषीर्वावशानो विद्वान्मध्व उज्जभारा दृशे कम् ।
 अन्तर्येमे अन्तरिक्षे पुराजा इच्छन्वत्रिमविदत्पूषणस्य ॥ १०.००५.०५
 सप्त मर्यादाः क्वयस्ततक्षस्तासामेकामिदम्यहुरो गात् ।
 आयोर्हं स्कम्भ उपमस्य नीळे पथां विसर्गे धरुणेषु तस्थौ ॥ १०.००५.०६
 असच्च सच्च परमे व्योमन्दक्षस्य जन्मन्नदितेरुपस्थे ।
 अग्निर्हं नः प्रथमजा ऋतस्य पूर्व आयुनि वृषभश्च धेनुः ॥ १०.००५.०७

अयं स यस्य शर्मन्नवोभिरग्नेरेधते जरिताभिष्टौ ।
 ज्येष्ठेभिर्यो भानुभिर्ऋषूणां पर्येति परिवीतो विभावा ॥ १०.००६.०१
 यो भानुभिर्विभावा विभात्यग्निर्देवेभिर्ऋतावाजस्रः ।
 आ यो विवायं सख्या सखिभ्योऽपरिहतो अत्यो न सप्तः ॥ १०.००६.०२
 ईशे यो विश्वस्या देववीतिरीशे विश्वायुरुषसो व्युष्टौ ।
 आ यस्मिन्मना हवीष्यगनावरिष्टरथः स्कन्नाति शूषैः ॥ १०.००६.०३
 शूषेभिर्वृधो जुषाणो अर्केर्देवां अच्छा रघुपत्वा जिगाति ।
 मन्द्रो होता स जुह्वारं यजिष्ठः सम्मिश्रलो अग्निरा जिघर्ति देवान् ॥ १०.००६.०४
 तमुस्त्रामिन्द्रं न रेजमानमग्निं गीर्भिर्नमोभिरा कृणुध्वम् ।
 आ यं विप्रासो मतिभिर्गृणन्ति जातवेदसं जुह्वं सहानाम् ॥ १०.००६.०५
 सं यस्मिन्विश्वं वसूनि जग्मुर्वाजे नाश्वाः सप्तीवन्त एवैः ।
 अस्मे ऊतीरिन्द्रवाततमा अर्वाचीना अग्न आ कृणुष्व ॥ १०.००६.०६
 अधा ह्यग्ने म्हा निषद्या सद्यो जज्ञानो हव्यो बभूथ ।
 तं ते देवासो अनु केतमायन्नधावर्धन्त प्रथमास ऊमाः ॥ १०.००६.०७

स्वस्ति नो दिवो अग्ने पृथिव्या विश्वायुर्धेहि यजथाय देव ।
 सचेमहि तव दस्म प्रकैतैरुष्या ण उरुभिर्देव शंसैः ॥ १०.००७.०१
 इमा अग्ने मतयस्तुभ्यं जाता गोभिरश्चैरभि गृणन्ति राधः ।
 यदा ते मर्तो अनु भोगमानइवसो दधानो मतिभिः सुजात ॥ १०.००७.०२
 अग्निं मन्ये पितरमग्निमापिमग्निं भ्रातरं सदमित्सखायम् ।
 अग्नेरनीकं बृहतः सपर्यं दिवि शुक्रं यजतं सूर्यस्य ॥ १०.००७.०३
 सिध्ना अग्ने धियो अस्मे सनुत्रीर्यं त्रायसे दम आ नित्यहोता ।
 ऋतावा स रोहिदश्चः पुरुक्षुर्द्युभिरस्मा अहभिर्वाममस्तु ॥ १०.००७.०४
 द्युभिर्हितं मित्रमिव प्रयोगं प्रत्नमृत्विजमध्वरस्यं जारम् ।
 बाहुभ्यामग्निमायवोऽजनन्त विक्षु होतारं न्यसादयन्त ॥ १०.००७.०५
 स्वयं यजस्व दिवि देव देवान्किं ते पाकः कृणवदप्रचेताः ।
 यथायज ऋतुभिर्देव देवानेवा यजस्व तन्वं सुजात ॥ १०.००७.०६
 भवा नो अग्नेऽवितोत गोपा भवा वयस्कृदुत नो वयोधाः ।

रास्वा च नः सुमहो हव्यदाति त्रास्वोत नस्तन्वोऽप्रयुच्छन् ॥ १०.००७.०७

प्र केतुना बृहता यात्यग्निरा रोदसी वृषभो रोरवीति ।
दिवश्चिदन्ता उपमा उदानळपामुपस्थे महिषो ववर्ध ॥ १०.००८.०१
मुमोद गर्भो वृषभः ककुद्मान्नेमा वत्सः शिमीवा अरावीत् ।
स देवतात्युद्यतानि कृण्वन्स्वेषु क्षयेषु प्रथमो जिगाति ॥ १०.००८.०२
आ यो मूर्धानं पित्रोररब्ध न्यध्वरे दधिरे सूरौ अर्णः ।
अस्य पत्सन्नरुषीरश्चबुध्ना ऋतस्य योनौ तन्वो जुषन्त ॥ १०.००८.०३
उषौषो हि वसो अग्रमेषि त्वं यमयोरभवो विभावा ।
ऋताय सप्त दधिषे पदानि जनयन्मित्रं तन्वेऽस्वायै ॥ १०.००८.०४
भुवश्चक्षुर्मह ऋतस्य गोपा भुवो वरुणो यदृताय वेषि ।
भुवो अपा नपाज्जातवेदो भुवो दूतो यस्य हव्यं जुजोषः ॥ १०.००८.०५
भुवो यज्ञस्य रजसश्च नेता यत्रा नियुद्धिः सचसे शिवाभिः ।
दिवि मूर्धानं दधिषे स्वषां जिह्वामग्ने चकृषे हव्यवाहम् ॥ १०.००८.०६
अस्य त्रितः क्रतुना वव्रे अन्तरिच्छन्धीति पितुरेवैः परस्य ।
सचस्यमानः पित्रोरुपस्थे जामि ब्रुवाण आयुधानि वेति ॥ १०.००८.०७
स पित्र्याणयायुधानि विद्वानिन्द्रेषित आप्त्यो अभ्ययुध्यत् ।
त्रिशीर्षाणं सप्तरश्मिं जघन्वान्त्वाष्टस्य चिन्निः ससृजे त्रितो गाः ॥ १०.००८.०८
भूरीदिन्द्र उदिनक्षन्तमोजोऽवाभिनत्सत्पतिर्मन्यमानम् ।
त्वाष्टस्य चिद्विश्वरूपस्य गोनामाचक्राणस्त्रीणि शीर्षा परा वर्क ॥ १०.००८.०९

आपो हि ष्ठा मयोभुवस्ता न ऊर्जे दधातन ।
महे रणाय चक्षसे ॥ १०.००९.०१
यो वः शिवतमो रसस्तस्य भाजयतेह नः ।
उशतीरिव मातरः ॥ १०.००९.०२
तस्मा अरं गमाम वो यस्य क्षयाय जिन्वथ ।
आपो जनयथा च नः ॥ १०.००९.०३
शं नो देवीरभिष्टय आपो भवन्तु पीतये ।
शं योरभि स्रवन्तु नः ॥ १०.००९.०४
ईशाना वार्याणां क्षयन्तीश्चर्षणीनाम् ।
अपो याचामि भेषजम् ॥ १०.००९.०५
अप्सु मे सोमो अब्रवीदन्तर्विश्वानि भेषजा ।
अग्निं च विश्वशम्भुवम् ॥ १०.००९.०६
आपः पृणीत भेषजं वरूथं तन्वेऽमम ।
ज्योक्च सूर्यं दूशे ॥ १०.००९.०७
इदमापः प्र वहत यत्किं च दुरितं मयि ।

यद्वाहमभिदुद्रोह यद्वा शेष उतानृतम् ॥ १०.००९.०८
 आपो अद्यान्वचारिषं रसेन समगस्महि ।
 पर्यस्वानग्न आ गहि तं मा सं सृज वचसा ॥ १०.००९.०९

ओ चित्सखायं सख्या ववृत्यां तिरः पुरु चिदर्णवं जगन्वान् ।
 पितुर्नपातमा दधीत वेधा अधि क्षमि प्रतरं दीध्यानः ॥ १०.०१०.०१
 न ते सखा सख्यं वष्येतत्सलक्ष्मा यद्विषुरूपा भवाति ।
 महस्पुत्रासो असुरस्य वीरा दिवो धर्तार उर्विया परि ख्यन् ॥ १०.०१०.०२
 उशन्ति घा ते अमृतास एतदेकस्य चित्त्यजसं मर्त्यस्य ।
 नि ते मनो मनसि धाय्यस्मे जन्युः पतिस्तन्वश्रमा विविश्याः ॥ १०.०१०.०३
 न यत्पुरा चकृमा कद्ध नूनमृता वदन्तो अनृतं रपेम ।
 गन्धर्वो अप्स्वप्या च योषा सा नो नाभिः परमं जामि तन्नौ ॥ १०.०१०.०४
 गर्भे नु नौ जनिता दम्पती कर्देवस्त्वष्टा सविता विश्वरूपः ।
 नकिरस्य प्र मिनन्ति व्रतानि वेद नावस्य पृथिवी उत द्यौः ॥ १०.०१०.०५
 को अस्य वेद प्रथमस्याह्नः क ई ददर्श क इह प्र वोचत् ।
 बृहन्मित्रस्य वरुणस्य धाम कदु ब्रव आहनो वीच्या नृन् ॥ १०.०१०.०६
 यमस्य मा यम्यंरं काम आगन्समाने योनौ सहशेय्याय ।
 जायेव पत्ये तन्वं रिरिच्यां वि चिद्वहेव रथ्येव चक्रा ॥ १०.०१०.०७
 न तिष्ठन्ति न नि मिषन्त्येते देवानां स्पश इह ये चरन्ति ।
 अन्येन मदाहनो याहि तूयं तेन वि वृह रथ्येव चक्रा ॥ १०.०१०.०८
 रात्रीभिरस्मा अहभिर्दशस्येत्सूर्यस्य चक्षुर्मुहुरुन्मिमीयात् ।
 दिवा पृथिव्या मिथुना सबन्धू यमीर्यमस्य विभृयादजामि ॥ १०.०१०.०९
 आ घा ता गच्छानुत्तरा युगानि यत्र जामयः कृणवन्नजामि ।
 उप बर्बहि वृषभाय बाहुमन्यमिच्छस्व सुभगे पति मत् ॥ १०.०१०.१०
 किं भ्रातासद्यदनाथं भवाति किमु स्वसा यन्निर्ऋतिर्निगच्छात् ।
 काममृता बह्वेत्तद्रपामि तन्वा मे तन्वंरं सं पिपृग्धि ॥ १०.०१०.११
 न वा उ ते तन्वा तन्वंरं सं पृच्यां पापमाहुर्यः स्वसारं निगच्छात् ।
 अन्येन मत्प्रमुदः कल्पयस्व न ते भ्राता सुभगे वष्येतत् ॥ १०.०१०.१२
 बतो बतासि यम नैव ते मनो हृदयं चाविदाम ।
 अन्या किल त्वां कक्ष्येव युक्तं परि ष्वजाते लिबुजेव वृक्षम् ॥ १०.०१०.१३
 अन्यमू षु त्वं यम्यन्य उ त्वां परि ष्वजाते लिबुजेव वृक्षम् ।
 तस्य वा त्वं मन इच्छा स वा तवाधा कृणुष्व संविदं सुभद्राम् ॥ १०.०१०.१४

वृषा वृष्णे दुदुहे दोहसा दिवः पर्यासि यहो अदितेरदाभ्यः ।
 विश्वं स वेद वरुणो यथा धिया स यज्ञियो यजतु यज्ञियां ऋतून् ॥ १०.०११.०१
 रपद्गन्धर्वीरप्या च योषणा नदस्य नादे परि पातु मे मनः ।

इष्टस्य मध्ये अदितिर्नि धातु नो भ्राता नो ज्येष्ठः प्रथमो वि वोचति ॥ १०.०११.०२
 सो चिन्नु भद्रा क्षुमती यशस्वत्युषा उवास मनवे स्वर्वती ।
 यदीमुशन्तमुशतामनु क्रतुमग्निं होतारं विदथाय जीर्जनन् ॥ १०.०११.०३
 अध त्यं द्रप्सं विभ्वं विचक्षणं विराभरदिषितः श्येनो अध्वरे ।
 यदी विशो वृणते दस्ममायां अग्निं होतारमध धीरजायत ॥ १०.०११.०४
 सदासि रण्वो यवसेव पुष्यते होत्राभिरग्ने मनुषः स्वध्वरः ।
 विप्रस्य वा यच्छशमान उक्थ्यं वाजं ससवां उपयासि भूरिभिः ॥ १०.०११.०५
 उदीरय पितरां जार आ भगमियक्षति हर्यतो हृत इष्यति ।
 विवक्ति वह्निः स्वपस्यते मखस्तविष्यते असुरो वेपते मती ॥ १०.०११.०६
 यस्ते अग्ने सुमतिं मतो अक्षत्सहसः सूनो अति स प्र शृण्वे ।
 इषं दधानो वहमानो अश्वैरा स द्युमां अमवान्भूषति दून् ॥ १०.०११.०७
 यदग्न एषा समितिर्भवाति देवी देवेषु यजता यजत्र ।
 रत्नां च यद्विभजासि स्वधावो भागं नो अत्र वसुमन्तं वीतात् ॥ १०.०११.०८
 श्रुधी नो अग्ने सदने सधस्थे युक्ष्वा रथममृतस्य द्रवित्नुम् ।
 आ नो वह रोदसी देवपुत्रे माकिर्देवानामप भूरिह स्याः ॥ १०.०११.०९

द्यावा ह क्षामा प्रथमे ऋतेनाभिश्चावे भवतः सत्यवाचा ।
 देवो यन्मर्तान्यजथाय कृण्वन्सीदद्धोता प्रत्यङ्स्वमसुं यन् ॥ १०.०१२.०१
 देवो देवान्परिभूर्ऋतेन वहा नो हव्यं प्रथमश्चिकित्वान् ।
 धूमकेतुः समिधा भाऋजीको मन्द्रो होता नित्यो वाचा यजीयान् ॥ १०.०१२.०२
 स्वावृदेवस्यामृतं यदी गोरतो जातासो धारयन्त उर्वी ।
 विश्वे देवा अनु तत्ते यजुर्गुद्विहे यदेनी दिव्यं घृतं वाः ॥ १०.०१२.०३
 अर्चामि वां वर्धायापो घृतस्नु द्यावाभूमी शृणुतं रोदसी मे ।
 अहा यद्द्यावोऽसुनीतिमयन्मध्वा नो अत्र पितरां शिशीताम् ॥ १०.०१२.०४
 किं स्वित्तो राजा जगृहे कदस्याति व्रतं चकृमा को वि वेद ।
 मित्रश्चिद्धि ष्मा जुहुराणो देवाञ्छलोको न यातामपि वाजो अस्ति ॥ १०.०१२.०५
 दुर्मन्त्वत्रामृतस्य नाम सलक्ष्मा यद्विषुरुपा भवाति ।
 यमस्य यो मनवते सुमन्त्वग्ने तमृष्व पाह्यप्रयुच्छन् ॥ १०.०१२.०६
 यस्मिन्देवा विदथे मादयन्ते विवस्वतः सदने धारयन्ते ।
 सूर्ये ज्योतिरदधुर्मास्यश्कतून्परि द्योतनिं चरतो अजस्रा ॥ १०.०१२.०७
 यस्मिन्देवा मन्मनि संचरन्त्यपीच्ये न वयमस्य विद्य ।
 मित्रो नो अत्रादितिरनागान्सविता देवो वरुणाय वोचत् ॥ १०.०१२.०८
 श्रुधी नो अग्ने सदने सधस्थे युक्ष्वा रथममृतस्य द्रवित्नुम् ।
 आ नो वह रोदसी देवपुत्रे माकिर्देवानामप भूरिह स्याः ॥ १०.०१२.०९

युजे वां ब्रह्म पूर्व्यं नमोभिर्वि श्लोक एतु पथ्येव सूरैः ।

शृण्वन्तु विश्वे अमृतस्य पुत्रा आ ये धामानि दिव्यानि तस्थुः ॥ १०.०१३.०१
 यमे इव यतमाने यदैतं प्र वा भरन्मानुषा देवयन्तः ।
 आ सीदतं स्वमु लोकं विदानि स्वासस्थे भवतमिन्दवे नः ॥ १०.०१३.०२
 पञ्च पदानि रूपो अन्वरोहं चतुष्पदीमन्वेमि व्रतेन ।
 अक्षरेण प्रति मिम एतामृतस्य नाभावधि सं पुनामि ॥ १०.०१३.०३
 देवेभ्यः कमवृणीत मृत्युं प्रजायै कमृतं नावृणीत ।
 बृहस्पतिं यज्ञमकृण्वत ऋषिं प्रियां यमस्तन्वंशं प्रारिरेचीत् ॥ १०.०१३.०४
 सप्त क्षरन्ति शिशवे मरुत्वते पित्रे पुत्रासो अप्यवीवतन्नृतम् ।
 उभे इदस्योभयस्य राजत उभे यतेते उभयस्य पुष्यतः ॥ १०.०१३.०५

परेयिवांसं प्रवतो महीरनु बहुभ्यः पन्थामनुपस्पशानम् ।
 वैवस्वतं संगमनं जनानां यमं राजानं हविषा दुवस्य ॥ १०.०१४.०१
 यमो नो गातुं प्रथमो विवेद नैषा गव्यूतिरपभर्तवा उ ।
 यत्रा नः पूर्वे पितरः परेयुरेना जज्ञानाः पथ्याइ अनु स्वाः ॥ १०.०१४.०२
 मातली कव्यैर्यमो अङ्गिरोभिर्बृहस्पतिर्ऋक्वभिर्वावृधानः ।
 याँश्च देवा वावृधुर्ये च देवान्स्वाहान्ये स्वधयान्ये मदन्ति ॥ १०.०१४.०३
 इमं यमं प्रस्तरमा हि सीदाङ्गिरोभिः पितृभिः संविदानः ।
 आ त्वा मन्त्राः कविशस्ता वहन्त्वेना राजन्हविषा मादयस्व ॥ १०.०१४.०४
 अङ्गिरोभिरा गहि यज्ञियेभिर्यमं वैरूपैरिह मादयस्व ।
 विवस्वन्तं हुवे यः पिता तेऽस्मिन्यज्ञे बर्हिष्या निषद्य ॥ १०.०१४.०५
 अङ्गिरसो नः पितरो नवर्वा अथर्वाणो भृगवः सोम्यासः ।
 तेषां वयं सुमतौ यज्ञियानामपि भद्रे सौमनसे स्याम ॥ १०.०१४.०६
 प्रेहि प्रेहि पथिभिः पूर्व्येभिर्यत्रा नः पूर्वे पितरः परेयुः ।
 उभा राजाना स्वधया मदन्ता यमं पश्यासि वरुणं च देवम् ॥ १०.०१४.०७
 सं गच्छस्व पितृभिः सं यमेनेष्टापूर्तेन परमे व्योमन् ।
 हित्वायावद्यं पुनरस्तमेहि सं गच्छस्व तन्वा सुवर्चाः ॥ १०.०१४.०८
 अपेत वीत वि च सर्पतातोऽस्मा एतं पितरो लोकमक्रन् ।
 अहोभिरङ्गिरक्तुभिर्व्यक्तं यमो ददात्यवसानमस्मै ॥ १०.०१४.०९
 अति द्रव सारमेयौ श्वानौ चतुरक्षौ शबलौ साधुना पथा ।
 अथा पितृन्सुविदत्राँ उपेहि यमेन ये सधमादं मदन्ति ॥ १०.०१४.१०
 यौ ते श्वानौ यम रक्षितारौ चतुरक्षौ पथिरक्षी नृचक्षसौ ।
 ताभ्यामेनं परि देहि राजन्स्वस्ति चास्मा अनमीवं च धेहि ॥ १०.०१४.११
 उरूणसावसुतपा उदुम्बलौ यमस्य दूतौ चरतो जनाँ अनु ।
 तावस्मभ्यं दृशये सूर्याय पुनर्दातामसुमद्येह भद्रम् ॥ १०.०१४.१२
 यमाय सोमं सुनुत यमाय जुहुता हविः ।
 यमं ह यज्ञो गच्छत्यग्निदूतो अरंकृतः ॥ १०.०१४.१३

यमाय धृतवद्धविर्जुहोत प्र च तिष्ठत ।
 स नो देवेष्वामदीर्घमायुः प्र जीवसे ॥ १०.०१४.१४
 यमाय मधुमत्तमं राज्ञे हव्यं जुहोतन ।
 इदं नम ऋषिभ्यः पूर्वजेभ्यः पूर्वैभ्यः पथिकृद्भ्यः ॥ १०.०१४.१५
 त्रिकद्वकेभिः पतति षड्वीरिकमिद्धहत् ।
 त्रिष्टुब्बायत्री छन्दांसि सर्वा ता यम आहिता ॥ १०.०१४.१६

उदीरतामवर उत्परास उन्मध्यमाः पितरः सोम्यासः ।
 असुं य ईयुरवृका ऋतज्ञास्ते नोऽवन्तु पितरो हवेषु ॥ १०.०१५.०१
 इदं पितृभ्यो नमो अस्त्वद्य ये पूर्वासो य उपरास ईयुः ।
 ये पार्थिवे रजस्या निषत्ता ये वा नूनं सुवृजनासु विक्षु ॥ १०.०१५.०२
 आहं पितृन्सुविदत्राँ अवित्सि नपातं च विक्रमणं च विष्णोः ।
 बर्हिषदो ये स्वधया सुतस्य भजन्त पित्वस्त इहागमिष्ठाः ॥ १०.०१५.०३
 बर्हिषदः पितर ऊत्यर्वागिमा वो हव्या चकृमा जुषध्वम् ।
 त आ गतावसा शंतमिनाथा नः शं योररपो दधात ॥ १०.०१५.०४
 उपहृताः पितरः सोम्यासो बर्हिष्येषु निधिषु प्रियेषु ।
 त आ गमन्तु त इह श्रुवन्त्वधि ब्रुवन्तु तेऽवन्त्वस्मान् ॥ १०.०१५.०५
 आच्या जानु दक्षिणतो निषद्येमं यज्ञमभि गृणीत विश्वे ।
 मा हिंसिष्ट पितरः केन चित्रो यद्वा आगः पुरुषता कराम ॥ १०.०१५.०६
 आसीनासो अरुणीनामुपस्थे रयिं धत्त दाशुषे मर्त्याय ।
 पुत्रेभ्यः पितरस्तस्य वस्वः प्र यच्छत् त इहोजी दधात ॥ १०.०१५.०७
 ये नः पूर्वे पितरः सोम्यासोऽनूहिरे सोमपीथं वसिष्ठाः ।
 तेभिर्यमः सरराणो हवीष्युश्नुशङ्घिः प्रतिकाममत्तु ॥ १०.०१५.०८
 ये तातृषुर्देवत्रा जेहमाना होत्राविदः स्तोमतष्टासो अकैः ।
 आग्ने याहि सुविदत्रेभिरवाङ्सत्यैः कव्यैः पितृभिर्धर्मसङ्घिः ॥ १०.०१५.०९
 ये सत्यासो हविरदो हविष्पा इन्द्रेण देवैः सरथं दधानाः ।
 आग्ने याहि सहस्रं देववन्दैः परैः पूर्वैः पितृभिर्धर्मसङ्घिः ॥ १०.०१५.१०
 अग्निष्वात्ताः पितर एह गच्छत् सदःसदः सदत सुप्रणीतयः ।
 अत्ता हवीषि प्रयतानि बर्हिष्यथा रयिं सर्ववीरं दधातन ॥ १०.०१५.११
 त्वमग्न ईळितो जातवेदोऽवाङ्ढव्यानि सुरभीणि कृत्वी ।
 प्रादाः पितृभ्यः स्वधया ते अक्षन्नद्धि त्वं देव प्रयता हवीषि ॥ १०.०१५.१२
 ये चेह पितरो ये च नेह याँश्च विद्य याँ उ च न प्रविद्य ।
 त्वं वेत्थ यति ते जातवेदः स्वधाभिर्यज्ञं सुकृतं जुषस्व ॥ १०.०१५.१३
 ये अग्निदग्धा ये अनग्निदग्धा मध्ये दिवः स्वधया मादयन्ते ।
 तेभिः स्वराळसुनीतिमेतां यथावशं तन्वं कल्पयस्व ॥ १०.०१५.१४

मैनमग्ने वि दहो माभि शोचो मास्य त्वचं चिक्षिपो मा शरीरम् ।
यदा शृतं कृणवो जातवेदोऽथेमेनं प्र हिणुतात्पितृभ्यः ॥ १०.०१६.०१
शृतं यदा करसि जातवेदोऽथेमेनं परि दत्तात्पितृभ्यः ।
यदा गच्छत्यसुनीतिमेतामथा देवानां वशनीर्भवाति ॥ १०.०१६.०२
सूर्य चक्षुर्गच्छतु वातमात्मा द्यां च गच्छ पृथिवीं च धर्मणा ।
अपो वा गच्छ यदि तत्र ते हितमोषधीषु प्रति तिष्ठा शरीरैः ॥ १०.०१६.०३
अजो भागस्तपसा तं तपस्व तं ते शोचिस्तपतु तं ते अर्चिः ।
यास्ते शिवास्तन्वो जातवेदस्ताभिर्वहेनं सुकृतामु लोकम् ॥ १०.०१६.०४
अव सृज पुनरग्ने पितृभ्यो यस्त आहुतश्चरति स्वधाभिः ।
आयुर्वसान उप वेतु शेषः सं गच्छतां तन्वा जातवेदः ॥ १०.०१६.०५
यत्ते कृष्णः शकुन आतुतोद पिपीलः सर्प उत वा श्वापदः ।
अग्निष्टद्विश्वादगदं कृणोतु सोमश्च यो ब्राह्मणां आविवेश ॥ १०.०१६.०६
अग्नेर्वर्म परि गोभिर्व्ययस्व सं प्रोर्णुष्व पीवसा मेदसा च ।
नेत्वा धृष्णुर्हरसा जर्हषाणो दधृग्विधक्ष्यन्पर्यङ्गयाति ॥ १०.०१६.०७
इममग्ने चमसं मा वि जिह्वरः प्रियो देवानामुत सोम्यानाम् ।
एष यश्चमसो देवपानस्तस्मिन्देवा अमृता मादयन्ते ॥ १०.०१६.०८
ऋव्यादमग्निं प्र हिणोमि दूरं यमराज्ञो गच्छतु रिप्रवाहः ।
इहैवायमितरो जातवेदा देवेभ्यो हव्यं वहतु प्रजानन् ॥ १०.०१६.०९
यो अग्निः ऋव्यात्प्रविवेश वो गृहमिमं पश्यन्नितरं जातवेदसम् ।
तं हरामि पितृयज्ञाय देवं स घर्ममिन्वात्परमे सधस्थे ॥ १०.०१६.१०
यो अग्निः ऋव्यवाहनः पितृन्यक्षदृतावृधः ।
प्रेदु हव्यानि वोचति देवेभ्यश्च पितृभ्य आ ॥ १०.०१६.११
उशन्तस्त्वा नि धीमह्युशन्तः समिधीमहि ।
उशन्तुशत आ वह पितृन्हविषे अत्तवे ॥ १०.०१६.१२
यं त्वमग्ने समदहस्तमु निवापया पुनः ।
क्रियाम्ब्वत्र रोहतु पाकदूर्वा व्यल्कशा ॥ १०.०१६.१३
शीतिके शीतिकावति ह्लादिके ह्लादिकावति ।
मण्डूक्याः सु सं गम इमं स्वर्गिनं हर्षय ॥ १०.०१६.१४

त्वष्टा दुहित्रे वहतुं कृणोतीतीदं विश्वं भुवनं समेति ।
यमस्य माता पर्युह्यमाना महो जाया विवस्वतो ननाश ॥ १०.०१७.०१
अपागूहन्नमृतां मर्त्येभ्यः कृत्वी सवर्णामददुर्विवस्वते ।
उताश्चिनावभरद्यत्तदासीदजहादु द्वा मिथुना सरण्युः ॥ १०.०१७.०२
पूषा त्वेतश्चावयतु प्र विद्वाननष्टपशुर्भुवनस्य गोपाः ।
स त्वैतेभ्यः परि ददत्पितृभ्योऽग्निदेवेभ्यः सुविदत्रियेभ्यः ॥ १०.०१७.०३
आयुर्विश्वायुः परि पासति त्वा पूषा त्वा पातु प्रपथे पुरस्तात् ।

यत्रासते सुकृतो यत्र ते ययुस्तत्र त्वा देवः सविता दधातु ॥ १०.०१७.०४
 पूषेमा आशा अनु वेद सर्वाः सो अस्माँ अभयतमेन नेषत् ।
 स्वस्तिदा आघृणिः सर्ववीरोऽप्रयुच्छन्पुर एतु प्रजानन् ॥ १०.०१७.०५
 प्रपथे पथामजनिष्ट पूषा प्रपथे दिवः प्रपथे पृथिव्याः ।
 उभे अभि प्रियतमे सधस्थे आ च परा च चरति प्रजानन् ॥ १०.०१७.०६
 सरस्वतीं देवयन्तो हवन्ते सरस्वतीमध्वरे तायमानि ।
 सरस्वतीं सुकृतो अह्वयन्त सरस्वती दाशुषे वार्यं दात् ॥ १०.०१७.०७
 सरस्वति या सरथं ययार्थं स्वधाभिर्देवि पितृभिर्मदन्ती ।
 आसद्यास्मिन्बर्हिषि मादयस्वानमीवा इष आ धेह्यस्मे ॥ १०.०१७.०८
 सरस्वती यां पितरो हवन्ते दक्षिणा यज्ञमभिनक्षमाणाः ।
 सहस्रार्धमिळो अत्र भागं रायस्पोषं यजमानेषु धेहि ॥ १०.०१७.०९
 आपो अस्मान्मातरः शुन्धयन्तु घृतेन नो घृतप्वः पुनन्तु ।
 विश्वं हि रिप्रं प्रवहन्ति देवीरुदिदाभ्यः शुचिरा पूत एमि ॥ १०.०१७.१०
 द्रप्सश्चस्कन्द प्रथमाँ अनु दूनिमं च योनिमनु यश्च पूर्वः ।
 समानं योनिमनु संचरन्तं द्रप्सं जुहोम्यनु सप्त होत्राः ॥ १०.०१७.११
 यस्ते द्रप्सः स्कन्दति यस्ते अंशुर्बाहुच्युतो धिषणाया उपस्थात् ।
 अध्वर्योर्वा परि वा यः पवित्रात्तं ते जुहोमि मनसा वर्षद्वृतम् ॥ १०.०१७.१२
 यस्ते द्रप्सः स्कन्नो यस्ते अंशुरवश्च यः परः सूचा ।
 अयं देवो बृहस्पतिः सं तं सिञ्चतु राधसे ॥ १०.०१७.१३
 पयस्वतीरोषधयः पयस्वन्मामकं वचः ।
 अपां पयस्वदित्पयस्तेन मा सह शुन्धत ॥ १०.०१७.१४

परं मृत्यो अनु परेहि पन्थां यस्ते स्व इतरो देवयानात् ।
 चक्षुष्मते शृण्वते ते ब्रवीमि मा नः प्रजां रीरिषो मोत वीरान् ॥ १०.०१८.०१
 मृत्योः पदं योपयन्तो यदैत द्राघीय आयुः प्रतरं दधानाः ।
 आप्यायमानाः प्रजया धनेन शुद्धाः पूता भवत यज्ञियासः ॥ १०.०१८.०२
 इमे जीवा वि मृतेराववृत्रन्नभृद्भद्रा देवहृतिर्नो अद्य ।
 प्राञ्चो अगाम नृतये हसाय द्राघीय आयुः प्रतरं दधानाः ॥ १०.०१८.०३
 इमं जीवेभ्यः परिधिं दधामि मैषां नु गादपरो अर्थमितम् ।
 शतं जीवन्तु शरदः पुरुचीरन्तमृत्युं दधतां पर्वतेन ॥ १०.०१८.०४
 यथाहान्यनुपूर्वं भवन्ति यथे ऋतव ऋतुभिर्यन्ति साधु ।
 यथा न पूर्वमपरो जहात्येवा धातरायूषि कल्पयैषाम् ॥ १०.०१८.०५
 आ रोहतायुर्जरसं वृणाना अनुपूर्वं यतमाना यति ष्ट ।
 इह त्वष्टा सुजनिमा सजोषा दीर्घमायुः करति जीवसे वः ॥ १०.०१८.०६
 इमा नारीरविधवाः सुपत्नीराञ्जनेन सर्पिषा सं विशन्तु ।
 अनश्रवोऽनमीवाः सुरत्ना आ रोहन्तु जनयो योनिमग्रे ॥ १०.०१८.०७

उदीर्ष्व नार्यभि जीवलोकं गतासुमितमुप शेष एहि ।
 हस्तग्राभस्य दिधिषोस्तवेदं पत्युर्जनित्वमभि सं बभूथ ॥ १०.०१८.०८
 धनुर्हस्तादादानो मृतस्यास्मे क्षत्राय वर्चसे बलाय ।
 अत्रैव त्वमिह वयं सुवीरा विश्वाः स्पृधो अभिमातीर्जयेम ॥ १०.०१८.०९
 उप सर्प मातरं भूमिमैतामुख्यचसं पृथिवीं सुशेवाम् ।
 ऊर्णम्रदा युवतिर्दक्षिणावत एषा त्वा पातु निर्ऋतेरुपस्थात् ॥ १०.०१८.१०
 उच्छ्वञ्चस्व पृथिवि मा नि बाधथाः सूपायनास्मै भव सूपवञ्चना ।
 माता पुत्रं यथा सिचाभ्येनं भूम ऊर्णुहि ॥ १०.०१८.११
 उच्छ्वञ्चमाना पृथिवी सु तिष्ठतु सहस्रं मित्त उप हि श्रयन्ताम् ।
 ते गृहासो घृतश्रुतो भवन्तु विश्वाहास्मै शरणाः सन्त्वत्र ॥ १०.०१८.१२
 उत्ते स्तभ्नामि पृथिवीं त्वत्परीमं लोगं निदधन्मो अहं रिषम् ।
 एतां स्थूणां पितरो धारयन्तु तेऽत्रा यमः सादना ते मिनोतु ॥ १०.०१८.१३
 प्रतीचीने मामहनीष्वाः पूर्णमिवा दधुः ।
 प्रतीचीं जग्रभा वाचमश्च रशनया यथा ॥ १०.०१८.१४

नि वर्तध्वं मानु गातास्मान्सिषक्त रेवतीः ।
 अग्नीषोमा पुनर्वसू अस्मे धारयतं रयिम् ॥ १०.०१९.०१
 पुनरेना नि वर्तय पुनरेना न्या कुरु ।
 इन्द्र एणा नि यच्छत्वग्निरेना उपाजतु ॥ १०.०१९.०२
 पुनरेता नि वर्तन्तामस्मिन्पुष्यन्तु गोपतौ ।
 इहैवाग्ने नि धारयेह तिष्ठतु या रयिः ॥ १०.०१९.०३
 यन्नियानं न्ययनं संज्ञानं यत्परायणम् ।
 आवर्तनं निवर्तनं यो गोपा अपि तं हुवे ॥ १०.०१९.०४
 य उदानइव्ययनं य उदानट् परायणम् ।
 आवर्तनं निवर्तनमपि गोपा नि वर्तताम् ॥ १०.०१९.०५
 आ निवर्तं नि वर्तय पुनर्न इन्द्र गा देहि ।
 जीवाभिर्भुनजामहै ॥ १०.०१९.०६
 परि वो विश्वतो दध ऊर्जा घृतेन पर्यसा ।
 ये देवाः के च यज्ञियास्ते रय्या सं सृजन्तु नः ॥ १०.०१९.०७
 आ निवर्तनं वर्तय नि निवर्तनं वर्तय ।
 भूम्याश्चतस्रः प्रदिशस्ताभ्य एना नि वर्तय ॥ १०.०१९.०८

भद्रं नो अपि वातय मनः ॥ १०.०२०.०१
 अग्निमीळे भुजां यविष्ठं शासा मित्रं दुर्धरीतुम् ।
 यस्य धर्मन्स्वश्रेणीः सपर्यन्ति मातुरुधः ॥ १०.०२०.०२
 यमासा कृपनीळं भासाकेतुं वर्धयन्ति ।

भ्राजते श्रेणिदन् ॥ १०.०२०.०३
 अर्यो विशां गातुरेति प्र यदानिद्वो अन्तान् ।
 कविरभ्रं दीद्यानः ॥ १०.०२०.०४
 जुषद्व्या मानुषस्योर्ध्वस्तस्थावृभ्वा यज्ञे ।
 मिन्वन्सन्नं पुर एति ॥ १०.०२०.०५
 स हि क्षेमो हविर्यज्ञः श्रुष्टीदस्य गातुरेति ।
 अग्निं देवा वाशीमन्तम् ॥ १०.०२०.०६
 यज्ञासाहं दुव इषेऽग्निं पूर्वस्य शेवस्य ।
 अद्रेः सुनुमायुमाहुः ॥ १०.०२०.०७
 नरो ये के चास्मदा विश्वेत्ते वाम आ स्युः ।
 अग्निं हविषा वर्धन्तः ॥ १०.०२०.०८
 कृष्णः श्वेतोऽरुषो यामो अस्य ब्रध्न ऋज्र उत शोणो यशस्वान् ।
 हिरण्यरूपं जनिता जजान ॥ १०.०२०.०९
 एवा ते अग्ने विमदो मनीषामूर्जो नपादमृतेभिः सजोषाः ।
 गिर आ वक्षत्सुमतीरियान इषमूर्जं सुक्षितिं विश्वमाभाः ॥ १०.०२०.१०

आग्निं न स्ववृक्तिभिर्होतारं त्वा वृणीमहे ।
 यज्ञाय स्तीर्णबहिषे वि वो मदे शीरं पावकशोचिषं विवक्षसे ॥ १०.०२१.०१
 त्वामु ते स्वाभुवः शुम्भन्त्यश्चराधसः ।
 वेति त्वामुपसेचनी वि वो मदे ऋजीतिरग्न आहुतिर्विवक्षसे ॥ १०.०२१.०२
 त्वे धर्माणं आसते जुहूभिः सिञ्चतीरिव ।
 कृष्णा रूपाण्यर्जुना वि वो मदे विश्वा अधि श्रियो धिषे विवक्षसे ॥ १०.०२१.०३
 यमग्ने मन्यसे रयिं सहसावन्नमत्यं ।
 तमा नो वाजसातये वि वो मदे यज्ञेषु चित्रमा भरा विवक्षसे ॥ १०.०२१.०४
 अग्निर्जातो अथर्वणा विदद्विश्वा नि काव्या ।
 भुवद्भूतो विवस्वतो वि वो मदे प्रियो यमस्य काम्यो विवक्षसे ॥ १०.०२१.०५
 त्वां यज्ञेष्वीळतेऽग्ने प्रयत्यध्वरे ।
 त्वं वसूनि काम्या वि वो मदे विश्वा दधासि दाशुषे विवक्षसे ॥ १०.०२१.०६
 त्वां यज्ञेष्वृत्विजं चारुमग्ने नि षेदिरे ।
 घृतप्रतीकं मनुषो वि वो मदे शुक्रं चेतिष्ठमक्षभिर्विवक्षसे ॥ १०.०२१.०७
 अग्ने शुक्रेण शोचिषोरु प्रथयसे बृहत् ।
 अभिक्रन्दन्वृषायसे वि वो मदे गर्भं दधासि जामिषु विवक्षसे ॥ १०.०२१.०८

कुहं श्रुत इन्द्रः कस्मिन्नद्य जने मित्रो न श्रूयते ।
 ऋषीणां वा यः क्षये गुहा वा चर्कषे गिरा ॥ १०.०२२.०१
 इह श्रुत इन्द्रो अस्मे अद्य स्तवे वज्रयुचीषमः ।

मि॒त्रो न॒ यो ज॒नेष्वा॒ यश॑श्च॒क्रे अ॒साम्या ॥ १०.०२२.०२
म॒हो य॒स्पतिः॑ श॒र्वसो॑ अ॒साम्या॒ म॒हो नृ॒म्णस्य॑ तू॒तुजिः॑ ।
भ॒र्ता वज्र॑स्य धृ॒ष्णोः पि॒ता पु॒त्रमि॒व प्रि॒यम् ॥ १०.०२२.०३
यु॒जा॒नो अ॒श्वा वा॒तस्य॑ धु॒नी दे॒वो दे॒वस्य॑ वज्रि॒वः ।
स्य॒न्ता प॒था वि॒रु॒क्मता॑ सृ॒जा॒नः स्तो॒ष्यध्व॑नः ॥ १०.०२२.०४
त्वं त्या चि॒द्वा॒तस्या॑श्वा॒गा ऋ॒ज्रा त्म॒ना वह॑ध्यै ।
ययो॑र्दे॒वो न॒ मर्त्यो॑ य॒न्ता न॒कि॒र्विदा॒य्यः ॥ १०.०२२.०५
अध॑ ग॒मन्तो॒शना॑ पृ॒च्छते॒ वां क॒दर्था॑ न॒ आ गृ॒हम् ।
आ ज॑ग॒मथुः॑ प॒राका॒द्वि॒वश्च॑ ग॒मश्च॑ म॒र्त्यम् ॥ १०.०२२.०६
आ न॑ इ॒न्द्र पृ॒क्षसे॑ऽस्माकं ब्र॒ह्मोद्य॑तम् ।
तत्त्वा॑ या॒चाम॒हेऽवः॑ शु॒ष्णं य॒द्वन्न॑मा॒नुष॑म् ॥ १०.०२२.०७
अ॒कर्मा॑ द॒स्युर॑भि॒ नो अ॒मन्तु॑र॒न्यत्र॑तो॒ अमा॑नुषः ।
त्वं तस्या॑मि॒त्रह॑न्व॒र्धास्य॑ द॒म्भय॑ ॥ १०.०२२.०८
त्वं न॑ इ॒न्द्र शूर॑ शूरै॒स्त त्वो॒तासो॑ ब॒र्हणा॑ ।
पु॒त्रा ते॒ वि पु॒र्तयो॑ न॒वन्त॑ क्षो॒णयो॑ यथा ॥ १०.०२२.०९
त्वं ता॒न्वृ॒त्रह॑त्ये॒ चोद॑यो नृ॒न्का॒पि॒णि शूर॑ वज्रि॒वः ।
गुहा॑ यदी॒ कवी॑नां वि॒शां न॒क्षत्र॑श॒वसाम् ॥ १०.०२२.१०
म॒क्ष ता त॑ इ॒न्द्र दा॒नाप्न॑स आ॒क्षाणे॑ शूर॑ वज्रि॒वः ।
य॒द्व शु॒ष्णस्य॑ द॒म्भयो॑ जा॒तं वि॒श्वं स॒याव॑भिः ॥ १०.०२२.११
माकु॑भ्र्य॒गिन्द्र॑ शूर॑ व॒स्वीर॑स्मे भू॒वन्न॑भिष्ट॒यः ।
व॒यं व॒यं त आसां॑ सु॒म्ने स्या॑म वज्रि॒वः ॥ १०.०२२.१२
अ॒स्मे ता त॑ इ॒न्द्र स॒न्तु स॒त्याहि॑स॒न्तीरु॑प॒स्पृशः॑ ।
वि॒द्याम॒ यासां॑ भु॒जो धे॒नूनां॑ न वज्रि॒वः ॥ १०.०२२.१३
अ॒हस्ता॑ यद॒पदी॑ व॒र्धत॑ क्षाः श॒चीभि॑र्वे॒द्याना॑म् ।
शु॒ष्णं परि॑ प्रदक्षि॒णिद्वि॒श्वाय॑वे॒ नि शि॑श्नथः ॥ १०.०२२.१४
पि॒बापि॑वेदि॒न्द्र शूर॑ सो॒मं मा रि॑ष॒ण्यो व॑स॒वान॑ वसुः सन् ।
उ॒त त्रा॑यस्व गृ॒णतो॑ म॒घो॒नो म॒हश्च॑ रा॒यो रे॒वत॑स्कृ॒धी नः ॥ १०.०२२.१५

य॒जाम॑ह॒ इन्द्रं॑ वज्र॒दक्षि॑णं ह॒रीणां॑ रथ्यं॒ विव्र॑तानाम् ।
प्र श॑मश्चु॒ दोधु॑व॒दूर्ध्वथा॑ भू॒द्वि से॒नाभि॑र्दे॒यमा॒नो वि॒ राध॑सा ॥ १०.०२३.०१
ह॒री न्व॑स्य॒ या वने॑ वि॒दे व॑स्विन्द्रो॒ मघै॑र्म॒घवा॑ वृ॒त्रहा॑ भुवत् ।
ऋ॒भुर्वा॑ज॒ ऋभु॑क्षाः प॒त्यते॒ शवो॑ऽव॒ क्षणौ॑मि॒ दास॑स्य॒ नाम॑ चित् ॥ १०.०२३.०२
य॒दा वज्रं॑ हि॒रण्य॑मि॒दथा॒ रथं॑ ह॒री यम॑स्य॒ वह॑तो॒ वि सू॑रिभिः ।
आ ति॑ष्ठति॒ मघ॑वा॒ सन॑श्चु॒त इन्द्रो॑ वा॒जस्य॑ दी॒र्घश्र॑व॒सस्पतिः॑ ॥ १०.०२३.०३
सो चि॒न्नु वृ॑ष्टि॒र्यु॒थ्याइ॑ स्वा स॒चां इन्द्रः॑ श॒मश्रू॑णि॒ हरि॑ताभि॒ प्रु॑ष्णुते ।
अ॒व वे॑ति सु॒क्षयं॑ सु॒ते म॒धूदि॑द्वू॒नोति॑ वा॒तो यथा॑ व॒नम् ॥ १०.०२३.०४

यो वाचा विवाचो मृध्रवाचः पुरु सहस्राशिवा जघान ।
 तत्तदिदस्य पौंस्यं गृणीमसि पितेव यस्तविषीं वावृधे शवः ॥ १०.०२३.०५
 स्तोमं त इन्द्र विमदा अजीजनन्नपूर्व्यं पुस्तमं सुदानवे ।
 विद्या ह्यस्य भोजनमिनस्य यदा पशुं न गोपाः करामहे ॥ १०.०२३.०६
 माकिर्न एना सख्या वि यौषुस्तव चेन्द्र विमदस्य च ऋषेः ।
 विद्या हि ते प्रमतिं देव जामिवदस्मे ते सन्तु सख्या शिवानि ॥ १०.०२३.०७

इन्द्र सोममिमं पिब मधुमन्तं चमू सुतम् ।
 अस्मे रयिं नि धारय वि वो मदे सहस्रिणं पुरुवसो विवक्षसे ॥ १०.०२४.०१
 त्वां यज्ञेभिरुक्थैरुप हव्येभिरीमहे ।
 शचीपिते शचीनां वि वो मदे श्रेष्ठं नो धेहि वार्यं विवक्षसे ॥ १०.०२४.०२
 यस्पतिर्वार्याणामसि रध्रस्य चोदिता ।
 इन्द्र स्तोतृणामविता वि वो मदे द्विषो नः पाह्यंहसो विवक्षसे ॥ १०.०२४.०३
 युवं शक्रा मायाविना समीची निरमन्थतम् ।
 विमदेन यदीळिता नासत्या निरमन्थतम् ॥ १०.०२४.०४
 विश्वे देवा अकृपन्त समीच्योर्निष्पतन्त्योः ।
 नासत्यावब्रुवन्देवाः पुनरा वहतादिति ॥ १०.०२४.०५
 मधुमन्मे परायणं मधुमत्पुनरायनम् ।
 ता नो देवा देवतया युवं मधुमतस्कृतम् ॥ १०.०२४.०६

भद्रं नो अपि वातय मनो दक्षमुत क्रतुम् ।
 अधा ते सख्ये अन्धसो वि वो मदे रणन्गावो न यवसे विवक्षसे ॥ १०.०२५.०१
 हृदिस्पृशस्त आसते विश्वेषु सोम धामसु ।
 अधा कामा इमे मम वि वो मदे वि तिष्ठन्ते वसूयवो विवक्षसे ॥ १०.०२५.०२
 उत व्रतानि सोम ते प्राहं मिनामि पाक्या ।
 अधा पितेव सूनवे वि वो मदे मृळा नो अभि चिद्धधाद्विवक्षसे ॥ १०.०२५.०३
 समु प्र यन्ति धीतयः सर्गासोऽवता इव ।
 क्रतुं नः सोम जीवसे वि वो मदे धारया चमसा इव विवक्षसे ॥ १०.०२५.०४
 तव त्ये सोम शक्तिभिर्निकामासो व्यृणिवरे ।
 गृत्सस्य धीरास्तवसो वि वो मदे व्रजं गोमन्तमश्विनं विवक्षसे ॥ १०.०२५.०५
 पशुं नः सोम रक्षसि पुरुत्रा विष्टितं जगत् ।
 समाकृणोषि जीवसे वि वो मदे विश्वा सम्पश्यन्भुवना विवक्षसे ॥ १०.०२५.०६
 त्वं नः सोम विश्वतो गोपा अदाभ्यो भव ।
 सेध राजन्नप सिधो वि वो मदे मा नो दुःशंस ईशता विवक्षसे ॥ १०.०२५.०७
 त्वं नः सोम सुक्रतुर्वयोधेयाय जागृहि ।
 क्षेत्रवित्तरो मनुषो वि वो मदे द्रुहो नः पाह्यंहसो विवक्षसे ॥ १०.०२५.०८

त्वं नो वृत्रहन्तमेन्द्रस्येन्दो शिवः सखा ।
 यत्सी हवन्ते समिथे वि वो मदे युध्यमानास्तोकसातौ विवक्षसे ॥ १०.०२५.०९
 अयं घ स तुरो मद इन्द्रस्य वर्धत प्रियः ।
 अयं कक्षीर्वतो महो वि वो मदे मतिं विप्रस्य वर्धयद्विवक्षसे ॥ १०.०२५.१०
 अयं विप्राय दाशुषे वाजाँ इयति गोमतः ।
 अयं सप्तभ्य आ वरं वि वो मदे प्रान्धं श्रेणं च तारिषद्विवक्षसे ॥ १०.०२५.११

प्र ह्यच्छा मनीषा स्पार्हा यन्ति नियुतः ।
 प्र दस्रा नियुद्रथः पूषा अविष्टु माहिनः ॥ १०.०२६.०१
 यस्य त्यन्महित्वं वाताप्यमयं जनः ।
 विप्र आ वंसद्धीतिभिश्चिकेत सुष्टुतीनाम् ॥ १०.०२६.०२
 स वेद सुष्टुतीनामिन्दुर्न पूषा वृषा ।
 अभि प्सुरः प्रुषायति व्रजं न आ प्रुषायति ॥ १०.०२६.०३
 मंसीमहि त्वा वयमस्माकं देव पूषन् ।
 मतीनां च साधनं विप्राणां चाध्वम् ॥ १०.०२६.०४
 प्रत्यर्थिर्यज्ञानामश्वहयो रथानाम् ।
 ऋषिः स यो मनुर्हितो विप्रस्य यावयत्सखः ॥ १०.०२६.०५
 आधीषमाणायाः पतिः शुचायाश्च शुचस्य च ।
 वासोवायोऽवीनामा वासांसि मर्मजत् ॥ १०.०२६.०६
 इनो वाजानां पतिरिनः पुष्टीनां सखा ।
 प्र श्मश्रु हर्यतो दूधोद्वि वृथा यो अदाभ्यः ॥ १०.०२६.०७
 आ ते रथस्य पूषन्नजा धुरं ववृत्युः ।
 विश्वस्यार्थिनः सखा सनोजा अनपच्युतः ॥ १०.०२६.०८
 अस्माकमूर्जा रथं पूषा अविष्टु माहिनः ।
 भुवद्वाजानां वृध इमं नः शृणवद्धवम् ॥ १०.०२६.०९

असत्सु मे जरितः साभिवेगो यत्सुन्वते यजमानाय शिक्षम् ।
 अनाशीर्दामहमस्मि प्रहन्ता सत्यध्वृतं वृजिनायन्तमाभुम् ॥ १०.०२७.०१
 यदीदहं युधये संनयान्यदेवयून्तन्वाइ शूशुजानान् ।
 अमा ते तुम्रं वृषभं पंचानि तीव्रं सुतं पञ्चदशं नि षिञ्चम् ॥ १०.०२७.०२
 नाहं तं वेद य इति ब्रवीत्यदेवयून्समरणे जघन्वान् ।
 यदावाख्यत्समरणमृघावदादिद्धं मे वृषभा प्र ब्रुवन्ति ॥ १०.०२७.०३
 यदज्ञातेषु वृजनेष्वासं विश्वे सतो मघवानो म आसन् ।
 जिनामि वेत्क्षेम आ सन्तमाभुं प्र तं क्षिणां पर्वते पाद्गृह्य ॥ १०.०२७.०४
 न वा उ मां वृजने वारयन्ते न पर्वतासो यदहं मनस्ये ।
 मम स्वनात्कृधुकर्णो भयात् एवेदनु दून्किरणः समेजात् ॥ १०.०२७.०५

दर्शन्नवत्र शृतपाँ अनिन्द्रान्बाहुक्षदः शरवे पत्यमानान् ।
घृषु वा ये निन्दुः सखायमध्यु न्वेषु पवयो ववृत्युः ॥ १०.०२७.०६
अभुर्वीक्षीर्व्युः आयुरानडदर्षन्तु पूर्वी अपरो नु दर्षत् ।
द्वे पवस्ते परि तं न भूतो यो अस्य पारे रजसो विवेष ॥ १०.०२७.०७
गावो यव प्रयुता अर्यो अक्षन्ता अपश्यं सहगोपाश्चरन्तीः ।
हवा इदर्यो अभितः समायन्कियदासु स्वपतिश्छन्दयाते ॥ १०.०२७.०८
सं यद्वयं यवसादो जनानामहं यवाद उर्वज्जे अन्तः ।
अत्रा युक्तोऽवसातारमिच्छादथो अयुक्तं युनजद्ववन्वान् ॥ १०.०२७.०९
अत्रेदु मे मंससे सत्यमुक्तं द्विपाच्च यच्चतुष्पात्संसृजानि ।
स्त्रीभिर्यो अत्र वृषणं पृतन्यादयुद्धो अस्य वि भजानि वेदः ॥ १०.०२७.१०
यस्यानक्षा दुहिता जात्वास कस्तां विद्वां अभि मन्याते अन्धाम् ।
कतरो मेनिं प्रति तं मुचाते य ई वहति य ई वा वरेयात् ॥ १०.०२७.११
कियती योषा मर्यतो वधुयोः परिप्रीता पन्यसा वार्येण ।
भद्रा वधूर्भवति यत्सुपेशाः स्वयं सा मित्रं वनुते जने चित् ॥ १०.०२७.१२
पत्तो जगार प्रत्यञ्चमत्ति शीष्णा शिरः प्रति दधौ वरूथम् ।
आसीन ऊर्ध्वामुपसि क्षिणाति न्यडुत्तानामन्वेति भूमिम् ॥ १०.०२७.१३
बृहन्नच्छायो अपलाशो अवा तस्थौ माता विषितो अत्ति गर्भः ।
अन्यस्या वत्सं रिहती मिमाय कया भुवा नि दधे धेनुरूधः ॥ १०.०२७.१४
सप्त वीरासो अधरादुदायन्नष्टोत्तरात्तात्समजगिमरन्ते ।
नव पश्चातात्स्थिविमन्त आयन्दश प्राक्सानु वि तिरन्त्यशनः ॥ १०.०२७.१५
दशानामेक कपिलं समानं तं हिन्वन्ति क्रतवे पार्याय ।
गर्भं माता सुधितं वक्षणास्ववेनन्तं तुषयन्ती विभर्ति ॥ १०.०२७.१६
पीवानं मेषमपचन्त वीरा न्युप्ता अक्षा अनु दीव आसन् ।
द्वा धनुं बृहतीमस्वश्रन्तः पवित्रवन्ता चरतः पुनन्ता ॥ १०.०२७.१७
वि क्रोशनासो विश्वञ्च आयन्पचाति नेमो नहि पक्षदधः ।
अयं मे देवः सविता तदाह द्रवन्न इद्वनवत्सर्पिरन्नः ॥ १०.०२७.१८
अपश्यं ग्रामं वहमानमारादचक्रया स्वधया वर्तमानम् ।
सिषक्त्यर्यः प्र युगा जनानां सद्यः शिश्ना प्रमिनानो नवीयान् ॥ १०.०२७.१९
एतौ मे गावौ प्रमरस्य युक्तौ मो षु प्र सेधीर्मुहुरिन्ममन्धि ।
आपश्चिदस्य वि नशन्त्यर्थं सूरश्च मर्क उपरो बभूवान् ॥ १०.०२७.२०
अयं यो वज्रः पुरुधा विवृत्तोऽवः सूर्यस्य बृहतः पुरीषात् ।
श्रव इदेना परो अन्यदस्ति तदव्यथी जरिमाणस्तरन्ति ॥ १०.०२७.२१
वृक्षेवृक्षे नियता मीमयद्गौस्ततो वयः प्र पतान्पूरुषादः ।
अथेदं विश्वं भुवनं भयात इन्द्राय सुन्वदृषये च शिक्षत् ॥ १०.०२७.२२
देवानां माने प्रथमा अतिष्ठन्कृन्तत्रादिषामुपरा उदायन् ।
त्रयस्तपन्ति पृथिवीमनूपा द्वा बृबूकं वहतः पुरीषम् ॥ १०.०२७.२३

सा ते जीवातुस्त तस्य विद्धि मा स्मैतादृगप गूहः समर्थे ।
आविः स्वः कृणुते गूहते बुसं स पादुरस्य निर्णिजो न मुच्यते ॥ १०.०२७.२४

विश्वो ह्यङ्ग्यो अरिराजगाम ममेदह श्वशुरो ना जगाम ।
जक्षीयाद्धाना उत सोमं पपीयात्स्वाशितः पुनरस्तं जगायात् ॥ १०.०२८.०१
स रोरुवद्वृषभस्तिग्मशृङ्गो वर्ष्मन्तस्थौ वरिमन्ना पृथिव्याः ।
विश्वेष्वेन वृजनेषु पामि यो मे कुक्षी सुतसोमः पृणाति ॥ १०.०२८.०२
अद्रिणा ते मन्दिन इन्द्र तूयान्सुन्वन्ति सोमान्पिबसि त्वमेषाम् ।
पचन्ति ते वृषभा अत्सि तेषां पृक्षेण यन्मघवन्हूयमानः ॥ १०.०२८.०३
इदं सु मे जरितरा चिकिद्धि प्रतीपं शापं नद्यो वहन्ति ।
लोपाशः सिंहं प्रत्यञ्चमत्साः क्रोष्टा वराहं निरतक्त कक्षात् ॥ १०.०२८.०४
कथा त एतदहमा चिकेतं गृत्सस्य पाकस्तवसो मनीषाम् ।
त्वं नो विद्वा ऋतुथा वि वोचो यमधं ते मघवन्क्षेम्या धूः ॥ १०.०२८.०५
एवा हि मां तवसं वर्धयन्ति दिवश्चिन्मे बृहत उत्तरा धूः ।
पुरू सहस्रा नि शिशामि साकमशत्रुं हि मा जनिता जजान ॥ १०.०२८.०६
एवा हि मां तवसं जज्ञुरग्रं कर्मन्कर्मन्वृषणमिन्द्र देवाः ।
वधीं वृत्रं वज्रेण मन्दसानोऽप व्रजं महिना दाशुषे वम् ॥ १०.०२८.०७
देवास आयन्परशूरविभ्रन्वना वृश्चन्तो अभि विड्भिरायन् ।
नि सुद्वंशं दधतो वक्षणासु यत्रा कृपीटमनु तदहन्ति ॥ १०.०२८.०८
शशः क्षुरं प्रत्यञ्चं जगाराद्रिं लोगेन व्यभेदमारात् ।
बृहन्तं चिदहते रन्धयानि वयद्वत्सो वृषभं शूशुवानः ॥ १०.०२८.०९
सुपर्ण इत्था नखमा सिषायावरुद्धः परिपदं न सिंहः ।
निरुद्धश्चिन्महिषस्तर्ष्यावान्गोधा तस्मा अयथं कर्षदेतत् ॥ १०.०२८.१०
तेभ्यो गोधा अयथं कर्षदेतद्ये ब्रह्मणः प्रतिपीयन्त्यन्नैः ।
सिम उक्ष्णोऽवसृष्टा अदन्ति स्वयं बलानि तन्वः शृणानाः ॥ १०.०२८.११
एते शमीभिः सुशमी अभूवन्ये हिन्विरे तन्वः सोम उक्थैः ।
नृवद्वदन्नुप नो माहि वाजान्दिवि श्रवो दधिषे नाम वीरः ॥ १०.०२८.१२

वने न वा यो न्यधायि चाकञ्छुचिर्वा स्तोमो भुरणावजीगः ।
यस्येदिन्द्रः पुरुदिनेषु होता नृणां नर्यो नृतमः क्षपावान् ॥ १०.०२९.०१
प्र ते अस्या उषसः प्रापरस्या नृतौ स्याम नृतमस्य नृणाम् ।
अनु त्रिशोकः शतमावहन्नृन्कुत्सेन रथो यो असत्ससवान् ॥ १०.०२९.०२
कस्ते मद इन्द्र रन्त्यो भृदुरो गिरो अभ्युश्रो वि धाव ।
कद्वाहो अर्वागुप मा मनीषा आ त्वा शक्यामुपमं राधो अन्नैः ॥ १०.०२९.०३
कदु दुम्नमिन्द्र त्वावतो नृन्कया धिया करसे कन्न आगन् ।
मित्रो न सत्य उरुगाय भृत्या अन्ने समस्य यदसन्मनीषाः ॥ १०.०२९.०४

प्रेरय सूरौ अर्थं न पारं ये अस्य कामं जनिधा इव गमन् ।
 गिरश्च ये ते तुविजात पूर्वीर्नर इन्द्र प्रतिशिक्षन्त्यत्रैः ॥ १०.०२९.०५
 मात्रे नु ते सुमिते इन्द्र पूर्वी द्यौर्मज्जना पृथिवी काव्येन ।
 वराय ते घृतवन्तः सुतासः स्वाप्तन्भवन्तु पीतये मधूनि ॥ १०.०२९.०६
 आ मध्वो अस्मा असिचन्नमत्रमिन्द्राय पूर्णं स हि सत्यराधाः ।
 स वावृधे वरिमन्ना पृथिव्या अभि क्रत्वा नर्यः पौंस्यैश्च ॥ १०.०२९.०७
 व्यानळिन्द्रः पृतनाः स्वोजा आस्मै यतन्ते सख्याय पूर्वीः ।
 आ स्मा रथं न पृतनासु तिष्ठ यं भद्रया सुमत्या चोदयासे ॥ १०.०२९.०८

प्र देवत्रा ब्रह्मणे गातुरेत्वपो अच्छा मनसो न प्रयुक्ति ।
 महीं मित्रस्य वरुणस्य धासिं पृथुजयसे रीरधा सुवृक्तिम् ॥ १०.०३०.०१
 अध्वर्यवो हविष्मन्तो हि भूताच्छाप इतोशतीरुशन्तः ।
 अव याश्चष्टे अरुणः सुपर्णस्तमास्यध्वमूर्मिमद्या सुहस्ताः ॥ १०.०३०.०२
 अध्वर्यवोऽप इता समुद्रमपां नपातं हविषा यजध्वम् ।
 स वो ददद्मिमद्या सुपूतं तस्मै सोमं मधुमन्तं सुनोत ॥ १०.०३०.०३
 यो अनिध्मो दीदयदस्वस्त्यं विप्रास ईळते अध्वरेषु ।
 अपां नपान्मधुमतीरपो दा याभिरिन्द्रो वावृधे वीर्याय ॥ १०.०३०.०४
 याभिः सोमो मोदते हर्षते च कल्याणीभिर्युवतिभिर्न मर्यैः ।
 ता अध्वर्यो अपो अच्छा परेहि यदासिञ्चा ओषधीभिः पुनीतात् ॥ १०.०३०.०५
 एवेदने युवतयो नमन्त यदीमुशन्नुशतीरेत्यच्छ ।
 सं जानते मनसा सं चिकित्रेऽध्वर्यवो धिषणापश्च देवीः ॥ १०.०३०.०६
 यो वो वृताभ्यो अकृणोदु लोकं यो वो मह्या अभिशस्तेरमुञ्चत् ।
 तस्मा इन्द्राय मधुमन्तमूर्मिं देवमादनं प्र हिणोतनापः ॥ १०.०३०.०७
 प्रास्मै हिनोत मधुमन्तमूर्मिं गर्भो यो वः सिन्धवो मध्व उत्सः ।
 घृतपृष्ठमीड्रमध्वरेष्वापो रेवतीः शृणुता हव मे ॥ १०.०३०.०८
 तं सिन्धवो मत्सरमिन्द्रपानमूर्मिं प्र हेत य उभे इयति ।
 मदच्युतमौशानं नभोजां परि त्रितन्तुं विचरन्तमुत्सम ॥ १०.०३०.०९
 आववृत्तीरध नु द्विधारा गोषुयुधो न नियवं चरन्तीः ।
 ऋषे जनित्रीर्भुवनस्य पत्नीरपो वन्दस्व सवृधः सयोनीः ॥ १०.०३०.१०
 हिनोता नो अध्वरं देवयज्या हिनोत ब्रह्म सनये धनानाम् ।
 ऋतस्य योगे वि ष्यध्वमूधः श्रुष्टीवरीभूतनास्मभ्यमापः ॥ १०.०३०.११
 आपो रेवतीः क्षयथा हि वस्वः क्रतुं च भद्रं विभूथामृतं च ।
 रायश्च स्थ स्वपत्यस्य पत्नीः सरस्वती तद्गणते वयो धात् ॥ १०.०३०.१२
 प्रति यदापो अदृश्रमायतीघृतं पयांसि विभ्रतीर्मधूनि ।
 अध्वर्युभिर्नसा संविदाना इन्द्राय सोमं सुषुतं भरन्तीः ॥ १०.०३०.१३
 एमा अगमनेवतीर्जिवधन्या अध्वर्यवः सादयता सखायः ।

नि ब॒र्हिषि॑ धत्तन सोम्यासोऽपां न॒त्रा॑ संविदानास॑ एनाः ॥ १०.०३०.१४
 आ॒ग॒म॒न्नाप॑ उ॒श॒तीर्ब॑र्हिरेदं न्य॒ध्वरे॑ असदन्देव॒यन्तीः॑ ।
 अध्व॑र्यवः सु॒नुतेन्द्रा॑य सोम॒मभू॑दु वः सु॒शका॑ देव॒यज्या ॥ १०.०३०.१५

आ नो॑ दे॒वाना॒मुप॑ वेतु शंसो वि॒श्वेभि॑स्तुरैरवसे यजत्रः ।
 तेभिर्व॑यं सु॒षखा॑यो भवेम॒ तर॑न्तो वि॒श्वो दु॑रिता स्याम ॥ १०.०३१.०१
 परि॑ चिन्म॒र्तो द्र॑विणं ममन्यादृतस्य॑ प॒था न॑मसा वि॒वासेत् ।
 उ॒त स्वे॒न क्र॑तुना सं वदेत॒ श्रेयांस॑ दक्षं मनसा जगृभ्यात् ॥ १०.०३१.०२
 अधा॑यि धी॒तिरस॑सृ॒ग्रमंशा॑स्तीर्थे न द॒स्ममु॑प॒ यन्त्यू॑माः ।
 अ॒भ्या॒न॒शम॑ सु॒वित॑स्य॒ शूषं॑ नवेदसो अ॒मृता॑नामभूम ॥ १०.०३१.०३
 नित्य॑श्चाकन्यात्स्व॒पति॑र्दमूना यस्मा॑ उ॒ देवः॑ स॒विता॒ ज॒जान॑ ।
 भगो॑ वा गो॒भिर॑र्यमेमन॒ज्यात्सो॑ अ॒स्मै चारु॑श्छदयदुत स्यात् ॥ १०.०३१.०४
 इयं॑ सा भूया उ॒षसा॑मिव क्षा यद्ध॑ क्षुमन्तः शवसा॒ समाय॑न् ।
 अ॒स्य स्तु॑तिं ज॒रितु॑र्भिक्षमाणा आ नः॑ श॒ग्मास॑ उप॒ यन्तु॑ वाजाः ॥ १०.०३१.०५
 अ॒स्ये॒षे॒षा सु॑मतिः प॒प्रथाना॑भवत्पूर्व्या भूमना॒ गौः ।
 अ॒स्य स॑नीळा असुरस्य॒ योनौ॑ समान आ भरणे विभ्रमाणाः ॥ १०.०३१.०६
 किं॑ स्व॒द्वनं॑ क उ स वृक्ष आस॒ यतो॑ द्यावापृथि॒वी निष्ट॑तक्षुः ।
 संत॑स्थाने अ॒जरे॑ इत॒ऊती॑ अ॒हानि॑ पूर्वीरुषसो॑ जरन्त ॥ १०.०३१.०७
 नैता॑वदेना परो अ॒न्यद॑स्त्युक्षा स द्यावापृथि॒वी बिभ॑र्ति ।
 त्वचं॑ प॒वित्रं॑ कृणुत स्व॒धावा॑न्यदी सूर्य॒ न ह॑रितो वहन्ति ॥ १०.०३१.०८
 स्ते॒गो न॑ क्षामत्येति पृथ्वीं मिहं न वातो वि ह॑ वाति भूम॑ ।
 मि॒त्रो यत्र॑ वरुणो अ॒ज्यमा॑नोऽग्निर्वने न व्यसृष्ट शोकम् ॥ १०.०३१.०९
 स्त॒रीर्य॑त्सूत॒ सद्यो॑ अ॒ज्यमा॑ना व्यथिरव्यथीः कृणुत स्वगोपा ।
 पु॒त्रो यत्पूर्वः॑ पि॒त्रोर्ज॑निष्ट श॒म्यां गौर्ज॑गार यद्ध॑ पृच्छान् ॥ १०.०३१.१०
 उ॒त क॑ण्वं नृषदः पु॒त्रमा॑हुस्त श्यावो धनमादत्त वाजी ।
 प्र कृ॑ष्णाय रुशदपि॒न्वतो॑ ध॒र्कृत॑मत्र॒ नकि॑रस्मा अपीपेत् ॥ १०.०३१.११

प्र सु ग॒मन्ता॑ धियसानस्य॑ स॒क्षणि॑ वरेभिर्वराँ अभि षु प्रसीदतः ।
 अ॒स्माक॑मिन्द्र॒ उभयं॑ जुजोषति॒ यत्सो॑म्यस्यान्धसो बुबोधति ॥ १०.०३२.०१
 वी॒न्द्र या॑सि दि॒व्यानि॑ रोचना वि पार्थि॒वानि॒ रज॑सा पुरुष्टुत ।
 ये त्वा॑ वहन्ति मु॒हुरध्व॑राँ उप॒ ते सु॑ व॒न्वन्तु॑ व॒ग्वनाँ॑ अ॒राध॑सः ॥ १०.०३२.०२
 तदि॒न्मे॑ छ॒न्त्स॒द्वपु॑षो वपुष्टरं पु॒त्रो य॑ज्जानं पि॒त्रो र॑धीयति ।
 जा॒या पतिं॑ वहति व॒गुना॑ सु॒मत्पुंस॑ इ॒न्द्रो व॑हतुः परिष्कृतः ॥ १०.०३२.०३
 तदि॒त्स॒धस्थ॑मभि चारु॑ दीधय गावो यच्छास॒न्वहतुं॑ न धेनवः ।
 मा॒ता य॒न्मन्तु॑र्युथस्य॑ पूर्व्याभि वाणस्य॑ सप्तधा॒तुरि॑ज्जनः ॥ १०.०३२.०४
 प्र वोऽच्छा॑ रिरिचे दे॒वयु॑ष्पदमेको॑ रु॒द्रेभि॑र्याति तुर्वणिः ।

जरा वा येष्वमृतेषु दावने परि व ऊमेभ्यः सिञ्चता मधु ॥ १०.०३२.०५
 निधीयमानमपगूळहमप्सु प्र मे देवानां व्रतपा उवाच ।
 इन्द्रो विद्वां अनु हि त्वा चक्ष तेनाहमग्ने अनुशिष्ट आगाम् ॥ १०.०३२.०६
 अक्षेत्रवित्क्षेत्रविदं ह्यप्राट् स प्रैति क्षेत्रविदानुशिष्टः ।
 एतद्वै भद्रमनुशासनस्योत सुतिं विन्दत्यञ्जसीनाम् ॥ १०.०३२.०७
 अद्येदु प्राणीदममन्निमाहापीवृतो अधयन्मातुरुधः ।
 एमेनमाप जरिमा युवानमहेळन्वसुः सुमना बभूव ॥ १०.०३२.०८
 एतानि भद्रा कलश क्रियाम कुरुश्रवण ददतो मघानि ।
 दान इद्वो मघवानः सो अस्त्वयं च सोमो हृदि यं बिभर्मि ॥ १०.०३२.०९

प्र मा युयुज्रे प्रयुजो जनानां वहामि स्म पूषणमन्तरेण ।
 विश्वे देवासो अध मामरक्षन्दुःशासुरागादिति घोष आसीत् ॥ १०.०३३.०१
 सं मा तपन्त्यभितः सपत्नीरिव पशवः ।
 नि बाधते अमतिर्गनता जसुर्वेन वेवीयते मतिः ॥ १०.०३३.०२
 मूषो न शिशना व्यदन्ति माध्यः स्तोतारं ते शतक्रतो ।
 सकृत्सु नो मघवन्निन्द्र मृळयाधा पितेव नो भव ॥ १०.०३३.०३
 कुरुश्रवणमावृणि राजानं त्रासदस्यवम् ।
 मंहिष्ठं वाघतामृषिः ॥ १०.०३३.०४
 यस्य मा हरितो रथे तिस्रो वहन्ति साधुया ।
 स्तवै सहस्रदक्षिणे ॥ १०.०३३.०५
 यस्य प्रस्वादसो गिर उपमश्रवसः पितुः ।
 क्षेत्रं न रणवमूचुषे ॥ १०.०३३.०६
 अधि पुत्रोपमश्रवो नपान्मित्रातिथेरिहि ।
 पितुष्टे अस्मि वन्दिता ॥ १०.०३३.०७
 यदीशीयामृतानामुत वा मर्त्यानाम् ।
 जीवेदिन्मघवा मम ॥ १०.०३३.०८
 न देवानामति व्रतं शतात्मा चन जीवति ।
 तथा युजा वि वावृते ॥ १०.०३३.०९

प्रावेपा मा बृहतो मादयन्ति प्रवातेजा इरिणे ववृतानाः ।
 सोमस्येव मौजवतस्य भक्षो विभीदको जागृविर्मह्यमच्छान् ॥ १०.०३४.०१
 न मा मिमेथ न जिहीळ एषा शिवा सखिभ्य उत मह्यमासीत् ।
 अक्षस्याहमेकपरस्य हेतोरनुव्रतामप जायामरोधम् ॥ १०.०३४.०२
 द्वेष्टि श्वश्रूरप जाया रुणद्धि न नाथितो विन्दते मर्डितारम् ।
 अश्वस्येव जरतो वस्यस्य नाहं विन्दामि कितवस्य भोगम् ॥ १०.०३४.०३
 अन्ये जायां परि मृशन्त्यस्य यस्यागृधेदने वाज्यश्लक्षः ।

पिता माता भ्रातर एनमाहुर्न जानीमो नयता बद्धमेतम् ॥ १०.०३४.०४
 यदादीध्ये न दविषाण्येभिः परायङ्गयोऽव हीये सखिभ्यः ।
 न्युप्ताश्च बभ्रवो वाचमक्रत एमीदेषां निष्कृतं जारिणीव ॥ १०.०३४.०५
 सभामेति कितवः पृच्छमानो जेष्यामीति तन्वाइ शूशुजानः ।
 अक्षासो अस्य वि तिरन्ति कामं प्रतिदीप्ते दधत आ कृतानि ॥ १०.०३४.०६
 अक्षास इदङ्कुशिनो नितोदिनो निकृत्वानस्तपनास्तापयिष्णवः ।
 कुमारदेष्णा जयतः पुनर्हणो मध्वा सम्पृक्ताः कितवस्य बर्हणा ॥ १०.०३४.०७
 त्रिपञ्चाशः क्रीळति व्रात एषां देव इव सविता सत्यधर्मा ।
 उग्रस्य चिन्मन्यवे ना नमन्ते राजा चिदेभ्यो नम इत्कृणोति ॥ १०.०३४.०८
 नीचा वर्तन्त उपरि स्फुरन्त्यहस्तासो हस्तवन्तं सहन्ते ।
 दिव्या अङ्गारा इरिणे न्युप्ताः शीताः सन्तो हृदयं निर्दहन्ति ॥ १०.०३४.०९
 जाया तप्यते कितवस्य हीना माता पुत्रस्य चरतः क्व स्वित् ।
 ऋणावा विभ्यद्धनमिच्छमानोऽन्येषामस्तमुप नक्तमेति ॥ १०.०३४.१०
 स्त्रियं दृष्ट्वाय कितवं ततापान्येषां जायां सुकृतं च योनिम् ।
 पूर्वाह्नि अश्वान्युयुजे हि बभ्रून्सो अग्नेरन्ते वृषलः पपाद ॥ १०.०३४.११
 यो वः सेनानीर्महतो गणस्य राजा व्रातस्य प्रथमो बभूव ।
 तस्मै कृणोमि न धना रुणध्मि दशाहं प्राचीस्तदृतं वदामि ॥ १०.०३४.१२
 अक्षैर्मा दीव्यः कृषिमित्कृषस्व वित्ते रमस्व बहु मन्यमानः ।
 तत्र गावः कितव तत्र जाया तन्मे वि चष्टे सवितायमर्यः ॥ १०.०३४.१३
 मित्रं कृणुध्वं खलु मृळता नो मा नो घोरेण चरताभि धृष्णु ।
 नि वो नु मन्युर्विशतामरातिरन्यो बभ्रूणां प्रसितौ न्वस्तु ॥ १०.०३४.१४

अबुध्रमु त्य इन्द्रवन्तो अग्नयो ज्योतिर्भरन्त उषसो व्युष्टिषु ।
 मही द्यावापृथिवी चेततामपोऽद्या देवानामव आ वृणीमहे ॥ १०.०३५.०१
 दिवस्पृथिव्योरव आ वृणीमहे मातृन्सिन्धून्पर्वताञ्छर्यणावतः ।
 अनागास्त्वं सूर्यमुषासमीमहे भद्रं सोमः सुवानो अद्या कृणोतु नः ॥ १०.०३५.०२
 द्यावा नो अद्य पृथिवी अनागसो मही त्रयितां सुविताय मातरा ।
 उषा उच्छन्त्यप बाधतामघं स्वस्त्यश्रिग्नं समिधानमीमहे ॥ १०.०३५.०३
 इयं न उस्ना प्रथमा सुदिव्यं रेवत्सनिभ्यो रेवती व्युच्छतु ।
 आरे मन्युं दुर्विदत्रस्य धीमहि स्वस्त्यश्रिग्नं समिधानमीमहे ॥ १०.०३५.०४
 प्र याः सिस्रते सूर्यस्य रश्मिभिर्ज्योतिर्भरन्ती र्षसो व्युष्टिषु ।
 भद्रा नो अद्य श्रवसे व्युच्छत स्वस्त्यश्रिग्नं समिधानमीमहे ॥ १०.०३५.०५
 अनमीवा उषस आ चरन्तु न उदग्नयो जिहतां ज्योतिषा बृहत् ।
 आयुक्षातामश्विना तूतुजिं रथं स्वस्त्यश्रिग्नं समिधानमीमहे ॥ १०.०३५.०६
 श्रेष्ठं नो अद्य सवितर्वरेण्यं भागमा सुव स हि रत्नधा असि ।
 रायो जनित्री धिषणामुप ब्रुवे स्वस्त्यश्रिग्नं समिधानमीमहे ॥ १०.०३५.०७

पिपर्तु मा तदृतस्य प्रवाचनं देवानां यन्मनुष्याः अमन्महि ।
 विश्वा इदुस्राः स्पळुदेति सूर्यः स्वस्त्यश्रिगिं समिधानमीमहे ॥ १०.०३५.०८
 अद्वेषो अद्य बर्हिषः स्तरीमणि ग्राव्णां योगे मन्मनः सार्ध ईमहे ।
 आदित्यानां शर्मणि स्था भुरण्यसि स्वस्त्यश्रिगिं समिधानमीमहे ॥ १०.०३५.०९
 आ नो बर्हिः सधमादे बृहद्वि देवा ईळे सादया सप्त होतृन् ।
 इन्द्र मित्रं वरुणं सातये भगं स्वस्त्यश्रिगिं समिधानमीमहे ॥ १०.०३५.१०
 त आदित्या आ गता सर्वतातये वृधे नो यज्ञमवता सजोषसः ।
 बृहस्पतिं पूषणमश्विना भगं स्वस्त्यश्रिगिं समिधानमीमहे ॥ १०.०३५.११
 तन्नो देवा यच्छत सुप्रवाचनं छुदिरादित्याः सुभरं नृपाय्यम् ।
 पश्वे तोकाय तनयाय जीवसे स्वस्त्यश्रिगिं समिधानमीमहे ॥ १०.०३५.१२
 विश्वे अद्य मरुतो विश्व ऊती विश्वे भवन्त्वगनयः समिद्धाः ।
 विश्वे नो देवा अवसा गमन्तु विश्वमस्तु द्रविणं वाजो अस्मे ॥ १०.०३५.१३
 यं देवासोऽवथ वाजसातौ यं त्रायध्वे यं पिपृथात्यंहः ।
 यो वो गोपीथे न भयस्य वेद ते स्याम देववीतये तुरासः ॥ १०.०३५.१४

उषासानक्ता बृहती सुपेशसा द्यावाक्षामा वरुणो मित्रो अर्यमा ।
 इन्द्र हुवे मरुतः पर्वता अप आदित्यान्द्यावापृथिवी अपः स्वः ॥ १०.०३६.०१
 द्यौश्च नः पृथिवी च प्रचेतस ऋतावरी रक्षतामहंसो रिषः ।
 मा दुर्विदत्रा निर्ऋतिर्न ईशत तद्देवानामवो अद्या वृणीमहे ॥ १०.०३६.०२
 विश्वस्मान्नो अदितिः पात्वहंसो माता मित्रस्य वरुणस्य रेवतः ।
 स्वर्वज्ज्योतिरवृकं नशीमहि तद्देवानामवो अद्या वृणीमहे ॥ १०.०३६.०३
 ग्रावा वदन्नप रक्षांसि सेधतु दुष्वप्यं निर्ऋतिं विश्वमत्रिणम् ।
 आदित्यं शर्म मरुतामशीमहि तद्देवानामवो अद्या वृणीमहे ॥ १०.०३६.०४
 एन्द्रो बर्हिः सीदतु पिन्वतामिळा बृहस्पतिः सामभिर्ऋक्वो अर्चतु ।
 सुप्रकेतं जीवसे मन्म धीमहि तद्देवानामवो अद्या वृणीमहे ॥ १०.०३६.०५
 दिविस्पृशं यज्ञमस्माकमश्विना जीराध्वरं कृणुतं सुम्नमिष्टये ।
 प्राचीनरश्मिमाहुतं घृतेन तद्देवानामवो अद्या वृणीमहे ॥ १०.०३६.०६
 उप ह्वये सुहवं मारुतं गणं पावकमृष्वं सख्याय शम्भुवम् ।
 रायस्पोषं सौश्रवसाय धीमहि तद्देवानामवो अद्या वृणीमहे ॥ १०.०३६.०७
 अपां पेरुं जीवधन्यं भरामहे देवाव्यं सुहवमध्वरश्रियम् ।
 सुरश्मिं सोममिन्द्रियं यमीमहि तद्देवानामवो अद्या वृणीमहे ॥ १०.०३६.०८
 सनेम तत्सुसनिता सनित्वभिव्यं जीवा जीवपुत्रा अनागसः ।
 ब्रह्मद्वेषो विष्वगेनो भरेरत तद्देवानामवो अद्या वृणीमहे ॥ १०.०३६.०९
 ये स्था मनोर्यज्ञियास्ते शृणोतन यद्वो देवा ईमहे तद्दातन ।
 जैत्रं ऋतुं रयिमद्वीरवद्यशस्तद्देवानामवो अद्या वृणीमहे ॥ १०.०३६.१०
 महदद्य महतामा वृणीमहेऽवो देवानां बृहतामनर्वणाम् ।

यथा वसु वीरजातं नशामहै तद्देवानामवो अद्या वृणीमहे ॥ १०.०३६.११
 महो अग्नेः समिधानस्य शर्मण्यनागा मित्रे वरुणे स्वस्तये ।
 श्रेष्ठे स्याम सवितुः सवीमनि तद्देवानामवो अद्या वृणीमहे ॥ १०.०३६.१२
 ये सवितुः सत्यसवस्य विश्वे मित्रस्य व्रते वरुणस्य देवाः ।
 ते सौभगं वीरवद्गोमदप्नो दधातन द्रविणं चित्रमस्मे ॥ १०.०३६.१३
 सविता पश्चात्तात्सविता पुरस्तात्सवितोत्तरात्तात्सविताधरात्तात् ।
 सविता नः सुवतु सर्वतातिं सविता नो रासतां दीर्घमायुः ॥ १०.०३६.१४

नमो मित्रस्य वरुणस्य चक्षसे महो देवाय तद्दतं सपर्यत ।
 दूरेदृशे देवजाताय केतवे दिवस्पुत्राय सूर्याय शंसत ॥ १०.०३७.०१
 सा मा सत्योक्तिः परि पातु विश्वतो द्यावा च यत्र ततनन्नहानि च ।
 विश्वमन्यन्नि विशते यदेजति विश्वाहापो विश्वाहोदेति सूर्यः ॥ १०.०३७.०२
 न ते अदेवः प्रदिवो नि वासते यदेतशेभिः पतरै रथर्यसि ।
 प्राचीनमन्यदनु वर्तते रज उदन्येन ज्योतिषा यासि सूर्य ॥ १०.०३७.०३
 येन सूर्य ज्योतिषा बाधसे तमो जगच्च विश्वमुदियर्षि भानुना ।
 तेनास्मद्विश्वामनिरामनाहुतिमपामीवामप दुष्वप्यं सुव ॥ १०.०३७.०४
 विश्वस्य हि प्रेषितो रक्षसि व्रतमहेळयन्नुच्चरसि स्वधा अनु ।
 यदद्य त्वा सूर्योपब्रवामहै तं नो देवा अनु मंसीरत क्रतुम् ॥ १०.०३७.०५
 तं नो द्यावापृथिवी तन्न आप इन्द्रः शृण्वन्तु मरुतो हवं वचः ।
 मा शूने भूम सूर्यस्य संदृशि भद्रं जीवन्तो जरणामशीमहि ॥ १०.०३७.०६
 विश्वाहा त्वा सुमनसः सुचक्षसः प्रजावन्तो अनमीवा अनागसः ।
 उद्यन्तं त्वा मित्रमहो दिवेदिवे ज्योग्जीवाः प्रति पश्येम सूर्य ॥ १०.०३७.०७
 महि ज्योतिर्बिभ्रतं त्वा विचक्षण भास्वन्तं चक्षुषेचक्षुषे मयः ।
 आरोहन्तं बृहतः पाजसस्परि वयं जीवाः प्रति पश्येम सूर्य ॥ १०.०३७.०८
 यस्य ते विश्वा भुवनानि केतुना प्र चेरते नि च विशन्ते अक्तुभिः ।
 अनागास्त्वेन हरिकेश सूर्याह्नाह्ना नो वस्यसावस्यसोदिहि ॥ १०.०३७.०९
 शं नो भव चक्षसा शं नो अह्ना शं भानुना शं हिमा शं घृणेन ।
 यथा शमध्वञ्छमसद्दुरोणे तत्सूर्यं द्रविणं धेहि चित्रम् ॥ १०.०३७.१०
 अस्माकं देवा उभयाय जन्मने शर्मं यच्छत द्विपदे चतुष्पदे ।
 अदत्पिबद्दूर्जयमानमाशितं तदस्मे शं योररपो दधातन ॥ १०.०३७.११
 यद्वो देवाश्चकूम जिह्वया गुरु मनसो वा प्रयुती देवहेळनम् ।
 अरावा यो नो अभि दुच्छुनायते तस्मिन्तदेनो वसवो नि धेतन ॥ १०.०३७.१२

अस्मिन्न इन्द्र पृत्सुतौ यशस्वति शिमीवति क्रन्दसि प्राव सातये ।
 यत्र गोषाता धृषितेषु खादिषु विष्वक्पतन्ति दिद्यवो नृषाह्ये ॥ १०.०३८.०१
 स नः क्षुमन्तं सदने व्यूर्णुहि गोअर्णसं रयिमिन्द्र श्रवाय्यम् ।

स्याम॑ ते जय॑तः शक्र॑ मेदि॒नो यथा॑ व॒यमु॒श्मसि॑ तद्व॑सो कृधि ॥ १०.०३८.०२
 यो नो॑ दास॒ आर्यो॑ वा पुरु॒ष्टुतादे॑व इन्द्र॒ युधये॑ चिकेतति ।
 अस्मा॑भिष्टे सु॒षहाः॑ सन्तु शत्र॑वस्त्वया॒ वयं॑ तान्व॒नुयाम॑ संग॒मे ॥ १०.०३८.०३
 यो द॒ध्रेभिर्ह॑व्यो यश्च॒ भूरि॑भिर्यो॒ अभी॑के वरि॒वोवि॑न्नृषाह्ये ।
 तं वि॒खादे॑ सस्नि॒मद्य॑ श्रुतं नर॑मर्वाञ्च॒मिन्द्र॑मवसे करामहे ॥ १०.०३८.०४
 स्व॒वृजं॑ हि त्वा॒मह॑मिन्द्र॒ शुश्र॑वाना॒नुदं॑ वृषभ॒ रभ्र॑चोदनम् ।
 प्र॒ मुञ्च॑स्व॒ परि॒ कुत्सा॑दिहा ग॒हि किमु॑ त्वावा॒न्मुष्क॑योर्बद्ध आ॒सते ॥ १०.०३८.०५

यो वां॑ परि॒ज्मा सु॒वृद॑श्चिना॒ रथो॑ दो॒षामु॑षासो ह॒व्यो ह॒विष्म॑ता ।
 श॒श्वत्त॑मास॒स्तमु॑ वामि॒दं वयं॑ पि॒तुर्न॑ नाम॒ सुह॑वं हवामहे ॥ १०.०३९.०१
 चोद॑यतं॒ सूनृ॑ताः पि॒न्वतं॑ धि॒य उ॒त्पुर॑धीरीरयतं॒ तदु॑श्मसि ।
 यश॑सं॒ भागं॑ कृणुतं नो अ॒श्विना॒ सोमं॑ न चारुं॒ मघ॑वत्सु नस्कृतम् ॥ १०.०३९.०२
 अ॒माजु॑रश्चि॒द्भव॑थो यु॒वं भगो॑ऽनाशोश्चि॒दवि॑तारा॒पिम॑स्य॒ चित् ।
 अ॒न्धस्य॑ चि॒न्नास॑त्या कृ॒शस्य॑ चि॒द्युवा॑मिदा॒हुर्भिष॑जा॒ स्तस्य॑ चित् ॥ १०.०३९.०३
 यु॒वं च्य॑वानं॒ सन॑यं॒ यथा॑ रथं॒ पुन॑र्यु॒वानं॑ च॒रथा॑य॒ तक्ष॑थुः ।
 नि॒ष्टौग्य॑मू॒हथु॑र॒द्भय॑स्परि॒ विश्वे॑त्ता वां॒ सव॑नेषु प्र॒वाच्या॑ ॥ १०.०३९.०४
 पु॒राणा॑ वां॒ वी॒र्या॑ऽप्र॒ ब्रवा॑ जनेऽथो॒ हास॑थुर्भिष॒जा म॑यो॒भुवा॑ ।
 ता वां॑ नु न॒व्याव॑वसे॒ कराम॑हेऽयं॒ नास॑त्या॒ श्रद॑रि॒र्यथा॑ दधत् ॥ १०.०३९.०५
 इ॒यं वा॑म॒ह्ने शृ॑णुतं मे॒ अश्वि॑ना पु॒त्राये॑व पि॒तरा॑ म॒ह्यं शि॑क्षतम् ।
 अ॒नापि॑रज्ञा॒ अस॑जात्याम॒तिः पु॒रा तस्या॑ अ॒भिशा॑स्तेर॒व स्पृ॑तम् ॥ १०.०३९.०६
 यु॒वं रथे॑न वि॒मदा॑य॒ शुन्ध्यु॑वं न्यू॒हथुः॑ पुरु॒मित्र॑स्य॒ योष॑णाम् ।
 यु॒वं हव॑ व॒ध्निम॑त्या अ॒गच्छ॑तं यु॒वं सु॑षु॒तिं च॑क्रथुः पुरं॒धये ॥ १०.०३९.०७
 यु॒वं वि॑प्रस्य॒ ज॒रणा॑मु॒पेयु॑षः पु॒नः क॒लेर॑कृणुतं यु॒वद्वयः॑ ।
 यु॒वं व॒न्दन॑मृ॒श्यदा॑दु॒द्रूप॑थु॒युवं स॒द्यो वि॑श॒पला॑मेत॒वे कृ॑थः ॥ १०.०३९.०८
 यु॒वं ह॑ रे॒भं वृ॑षणा॒ गुहा॑ हित॒मुदै॑रयतं॒ ममृ॑वांस॒मश्वि॑ना ।
 यु॒वमृ॑बीस॒मुत॑ त॒प्तम॑त्रय॒ ओम॑न्वन्तं॒ चक्र॑थुः स॒प्तव॑ध्रये ॥ १०.०३९.०९
 यु॒वं श्वे॑तं पे॒दवे॑ऽश्वि॒नाश्च॑ न॒वभि॑र्वा॒जैर्न॑वती च॒ वाजि॑नम् ।
 च॒र्कृत्य॑ ददथु॒र्द्राव॑यत्स॒खं भगं॑ न नृ॒भ्यो ह॒व्यं म॑यो॒भुव॑म् ॥ १०.०३९.१०
 न तं॑ रा॒जाना॑वदिते॒ कुत॑श्च॒न ना॑हो॒ अश्नो॑ति दु॒रितं॑ नकि॒र्भय॑म् ।
 यम॑श्चि॒ना सु॒हवा॑ रु॒द्रव॑र्तनी॒ पुरो॑रथं॒ कृणु॑थः प॒त्न्या॑ सह ॥ १०.०३९.११
 आ ते॑न॒ यातं॑ मन॒सो ज॑वीयसा॒ रथं॑ यं वा॒मृभ॑वश्च॒क्रुर॑श्चि॒ना ।
 यस्य॑ यो॒गे दु॒हिता॑ जायते दि॒व उ॒भे अ॒हनी॑ सु॒दिने॑ वि॒वस्व॑तः ॥ १०.०३९.१२
 ता वर्ति॑र्या॒तं ज॑युषा॒ वि प॑र्व॒तम॑पि॒न्वतं॑ श॒यवे॑ धे॒नुम॑श्चि॒ना ।
 वृ॒कस्य॑ चि॒द्वर्ति॑काम॒न्तरा॑स्यादु॒युवं श॑ची॒भिर्ग्र॑सिता॒ममु॑ञ्चतम् ॥ १०.०३९.१३
 ए॒तं वां॑ स्तो॒मम॑श्चि॒नाव॑कर्मा॒तक्षाम॑ भृ॒गवो॑ न रथम् ।
 न्य॑मृ॒क्षाम॑ योष॒णां न म॑र्ये॒ नित्यं॑ न॒ सूनुं॑ तन॒यं द॑धानाः ॥ १०.०३९.१४

रथं यान्तं कुह को ह वां नरा प्रति द्युमन्तं सुविताय भूषति ।
 प्रातर्यावाणं विभ्वं विशेषे वस्तोर्वस्तोर्वहमानं धिया शमि ॥ १०.०४०.०१
 कुहं स्वदोषा कुह वस्तोरश्विना कुहाभिपित्वं करतः कुहोषतुः ।
 को वां शयुत्रा विधवेव देवरं मर्यं न योषा कृणुते सधस्थ आ ॥ १०.०४०.०२
 प्रातर्जरथे जरणेव कापया वस्तोर्वस्तोर्यजता गच्छथो गृहम् ।
 कस्य ध्वसा भवथः कस्य वा नरा राजपुत्रेव सवनाव गच्छथः ॥ १०.०४०.०३
 युवां मृगेव वारणा मृगण्यवो दोषा वस्तोर्हविषा नि ह्वयामहे ।
 युवं होत्रामृतुथा जुह्वते नरेषु जनाय वहथः शुभस्पती ॥ १०.०४०.०४
 युवां ह घोषा पर्यश्विना यती राज्ञ ऊचे दुहिता पृच्छे वां नरा ।
 भूतं मे अहं उत भूतमक्तवेऽश्वावते रथिने शक्तमर्वति ॥ १०.०४०.०५
 युवं कवी ष्टः पर्यश्विना रथं विशो न कुत्सो जरितुर्नशायथः ।
 युवोर्ह मक्षा पर्यश्विना मध्वासा भरत निष्कृतं न योषणा ॥ १०.०४०.०६
 युवं ह भुज्यं युवमश्विना वशं युवं शिञ्जारमुशनामुपारथुः ।
 युवो ररावा परि सख्यमासते युवोरहमवसा सुम्नमा चके ॥ १०.०४०.०७
 युवं ह कृशं युवमश्विना शयुं युवं विधन्तं विधवामुरुष्यथः ।
 युवं सनिभ्यः स्तनयन्तमश्विनाप ब्रजमूर्णुथः सप्तास्यम् ॥ १०.०४०.०८
 जनिष्ट योषा पतयत्कनीनको वि चारुहन्वीरुधो दंसना अनु ।
 आस्मे रीयन्ते निवनेव सिन्धवोऽस्मा अहं भवति तत्पतित्वनम् ॥ १०.०४०.०९
 जीवं रुदन्ति वि मयन्ते अध्वरे दीर्घामनु प्रसिति दीधियुर्नरः ।
 वामं पितृभ्यो य इदं समेरिरे मयः पतिभ्यो जनयः परिष्वजे ॥ १०.०४०.१०
 न तस्य विद्य तदु षु प्र वोचत युवा ह यद्युवत्याः क्षेति योनिषु ।
 प्रियोस्त्रियस्य वृषभस्य रेतिनो गृहं गमेमाश्विना तदुश्रमसि ॥ १०.०४०.११
 आ वामगन्सुमतिर्वाजिनीवसू न्याश्विना हत्सु कामा अयंसत ।
 अभूतं गोपा मिथुना शुभस्पती प्रिया अर्यम्णो दुर्यो अशीमहि ॥ १०.०४०.१२
 ता मन्दसाना मनुषो दुरोण आ धत्तं रयिं सहवीरं वचस्यवे ।
 कृतं तीर्थं सुप्रपाणं शुभस्पती स्थाणुं पथेष्टामप दुर्मतिं हतम् ॥ १०.०४०.१३
 क्वं स्वदद्य कतमास्वश्विना विक्षु दसा मादयेते शुभस्पती ।
 क ई नि येमे कतमस्य जग्मतुर्विप्रस्य वा यजमानस्य वा गृहम् ॥ १०.०४०.१४

समानमु त्यं पुरुहूतमुक्थ्यं रथं त्रिचक्रं सवना गनिगमतम् ।
 परिज्मानं विदथ्यं सुवृक्तिभिर्वयं व्युष्टा उषसो हवामहे ॥ १०.०४१.०१
 प्रातर्युजं नासत्याधि तिष्ठथः प्रातर्यावाणं मधुवाहनं रथम् ।
 विशो येन गच्छथो यज्वरीनरा कीरेश्विद्यज्ञं होतृमन्तमश्विना ॥ १०.०४१.०२
 अध्वर्युं वा मधुपाणिं सुहस्त्यमग्निधं वा धृतदक्षं दमूनसम् ।
 विप्रस्य वा यत्सवनानि गच्छथोऽत आ यातं मधुपेयमश्विना ॥ १०.०४१.०३

अस्तेव सु प्रतरं लायमस्यन्भूषन्निव प्र भरा स्तोममस्मै ।
 वाचा विप्रास्तरत वाचमर्यो नि रामय जरितः सोम इन्द्रम् ॥ १०.०४२.०१
 दोहेन गामुप शिक्षा सखायं प्र बोधय जरितर्जारमिन्द्रम् ।
 कोशं न पूर्णं वसुना न्यृष्टमा च्यावय मघदेयाय शूरम् ॥ १०.०४२.०२
 किमङ्ग त्वा मघवन्भोजमाहुः शिशीहि मा शिशयं त्वा शृणोमि ।
 अप्नस्वती मम धीरस्तु शक्र वसुविदं भगमिन्द्रा भरा नः ॥ १०.०४२.०३
 त्वां जना ममसत्येष्विन्द्र संतस्थाना वि ह्वयन्ते समीके ।
 अत्रा युजं कृणुते यो हविष्मान्नासुन्वता सख्यं वष्टि शूरः ॥ १०.०४२.०४
 धनं न स्यन्द्रं बहुलं यो अस्मै तीव्रान्सोमा आसुनोति प्रयस्वान् ।
 तस्मै शत्रून्सुतुकान्प्रातरहो नि स्वष्ट्रान्युवति हन्ति वृत्रम् ॥ १०.०४२.०५
 यस्मिन्वयं दधिमा शंसमिन्द्रे यः शिश्राय मघवा काममस्मे ।
 आराच्चित्सन्भयतामस्य शत्रुन्यस्मै दुम्ना जन्या नमन्ताम् ॥ १०.०४२.०६
 आराच्छत्रुमप बाधस्व दूरमुग्रो यः शम्बः पुरुहूत तेन ।
 अस्मे धेहि यवमद्गोमदिन्द्र कृधी धियं जरित्रे वाजरत्नाम् ॥ १०.०४२.०७
 प्र यमन्तवृषसवासो अगमन्तीव्राः सोमा बहुलान्तास इन्द्रम् ।
 नाह दामानं मघवा नि यंसन्नि सुन्वते वहति भूरि वामम् ॥ १०.०४२.०८
 उत प्रहामतिदीव्या जयाति कृतं यच्छ्वघ्नी विचिनोति काले ।
 यो देवकामो न धना रुणद्धि समित्तं राया सृजति स्वधावान् ॥ १०.०४२.०९
 गोभिष्टरेमामतिं दुरेवां यवेन क्षुधं पुरुहूत विश्वाम् ।
 वयं राजभिः प्रथमा धनान्यस्माकेन वृजनेना जयेम ॥ १०.०४२.१०
 बृहस्पतिर्नः परि पातु पश्चादुतोत्तरस्मादधरादघायोः ।
 इन्द्रः पुरस्तादुत मध्यतो नः सखा सखिभ्यो वरिवः कृणोतु ॥ १०.०४२.११

अच्छा म इन्द्रं मतयः स्वविदः सध्रीचीविश्वो उशतीरनूषत ।
 परि श्वजन्ते जनयो यथा पति मर्यं न शुन्ध्युं मघवानमूतये ॥ १०.०४३.०१
 न घा त्वद्विगप वेति मे मनस्त्वे इत्कामं पुरुहूत शिश्रय ।
 राजेव दस्म नि षदोऽधि बर्हिष्यस्मिन्सु सोमेऽवपानमस्तु ते ॥ १०.०४३.०२
 विषूवदिन्द्रो अमतेस्त क्षुधः स इद्रायो मघवा वस्व ईशते ।
 तस्येदिमे प्रवणे सप्त सिन्धवो वयो वर्धन्ति वृषभस्य शुष्मिणः ॥ १०.०४३.०३
 वयो न वृक्षं सुपलाशमासदन्सोमास इन्द्रं मन्दिनश्चमूषदः ।
 प्रैषामनीकं शवसा दविद्युतद्विदत्स्वर्धनवे ज्योतिरार्यम् ॥ १०.०४३.०४
 कृतं न श्वघ्नी वि चिनोति देवने संवर्गं यन्मघवा सूर्यं जयत् ।
 न तत्ते अन्यो अनु वीर्यं शकन्न पुराणो मघवन्नोत नूतनः ॥ १०.०४३.०५
 विशंविशं मघवा पर्यशायत जनानां धेना अवचाकशदृषा ।
 यस्याह शक्रः सवनेषु रण्यति स तीव्रैः सोमैः सहते पृतन्यतः ॥ १०.०४३.०६

आपो न सिन्धुमभि यत्समक्षरन्सोमास इन्द्रं कुल्या इव हृदम् ।
 वर्धन्ति विप्रा महो अस्य सादने यवं न वृष्टिर्दिव्येन दानुना ॥ १०.०४३.०७
 वृषा न क्रुद्धः पतयद्रजस्स्वा यो अर्यपत्नीरकृणोदिमा अपः ।
 स सुन्वते मघवा जीरदानवेऽविन्दज्ज्योतिर्मनवे हविष्मते ॥ १०.०४३.०८
 उज्जायितां परशुज्योतिषा सह भूया ऋतस्य सुदुघा पुराणवत् ।
 वि रोचतामरुषो भानुना शुचिः स्वर्ष्णं शुक्रं शुशुचीत सत्पतिः ॥ १०.०४३.०९
 गोभिष्टरेमामतिं दुरेवां यवेन क्षुधं पुरुहूत विश्वाम् ।
 वयं राजभिः प्रथमा धनान्यस्माकेन वृजनेना जयेम ॥ १०.०४३.१०
 बृहस्पतिर्नः परि पातु पश्चादुतोत्तरस्मादधरादघायोः ।
 इन्द्रः पुरस्तादुत मध्यतो नः सखा सखिभ्यो वरिवः कृणोतु ॥ १०.०४३.११

आ यात्विन्द्रः स्वपतिर्मदाय यो धर्मणा तूतुजानस्तुविष्मान् ।
 प्रत्वक्षाणो अति विश्वा सहास्यपारेण महता वृष्णयेन ॥ १०.०४४.०१
 सुष्ठामा रथः सुयमा हरी ते मिम्यक्ष वज्रो नृपते गर्भस्तौ ।
 शीभं राजन्सुपथा याह्यर्वाङ्वर्धाम ते पपुषो वृष्ण्यानि ॥ १०.०४४.०२
 एन्द्रवाहो नृपतिं वज्रबाहुमुग्रमुग्रासस्तविषास एनम् ।
 प्रत्वक्षसं वृषभं सत्यशुष्ममेमस्मत्रा सधमादो वहन्तु ॥ १०.०४४.०३
 एवा पतिं द्रोणसाचं सचेतसमूर्जः स्कम्भं धरुण आ वृषायसे ।
 ओजः कृष्व सं गृभाय त्वे अप्यसो यथा केनिपानामिनो वृधे ॥ १०.०४४.०४
 गमन्नस्मे वसून्या हि शंसिषं स्वाशिषं भरमा याहि सोमिनः ।
 त्वमीशिषे सास्मिन्ना सत्सि बहिष्यनाधृष्या तव पात्राणि धर्मणा ॥ १०.०४४.०५
 पृथक्प्रायन्प्रथमा देवहृतयोऽकृणवत श्रवस्यानि दुष्टरा ।
 न ये शेकुर्यज्ञियां नावमारुहमीमैव ते न्यविशन्त केपयः ॥ १०.०४४.०६
 एवैवापागपरि सन्तु दूढोऽश्वा येषां दुर्युज आयुयुजे ।
 इत्था ये प्रागुपरि सन्ति दावने पुरुणि यत्र वयुनानि भोजना ॥ १०.०४४.०७
 गिरीरज्जान्रेजमानां आधारयद्द्यौः क्रन्ददन्तरिक्षाणि कोपयत् ।
 समीचीने धिषणे वि ष्कभायति वृष्णः पीत्वा मद उक्थानि शंसति ॥ १०.०४४.०८
 इमं विभर्मि सुकृतं ते अद्भुशं येनारुजासि मघवञ्छफारुजः ।
 अस्मिन्सु ते सवने अस्त्वोक्त्यं सुत इष्टौ मघवन्बोध्याभगः ॥ १०.०४४.०९
 गोभिष्टरेमामतिं दुरेवां यवेन क्षुधं पुरुहूत विश्वाम् ।
 वयं राजभिः प्रथमा धनान्यस्माकेन वृजनेना जयेम ॥ १०.०४४.१०
 बृहस्पतिर्नः परि पातु पश्चादुतोत्तरस्मादधरादघायोः ।
 इन्द्रः पुरस्तादुत मध्यतो नः सखा सखिभ्यो वरिवः कृणोतु ॥ १०.०४४.११

दिवस्परि प्रथमं जज्ञे अग्निरस्मद्द्वितीयं परि जातवेदाः ।
 तृतीयमप्सु नृमणा अजस्रमिन्धान एनं जरते स्वाधीः ॥ १०.०४५.०१

वि॒द्या ते॑ अ॒ग्ने त्रेधा॑ त्रयाणि॑ वि॒द्या ते॒ धाम॑ विभृ॒ता पु॒त्रा ।
 वि॒द्या ते॒ नाम॑ पर॒मं गुहा॑ यद्वि॒द्या तमुत्सं॑ यत॑ आ॒ज्जगन्थ॑ ॥ १०.०४५.०२
 स॒मुद्रे॑ त्वा॒ नृमणा॑ अ॒प्स्वश्न॑त्त॒र्नृचक्षा॑ ई॒धे दि॒वो अ॒ग्न ऊ॒र्धन् ।
 तृती॒ये त्वा॒ रज॑सि॒ तस्थि॑वांस॒मपामु॑पस्थे॑ महि॒षा अ॒वर्धन् ॥ १०.०४५.०३
 अ॒क्रन्द॑दग्निः॒ स्तनय॑न्नि॒व द्यौः॑ क्षामा॒ रेरि॑ह॒द्वीरुधः॑ स॒मञ्जन् ।
 सद्यो॑ ज॒ज्ञानो॑ वि॒ हीमि॑द्धो अ॒ख्यदा॑ रोद॒सी भानु॑ना॒ भात्य॑न्तः ॥ १०.०४५.०४
 श्री॒णामु॑दा॒रो ध॒रुणो॑ र॒यीणां॑ म॒नीषा॑णां प्रा॒र्षणः॑ सोम॒गोपाः॑ ।
 वसुः॑ स॒नुः सह॑सो अ॒प्सु राजा॑ वि॒ भात्य॑ग्र॒ उष॑सामि॒धानः॑ ॥ १०.०४५.०५
 विश्व॑स्य॒ केतु॑र्भु॒वनस्य॑ गर्भ॒ आ रोद॑सी॒ अपृ॑णा॒ज्जाय॑मानः ।
 वी॒ळुं चि॑द॒द्रिम॑भिन॒त्परा॑य॒ज्जना॑ यद॒ग्निम॑य॒जन्त॑ प॒ञ्च ॥ १०.०४५.०६
 उ॒शिक॑पा॒वको॑ अ॒रतिः॑ सु॒मेधा॑ म॒तेष्व॑ग्नि॒रमृ॑तो॒ नि धा॑यि ।
 इ॒र्याति॑ धूम॒मरु॑षं॒ भरि॑द्भु॒च्छु॒क्रेण॑ शो॒चिषा॑ द्यामि॒नक्षन् ॥ १०.०४५.०७
 दृ॒शानो॑ रु॒क्म उ॑र्वि॒या व्य॑द्यौ॒र्दुर्म॑र्ष॒मायुः॑ श्रि॒ये रु॑चानः ।
 अ॒ग्नि॒रमृ॑तो॒ अभ॑व॒द्वयो॑र्भिर्य॒देनं॑ द्यौ॒र्जन॑यत्सुरे॒ताः ॥ १०.०४५.०८
 यस्ते॑ अ॒द्य कृ॑णव॒द्भद्र॑शो॒चेऽपू॑षं दे॒व घृ॑तव॒न्तम॑ग्ने ।
 प्र तं॑ न॒य प्र॑तरं॒ वस्यो॑ अ॒च्छा॒भि सु॑म्नं दे॒वभ॑क्तं॒ यवि॑ष्ठ ॥ १०.०४५.०९
 आ तं॑ भ॒ज सौ॑श्र॒वसे॑ष्व॒ग्न उ॒क्थौ॑क्थ॒ आ भ॑ज॒ शस्य॑मानि ।
 प्रि॒यः सूर्ये॑ प्रि॒यो अ॒ग्ना भ॑वा॒त्युज्ज॑तेन॒ भिन॑ददु॒ज्जनि॑त्वैः ॥ १०.०४५.१०
 त्वा॒मग्ने॑ य॒जमा॑ना॒ अनु॑ द्यू॒न्विश्वा॑ वसु॒ दधि॑रे वा॒र्याणि॑ ।
 त्वया॑ सह॒ द्रवि॑णमि॒च्छमा॑ना॒ ब्रजं॑ गोम॒न्तमु॑शि॒जो वि॑ व॒व्रुः ॥ १०.०४५.११
 अस्ता॑व्य॒ग्नि॒नरां॑ सु॒शेवो॑ वै॒श्वान॑र ऋ॒षिभिः॑ सोम॒गोपाः॑ ।
 अ॒द्वेषे॑ द्यावा॒पृथि॑वी हु॒वेम॑ दे॒वा ध॑त्त॒ रयि॑म॒स्मे सु॑वी॒रम् ॥ १०.०४५.१२

प्र होता॑ जा॒तो म॒हान्न॑भो॒विन्नृ॑षद्वा॑ सीद॒दपामु॑पस्थे॑ ।
 दधि॒र्यो धा॑यि स॒ ते वया॑सि॒ यन्ता॑ वसू॒नि वि॑धते॒ तनू॑पाः ॥ १०.०४६.०१
 इ॒मं वि॑धन्तो॒ अपां॑ स॒धस्थे॑ प॒शुं न न॑ष्टं प॒दैरनु॑ ग॒मन् ।
 गुहा॑ च॒तन्त॑मु॒शिजो॑ न॒मोभि॑रि॒च्छन्तो॑ धी॒रा भृ॑गवो॒ऽवि॑न्दन् ॥ १०.०४६.०२
 इ॒मं त्रि॑तो भू॒र्यवि॑न्द॒दिच्छ॑न्वै॒भूव॑सो मूर्ध॒न्यघ्न्या॑याः ।
 स शे॒वृधो॑ जा॒त आ ह॒र्ष्येषु॑ ना॒भिर्यु॑वा॒ भवति॑ रो॒चन॑स्य ॥ १०.०४६.०३
 म॒न्द्रं हो॑ता॒रमु॑शि॒जो न॒मोभिः॑ प्रा॒ञ्चं य॑ज्ञं ने॒तार॑म॒ध्वरा॑णाम् ।
 वि॒शाम॑कृ॒णव॑न्न॒रतिं॑ पा॒वकं॑ ह॒व्यवा॑हं दध॒तो मा॑नु॒षेषु॑ ॥ १०.०४६.०४
 प्र भूर्ज॑यन्तं॒ मह्यं॑ वि॒पोधां॑ मू॒रा अ॒मूरं॑ पु॒रां द॒र्माण॑म् ।
 नय॑न्तो॒ गर्भं॑ वनां॒ धियं॑ धु॒हिरि॑श्मश्रुं॒ नावा॑णं॒ धन॑र्च॒म् ॥ १०.०४६.०५
 नि प॑स्त्या॒सु त्रि॑तः॒ स्तभू॑यन्प॒रि॒वीतो॑ यो॒नौ सी॑द॒दन्तः॑ ।
 अतः॑ स॒गृभ्या॑ वि॒शां द॒मूना॑ वि॒धर्म॑णाय॒न्त्रैरी॑यते॒ नृन् ॥ १०.०४६.०६
 अ॒स्याज॑रा॒सो द॒माम॑रि॒त्रा अ॒र्चद्मू॑मा॒सो अ॒ग्नयः॑ पा॒वकाः॑ ।

श्वितीचयः श्वात्रासो भुरण्यवो वनर्षदो वायवो न सोमाः ॥ १०.०४६.०७
 प्र जिह्वया भरते वेपो अग्निः प्र वयुनानि चेतसा पृथिव्याः ।
 तमायवः शुचयन्तं पावकं मन्द्रं होतारं दधिरे यजिष्ठम् ॥ १०.०४६.०८
 द्यावा यमग्निं पृथिवी जनिष्टामापस्त्वष्टा भृगवो यं सहोभिः ।
 ईलेन्यं प्रथमं मातरिश्वा देवास्ततक्षुर्मनवे यजत्रम् ॥ १०.०४६.०९
 यं त्वा देवा दधिरे हव्यवाहं पुरुस्पृहो मानुषासो यजत्रम् ।
 स यामन्नग्ने स्तुवते वयो धाः प्र देवयन्यशसः सं हि पूर्वीः ॥ १०.०४६.१०

जगृभ्मा ते दक्षिणमिन्द्र हस्तं वसुयवो वसुपते वसूनाम् ।
 विद्या हि त्वा गोपतिं शूर गोनामस्मभ्यं चित्रं वृषणं रयिं दाः ॥ १०.०४७.०१
 स्वायुधं स्ववसं सुनीथं चतुःसमुद्रं धरुणं रयीणाम् ।
 चकृत्यं शंस्यं भूरिवारमस्मभ्यं चित्रं वृषणं रयिं दाः ॥ १०.०४७.०२
 सुब्रह्माणं देववन्तं बृहन्तमुरुं गभीरं पृथुबुधमिन्द्र ।
 श्रुतऋषिमुग्रमभिमातिषाहमस्मभ्यं चित्रं वृषणं रयिं दाः ॥ १०.०४७.०३
 सनद्वाजं विप्रवीरं तरुत्रं धनस्पृतं शूशुवासं सुदक्षम् ।
 दस्युहनं पूर्भिदमिन्द्र सत्यमस्मभ्यं चित्रं वृषणं रयिं दाः ॥ १०.०४७.०४
 अश्वावन्तं रथिनं वीरवन्तं सहस्रिणं शतिनं वाजमिन्द्र ।
 भद्रव्रातं विप्रवीरं स्वर्षामस्मभ्यं चित्रं वृषणं रयिं दाः ॥ १०.०४७.०५
 प्र सप्तगुप्तधीतिं सुमेधां बृहस्पतिं मतिरच्छा जिगाति ।
 य आङ्गिरसो नमसोपसद्योऽस्मभ्यं चित्रं वृषणं रयिं दाः ॥ १०.०४७.०६
 वनीवानो मम दूतास इन्द्रं स्तोमाश्चरन्ति सुमतीरियानाः ।
 हृदिस्पृशो मनसा वच्यमाना अस्मभ्यं चित्रं वृषणं रयिं दाः ॥ १०.०४७.०७
 यत्त्वा यामिं दद्धि तन्न इन्द्र बृहन्तं क्षयमसमं जनानाम् ।
 अभि तद्द्यावापृथिवी गृणीतामस्मभ्यं चित्रं वृषणं रयिं दाः ॥ १०.०४७.०८

अहं भुवं वसुनः पूर्व्यस्पतिरहं धनानि सं जयामि शश्वतः ।
 मां हवन्ते पितरं न जन्तवोऽहं दाशुषे वि भजामि भोजनम् ॥ १०.०४८.०१
 अहमिन्द्रो रोधो वक्षो अथर्वणस्त्रिताय गा अजनयमहेरधि ।
 अहं दस्युभ्यः परि नृम्णमा ददे गोत्रा शिक्षन्दधीचे मातरिश्वने ॥ १०.०४८.०२
 मह्यं त्वष्टा वज्रमतक्षदायसं मयि देवासोऽवृजन्नपि क्रतुम् ।
 ममानीकं सूर्यस्येव दुष्टरं मामार्यन्ति कृतेन कर्त्वेन च ॥ १०.०४८.०३
 अहमेतं गव्ययमश्च्यं पशुं पुरीषिणं सायकेना हिरण्ययम् ।
 पुरू सहस्रा नि शिशामि दाशुषे यन्मा सोमास उक्थिनो अमन्दिषुः ॥ १०.०४८.०४
 अहमिन्द्रो न परा जिग्य इद्धनं न मृत्यवेऽव तस्थे कदा चन ।
 सोममिन्मा सुन्वन्तो याचता वसु न मे पूरवः सख्ये रिषाथन ॥ १०.०४८.०५
 अहमेताञ्छाश्वसतो द्वाद्वेन्द्रं ये वज्रं युधयेऽकृण्वत ।

आह्वयमानाँ अव हन्मनाहनं दृळ्हा वदन्ननमस्युर्नमस्विनः ॥ १०.०४८.०६
 अभीर्दमेकमेको अस्मि निष्पाळभी द्वा किमु त्रयः करन्ति ।
 खले न पर्षान्प्रति हन्मि भूरि किं मां निन्दन्ति शत्रवोऽनिन्द्राः ॥ १०.०४८.०७
 अहं गुड्गुभ्यो अतिथिवमिष्करमिषं न वृत्रतुरं विक्षु धारयम् ।
 यत्पर्णयन् उत वा करञ्जहे प्राहं महे वृत्रहत्ये अशुश्रवि ॥ १०.०४८.०८
 प्र मे नमी साप्य इषे भुजे भृङ्गवामेषे सख्या कृणुत द्विता ।
 दिद्युं यदस्य समिथेषु मंहयमादिदेनं शंस्यमुक्थ्यं करम् ॥ १०.०४८.०९
 प्र नेमस्मिन्दृशे सोमो अन्तर्गोपा नेममाविरस्था कृणोति ।
 स तिग्मशृङ्गं वृषभं युयुत्सन्द्वहस्तस्थौ बहुले बद्धो अन्तः ॥ १०.०४८.१०
 आदित्यानां वसूनां रुद्रियाणां देवो देवानां न मिनामि धाम ।
 ते मां भद्राय शवसे ततक्षुरपराजितमस्तृतमषाळ्हम् ॥ १०.०४८.११

अहं दां गृणते पूर्यं वस्वहं ब्रह्म कृणवं मह्यं वर्धनम् ।
 अहं भुवं यजमानस्य चोदितायज्वनः साक्षि विश्वस्मिन्भरे ॥ १०.०४९.०१
 मां धुरिन्द्रं नाम देवता दिवश्च गमश्चापां च जन्तवः ।
 अहं हरी वृषणा विव्रता रघू अहं वज्रं शवसे धृष्णवा ददे ॥ १०.०४९.०२
 अहमत्कं कवये शिशनथं हथैरहं कुत्समावमाभिरुतिभिः ।
 अहं शुष्णस्य शनथिता वर्धयमं न यो रर आर्यं नाम दस्यवे ॥ १०.०४९.०३
 अहं पितेव वेतसूरभिष्टये तुग्रं कुत्साय स्मदिभं च रन्धयम् ।
 अहं भुवं यजमानस्य राजनि प्र यद्गरे तुजये न प्रियाधृषे ॥ १०.०४९.०४
 अहं रन्धयं मृगयं श्रुतवर्णे यन्माजिहीत वयुनां चानुषक् ।
 अहं वेशं नम्रमायवेऽकरमहं सव्याय पङ्गुभिमरन्धयम् ॥ १०.०४९.०५
 अहं स यो नववास्त्वं बृहद्रथं सं वृत्रेव दासं वृत्रहारुजम् ।
 यद्वर्धयन्तं प्रथयन्तमानुषगदूरे पारे रजसो रोचनाकरम् ॥ १०.०४९.०६
 अहं सूर्यस्य परि याम्याशुभिः प्रैतशेभिर्वहमान ओजसा ।
 यन्मा सावो मनुष आहं निर्णिज ऋधक्कृषे दासं कृत्वयं हथैः ॥ १०.०४९.०७
 अहं सप्तहा नहुषो नहुष्टरः प्राश्रावयं शवसा तुर्वशं यदुम् ।
 अहं न्यङ्ग्यं सहसा सहस्करं नव व्राधतो नवतिं च वक्षयम् ॥ १०.०४९.०८
 अहं सप्त स्रवतो धारयं वृषां द्रवित्त्वः पृथिव्यां सीरा अधि ।
 अहमर्णांसि वि तिरामि सुक्रतुर्युधा विदं मनवे गातुमिष्टये ॥ १०.०४९.०९
 अहं तदासु धारयं यदासु न देवश्चन त्वष्टाधारयद्दुशत् ।
 स्पाहं गवामूधस्सु वक्षणास्वा मधोर्मधु श्वात्र्यं सोममाशिरम् ॥ १०.०४९.१०
 एवा देवा इन्द्रो विव्ये नृन्प्र च्यौत्नेन मघवा सत्यराधाः ।
 विश्वेत्ता ते हरिवः शचीवोऽभि तुरासः स्वयशो गृणन्ति ॥ १०.०४९.११

प्र वो महे मन्दमानयान्धसोऽर्चा विश्वानराय विश्वाभुवे ।

इन्द्रस्य यस्य सुमखं सहो महि श्रवो नृम्णं च रोदसी सपर्यतः ॥ १०.०५०.०१
 सो चिन्नु सख्या नर्यं इनः स्तुतश्चकृत्य इन्द्रो मावते नरे ।
 विश्वासु धूर्षु वाजकृत्येषु सत्पते वृत्रे वाप्स्वश्रभि शूर मन्दसे ॥ १०.०५०.०२
 के ते नर इन्द्र ये त इषे ये ते सुम्नं सधन्यश्रमियक्षान् ।
 के ते वाजायासुर्याय हिन्विरे के अप्सु स्वासूर्वरासु पौंस्ये ॥ १०.०५०.०३
 भुवस्त्वमिन्द्र ब्रह्मणा महान्भुवो विश्वेषु सवनेषु यज्ञियः ।
 भुवो नृश्रयौत्नो विश्वस्मिन्भरे ज्येष्ठश्च मन्त्रो विश्वचर्षणे ॥ १०.०५०.०४
 अवा नु कं ज्यायान्यज्ञवनसो मही त ओमात्रां कृष्टयो विदुः ।
 असो नु कं मजरो वर्धाश्च विश्वेदेता सवना तूतुमा कृषे ॥ १०.०५०.०५
 एता विश्वा सवना तूतुमा कृषे स्वयं सूनो सहसो यानि दधिषे ।
 वराय ते पात्रं धर्मणे तना यज्ञो मन्त्रो ब्रह्मोद्यतं वचः ॥ १०.०५०.०६
 ये ते विप्र ब्रह्मकृतः सुते सचा वसूनां च वसुनश्च दावने ।
 प्र ते सुम्नस्य मनसा पथा भुवन्मदे सुतस्य सोम्यस्यान्धसः ॥ १०.०५०.०७

महत्तदुल्बं स्थविरं तदासीद्येनाविष्टितः प्रविवेशिथापः ।
 विश्वा अपश्यद्बहुधा ते अग्ने जातवेदस्तन्वो देव एकः ॥ १०.०५१.०१
 को मा ददर्श कतमः स देवो यो मे तन्वो बहुधा पर्यपश्यत् ।
 क्वाह मित्रावरुणा क्षियन्त्यग्नेर्विश्वाः समिधो देवयानीः ॥ १०.०५१.०२
 ऐच्छाम त्वा बहुधा जातवेदः प्रविष्टमग्ने अप्सवोषधीषु ।
 तं त्वा यमो अचिकेच्चित्रभानो दशान्तरुष्यादतिरोचमानम् ॥ १०.०५१.०३
 होत्रादहं वरुण बिभ्यदायं नेदेव मा युनजन्नत्र देवाः ।
 तस्य मे तन्वो बहुधा निविष्टा एतमर्थं न चिकेताहमग्निः ॥ १०.०५१.०४
 एहि मनुर्देवयुर्यज्ञकामोऽरंकृत्या तमासि क्षेप्यग्ने ।
 सुगान्पथः कृणुहि देवयानान्वहं हव्यानि सुमनस्यमानः ॥ १०.०५१.०५
 अग्नेः पूर्वं भ्रातरो अर्थमितं रथीवाध्वानमन्वावरीवुः ।
 तस्माद्भिया वरुण दूरमायं गौरो न क्षेप्नोरविजे ज्यायाः ॥ १०.०५१.०६
 कुर्मस्त आयुरजरं यदग्ने यथा युक्तो जातवेदो न रिष्याः ।
 अथा वहासि सुमनस्यमानो भागं देवेभ्यो हविषः सुजात ॥ १०.०५१.०७
 प्रयाजान्मे अनुयाजांश्च केवलानूर्जस्वन्तं हविषो दत्त भागम् ।
 घृतं चापां पुरुषं चौषधीनामग्नेश्च दीर्घमायुरस्तु देवाः ॥ १०.०५१.०८
 तव प्रयाजा अनुयाजाश्च केवल ऊर्जस्वन्तो हविषः सन्तु भागाः ।
 तवाग्ने यज्ञोऽयमस्तु सर्वस्तुभ्यं नमन्तां प्रदिशश्चतस्रः ॥ १०.०५१.०९

विश्वे देवाः शास्तन मा यथेह होता वृतो मनवै यन्निषद्य ।
 प्र मे ब्रूत भागधेयं यथा वो येन पथा हव्यमा वो वहानि ॥ १०.०५२.०१
 अहं होता न्यसीदं यजीयान्विश्वे देवा मरुतो मा जुनन्ति ।

अहरहरश्चिनाध्वर्यवं वा ब्रह्मा समिद्धवति साहुतिर्वाम् ॥ १०.०५२.०२
 अयं यो होता किरु स यमस्य कमप्यूहे यत्समञ्जन्ति देवाः ।
 अहरहर्जायते मासिमास्यथा देवा दधिरे हव्यवाहम् ॥ १०.०५२.०३
 मां देवा दधिरे हव्यवाहमपम्लुक्तं बहु कृच्छ्रा चरन्तम् ।
 अग्निर्विद्वान्यज्ञं नः कल्पयाति पञ्चयामं त्रिवृतं सप्ततन्तुम् ॥ १०.०५२.०४
 आ वो यक्ष्यमृतत्वं सुवीरं यथा वो देवा वरिवः कराणि ।
 आ बाह्वोर्वज्रमिन्द्रस्य धेयामथेमा विश्वाः पृतना जयाति ॥ १०.०५२.०५
 त्रीणि शता त्री सहस्राण्यग्निं त्रिंशच्च देवा नव चासपर्यन् ।
 औक्षन्धृतैरस्तृणन्बर्हिरस्मा आदिद्धोतारं न्यसादयन्त ॥ १०.०५२.०६

यमैच्छाम मनसा सोऽयमागाद्यज्ञस्य विद्वान्परुषश्चिकित्वान् ।
 स नो यक्षद्देवताता यजीयान्नि हि षत्सदन्तरः पूर्वा अस्मत् ॥ १०.०५३.०१
 अराधि होता निषदा यजीयानभि प्रयांसि सुधितानि हि ख्यत् ।
 यजामहै यज्ञियान्दन्त देवा ईळामहा ईडाँ आज्येन ॥ १०.०५३.०२
 साध्वीमकदेववीति नो अद्य यज्ञस्य जिह्वामविदाम गुह्याम् ।
 स आयुरागात्सुरभिर्वसानो भद्रामकदेवहूति नो अद्य ॥ १०.०५३.०३
 तदद्य वाचः प्रथमं मसीय येनासुराँ अभि देवा असाम् ।
 ऊर्जाद उत यज्ञियासः पञ्च जना मम होत्रं जुषध्वम् ॥ १०.०५३.०४
 पञ्च जना मम होत्रं जुषन्तां गोजाता उत ये यज्ञियासः ।
 पृथिवी नः पार्थिवात्पात्वंहसोऽन्तरिक्षं दिव्यात्पात्वस्मान् ॥ १०.०५३.०५
 तन्तुं तन्वन्नजसो भानुमन्विहि ज्योतिष्मतः पथो रक्ष धिया कृतान् ।
 अनुल्बणं वयत जोगुवामपो मनुर्भव जनया दैव्यं जनम् ॥ १०.०५३.०६
 अक्षानहो नह्यतनोत सोम्या इष्कृणुध्वं रशना ओत पिशत ।
 अष्टावन्धुरं वहताभितो रथं येन देवासो अनयन्नभि प्रियम् ॥ १०.०५३.०७
 अशमन्वती रीयते सं रभध्वमुत्तिष्ठत् प्र तरता सखायः ।
 अत्रा जहाम ये असन्नशेवाः शिवान्वयमुत्तरेमाभि वाजान् ॥ १०.०५३.०८
 त्वष्टा माया वेदपसामपस्तमो विभ्रत्पात्रा देवपानानि शतमा ।
 शिशीति नूनं परशुं स्वायसं येन वृश्वादेतशो ब्रह्मणस्पतिः ॥ १०.०५३.०९
 सतो नूनं कवयः सं शिशीत् वाशीभिर्याभिरमृताय तक्षथ ।
 विद्वांसः पदा गुह्यानि कर्तन येन देवासो अमृतत्वमानशुः ॥ १०.०५३.१०
 गर्भे योषामदधुर्वत्समासन्यपीच्येन मनसोत जिह्वया ।
 स विश्वाहा सुमना योग्या अभि सिषासनिर्वनते कार इज्जतिम् ॥ १०.०५३.११

तां सु ते कीर्तिं मधवन्महित्वा यत्त्वा भीते रोदसी अह्वयेताम् ।
 प्रावो देवाँ आतिरो दासमोजः प्रजायै त्वस्यै यदशिक्ष इन्द्र ॥ १०.०५४.०१
 यदचरस्तन्वा वावृधानो बलानीन्द्र प्रब्रुवाणो जनेषु ।

मायेत्सा ते यानि युद्धान्याहुर्नाद्य शत्रुं ननु पुरा विवित्से ॥ १०.०५४.०२
 क उ नु ते महिम्नः समस्यास्मत्पूर्वं ऋषयोऽन्तमापुः ।
 यन्मातरं च पितरं च साकमजनयथास्तन्वशः स्वायाः ॥ १०.०५४.०३
 चत्वारिंते असुर्याणि नामादाभ्यानि महिषस्य सन्ति ।
 त्वमङ्ग तानि विश्वानि वित्से येभिः कर्माणि मघवञ्चकथं ॥ १०.०५४.०४
 त्वं विश्वा दधिषे केवलानि यान्याविर्या च गुहा वसूनि ।
 काममिन्मे मघवन्मा वि तारीस्त्वमाज्ञाता त्वमिन्द्रासि दाता ॥ १०.०५४.०५
 यो अदधाज्ज्योतिषि ज्योतिरन्तर्यो असृजन्मधुना सं मधूनि ।
 अध प्रियं शूषमिन्द्राय मन्म ब्रह्मकृतो बृहदुक्थादवाचि ॥ १०.०५४.०६

दूरे तन्नाम गुह्यं पराचैर्यत्त्वा भीते अह्वयेतां वयोधै ।
 उदस्तन्नाः पृथिवीं द्यामभीके भ्रातुः पुत्रान्मघवन्तित्विषाणः ॥ १०.०५५.०१
 महत्तन्नाम गुह्यं पुरुस्पृगयेन भूतं जनयो येन भव्यम् ।
 प्रत्नं जातं ज्योतिर्यदस्य प्रियं प्रियाः समविशन्त पञ्च ॥ १०.०५५.०२
 आ रोदसी अपृणादोत मध्यं पञ्च देवां ऋतुशः सप्तसप्त ।
 चतुस्त्रिंशता पुरुधा वि चष्टे सरूपेण ज्योतिषा विव्रतेन ॥ १०.०५५.०३
 यदुष औच्छः प्रथमा विभानामजनयो येन पुष्टस्य पुष्टम् ।
 यत्ते जामित्वमवरं परस्या महन्महत्या असुरत्वमेकम् ॥ १०.०५५.०४
 विधुं दद्राणं समने बहूनां युवानं सन्तं पलितो जंगार ।
 देवस्य पश्य काव्यं महित्वाद्या ममार स ह्यः समान ॥ १०.०५५.०५
 शाकमना शाको अरुणः सुपर्ण आ यो महः शूरः सनादनीळः ।
 यच्चिकेत सत्यमित्तन्न मोघं वसुं स्पार्हमुत जेतोत दाता ॥ १०.०५५.०६
 ऐभिर्देवे वृष्ण्या पौस्यानि येभिरौक्षद्वृत्रहत्याय वज्री ।
 ये कर्मणः क्रियमाणस्य मह्म ऋतेकर्ममुदजायन्त देवाः ॥ १०.०५५.०७
 युजा कर्माणि जनयन्विश्वौजा अशस्तिहा विश्वमनास्तुराषाट् ।
 पीत्वी सोमस्य दिव आ वृधानः शूरो नियुधाधमहस्यून ॥ १०.०५५.०८

इदं त एकं पर ऊं त एकं तृतीयेन ज्योतिषा सं विशस्व ।
 संवेशने तन्वश्चारुरेधि प्रियो देवानां परमे जनित्रे ॥ १०.०५६.०१
 तनूष्टे वाजिन्तन्वशं नयन्ती वाममस्मभ्यं धातु शर्म तुभ्यम् ।
 अहृतो महो धरुणाय देवान्दिवीव ज्योतिः स्वमा मिमीयाः ॥ १०.०५६.०२
 वाज्यसि वाजिनेना सुवेनीः सुवितः स्तोमं सुवितो दिवं गाः ।
 सुवितो धर्मं प्रथमानु सत्या सुवितो देवान्सुवितोऽनु पत्म् ॥ १०.०५६.०३
 महिम्न एषां पितरश्चनेशिरै देवा देवेष्वदधुरपि क्रतुम् ।
 समविव्यचुस्त यान्यत्विषुरेषां तनूषु नि विविशुः पुनः ॥ १०.०५६.०४
 सहोभिर्विश्वं परि चक्रमू रजः पूर्वा धामान्यमिता मिमानाः ।

त॒नूषु॑ वि॒श्व्वा भु॒वना॑ नि॒ येमि॒रे प्रासा॑रयन्त॒ पुरु॑ध प्र॒जा अनु॑ ॥ १०.०५६.०५
 द्विधा॑ सून॒वोऽसुरं॑ स्व॒र्विद॒मास्था॑पयन्त॒ तृती॑येन॒ कर्म॑णा ।
 स्वां प्र॒जां पि॒तरः॑ पि॒त्र्यं सह॑ आव॒रेष्व॑दधुस्तन्तु॒मात॑तम् ॥ १०.०५६.०६
 ना॒वा न क्षो॑दः प्र॒दिशः॑ पृथि॒व्याः स्व॒स्तिभि॑रति॒ दुर्गा॑णि वि॒श्व्वा ।
 स्वां प्र॒जां बृ॒हदु॑क्त्यो म॒हित्वा॑व॒रेष्व॑दधा॒दा परे॑षु ॥ १०.०५६.०७

मा प्र॒ गाम॑ प॒थो व॒यं मा॒ यज्ञा॑दिन्द्र॒ सोमि॑नः ।
 मान्तः॑ स्थु॒र्नो अ॒रा॒तयः॑ ॥ १०.०५७.०१
 यो य॒ज्ञस्य॑ प्र॒साध॑नस्तन्तु॒द्विष्वा॑ततः ।
 तमाहु॑तं नशीमहि ॥ १०.०५७.०२
 मनो॑ न्वा हु॒वाम॑हे ना॒राश॑सेन॒ सोमे॑न ।
 पि॒तृणां॑ च॒ मन्मा॑भिः ॥ १०.०५७.०३
 आ त॑ एतु॒ मनः॑ पुनः॒ ऋत्वे॑ दक्षाय॒ जीव॑से ।
 ज्योक्च॑ सूर्यं॒ दृशे॑ ॥ १०.०५७.०४
 पुन॑र्नः पि॒तरो॑ मनो॒ ददा॑तु॒ दैव्यो॑ जनः ।
 जी॒वं व्रा॑तं स॒चेम॑हि ॥ १०.०५७.०५
 व॒यं सो॑म व्र॒ते तव॑ मनस्त॒नूषु॑ वि॒भ्रातः॑ ।
 प्र॒जाव॑न्तः स॒चेम॑हि ॥ १०.०५७.०६

यत्ते॑ य॒मं वैव॑स्व॒तं मनो॑ ज॒गाम॑ दूर॒कम् ।
 तत्त॑ आ॒ वर्त॑यामसीह॒ क्षया॑य जी॒वसे॑ ॥ १०.०५८.०१
 यत्ते॑ दि॒वं यत्पृ॑थि॒वी मनो॑ ज॒गाम॑ दूर॒कम् ।
 तत्त॑ आ॒ वर्त॑यामसीह॒ क्षया॑य जी॒वसे॑ ॥ १०.०५८.०२
 यत्ते॑ भूमिं॒ चतु॑र्भृष्टि॒ मनो॑ ज॒गाम॑ दूर॒कम् ।
 तत्त॑ आ॒ वर्त॑यामसीह॒ क्षया॑य जी॒वसे॑ ॥ १०.०५८.०३
 यत्ते॑ च॒तस्रः॑ प्र॒दिशो॑ मनो॒ जगाम॑ दूर॒कम् ।
 तत्त॑ आ॒ वर्त॑यामसीह॒ क्षया॑य जी॒वसे॑ ॥ १०.०५८.०४
 यत्ते॑ स॒मुद्र॑म॒र्णवं॑ मनो॒ जगाम॑ दूर॒कम् ।
 तत्त॑ आ॒ वर्त॑यामसीह॒ क्षया॑य जी॒वसे॑ ॥ १०.०५८.०५
 यत्ते॑ म॒रीचीः॑ प्र॒वतो॑ मनो॒ जगाम॑ दूर॒कम् ।
 तत्त॑ आ॒ वर्त॑यामसीह॒ क्षया॑य जी॒वसे॑ ॥ १०.०५८.०६
 यत्ते॑ अ॒पो यदो॑ष॒धीर्मनो॑ ज॒गाम॑ दूर॒कम् ।
 तत्त॑ आ॒ वर्त॑यामसीह॒ क्षया॑य जी॒वसे॑ ॥ १०.०५८.०७
 यत्ते॑ सूर्यं॒ यदु॑ष॒सं मनो॑ ज॒गाम॑ दूर॒कम् ।
 तत्त॑ आ॒ वर्त॑यामसीह॒ क्षया॑य जी॒वसे॑ ॥ १०.०५८.०८
 यत्ते॑ प॒र्वता॑न्बृ॒हतो॑ मनो॒ जगाम॑ दूर॒कम् ।

तत्त आ वर्तयामसीह क्षयाय जीवसे ॥ १०.०५८.०९
 यत्ते विश्वमिदं जगन्मनो जगाम दूरकम् ।
 तत्त आ वर्तयामसीह क्षयाय जीवसे ॥ १०.०५८.१०
 यत्ते पराः परावतो मनो जगाम दूरकम् ।
 तत्त आ वर्तयामसीह क्षयाय जीवसे ॥ १०.०५८.११
 यत्ते भूतं च भव्यं च मनो जगाम दूरकम् ।
 तत्त आ वर्तयामसीह क्षयाय जीवसे ॥ १०.०५८.१२

प्र तार्यायुः प्रतरं नवीयः स्थातारिव क्रतुमता रथस्य ।
 अध च्यवान् उत्तवीत्यथं परातरं सु निर्ऋतिर्जिहीताम् ॥ १०.०५९.०१
 सामन्नु राये निधिमन्नवन्नं करामहे सु पुरुध श्रवांसि ।
 ता नो विश्वानि जरिता ममत्तु परातरं सु निर्ऋतिर्जिहीताम् ॥ १०.०५९.०२
 अभी ष्वर्ष्यः पौस्यैर्भवेम द्यौर्न भूमिं गिरयो नाज्जान् ।
 ता नो विश्वानि जरिता चिकेत परातरं सु निर्ऋतिर्जिहीताम् ॥ १०.०५९.०३
 मो षु णः सोम मृत्यवे परा दाः पश्येम नु सूर्यमुच्चरन्तम् ।
 द्युभिर्हितो जरिमा सू नो अस्तु परातरं सु निर्ऋतिर्जिहीताम् ॥ १०.०५९.०४
 असुनीते मनो अस्मासु धारय जीवातवे सु प्र तिरा न आयुः ।
 रारन्धि नः सूर्यस्य संदृशि घृतेन त्वं तन्वं वर्धयस्व ॥ १०.०५९.०५
 असुनीते पुनरस्मासु चक्षुः पुनः प्राणमिह नो धेहि भोगम् ।
 ज्योक्पश्येम सूर्यमुच्चरन्तमनुमते मृळया नः स्वस्ति ॥ १०.०५९.०६
 पुनर्नो असु पृथिवी ददातु पुनद्यौर्दिवी पुनरन्तरिक्षम् ।
 पुनर्नः सोमस्तन्वं ददातु पुनः पूषा पथ्यांश्च या स्वस्तिः ॥ १०.०५९.०७
 शं रोदसी सुबन्धवे यद्धी ऋतस्य मातरा ।
 भरतामप यद्रपो द्यौः पृथिवि क्षमा रपो मो षु ते किं चनाममत् ॥ १०.०५९.०८
 अव द्वेके अव त्रिका दिवश्चरन्ति भेषजा ।
 क्षमा चरिष्वेककं भरतामप यद्रपो द्यौः पृथिवि क्षमा रपो मो षु ते किं चनाममत् ॥ १०.०५९.०९
 समिन्द्रेरय गामनड्वाहं य आवहदुशीनराण्या अनः ।
 भरतामप यद्रपो द्यौः पृथिवि क्षमा रपो मो षु ते किं चनाममत् ॥ १०.०५९.१०

आ जनं त्वेषसदृशं माहीनानामुपस्तुतम् ।
 अगन्म बिभ्रतो नमः ॥ १०.०६०.०१
 असमातिं नितोशनं त्वेषं निययिनं रथम् ।
 भजेरथस्य सत्पतिम् ॥ १०.०६०.०२
 यो जनान्महिषां इवातितस्थौ पवीरवान् ।
 उतापवीरवान्युधा ॥ १०.०६०.०३
 यस्येक्ष्वाकुरुपं व्रते रेवान्मराय्येधते ।

दिवीव पञ्च कृष्टयः ॥ १०.०६०.०४
 इन्द्रं क्षत्रासमातिषु रथप्रोष्ठेषु धारय ।
 दिवीव सूर्यं दृशे ॥ १०.०६०.०५
 अगस्त्यस्य नङ्गयः सप्ती युनक्षि रोहिता ।
 पणीत्र्यक्रमीरभि विश्वान्नाजन्नराधसः ॥ १०.०६०.०६
 अयं मातायं पितायं जीवातुरागमत् ।
 इदं तव प्रसर्पणं सुबन्धवेहि निरिहि ॥ १०.०६०.०७
 यथा युगं वरत्रया नह्यन्ति धरुणाय कम् ।
 एवा दाधार ते मनो जीवातवे न मृत्यवेऽथो अरिष्टतातये ॥ १०.०६०.०८
 यथेयं पृथिवी मही दाधारेमान्वनस्पतीन् ।
 एवा दाधार ते मनो जीवातवे न मृत्यवेऽथो अरिष्टतातये ॥ १०.०६०.०९
 यमाद्दहं वैवस्वतात्सुबन्धोर्मन आभरम् ।
 जीवातवे न मृत्यवेऽथो अरिष्टतातये ॥ १०.०६०.१०
 न्यश्रवातोऽव वाति न्यक्तपति सूर्यः ।
 नीचीनमध्वन्या दुहे न्यग्भवतु ते रपः ॥ १०.०६०.११
 अयं मे हस्तो भगवानयं मे भगवत्तरः ।
 अयं मे विश्वभेषजोऽयं शिवाभिमर्शनः ॥ १०.०६०.१२

इदमित्था रौद्रं गुर्वचा ब्रह्म क्रत्वा शच्यामन्तराजौ ।
 क्राणा यदस्य पितरा मंहनेष्ठाः पर्षत्पक्थे अहन्ना सप्त होतृन् ॥ १०.०६१.०१
 स इहानाय दभ्याय वन्वञ्च्यवानः सूदैरमिमीत् वेदिम् ।
 तूर्वयाणो गुर्वचस्तमः क्षोदो न रेत इतऊति सिञ्चत् ॥ १०.०६१.०२
 मनो न येषु हवनेषु तिगं विपः शच्या वनुथो द्रवन्ता ।
 आ यः शर्याभिस्तुविनुम्णो अस्याश्रीणीतादिशं गभस्तौ ॥ १०.०६१.०३
 कृष्णा यद्गोष्वरुणीषु सीदद्विवो नपाताश्विना हुवे वाम् ।
 वीतं मे यज्ञमा गतं मे अन्नं ववन्वासा नेषमस्मृतध्रू ॥ १०.०६१.०४
 प्रथिष्ट यस्य वीरकर्ममिष्णदनुष्ठितं नु नर्यो अपौहत् ।
 पुनस्तदा वृहति यत्कनाया दुहितुरा अनुभृतमनर्वा ॥ १०.०६१.०५
 मध्या यत्कत्वमभवदभीके कामं कृण्वाने पितरि युवत्याम् ।
 मनानप्रेतो जहतुर्वियन्ता सानौ निषिक्तं सुकृतस्य योनौ ॥ १०.०६१.०६
 पिता यत्स्वां दुहितरमधिष्कन्क्षमया रेतः संजग्मानो नि षिञ्चत् ।
 स्वाध्योऽजनयन्ब्रह्म देवा वास्तोष्पतिं व्रतपां निरतक्षन् ॥ १०.०६१.०७
 स ई वृषा न फेनमस्यदाजौ स्मदा परैदप दभ्रचेताः ।
 सरत्पदा न दक्षिणा परावृद्ध ता नु मे पृशन्यो जगृभ्रे ॥ १०.०६१.०८
 मक्षु न वह्निः प्रजाया उपब्दिरगिनं न नगन उप सीदूधः ।
 सनितेध्मं सनितोत वाजं स धर्ता जज्ञे सहसा यवीयुत् ॥ १०.०६१.०९

मक्ष कनायाः सख्यं नवगवा ऋतं वदन्त ऋतयुक्तिमगमन् ।
द्विर्हसो य उप गोपमागुरदक्षिणासो अच्युता दुदुक्षन् ॥ १०.०६१.१०
मक्ष कनायाः सख्यं नवीयो राधो न रेत ऋतमित्तरण्यन् ।
शुचि यत्ते रेक्ण आयजन्त सबर्दुघायाः पर्य उस्त्रियायाः ॥ १०.०६१.११
पश्चा यत्पश्चा वियुता बुधन्तेति ब्रवीति वक्तरी रराणः ।
वसोर्वसुत्वा कारवोऽनेहा विश्वं विवेष्टि द्रविणमुप क्षु ॥ १०.०६१.१२
तदिन्नवस्य परिषद्धानो अगमन्पुरू सदन्तो नार्षदं बिभित्सन् ।
वि शुष्णास्य संग्रथितमनर्वा विदत्पुरुप्रजातस्य गुहा यत् ॥ १०.०६१.१३
भर्गो ह नामोत यस्य देवाः स्वर्णं ये त्रिषधस्थे निषिदुः ।
अग्निर्ह नामोत जातवेदाः श्रुधी नो होतर्ऋतस्य होताधुक् ॥ १०.०६१.१४
उत त्या मे रौद्रावर्चिमन्ता नासत्याविन्द्र गूर्तये यजध्वै ।
मनुष्वद्वक्तबर्हिषे रराणा मन्दू हितप्रयसा विक्षु यज्यू ॥ १०.०६१.१५
अयं स्तुतो राजा वन्दि वेधा अपश्च विप्रस्तरति स्वसेतुः ।
स कक्षीवन्तं रेजयत्सो अग्निं नेमिं न चक्रमर्वतो रघुद् ॥ १०.०६१.१६
स द्विबन्धुर्वैतरणो यष्टा सबधुं धेनुमस्वं दुहध्वै ।
सं यन्मित्रावरुणा वृज्ज उक्थैर्ज्येष्ठेभिर्यमणं वरूथैः ॥ १०.०६१.१७
तद्वन्धुः सूरिर्दिवि ते धियंधा नाभानेदिष्टो रपति प्र वेनन् ।
सा नो नाभिः परमास्य वा घाहं तत्पश्चा कतिथश्चिदास ॥ १०.०६१.१८
इयं मे नाभिरिह मे सधस्थामिमे मे देवा अयमस्मि सर्वैः ।
द्विजा अहं प्रथमजा ऋतस्येदं धेनुरदुहज्जायमाना ॥ १०.०६१.१९
अधासु मन्द्रो अरतिर्विभावान् स्यति द्विवर्तनिर्वनिषाट् ।
ऊर्ध्वा यच्छ्रेणिर्न शिशुर्दन्मक्ष स्थिरं शेवृधं सूत माता ॥ १०.०६१.२०
अधा गाव उपमाति कनाया अनु श्वान्तस्य कस्य चित्परेयुः ।
श्रुधि त्वं सुद्रविणो नस्त्वं याळाश्चघ्नस्य वावृधे सूनृताभिः ॥ १०.०६१.२१
अध त्वमिन्द्र विद्वयश्मन्महो राये नृपते वज्रबाहुः ।
रक्षा च नो मघोनः पाहि सूरीननेहसस्ते हरिवो अभिष्टौ ॥ १०.०६१.२२
अध यद्राजाना गविष्टौ सरत्सरण्युः कारवे जरण्युः ।
विप्रः प्रेष्टः स ह्येषां बभूव परा च वक्षदुत पर्षदेनान् ॥ १०.०६१.२३
अधा न्वस्य जेन्यस्य पुष्टौ वृथा रेभन्त ईमहे तद्रू नु ।
सरण्युरस्य सूनुरश्चो विप्रश्चासि श्रवसश्च सातौ ॥ १०.०६१.२४
युवोर्यदि सख्यायास्मे शर्धाय स्तोमं जुजुषे नमस्वान् ।
विश्वत्र यस्मिन्ना गिरः समीचीः पूर्वीव गातुर्दाशत्सूनृतायै ॥ १०.०६१.२५
स गृणानो अद्भिर्देवानिति सुबन्धुर्नमसा सूक्तैः ।
वर्धदुक्थैर्वचोभिरा हि नूनं व्यध्वैति पर्यस उस्त्रियायाः ॥ १०.०६१.२६
त ऊ षु णो महो यजत्रा भूत देवास ऊतये सजोषाः ।
ये वाजा अनयता वियन्तो ये स्था निचितारो अमूराः ॥ १०.०६१.२७

ये यज्ञेन दक्षिणया समक्ता इन्द्रस्य सख्यममृतत्वमानश ।
 तेभ्यो भद्रमङ्गिरसो वो अस्तु प्रति गृभ्णीत मानवं सुमेधसः ॥ १०.०६२.०१
 य उदाजन्पितरो गोमयं वस्वृतेनाभिन्दन्परिवत्सरे वलम् ।
 दीर्घायुत्वमङ्गिरसो वो अस्तु प्रति गृभ्णीत मानवं सुमेधसः ॥ १०.०६२.०२
 य ऋतेन सूर्यमारोहयन्दिव्यप्रथयन्पृथिवीं मातरं वि ।
 सुप्रजास्त्वमङ्गिरसो वो अस्तु प्रति गृभ्णीत मानवं सुमेधसः ॥ १०.०६२.०३
 अयं नाभा वदति वल्गु वो गृहे देवपुत्रा ऋषयस्तच्छृणोतन ।
 सुब्रह्मण्यमङ्गिरसो वो अस्तु प्रति गृभ्णीत मानवं सुमेधसः ॥ १०.०६२.०४
 विरूपास इदृषयस्त इद्गम्भीरवेपसः ।
 ते अङ्गिरसः सूनवस्ते अग्नेः परि जज्ञिरे ॥ १०.०६२.०५
 ये अग्नेः परि जज्ञिरे विरूपासो दिवस्परि ।
 नवगवो नु दशगवो अङ्गिरस्तमो सचा देवेषु मंहते ॥ १०.०६२.०६
 इन्द्रेण युजा निः सृजन्त वाघतो व्रजं गोमन्तमश्विनम् ।
 सहस्रं मे ददतो अष्टकर्ण्यश्रुः श्रवो देवेष्वक्रत ॥ १०.०६२.०७
 प्र नूनं जायतामयं मनुस्तोक्मेव रोहतु ।
 यः सहस्रं शताश्वं सद्यो दानाय मंहते ॥ १०.०६२.०८
 न तमश्नोति कश्चन दिव इव सान्वारभम् ।
 सावर्ण्यस्य दक्षिणा वि सिन्धुरिव पप्रथे ॥ १०.०६२.०९
 उत दासा परिविषे स्मद्विष्टी गोपरीणसा ।
 यदुस्तुर्वश्वं मामहे ॥ १०.०६२.१०
 सहस्रदा ग्रामणीर्मा रिषन्मनुः सूर्येणास्य यतमानैतु दक्षिणा ।
 सावर्णेर्देवाः प्र तिरन्त्वायुर्यस्मिन्नश्रान्ता असनाम वाजम् ॥ १०.०६२.११

परावतो ये दिधिषन्त आप्यं मनुप्रीतासो जनिमा विवस्वतः ।
 ययातेर्ये नहुष्यस्य बर्हिषि देवा आसते ते अधि ब्रुवन्तु नः ॥ १०.०६३.०१
 विश्वा हि वो नमस्यानि वन्द्या नामानि देवा उत यज्ञियानि वः ।
 ये स्थ जाता अदितेरद्भ्यस्परि ये पृथिव्यास्ते म इह श्रुता हवम् ॥ १०.०६३.०२
 येभ्यो माता मधुमत्पिन्वते पयः पीयूषं द्यौरदितिरद्विर्बर्हाः ।
 उक्थशुष्मान्वृषभरान्स्वप्नसस्तां आदित्यां अनु मदा स्वस्तये ॥ १०.०६३.०३
 नृचक्षसो अनिमिषन्तो अर्हणा बृहद्देवासो अमृतत्वमानशुः ।
 ज्योतीरथा अहिमाया अनागसो दिवो वर्ष्माणं वसते स्वस्तये ॥ १०.०६३.०४
 सम्राजो ये सुवृधो यज्ञमाययुरपरिहृता दधिरे दिवि क्षयम् ।
 तां आ विवास नमसा सुवृक्तिभिर्महो आदित्यां अदितिं स्वस्तये ॥ १०.०६३.०५
 को वः स्तोमं राधति यं जुजोषथ विश्वे देवासो मनुषो यति ष्टन ।
 को वोऽध्वरं तुविजाता अरं करद्यो नः पर्षदत्यंहः स्वस्तये ॥ १०.०६३.०६

येभ्यो होत्रां प्रथमामायिजे मनुः समिद्धाग्निर्मनसा सप्त होतृभिः ।
 त आदित्या अभयं शर्मं यच्छत सुगा नः कर्त सुपथा स्वस्तये ॥ १०.०६३.०७
 य ईशिरि भुवनस्य प्रचेतसो विश्वस्य स्थातुर्जगतश्च मन्तवः ।
 ते नः कृतादकृतादेनसस्पर्यद्या देवासः पिपृता स्वस्तये ॥ १०.०६३.०८
 भरेष्विन्द्रं सुहवं हवामहेऽहोमुचं सुकृतं दैव्यं जनम् ।
 अग्निं मित्रं वरुणं सातये भगं द्यावापृथिवी मरुतः स्वस्तये ॥ १०.०६३.०९
 सुत्रामाणं पृथिवीं द्यामनेहसं सुशर्माणमदितिं सुप्रणीतिम् ।
 दैवी नावं स्वरित्रामनागिसमस्रवन्तीमा रुहेमा स्वस्तये ॥ १०.०६३.१०
 विश्वे यजत्रा अधि वोचतोतये त्रायध्वं नो दुरेवाया अभिहुतः ।
 सत्यया वो देवहृत्या हुवेम शृण्वतो देवा अवसे स्वस्तये ॥ १०.०६३.११
 अपामीवामप विश्वामनाहुतिमपारातिं दुर्विदत्रामघायतः ।
 आरे देवा द्वेषो अस्मद्युयोतनोरु णः शर्मं यच्छता स्वस्तये ॥ १०.०६३.१२
 अरिष्टः स मर्तो विश्वं एधते प्र प्रजाभिर्जायते धर्मणस्परि ।
 यमादित्यासो नयथा सुनीतिभिरति विश्वानि दुरिता स्वस्तये ॥ १०.०६३.१३
 यं देवासोऽवथ वाजसातौ यं शूरसाता मरुतो हिते धने ।
 प्रातर्यावाणं रथमिन्द्र सानसिमरिष्यन्तमा रुहेमा स्वस्तये ॥ १०.०६३.१४
 स्वस्ति नः पथ्यासु धन्वसु स्वस्त्यश्वसु वृजने स्वर्वति ।
 स्वस्ति नः पुत्रकृथेषु योनिषु स्वस्ति राये मरुतो दधातन ॥ १०.०६३.१५
 स्वस्तिरिद्धि प्रपथे श्रेष्ठा रेक्णस्वत्यभि या वाममेति ।
 सा नो अमा सो अरणे नि पातु स्वावेशा भवतु देवगोपा ॥ १०.०६३.१६
 एवा प्लतेः सूनुरवीवृधद्वो विश्व आदित्या अदिते मनीषी ।
 ईशानासो नरो अमर्त्येनास्तावि जनो दिव्यो गयेन ॥ १०.०६३.१७

कथा देवानां कतमस्य यामानि सुमन्तु नाम शृण्वतां मनामहे ।
 को मृळाति कतमो नो मयस्करत्कतम ऊती अभ्या वर्तति ॥ १०.०६४.०१
 ऋतुयन्ति ऋतवो हृत्सु धीतयो वेनन्ति वेनाः पतयन्त्या दिशः ।
 न मर्दिता विद्यते अन्य एभ्यो देवेषु मे अधि कामा अयंसत ॥ १०.०६४.०२
 नरा वा शंसं पूषणमगोह्यमग्निं देवेद्धमभ्यर्चसे गिरा ।
 सूर्यामासा चन्द्रमसा यमं दिवि त्रितं वातमुषसमक्तुमश्विना ॥ १०.०६४.०३
 कथा कविस्तुवीरवान्कया गिरा बृहस्पतिर्वावृधते सुवृक्तिभिः ।
 अज एकपात्सुहवेभिर्ऋक्वभिरहिः शृणोतु बुध्योऽहवीमनि ॥ १०.०६४.०४
 दक्षस्य वादिते जन्मनि व्रते राजाना मित्रावरुणा विवाससि ।
 अतूर्तपन्थाः पुरुरथो अर्यमा सप्तहोता विषुरूपेषु जन्मसु ॥ १०.०६४.०५
 ते नो अर्वन्तो हवनश्रुतो हवं विश्वे शृण्वन्तु वाजिनो मितद्रवः ।
 सहस्रसा मेधसाताविव त्मना महो ये धनं समिथेषु जभिरे ॥ १०.०६४.०६
 प्र वो वायुं रथयुजं पुरंधिं स्तोमैः कृणुध्वं सख्याय पूषणम् ।

ते हि देवस्य सवितुः सवीमनि क्रतुं सचन्ते सचितः सचेतसः ॥ १०.०६४.०७
 त्रिः सप्त सस्त्रा नद्यो महीरपो वनस्पतीन्पर्वताँ अग्निमृतये ।
 कृशानुमस्तृन्तिष्यं सधस्थ आ रुद्रं रुद्रेषु रुद्रियं हवामहे ॥ १०.०६४.०८
 सरस्वती सरयुः सिन्धुर्मुर्मिभिर्महो महीरवसा यन्तु वक्षणीः ।
 देवीरापो मातरः सूदयित्त्वो घृतवत्पयो मधुमन्नो अर्चत ॥ १०.०६४.०९
 उत माता बृहद्विवा शृणोतु नस्त्वष्टा देवेभिर्जनिभिः पिता वचः ।
 ऋभुक्षा वाजो रथस्पतिर्भगो रणवः शंसः शशमानस्य पातु नः ॥ १०.०६४.१०
 रणवः संदृष्टौ पितुमाँ इव क्षयो भद्रा रुद्राणाँ मरुतामुपस्तुतिः ।
 गोभिः ष्याम यशसो जनेष्वा सदा देवास इळ्या सचेमहि ॥ १०.०६४.११
 यां मे धियं मरुत इन्द्र देवा अददात वरुण मित्र यूयम् ।
 तां पीपयत पयसेव धेनुं कुविद्गिरो अधि रथे वहार्थ ॥ १०.०६४.१२
 कुविदङ्ग प्रति यथा चिदस्य नः सजात्यस्य मरुतो बुबोधथ ।
 नाभा यत्र प्रथमं संनसामहे तत्र जामित्वमदितिर्दधातु नः ॥ १०.०६४.१३
 ते हि द्यावापृथिवी मातरा मही देवी देवाञ्जन्मना यज्ञिये इतः ।
 उभे बिभृत उभयं भरीमभिः पुरु रैतांसि पितृभिश्च सिञ्चतः ॥ १०.०६४.१४
 वि षा होत्रा विश्वमश्नोति वार्यं बृहस्पतिररमतिः पनीयसी ।
 ग्रावा यत्र मधुषुदुच्यते बृहदवीवशन्त मतिभिर्मनीषिणः ॥ १०.०६४.१५
 एवा कविस्तुवीरवाँ ऋतज्ञा द्रविणस्युर्द्रविणसश्चकानः ।
 उक्थेभिरत्र मतिभिश्च विप्रोऽपीपयद्गयो दिव्यानि जन्म ॥ १०.०६४.१६
 एवा प्लतेः सूनुरवीवृधद्वो विश्व आदित्या अदिते मनीषी ।
 ईशानासो नरो अमर्त्येनास्तावि जनो दिव्यो गयेन ॥ १०.०६४.१७

अग्निरिन्द्रो वरुणो मित्रो अर्यमा वायुः पूषा सरस्वती सजोषसः ।
 आदित्या विष्णुर्मरुतः स्वबृहत्सोमो रुद्रो अदितिर्ब्रह्मणस्पतिः ॥ १०.०६५.०१
 इन्द्राग्नी वृत्रहत्येषु सत्पती मिथो हिन्वाना तन्वाइ समोकसा ।
 अन्तरिक्षं मह्या पप्रुरोजसा सोमो घृतश्रीर्महिमानमीरयन् ॥ १०.०६५.०२
 तेषां हि मह्या महतामनर्वणां स्तोमाँ इयर्म्यृतज्ञा ऋतावृधाम् ।
 ये अप्सवमर्णवं चित्रराधसस्ते नो रासन्तां महये सुमित्र्याः ॥ १०.०६५.०३
 स्वर्णरमन्तरिक्षाणि रोचना द्यावाभूमी पृथिवी स्कम्पुरोजसा ।
 पूक्षा इव महयन्तः सुरातयो देवाः स्तवन्ते मनुषाय सूरयः ॥ १०.०६५.०४
 मित्राय शिक्ष वरुणाय दाशुषे या सम्राजा मनसा न प्रयुच्छतः ।
 ययोर्धाम धर्मणा रोचते बृहद्योरुभे रोदसी नाधसी वृतौ ॥ १०.०६५.०५
 या गौर्वर्तनिं पर्येति निष्कृतं पयो दुहाना व्रतनीरवारतः ।
 सा प्रब्रुवाणा वरुणाय दाशुषे देवेभ्यो दाशद्विषा विवस्वते ॥ १०.०६५.०६
 दिवक्षसो अग्निजिह्वा ऋतावृधं ऋतस्य योनिं विमृशन्त आसते ।
 द्यां स्कभित्व्यर्ष आ चक्रुरोजसा यज्ञं जन्तुवी तन्वीइ नि मामृजुः ॥ १०.०६५.०७

परि॒क्षिता॑ पि॒तरा॑ पूर्॒वजा॑वरी ऋ॒तस्य॑ योना॑ क्षय॒तः समो॑कसा ।
 द्यावा॑पृथि॒वी वरु॑णाय॒ सव्र॑ते घृ॒तव॑त्पयो॑ महि॒षाय॑ पि॒न्वतः ॥ १०.०६५.०८
 पर्ज॑न्यावा॒ता वृष॑भा पु॒रीषि॑णेन्द्रवा॒यू वरु॑णो मि॒त्रो अर्य॑मा ।
 देवाँ॑ आ॒दित्याँ॑ अ॒दितिं॑ हवामहे॒ ये पा॒थि॒वासो॑ दि॒व्यासो॑ अप्सु॒ ये ॥ १०.०६५.०९
 त्वष्टा॑रं वा॒युमृ॑भवो॒ य ओ॒हते॑ दै॒व्या हो॒तारा॑ उ॒षसं॑ स्व॒स्तये॑ ।
 बृ॒हस्प॑तिं वृ॒त्रखा॑दं सु॒मेध॑समिन्द्रि॒यं सोमं॑ ध॒नसा॑ उ॒ ईम॑हे ॥ १०.०६५.१०
 ब्रह्म॑ गामश्च॒ जन॑यन्त॒ ओष॑धीर्व॒नस्प॑तीन्पृथि॒वीं पर्व॑ताँ॒ अपः॑ ।
 सूर्यं॑ दि॒वि रो॒हय॑न्तः सु॒दान॑व॒ आयाँ॑ व्र॒ता वि॑सृ॒जन्तो॒ अधि॑ क्षमि॑ ॥ १०.०६५.११
 भु॒ज्युम॑हंसः॒ पिपृ॑थो॒ निर॑श्चि॒ना श्या॑वं पु॒त्रं व॑ध्नि॒मत्या॑ अ॒जिन्व॑तम् ।
 क॒मद्यु॑वं वि॒मदा॑योह॒थुर्यु॑वं वि॒ष्णा॒प्वंश्च॑ विश्वा॒काया॑व॒ सृज॑थः ॥ १०.०६५.१२
 पा॒वीर॑वी त॒न्यतु॑रेक॒पाद॑जो दि॒वो ध॑र्ता॒ सिन्धु॑रापः॒ समु॑द्रि॒यः ।
 विश्वे॑ दे॒वासः॑ शृ॒णव॑न्वचाँ॒सि मे॑ सर॒स्वती॑ स॒ह धी॑भिः पु॒रंध्या॑ ॥ १०.०६५.१३
 विश्वे॑ दे॒वाः स॒ह धी॑भिः पु॒रंध्या॑ म॒नोर्य॑जत्रा॒ अमृ॑ता॒ ऋत॑ज्ञाः ।
 रा॒तिषा॑चो॒ अभि॑षाचः॒ स्वर्वि॑दः स्व॒र्गिरो॑ ब्रह्म॒ सूक्तं॑ जुषि॒रत ॥ १०.०६५.१४
 दे॒वान्वासि॑ष्ठो॒ अमृ॑तान्व॒वन्दे॑ ये विश्वा॒ भुव॑नाभि॒ प्रत॑स्थुः ।
 ते नो॑ रा॒सन्ता॑मु॒रुगा॑य॒मद्य॑ यूयं पा॒त स्व॑स्ति॒भिः सदा॑ नः ॥ १०.०६५.१५

दे॒वान्हु॑वे बृ॒हच्छ॑वसः॒ स्वस्तये॑ ज्योति॒ष्कृतो॑ अध्व॒रस्य॑ प्रचे॒तसः॑ ।
 ये वा॑वृ॒धुः प्र॑तरं॒ विश्व॑वे॒दस॑ इन्द्र॒ज्येष्ठा॑सो॒ अमृ॑ता॒ ऋता॑वृ॒धः ॥ १०.०६६.०१
 इन्द्र॑प्र॒सूता॑ वरु॒णप्र॑शिष्टा॒ ये सूर्य॑स्य॒ ज्योति॑षो॒ भाग॑मान॒शुः ।
 म॒रुद्ग॑णे वृ॒जने॑ मन्म॑ धी॒महि॑ माघो॒ने य॒ज्ञं ज॑नयन्त॒ सूर्यः॑ ॥ १०.०६६.०२
 इन्द्रो॑ वसु॒भिः परि॑ पातु॒ नो ग॑य॒मादि॒त्यैर्नो॑ अ॒दितिः॑ श॒र्म य॑च्छतु ।
 रु॒द्रो रु॒द्रेभि॑र्दे॒वो मृ॑ळयाति॒ नस्त्व॑ष्टा॒ नो ग्ना॑भिः॒ सुवि॑ताय॒ जिन्व॑तु ॥ १०.०६६.०३
 अ॒दि॒तिर्द्या॑वापृथि॒वी ऋ॒तं म॒हदि॑न्द्रा॒विष्णु॑ म॒रुतः॑ स्व॒र्बृ॑हत् ।
 देवाँ॑ आ॒दित्याँ॑ अव॒से ह॑वामहे॒ वसू॑न्नु॒द्रान्स॑वि॒तारं॑ सु॒दंस॑सम् ॥ १०.०६६.०४
 सर॑स्वा॒न्धीभि॑र्वरु॒णो धृ॑तव्र॒तः पू॒षा वि॑ष्णु॒र्महि॑मा वा॒युर॑श्चि॒ना ।
 ब्रह्म॑कृ॒तो अ॒मृता॑ विश्व॒वेद॑सः॒ शर्म॑ नो॒ यंस॑न्नि॒व रू॒थम॑हंसः ॥ १०.०६६.०५
 वृषा॑ य॒ज्ञो वृ॑षणः॒ सन्तु॑ य॒ज्ञिया॑ वृष॒णो दे॒वा वृ॑ष॒णो ह॑विष्कृ॒तः ।
 वृष॑णा॒ द्यावा॑पृथि॒वी ऋ॒ताव॑री॒ वृषा॑ पर्ज॒न्यो वृ॑ष॒णो वृ॑षस्तु॒भः ॥ १०.०६६.०६
 अ॒ग्नीषो॑मा॒ वृष॑णा॒ वाज॑सा॒तये॑ पु॒रुप्र॑श॒स्ता वृ॑ष॒णा उप॑ ब्रु॒वे ।
 या॒वीजि॑रे॒ वृष॑णो॒ देव॑य॒ज्यया॑ ता॒ नः श॑र्म॒ त्रिव॑रू॒थं वि॑ यंस॒तः ॥ १०.०६६.०७
 धृ॑तव्र॒ताः क्ष॑त्रिया॒ यज्ञ॑निष्कृ॒तो बृ॒हद्दि॒वा अध्व॑राणा॒मभि॑श्चि॒यः ।
 अ॒ग्नि॒हो॒तार॑ ऋ॒तसा॑पो॒ अद्भु॑होऽपो॒ असृ॑जन्ननु॒ वृ॒त्रतू॑र्ये ॥ १०.०६६.०८
 द्यावा॑पृथि॒वी ज॑नयन्नभि॒ व्रता॑प॒ ओष॑धीर्व॒निना॑नि॒ यज्ञिया॑ ।
 अ॒न्तरि॑क्षं स्व॒र्श्रा॑ प॒प्रुस्त॑ये॒ वशं॑ दे॒वास॑स्तन्वी॒र्नि मा॑मृ॒जुः ॥ १०.०६६.०९
 ध॒र्तारो॑ दि॒व ऋ॒भवः॑ सु॒हस्ता॑ वा॒तापर्ज॑न्या॒ महि॑षस्य॒ तन्य॑तोः ।

आप ओषधीः प्र तिरन्तु नो गिरो भगो रातिर्वाजिनो यन्तु मे हवम् ॥ १०.०६६.१०
 समुद्रः सिन्धू रजो अन्तरिक्षमज एकपात्तनयित्नुर्णवः ।
 अहिर्बुध्न्यः शृणवद्वचांसि मे विश्वे देवास उत सूरयो मम ॥ १०.०६६.११
 स्याम वो मनवो देववीतये प्राञ्चं नो यज्ञं प्र णयत साधुया ।
 आदित्या रुद्रा वसवः सुदानव इमा ब्रह्म शस्यमानानि जिन्वत ॥ १०.०६६.१२
 दैव्या होतारा प्रथमा पुरोहित ऋतस्य पन्थामन्वेमि साधुया ।
 क्षेत्रस्य पतिं प्रतिवेशमीमहे विश्वान्देवाँ अमृताँ अप्रयुच्छतः ॥ १०.०६६.१३
 वसिष्ठासः पितृवद्वाचमक्रत देवाँ ईळाना ऋषिवत्स्वस्तये ।
 प्रीता इव ज्ञातयः काममेत्यास्मे देवासोऽव धूनुता वसु ॥ १०.०६६.१४
 देवान्वसिष्ठो अमृतान्ववन्दे ये विश्वा भुवनाभि प्रतस्थुः ।
 ते नो रासन्तामुरुगायमद्य यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः ॥ १०.०६६.१५

इमां धियं सप्तशीर्ष्णीं पिता न ऋतप्रजातां बृहतीमविन्दत् ।
 तुरीयं स्वज्जनयद्विश्वजन्योऽयास्य उक्थमिन्द्राय शंसन् ॥ १०.०६७.०१
 ऋतं शंसन्त ऋजु दीध्याना दिवस्पुत्रासो असुरस्य वीराः ।
 विप्रं पदमङ्गिरसो दधाना यज्ञस्य धाम प्रथमं मनन्त ॥ १०.०६७.०२
 हंसैरिव सखिभिर्वावदद्भिरश्मन्मयानि नहना व्यस्यन् ।
 बृहस्पतिरभिकनिक्रद्गा उत प्रास्तौदुच्चं विद्वाँ अगायत् ॥ १०.०६७.०३
 अवो द्वाभ्यां पर एकया गा गुहा तिष्ठन्तीरनृतस्य सेतौ ।
 बृहस्पतिस्तमसि ज्योतिरिच्छन्नुदुस्रा आकर्वि हि तिस्र आवः ॥ १०.०६७.०४
 विभिद्या पुरं शयथेमपाची निस्त्रीणि साकमुदधेरकृन्तत् ।
 बृहस्पतिरुषसं सूर्यं गामर्कं विवेद स्तनयन्निव द्यौः ॥ १०.०६७.०५
 इन्द्रो वलं रक्षितारं दुधानां करेणैव वि चकर्ता रवेण ।
 स्वेदाज्जिभिराशिरमिच्छमानोऽरोदयत्पणिमा गा अमुष्णात् ॥ १०.०६७.०६
 स ई सत्येभिः सखिभिः शुचिर्गोर्धायसं वि धनसैरदर्दः ।
 ब्रह्मणस्पतिर्वृषभिर्वराहैर्धर्मस्वेदेभिर्द्रविणं व्यानट् ॥ १०.०६७.०७
 ते सत्येन मनसा गोपतिं गा इयानास इषणयन्त धीभिः ।
 बृहस्पतिर्मथोअवद्यपेभिरुदुस्रिया असृजत स्वयुग्भिः ॥ १०.०६७.०८
 तं वर्धयन्तो मतिभिः शिवाभिः सिंहमिव नानदतं सधस्थे ।
 बृहस्पतिं वृषणं शूरसातौ भरेभरे अनु मदेम जिष्णुम् ॥ १०.०६७.०९
 यदा वाजमसनद्विश्वरूपमा द्यामरुक्षदुत्तराणि सदा ।
 बृहस्पतिं वृषणं वर्धयन्तो नाना सन्तो बिभ्रतो ज्योतिरासा ॥ १०.०६७.१०
 सत्यामाशिषं कृणुता वयोधै कीरिं चिद्ध्यवथ स्वभिरेवैः ।
 पश्चा मृधो अप भवन्तु विश्वास्तद्रोदसी शृणुतं विश्वमिन्वे ॥ १०.०६७.११
 इन्द्रो म्हा महतो अर्णवस्य वि मूर्धानमभिनदवुदस्य ।
 अहन्नहिमरिणात्सप्त सिन्धून्देवैर्द्यावापृथिवी प्रावतं नः ॥ १०.०६७.१२

उ॒द्रु॒तो न व॒यो र॒क्ष॒माणा वाव॑दतो अ॒भ्रि॒यस्ये॒व घोषाः॑ ।
 गि॒रि॒भ्रजो॑ नो॒र्म॒यो म॒दन्तो॑ बृ॒हस्प॑ति॒मभ्य॑र्का अ॒नावन् ॥ १०.०६८.०१
 सं गो॒भिरा॑ङ्गि॒रसो॑ न॒क्ष॒माणो भग॑ इ॒वेद॑र्य॒मणं॑ नि॒नाय॑ ।
 जने॑ मि॒त्रो न द॑स्प॒ती अन॑क्ति बृ॒हस्प॑ते वा॒जया॑शू॒रिवा॑जौ ॥ १०.०६८.०२
 सा॒ध्वर्या॑ अ॒तिथि॑नी॒रिषि॑राः स्पा॒र्हाः सु॒वर्णा॑ अन॒वद्य॑रू॒पाः ।
 बृ॒हस्प॑तिः प॒र्वते॑भ्यो वि॒तू॒र्या नि॒र्गा ऊ॒पे यव॑मिव स्थि॒विभ्यः॑ ॥ १०.०६८.०३
 आ॒प्रुषा॑यन्मधु॒न ऋ॒तस्य॑ योनि॒मव॑क्षिप॒न्नर्क॑ उ॒त्कामि॑व द्योः ।
 बृ॒हस्प॑तिरु॒द्धर॑न्न॒श्मनो॑ गा भू॒म्या उ॒दने॑व वि त्वचं॑ बिभेद ॥ १०.०६८.०४
 अप॑ ज्योति॒षा तमो॑ अ॒न्तरि॑क्षादु॒दनः॑ शी॒पाल॑मि॒व वात॑ आजत् ।
 बृ॒हस्प॑तिरनु॒मृश्या॑ व॒लस्या॑भ्रमि॒व वात॑ आ च॒क्र आ गाः ॥ १०.०६८.०५
 यदा॑ व॒लस्य॑ पी॒यतो॑ जसुं॑ भेदू॒हस्प॑तिर॒ग्नित॑पोभि॒रकैः॑ ।
 द॒द्धिर्न॑ जि॒ह्वा परि॑विष्ट॒माद॑दा॒विर्नि॑र्धो॒रकृ॑णोदु॒स्रिया॑णाम् ॥ १०.०६८.०६
 बृ॒हस्प॑तिर॒मत॑ हि त्यदा॑सां॒ नाम॑ स्व॒रीणां॑ स॒दने॑ गुहा॒ यत् ।
 आ॒ण्डेव॑ भि॒त्वा श॑कु॒नस्य॑ ग॒र्भमु॑दु॒स्रिया॑ः प॒र्वत॑स्य॒ त्मना॑जत् ॥ १०.०६८.०७
 अ॒श्नापि॑न॒द्धं मधु॑ पर्य॒पश्य॑न्मत्स्यं॒ न दी॑न उ॒दनि॑ क्षि॒यन्त॑म् ।
 निष्ट॑ज्ज॒भार॑ च॒मसं॑ न वृ॒क्षाद्बृ॑हस्पतिर्वि॒रवे॑णा॒ विकृ॑त्य ॥ १०.०६८.०८
 सोषा॑मवि॒न्दत्स॑ स्व॒ः सो अ॒ग्निं सो अ॒र्केण॑ वि ब॒बाधे॑ तमांसि ।
 बृ॒हस्प॑तिर्गो॒वपु॑षो व॒लस्य॑ निर्म॒ज्जानं॑ न प॒र्वणो॑ ज॒भार ॥ १०.०६८.०९
 हि॒मेव॑ पर्णा॒ मुषि॑ता वना॒नि बृ॑हस्पति॒नाकृ॑पयद्व॒लो गाः ।
 अ॒ना॒नु॒कृत्य॑म॒पुनश्च॑कार या॒त्सू॒र्यामा॑सा॒ मिथ॑ उ॒च्चरा॑तः ॥ १०.०६८.१०
 अ॒भि श्या॑वं न कु॒शने॑भिर॒श्च न॑क्ष॒त्रेभिः॑ पि॒तरो॑ द्या॒मपि॑शन् ।
 रा॒त्र्यां तमो॑ अ॒दधु॑ज्योति॒रह॑न्बृ॒हस्प॑तिर्भि॒नद॑द्रि॒ विद॑द्गाः ॥ १०.०६८.११
 इ॒दम॑क॒र्म नमो॑ अ॒भ्रिया॑य॒ यः पूर्वी॑र॒न्वानो॑न॒वीति॑ ।
 बृ॒हस्प॑तिः स हि गो॒भिः सो अ॑श्चैः स वी॒रेभिः॑ स नृ॒भिर्नो॑ वयो॒ धात् ॥ १०.०६८.१२

भ॒द्रा अ॒ग्नेर्व॑ध्र॒यश्च॑स्य॒ संदृ॑शो॒ वामी॑ प्रणी॒तिः सुर॑णा॒ उपे॑तयः ।
 यदी॑ सु॒मित्रा॑ विशो॒ अग्र॑ इ॒न्धते॑ घृ॒तेना॑हु॒तो जर॑ते॒ दवि॑द्यु॒तत् ॥ १०.०६९.०१
 घृ॒तम॒ग्नेर्व॑ध्र॒यश्च॑स्य॒ वर्ध॑नं॒ घृत॑म॒न्नं घृ॒तम्व॑स्य॒ मेद॑नम् ।
 घृ॒तेना॑हु॒त उ॒र्विया॑ वि प॒प्रथे॑ सू॒र्य इ॒व रो॑चते॒ सर्पि॑रा॒सुतिः॑ ॥ १०.०६९.०२
 यत्ते॑ म॒नुर्य॑दनी॒कं सु॑मि॒त्रः समी॑धे अ॒ग्ने तदि॑दं नवी॒यः ।
 स रे॒वच्छो॑च स गि॒रो जु॑षस्व॒ स वा॒जं द॑र्षि॒ स इ॒ह श्र॑वो॒ धाः ॥ १०.०६९.०३
 यं त्वा॑ पूर्॒वमी॑ळितो व॒ध्रय॑श्चः समी॒धे अ॒ग्ने स इ॑दं जु॒षस्व॑ ।
 स नः॑ स्ति॒पा उ॒त भ॑वा॒ तनु॑पा दा॒त्रं र॑क्षस्व॒ यदि॑दं ते॒ अस्मे॑ ॥ १०.०६९.०४
 भवा॑ दु॒म्नो वा॑ध्र॒यश्चो॑त गो॒पा मा॒ त्वा तारी॑द॒भिमा॑ति॒र्जनाना॑म् ।
 शू॒र इ॒व धृ॑ष्णु॒श्रय॑वनः सु॒मित्रः॑ प्र॒ नु वो॑चं॒ वाध्र॑य॒श्चस्य॑ नाम ॥ १०.०६९.०५

समज्या पर्वत्याऽ वसूनि दासा वृत्राण्यार्या जिगेथ ।
शूर इव धृष्णुश्च्यवनो जनानां त्वमग्ने पृतनायूरभि ष्याः ॥ १०.०६९.०६
दीर्घतन्तुर्बृहदुक्षायमग्निः सहस्रस्तरीः शतनीथ ऋभ्वा ।
द्युमान्द्युमत्सु नृभिर्मृज्यमानः सुमित्रेषु दीदयो देवयत्सु ॥ १०.०६९.०७
त्वे धेनुः सुदुघा जातवेदोऽसञ्चतेव समना सर्बर्धुक ।
त्वं नृभिर्दक्षिणावद्भिरग्ने सुमित्रेभिरिध्यसे देवयद्भिः ॥ १०.०६९.०८
देवाश्चित्ते अमृता जातवेदो महिमानं वाध्र्यश्च प्र वोचन् ।
यत्सम्पृच्छं मानुषीर्विश आयन्त्वं नृभिरजयस्त्वावृधेभिः ॥ १०.०६९.०९
पितेव पुत्रमबिभरुपस्थे त्वामग्ने वध्र्यश्चः सर्पर्यन् ।
जुषाणो अस्य समिधं यविष्ठोत पूर्वा अवनोर्ब्राधतश्चित् ॥ १०.०६९.१०
शश्चदग्निर्वध्र्यश्चस्य शत्रुनृभिर्जिगाय सुतसोमवद्भिः ।
समनं चिददहश्चित्रभानोऽव ब्राधन्तमभिनद्वधश्चित् ॥ १०.०६९.११
अयमग्निर्वध्र्यश्चस्य वृत्रहा सनकात्प्रेद्धो नमसोपवाक्यः ।
स नो अजामीस्त वा विजामीनभि तिष्ठ शर्धतो वाध्र्यश्च ॥ १०.०६९.१२

इमां मे अग्ने समिधं जुषस्वेळस्पदे प्रति हर्या घृताचीम् ।
वर्ष्मन्पृथिव्याः सुदिनत्वे अह्नामूर्ध्वो भव सुक्रतो देवयज्या ॥ १०.०७०.०१
आ देवानामग्रयावेह यातु नराशंसो विश्वरूपभिरश्चैः ।
ऋतस्य पथा नमसा मियेधो देवेभ्यो देवतमः सुषूदत् ॥ १०.०७०.०२
शश्चत्तममीळते द्रुत्याय हविष्मन्तो मनुष्यासो अग्निम् ।
वहिष्ठैरश्चैः सुवृता रथेना देवान्वक्षि नि षदेह होता ॥ १०.०७०.०३
वि प्रथतां देवजुष्टं तिरश्चा दीर्घं द्राघ्मा सुरभि भूत्वस्मे ।
अहेळता मनसा देव बहिरिन्द्रज्येष्ठां उशतो यक्षि देवान् ॥ १०.०७०.०४
दिवो वा सानु स्पृशता वरीयः पृथिव्या वा मात्रया वि श्रयध्वम् ।
उशतीद्वारो महिना महद्भिर्देवं रथं रथयुधोरयध्वम् ॥ १०.०७०.०५
देवी दिवो दुहितरा सुशिल्पे उषासानक्ता सदतां नि योनौ ।
आ वा देवास उशती उशन्त उरौ सीदन्तु सुभगे उपस्थे ॥ १०.०७०.०६
ऊर्ध्वो ग्रावा बृहदग्निः समिद्धः प्रिया धामान्यदितेरुपस्थे ।
पुरोहितावृत्विजा यज्ञे अस्मिन्विदुष्टरा द्रविणमा यजेथाम् ॥ १०.०७०.०७
तिस्रो देवीर्बहिरिदं वरीय आ सीदत चकृमा वः स्योनम् ।
मनुष्वद्यज्ञं सुधिता हवींषीळा देवी घृतपदी जुषन्त ॥ १०.०७०.०८
देव त्वष्टर्यद्ध चास्त्वमानद्भ्यदङ्गिरसामभवः सचाभूः ।
स देवानां पाथ उप प्र विद्वां उशन्याक्षि द्रविणोदः सुरत्नः ॥ १०.०७०.०९
वनस्पते रशनया नियूया देवानां पाथ उप वक्षि विद्वान् ।
स्वदाति देवः कृणवद्धवीष्यवतां द्यावापृथिवी हवं मे ॥ १०.०७०.१०
आग्ने वह वरुणमिष्टये न इन्द्र दिवो मरुतो अन्तरिक्षात् ।

सीदन्तु बर्हिर्विश्वा आ यजत्राः स्वाहा देवा अमृता मादयन्ताम् ॥ १०.०७०.११

बृहस्पते प्रथमं वाचो अग्रं यत्प्रैरत नामधेयं दधानाः ।
यदेषां श्रेष्ठं यदरिप्रमासीत्प्रेणा तदेषां निहितं गुह्यविः ॥ १०.०७१.०१
सक्तुमिव तितउना पुनन्तो यत्र धीरा मनसा वाचमक्रत ।
अत्रा सखायः सख्यानि जानते भद्रैषां लक्ष्मीर्निहिताधि वाचि ॥ १०.०७१.०२
यज्ञेन वाचः पदवीयमायन्तामन्वविन्दन्नृषिषु प्रविष्टाम् ।
तामाभृत्या व्यदधुः पुरुत्रा तां सप्त रेभा अभि सं नवन्ते ॥ १०.०७१.०३
उत त्वः पश्यन्न ददर्श वाचमुत त्वः शृण्वन्न शृणोत्येनाम् ।
उतो त्वस्मै तन्वं वि सन्ने जायेव पत्य उशती सुवासाः ॥ १०.०७१.०४
उत त्वं सख्ये स्थिरपीतमाहुर्नैनं हिन्वन्त्यपि वाजिनेषु ।
अधेन्वा चरति माययैष वाचं शुश्रुवां अफ्लामपुष्पाम् ॥ १०.०७१.०५
यस्तित्याज सचिविदं सखायं न तस्य वाच्यपि भागो अस्ति ।
यदीं शृणोत्यलकं शृणोति नहि प्रवेद सुकृतस्य पन्थाम् ॥ १०.०७१.०६
अक्षण्वन्तः कर्णवन्तः सखायो मनोजवेष्वसमा बभूवुः ।
आदघ्नास उपकक्षास उ त्वे हृदा इव स्नात्वा उ त्वे ददृशे ॥ १०.०७१.०७
हृदा तष्टेषु मनसो जवेषु यद्ब्राह्मणाः संयजन्ते सखायः ।
अत्राह त्वं वि जहुर्वेद्याभिरोहब्रह्माणो वि चरन्त्यु त्वे ॥ १०.०७१.०८
इमे ये नार्वाङ्ग परश्चरन्ति न ब्राह्मणासो न सुतेकरासः ।
त एते वाचमभिपद्य पापया सिरीस्तन्त्रं तन्वते अप्रजज्ञयः ॥ १०.०७१.०९
सर्वे नन्दन्ति यशसागतेन सभासाहेन सख्या सखायः ।
किल्बिषस्पृत्पितुषणिर्ह्येषामरं हितो भवति वाजिनाय ॥ १०.०७१.१०
ऋचां त्वः पोषमास्ते पुपुष्वान्गायत्रं त्वो गायति शक्वरीषु ।
ब्रह्मा त्वो वदति जातविद्यां यज्ञस्य मात्रां वि मिमीत उ त्वः ॥ १०.०७१.११

देवानां नु वयं जाना प्र वोचाम विपन्यया ।
उक्थेषु शस्यमानिषु यः पश्यादुत्तरे युगे ॥ १०.०७२.०१
ब्रह्मणस्पतिरेता सं कर्मार इवाधमत् ।
देवानां पूर्व्ये युगेऽसतः सदजायत ॥ १०.०७२.०२
देवानां युगे प्रथमेऽसतः सदजायत ।
तदाशा अन्वजायन्त तदुत्तानपदस्परि ॥ १०.०७२.०३
भूर्जज्ञ उत्तानपदो भुव आशा अजायन्त ।
अदितिर्दक्षो अजायत दक्षाद्वदितिः परि ॥ १०.०७२.०४
अदितिर्ह्यजनिष्ट दक्ष या दुहिता तव ।
तां देवा अन्वजायन्त भद्रा अमृतबन्धवः ॥ १०.०७२.०५
यद्देवा अदः सलिले सुसरब्धा अतिष्ठत ।

अत्रा॑ वो॒ नृत्य॑तामिव ती॒ब्रो रेणु॑रपायत ॥ १०.०७२.०६
 यद्दे॒वा यत॑यो यथा॒ भुव॑नान्यपि॒न्वत ।
 अत्रा॑ समु॒द्र आ गू॒ळ्हमा॑ सूर्य॒मज॑भर्तन ॥ १०.०७२.०७
 अष्टौ॑ पु॒त्रासो॑ अदि॒तेर्ये जा॑तास्तन्व॒स्परि॑ ।
 दे॒वाँ उप॑ प्रैत्स॒प्तभिः॑ परा॑ मा॒र्ताण्ड॑मास्यत् ॥ १०.०७२.०८
 स॒प्तभिः॑ पु॒त्रैरदि॑तिरुप॒ प्रैत्पूर्व्य॑ युगम् ।
 प्र॒जायै॑ मृत्य॒वे त्व॑त्पुन॒र्मा॒र्ताण्ड॑माभरत् ॥ १०.०७२.०९

जनि॑ष्ठा उ॒ग्रः सह॑से तुराय॑ म॒न्द्र ओजि॑ष्ठो बहु॒लाभि॑मानः ।
 अव॑र्ध॒न्निन्द्र॑ मरु॒तश्चि॑दत्र॒ माता॑ यद्दी॒रं दध॑न॒द्वनि॑ष्ठा ॥ १०.०७३.०१
 द्रु॒हो निष॑त्ता पृ॒शनी॑ चि॒देवैः॑ पुरु॒ शंसे॑न वावृ॒धुष्ट॑ इन्द्र॒म् ।
 अ॒भीवृ॑ते॒व ता॑ म॒हाप॑देन॒ ध्वान्ता॑त्प्र॒पित्वा॑दु॒दर॑न्त॒ गर्भाः॑ ॥ १०.०७३.०२
 ऋ॒ष्वा ते॒ पादा॑ प्र यज्जिगा॒स्यव॑र्ध॒न्वाजा॑ उ॒त ये चि॑दत्र॒ ।
 त्वमि॑न्द्र॒ साला॑वृ॒कान्स॑हस्र॒मास॑न्द॒धिषे॑ अ॒श्विना॑ ववृ॒त्याः ॥ १०.०७३.०३
 स॒मना॑ तू॒र्णिरु॑प॒ यासि॑ य॒ज्ञमा॑ नास॒त्या स॒ख्याय॑ वक्षि ।
 व॒साव्या॑मिन्द्र॒ धार॑यः॒ सह॑स्रा॒श्विना॑ शूर॒ दद॑तु॒र्मघा॑नि ॥ १०.०७३.०४
 म॒न्दमा॑न॒ ऋ॒तादधि॑ प्र॒जायै॑ स॒खिभि॑रिन्द्र॒ इषि॑रेभि॒रथ॑म् ।
 आभि॑र्हि॒ माया॑ उप॒ दस्यु॑मागा॒न्मिहः॑ प्र॒ त्प्रा अव॑प॒त्तमा॑सि ॥ १०.०७३.०५
 सना॑माना चि॒द्वव॑सयो॒ न्यस्मा॑ अवा॒हृन्निन्द्र॑ उ॒षसो॑ यथानः ।
 ऋ॒ष्वैर॑गच्छः॒ सखि॑भिर्निका॒मैः साकं॑ प्र॒तिष्ठा॑ हृ॒द्या जघ॑न्थ ॥ १०.०७३.०६
 त्वं जघ॑न्थ॒ नमु॑चिं म॒खस्युं॑ दासं॒ कृण्वान॑ ऋ॒षये॑ वि॒माय॑म् ।
 त्वं च॑क॒र्थं मन॑वे॒ स्योना॑न्पथो॒ देव॑त्राज्ज॒सेव॑ यानान् ॥ १०.०७३.०७
 त्वमे॑तानि॒ पप्रि॑षे॒ वि नामे॑शान॒ इन्द्र॑ दधि॒षे ग॑भ॒स्तौ ।
 अनु॑ त्वा॒ देवाः॑ शव॒सा म॑दन्त्युपरि॒बुध्वा॑न्व॒निन॑श्च॒कर्थं॑ ॥ १०.०७३.०८
 च॒क्रं यद॑स्या॒प्स्वा निष॑त्तमु॒तो तद॑स्मै॒ मध्वि॑च्च॒च्छ॒द्यात् ।
 पृ॒थिव्या॑मति॒षितं॑ यदू॒धः प॑यो गो॒ष्वद॑धा॒ ओष॑धीषु ॥ १०.०७३.०९
 अ॒श्वदि॑या॒येति॑ यद्व॒दन्त्यो॑ज॒सो जा॑तमु॒त मन्य॑ ए॒नम् ।
 म॒न्योरि॑याय॒ हर्म्ये॑षु॒ तस्थौ॑ यतः॒ प्रज॑ज्ञ॒ इन्द्रो॑ अस्य वेद ॥ १०.०७३.१०
 वयः॑ सु॒पर्णा॑ उप॒ सेदु॑रिन्द्र॒ प्रिय॑मे॒धा ऋ॑षयो॒ नाध॑मानाः ।
 अप॑ ध्वान्त॒मूर्ण॑हि॒ पू॒र्धि चक्षु॑र्मु॒ग्ध्य॑स्मान्नि॒धये॑व॒ बद्धान् ॥ १०.०७३.११

वसू॑नां वा च॒कृष॑ इय॒क्षन्धिया॑ वा॒ यज्ञै॑र्वा॒ रोद॑स्योः ।
 अ॒र्वन्तो॑ वा॒ ये र॑यि॒मन्तः॑ सा॒तौ व॒नुं वा॒ ये सु॑श्रुणं॒ सुश्रु॑तो॒ धुः ॥ १०.०७४.०१
 हव॑ ए॒षाम॑सु॒रो नक्ष॑त॒ द्यां श्र॑वस्यता॒ मन॑सा॒ नि॒सत॑ क्षाम् ।
 चक्ष॑णा॒ यत्र॑ सु॒विता॑य॒ देवा॑ द्यौर्न॒ वारे॑भिः॒ कृण॑वन्त॒ स्वैः ॥ १०.०७४.०२
 इ॒यमे॑षाम॒मृता॑नां॒ गीः स॑र्वता॒ता ये॑ कृ॒पण॑न्त॒ रत्न॑म् ।

धियं च यज्ञं च साधन्तस्ते नो धान्तु वसव्यश्रमसामि ॥ १०.०७४.०३
 आ तत् इन्द्रायवः पनन्ताभि य ऊर्वं गोमन्तं तितृत्सान् ।
 सकृत्स्वंश्रु ये पुरुपुत्रां महीं सहस्रधारां बृहतीं दुदुक्षन् ॥ १०.०७४.०४
 शचीव इन्द्रमवसे कृणुध्वमनानतं दमयन्तं पृतन्यून ।
 ऋभुक्षणं मघवानं सुवृक्तिं भर्ता यो वज्रं नयं पुरुक्षुः ॥ १०.०७४.०५
 यद्वावानं पुस्तमं पुराषाळा वृत्रहेन्द्रो नामान्यप्राः ।
 अचेति प्रासहस्पतिस्तुविष्मान्यदीमुशमसि कर्तवै करत्तत् ॥ १०.०७४.०६

प्र सु व आपो महिमानमुत्तमं कारुर्वोचाति सदाने विवस्वतः ।
 प्र सप्तसप्त त्रेधा हि चक्रमुः प्र सृत्वरीणामति सिन्धुरोजसा ॥ १०.०७५.०१
 प्र तेऽरद्वरुणो यातवै पथः सिन्धो यद्वाजां अभ्यद्रवस्त्वम् ।
 भूम्या अधि प्रवता यासि सानुना यदेषामग्रं जगतामिरज्यसि ॥ १०.०७५.०२
 दिवि स्वनो यतते भूम्योपर्यनन्तं शुष्ममुदियति भानुना ।
 अभ्रादिव प्र स्तनयन्ति वृष्टयः सिन्धुर्यदेति वृषभो न रोरुवत् ॥ १०.०७५.०३
 अभि त्वा सिन्धो शिशुमिन्न मातरो वाश्रा अर्षन्ति पयसेव धेनवः ।
 राजेव युध्वा नयसि त्वमित्सिचौ यदासामग्रं प्रवतामिनक्षसि ॥ १०.०७५.०४
 इमं मे गङ्गे यमुने सरस्वति शुतुद्रि स्तोमं सचता परुष्ण्या ।
 असिक्न्या मरुद्वधे वितस्तयार्जीकीये शृणुह्या सुषोमया ॥ १०.०७५.०५
 तृष्टामया प्रथमं यातवै सजूः सुसत्वा रसया श्वेत्या त्या ।
 त्वं सिन्धो कुभया गोमतीं क्रुमुं मेहृत्वा सरथं याभिरीयसे ॥ १०.०७५.०६
 ऋजीत्येनी रुशती महित्वा परि ज्रयांसि भरते रजांसि ।
 अदब्धा सिन्धुरपसामपस्तमाश्वा न चित्रा वपुषीव दर्शता ॥ १०.०७५.०७
 स्वश्वा सिन्धुः सुरथा सुवासा हिरण्ययी सुकृता वाजिनीवती ।
 ऊर्णावती युवतिः सीलमावत्युताधि वस्ते सुभगा मधुवृधम् ॥ १०.०७५.०८
 सुखं रथं युयुजे सिन्धुरश्विनं तेन वाजं सनिषदस्मिन्नाजौ ।
 महान्द्वयस्य महिमा पनस्यतेऽदब्धस्य स्वयंशसो विरप्शिनः ॥ १०.०७५.०९

आ व ऋञ्जस ऊर्जा व्युष्टिष्विन्द्रं मरुतो रोदसी अनक्तन ।
 उभे यथा नो अहनी सचाभुवा सदाःसदो वरिवस्यात् उद्दिदा ॥ १०.०७६.०१
 तदु श्रेष्ठं सर्वनं सुनोतनात्यो न हस्तयतो अद्रिः सोतरि ।
 विदद्वयश्र्यो अभिभूति पौस्यं महो राये चित्तरुते यदवतः ॥ १०.०७६.०२
 तदिद्वयस्य सर्वनं विवेरपो यथा पुरा मनवे गातुमश्रेत् ।
 गोअर्णसि त्वाष्ट्रे अश्वनिर्णिजि प्रेमध्वरेष्वध्वरां अशिश्रयुः ॥ १०.०७६.०३
 अप हत रक्षसो भङ्गुरावतः स्कभायत निर्ऋतिं सेधतामतिम् ।
 आ नो रयिं सर्ववीरं सुनोतन देवाव्यं भरत श्लोकमद्रयः ॥ १०.०७६.०४
 दिवश्चिदा वोऽमवत्तरेभ्यो विभ्वना चिदाश्वपस्तरेभ्यः ।

वा॒योश्चि॒दा सोम॑रभ॒स्तरे॒भ्योऽग्ने॑श्चि॒दर्व॑ पितृ॒कृत्तरे॑भ्यः ॥ १०.०७६.०५
 भुर॒न्तु॑ नो य॒शसः॑ सो॒त्वन्ध॑सो ग्रा॒वाणो॑ वा॒चा दि॒विता॑ दि॒वित्म॑ता ।
 नरो॑ यत्र॑ दु॒हते॑ का॒म्यं म॒ध्वाघो॑षय॒न्तो अ॒भितो॑ मिथ॒स्तुरः॑ ॥ १०.०७६.०६
 सु॒न्वन्ति॑ सोमं॑ रथि॒रासो॑ अ॒द्रयो॑ निर॒स्य रसं॑ ग॒विषो॑ दु॒हन्ति॑ ते ।
 दु॒हन्त्य॑ध॒रुप॑से॒चनाय॑ कं नरो॑ ह॒व्या न म॑र्जय॒न्त आ॒सभिः॑ ॥ १०.०७६.०७
 ए॒ते न॑रः स्व॒पसो॑ अभू॒तन॑ य इन्द्रा॒य सु॒नुथ॑ सोमम॒द्रयः॑ ।
 वा॒मंवा॑मं वो दि॒व्याय॑ धाम्ने॒ वसु॑वसु॒ वः पा॒थि॒वाय॑ सु॒न्वते॑ ॥ १०.०७६.०८

अ॒भ्रप्रु॑षो न वा॒चा प्रु॑षा वसु॑ ह॒विष्म॑न्तो न य॒ज्ञा वि॑जा॒नुषः॑ ।
 सु॒मा॒रुतं॑ न ब्र॒ह्माण॑म॒र्हसे॑ ग॒णम॑स्तो॒ष्येषां॑ न शो॒भसे॑ ॥ १०.०७७.०१
 श्रि॒ये म॒र्यासो॑ अ॒ञ्जो॑र॒कृण्व॑त सु॒मा॒रुतं॑ न पू॒र्वीर॑ति॒ क्षपः॑ ।
 दि॒वस्पु॑त्रा॒स ए॒ता न ये॑तिर आ॒दि॒त्यास॑स्ते अ॒क्रा न वा॑वृ॒धुः ॥ १०.०७७.०२
 प्र॒ ये दि॒वः पृ॑थि॒व्या न ब॑र्ह॒णा त्म॑ना॑ रि॒रि॒त्रे अ॒भ्रा॒न्न सूर्यः॑ ।
 पा॒ज॒स्व॒न्तो न वी॑राः प॒न॒स्यवो॑ रि॒शाद॑सो न म॒र्या अ॑भि॒द्यवः॑ ॥ १०.०७७.०३
 यु॒ष्माकं॑ बु॒ध्रे अ॒पां न या॑म॒नि वि॒थुर्य॑ति॒ न म॒ही श्र॑थ॒र्यति॑ ।
 वि॒श्वप्सु॑र्य॒ज्ञो अ॒र्वाग॑यं सु॒ वः प्र॑य॒स्व॒न्तो न स॒त्राच॑ आ ग॒त ॥ १०.०७७.०४
 यू॒यं धृ॑षु॒ प्रयु॑जो न र॒श्मि॒भि॒ज्योति॑ष्म॒न्तो न भा॑सा व्यु॒ष्टिषु॑ ।
 श्ये॒नासो॑ न स्व॒य॒शसो॑ रि॒शाद॑सः प्र॒वासो॑ न प्र॒सिता॑सः प॒रि॒प्रुषः॑ ॥ १०.०७७.०५
 प्र॒ यद्व॑ह॒ध्वे म॑रुतः प॒राका॑द्य॒यं म॒हः सं॑व॒रण॑स्य॒ वस्वः॑ ।
 वि॒दा॒नासो॑ वस॒वो रा॑ध्य॒स्यारा॑च्चि॒द्वेषः॑ स॒नुत॑र्यु॒योत॑ ॥ १०.०७७.०६
 य उ॒दृचि॑ य॒ज्ञे अ॑ध्व॒रेष्ठा॑ म॒रुद्भ्यो॑ न मा॒नुषो॑ ददा॒शत् ।
 रे॒वत्स॑ वयो॑ दध॒ते सु॒वीरं॑ स दे॒वाना॑म॒पि गो॑पी॒थे अ॑स्तु ॥ १०.०७७.०७
 ते हि॑ य॒ज्ञेषु॑ य॒ज्ञिया॑स ऊ॒मा आ॑दि॒त्येन॑ ना॒म्ना श॑म्भ॒विष्ठाः॑ ।
 ते नो॑ऽव॒न्तु रथ॑त॒र्मनी॑षां म॒हश्च॑ या॒मन्न॑ध्व॒रे च॑का॒नाः ॥ १०.०७७.०८

वि॒प्रा॒सो न म॑न्म॒भिः स्वा॑ध्यो॒ देवा॑व्यो॒ऽन॑ य॒ज्ञैः स्व॑प्न॒सः ।
 रा॒जा॒नो न चि॒त्राः सु॑स॒दृशः॑ क्षि॒तीनां॑ न म॒र्या अ॑रे॒पसः॑ ॥ १०.०७८.०१
 अ॒ग्नि॒र्न ये भ्रा॑ज॒सा रू॒मव॑क्ष॒सो वा॒तासो॑ न स्व॒युजः॑ स॒द्य ऊ॑त॒यः ।
 प्र॒ज्ञा॒तारो॑ न ज्ये॒ष्ठाः सु॑नी॒तयः॑ सु॒शर्मा॑णो न सो॒मा ऋ॑तं॒ यते॑ ॥ १०.०७८.०२
 वा॒तासो॑ न ये धु॒नयो॑ जि॒गत्न॑वो॒ऽग्नी॑नां न जि॒ह्वा वि॑रो॒किणः॑ ।
 वर्म॑ण्व॒न्तो न यो॑धाः शि॒मीव॑न्तः पितृ॒णां न शं॑साः सु॒रा॒तयः॑ ॥ १०.०७८.०३
 रथ॑ानां न ये॒ऽऽराः॑ स॒नाभ॑यो जि॒गीवा॑सो न शू॒रा अ॑भि॒द्यवः॑ ।
 व॒रेय॑वो न म॒र्या घृ॑त॒प्रुषो॑ऽभि॒स्वर्तारो॑ अ॒र्के न सु॑ष्टु॒भः ॥ १०.०७८.०४
 अ॒श्व॒ासो॑ न ये ज्ये॒ष्ठास॑ आ॒शवो॑ दि॒धिष॑वो न रथ्यः॑ सु॒दान॑वः ।
 आ॒पो न नि॒म्नैरु॑द॒भिर्जि॑गत्न॒वो वि॒श्वरू॑पा अ॒ङ्गिर॑सो न सा॒मभिः॑ ॥ १०.०७८.०५
 ग्रा॒वाणो॑ न सू॒रयः॑ सि॒न्धु॑मा॒तर आ॑द॒दिरा॑सो अ॒द्रयो॑ न वि॒श्वहा॑ ।

शि॒शूला॒ न क्री॒ळ्यः॑ सु॒मा॒तरो॑ महा॒ग्रा॒मो न॒ याम॑न्नु॒त त्वि॒षा ॥ १०.०७८.०६
उ॒षसां॑ न के॒तवो॑ऽध्व॒रश्रियः॑ शु॒भ्यवो॑ नाज्जि॒भिर्य॑श्चितन् ।
सिन्ध॑वो न य॒यियो॑ भ्राज॒दृष्टयः॑ परा॒वतो॑ न यो॒जनानि॑ ममिरे ॥ १०.०७८.०७
सु॒भगा॒न्नो दे॒वाः कृ॒णुता॑ सु॒रत्ना॑न्स्मान्स्तो॒तृन्म॑रुतो वावृ॒धानाः॑ ।
अधि॑ स्तो॒त्रस्य॑ स॒ख्यस्य॑ गा॒त स॒नाद्धि॑ वो॒ रत्न॑धे॒यानि॑ सन्ति ॥ १०.०७८.०८

अप॑श्यमस्य मह॒तो म॑हि॒त्वमम॑र्त्यस्य म॒र्त्यासु॑ वि॒क्षु ।
ना॒ना ह॒नु वि॒भृते॑ सं भ॑रे॒ते असि॑न्वती ब॒प्सती॑ भूर्य॑त्तः ॥ १०.०७९.०१
गुहा॑ शि॒रो नि॒हित॑मृ॒धग॑क्षी असि॑न्वन्नत्ति जि॒ह्वया॑ वना॒नि ।
अत्रा॑ण्यस्मै प॒डिभः॑ सं भ॑रन्त्यु॒त्तान॑हस्ता॒ नम॑साधि॑ वि॒क्षु ॥ १०.०७९.०२
प्र मा॒तुः प्र॑तरं गुह्या॒मिच्छ॑न्कु॒मारो॑ न वी॒रुधः॑ सर्प॒दुर्वीः॑ ।
ससं॑ न प॒क्वम॑विदच्छु॒चन्त॑ रि॒रिह्वांस॑ रि॒प उप॑स्थे॒ अन्तः॑ ॥ १०.०७९.०३
तद्वा॑मृतं रो॒दसी॑ प्र ब्र॑वीमि जा॒यमानो॑ मा॒तरा॑ गर्भो॒ अत्ति॑ ।
नाहं॑ दे॒वस्य॑ म॒र्त्यैश्चि॑केता॒ग्निर॑ङ्ग वि॒चेताः॑ स प्र॒चेताः॑ ॥ १०.०७९.०४
यो अ॑स्मा॒ अन्नं॑ तृ॒ष्वार्द्धा॑त्याज्यैर्धृतैर्जु॒होति॑ पु॒ष्यति॑ ।
तस्मै॑ स॒हस्र॑मक्ष॒भिर्वि॑ च॒क्षेऽग्ने॑ वि॒श्वतः॑ प्र॒त्यङ्गु॑सि॒ त्वम् ॥ १०.०७९.०५
किं दे॒वेषु॑ त्य॒ज ए॒नश्च॑कर्था॒ग्ने पृ॑च्छामि॒ नु त्वा॑मवि॒द्वान् ।
अक्री॑ळन्क्री॒ळन्हरि॑रत्त॒वेऽद॑न्वि॒ पर्व॑शश्च॒कर्त॑ गामि॒वासिः॑ ॥ १०.०७९.०६
विषू॑चो अश्वा॒न्युयु॑जे वने॒जा ऋ॒जीति॑भी र॒शना॑भिर्गृ॒भीतान्॑ ।
च॒क्षदे॑ मि॒त्रो वसु॑भिः सु॒जातः॑ स॒मान॑धे॒ पर्व॑भिर्वावृ॒धानः॑ ॥ १०.०७९.०७

अ॒ग्निः स॒प्तिं॑ वा॒जम्भ॑रं द॒दात्य॑ग्नि॒र्वीरं॑ श्रु॒त्यं क॑र्मनिः॒ष्टाम् ।
अ॒ग्नी रो॒दसी॑ वि च॑रत्स॒मज्ज॑न्न॒ग्निर्नारी॑ वी॒रकु॑क्षि॒ पुर॑धि॒म् ॥ १०.०८०.०१
अ॒ग्नेर॑प्नसः स॒मिद॑स्तु भ॒द्राग्नि॑र्मही रो॒दसी॑ आ वि॒वेश॑ ।
अ॒ग्निरे॑कं चो॒दय॑त्स॒मत्स्व॑ग्नि॒र्वृत्रा॑णि॒ दय॑ते पु॒रूणि॑ ॥ १०.०८०.०२
अ॒ग्निर्ह॑ त्यं ज॒रतः॑ कर्ण॑मावा॒ग्निर॑ङ्गयो॒ निर॑दहृ॒ज्जरू॑धम् ।
अ॒ग्नि॒रत्रिं॑ घ॒र्म उ॑रुष्यदन्त॒रग्नि॑र्नृ॒मेधं॑ प्र॒जया॑सृ॒जत्स॑म् ॥ १०.०८०.०३
अ॒ग्नि॒र्दाद्द्र॑वि॒णं वी॑रपेशा॒ अग्नि॑र्ऋषि॒ यः स॒हस्रा॑ स॒नोति॑ ।
अ॒ग्नि॒र्दिवि॑ ह॒व्यमा॑ त॒ताना॑ग्ने॒र्धामा॑नि॒ वि॒भृता॑ पु॒रुत्रा॑ ॥ १०.०८०.०४
अ॒ग्नि॒मुक्थे॑र्ऋष॒यो वि॑ ह्य॒यन्ते॑ऽग्निं नरो॒ याम॑नि॒ बाधि॑तासः ।
अ॒ग्निं वयो॑ अ॒न्तरि॑क्षे प॒तन्तो॑ऽग्निः स॒हस्रा॑ परि॒ याति॑ गो॒नाम् ॥ १०.०८०.०५
अ॒ग्निं वि॑श॒ ईळ॑ते मा॒नुषी॑र्या॒ अग्निं॑ म॒नुषो॑ नहु॒षो वि॑ जा॒ताः ।
अ॒ग्नि॒र्गान्ध॑र्वी॒ पथ्या॑मृत॒स्याग्ने॑र्गव्यू॒तिर्धृत॑ आ नि॒षत्ता॑ ॥ १०.०८०.०६
अ॒ग्नये॑ ब्रह्म॒ ऋ॒भ॒वस्त॑तक्षु॒रग्निं॑ म॒हाम॑वो॒चामा॑ सु॒वृक्ति॑म् ।
अ॒ग्ने प्रा॑व॒ जरि॑तारं॒ यवि॑ष्टा॒ग्ने म॑हि॒ द्रवि॑ण॒मा य॑जस्व ॥ १०.०८०.०७

य इमा विश्वा भुवनानि जुहुदृषिर्होता न्यसीदत्पिता नः ।
 स आशिषा द्रविणमिच्छमानः प्रथमच्छदवराँ आ विवेश ॥ १०.०८१.०१
 किं स्वदासीदधिष्ठानमारम्भणं कतमत्स्वत्कथासीत् ।
 यतो भूमिं जनयन्विश्वकर्मा वि द्यामौर्णोन्महिना विश्वचक्षाः ॥ १०.०८१.०२
 विश्वतश्चक्षुस्त विश्वतोमुखो विश्वतोबाहुस्त विश्वतस्पात् ।
 सं बाहुभ्यां धमति सं पतत्रैर्द्यावाभूमी जनयन्देव एकः ॥ १०.०८१.०३
 किं स्वद्वनं क उ स वृक्ष आस यतो द्यावापृथिवी निष्टतक्षुः ।
 मनीषिणो मनसा पृच्छतेदु तद्यदध्यतिष्ठद्भुवनानि धारयन् ॥ १०.०८१.०४
 या ते धामानि परमाणि यावमा या मध्यमा विश्वकर्मन्नुतेमा ।
 शिक्षा सखिभ्यो हविषि स्वधावः स्वयं यजस्व तन्वं वृधानः ॥ १०.०८१.०५
 विश्वकर्मन्हविषा वावृधानः स्वयं यजस्व पृथिवीमुत द्याम् ।
 मुह्यन्त्वन्ये अभितो जनास इहास्माकं मघवाँ सूरिरस्तु ॥ १०.०८१.०६
 वाचस्पतिं विश्वकर्माणमूतये मनोजुवं वाजे अद्या हुवेम ।
 स नो विश्वानि हवनानि जोषद्विश्वशम्भूरवसे साधुकर्मा ॥ १०.०८१.०७

चक्षुषः पिता मनसा हि धीरो घृतमेने अजनन्नन्माने ।
 यदेदन्ता अददृहन्त पूर्व आदिद्द्यावापृथिवी अप्रथेताम् ॥ १०.०८२.०१
 विश्वकर्मा विमना आद्विहाया धाता विधाता परमोत सदृक् ।
 तेषामिष्टानि समिषा मदन्ति यत्राँ सप्तऋषीन्पर एकमाहुः ॥ १०.०८२.०२
 यो नः पिता जनिता यो विधाता धामानि वेद भुवनानि विश्वा ।
 यो देवानाँ नामधा एक एव तं सम्प्रश्नं भुवना यन्त्यन्या ॥ १०.०८२.०३
 त आर्यजन्त द्रविणं समस्मा ऋषयः पूर्वे जरितारो न भूना ।
 असूर्ते सूर्ते रजसि निषत्ते ये भूतानि समकृण्वन्निमानि ॥ १०.०८२.०४
 परो दिवा पर एना पृथिव्या परो देवेभिरसुरैर्यदस्ति ।
 कं स्वद्गभं प्रथमं दध्र आपो यत्र देवाः समपश्यन्त विश्वे ॥ १०.०८२.०५
 तमिद्गभं प्रथमं दध्र आपो यत्र देवाः समगच्छन्त विश्वे ।
 अजस्य नाभावध्येकमर्पितं यस्मिन्विश्वानि भुवनानि तस्थुः ॥ १०.०८२.०६
 न तं विदाथ य इमा जजानान्यद्युष्माकमन्तरं बभूव ।
 नीहारेण प्रावृता जल्प्या चासुतृप उक्थशासश्चरन्ति ॥ १०.०८२.०७

यस्ते मन्योऽविधद्वज्र सायक सह ओजः पुष्यति विश्वमानुषक् ।
 साह्याम दासमार्य त्वया युजा सहस्कृतेन सहसा सहस्वता ॥ १०.०८३.०१
 मन्युरिन्द्रो मन्युरेवास देवो मन्युर्होता वरुणो जातवेदाः ।
 मन्युं विश ईळते मानुषीर्याः पाहि नो मन्यो तपसा सजोषाः ॥ १०.०८३.०२
 अभीहि मन्यो तवसस्तवीयान्तपसा युजा वि जहि शत्रून् ।
 अमित्रहा वृत्रहा दस्युहा च विश्वा वसून्या भरा त्वं नः ॥ १०.०८३.०३

त्वं हि मन्यो अभिभूत्योजाः स्वयम्भूर्भामो अभिमातिषाहः ।
 विश्वचर्षणिः सहुरिः सहावानस्मास्वोजः पृतनासु धेहि ॥ १०.०८३.०४
 अभागः सन्नप परेतो अस्मि तव क्रत्वा तविषस्य प्रचेतः ।
 तं त्वा मन्यो अक्रतुर्जिहीळाहं स्वा तनूर्बलदेयाय मेहि ॥ १०.०८३.०५
 अयं ते अस्म्युप मेह्यर्वाङ्प्रतीचीनः सहुरे विश्वधायः ।
 मन्यो वज्रिन्नभि मामा ववृत्स्व हनाव दस्युस्त बोध्यापेः ॥ १०.०८३.०६
 अभि प्रेहि दक्षिणतो भवा मेऽधा वृत्राणि जङ्घनाव भूरि ।
 जुहोमि ते धरुणं मध्वो अग्रमुभा उपांशु प्रथमा पिबाव ॥ १०.०८३.०७

त्वया मन्यो सरथमारुजन्तो हर्षमाणासो धृषिता मरुत्वः ।
 तिग्मेषुव आयुधा संशिशाना अभि प्र यन्तु नरो अग्निरूपाः ॥ १०.०८४.०१
 अग्निरिव मन्यो त्विषितः सहस्व सेनानीर्नः सहुरे हूत एधि ।
 हृत्वाय शत्रून्वि भजस्व वेद ओजो मिमानो वि मृधो नुदस्व ॥ १०.०८४.०२
 सहस्व मन्यो अभिमातिमस्मे रुजन्मृणन्मृणन्प्रेहि शत्रून् ।
 उग्रं ते पाजो नन्वा रुरुध्रे वशी वशं नयस एकज त्वम् ॥ १०.०८४.०३
 एको बहूनामसि मन्यवीळितो विशांविशं युधये सं शिशधि ।
 अकृत्स्वत्वया युजा वयं द्युमन्तं घोषं विजयाय कृणमहे ॥ १०.०८४.०४
 विजेष्कृदिन्द्र इवानवब्रवोऽस्माकं मन्यो अधिपा भवेह ।
 प्रियं ते नाम सहुरे गृणीमसि विस्रा तमुत्सं यत आबभूथ ॥ १०.०८४.०५
 आभूत्या सहजा वज्र सायक सहो बिभर्ष्यभिभूत उत्तरम् ।
 क्रत्वा नो मन्यो सह मेद्येधि महाधनस्य पुरुहूत संसृजि ॥ १०.०८४.०६
 संसृष्टं धनमुभयं समाकृतमस्मभ्यं दत्तां वरुणश्च मन्युः ।
 भियं दधाना हृदयेषु शत्रवः पराजितासो अप नि लयन्ताम् ॥ १०.०८४.०७

सत्येनोत्तमिता भूमिः सूर्येणोत्तमिता द्यौः ।
 ऋतेनादित्यास्तिष्ठन्ति दिवि सोमो अधि श्रितः ॥ १०.०८५.०१
 सोमेनादित्या बलिनः सोमेन पृथिवी मही ।
 अथो नक्षत्राणामेषामुपस्थे सोम आहितः ॥ १०.०८५.०२
 सोमं मन्यते पपिवान्यत्सम्पिषन्त्योषधिम् ।
 सोमं यं ब्रह्माणो विदुर्न तस्याश्नाति कश्चन ॥ १०.०८५.०३
 आच्छद्विधानैर्गुपितो बार्हतैः सोम रक्षितः ।
 ग्राव्यामिच्छुण्वन्तिष्ठसि न ते अश्नाति पार्थिवः ॥ १०.०८५.०४
 यत्त्वा देव प्रपिबन्ति तत आ प्यायसे पुनः ।
 वायुः सोमस्य रक्षिता समानां मास आकृतिः ॥ १०.०८५.०५
 रैभ्यासीदनुदेयी नाराशंसी न्योचनी ।
 सूर्याया भद्रमिद्वासो गाथयैति परिष्कृतम् ॥ १०.०८५.०६

चित्तिरा उपबर्हणं चक्षुरा अभ्यञ्जनम् ।
 द्यौर्भूमिः कोश आसीद्यदयात्सूर्या पतिम् ॥ १०.०८५.०७
 स्तोमा आसन्प्रतिधयः कुरीरं छन्द ओपशः ।
 सूर्याया अश्विना वराग्निरासीत्पुरोगवः ॥ १०.०८५.०८
 सोमो वधूरभवदश्विनास्तामुभा वरा ।
 सूर्या यत्पत्ये शंसन्ती मनसा सविताददात् ॥ १०.०८५.०९
 मनो अस्या अन आसीद्द्यौरासीदुत च्छदिः ।
 शुक्रावनङ्वाहावास्तां यदयात्सूर्या गृहम् ॥ १०.०८५.१०
 ऋक्सामाभ्यामभिहितौ गावौ ते सामनावितः ।
 श्रोत्रं ते चक्रे आस्तां दिवि पन्थाश्चराचारः ॥ १०.०८५.११
 शुची ते चक्रे यात्या व्यानो अक्ष आहतः ।
 अनो मनस्मयं सूर्यारोहत्प्रयती पतिम् ॥ १०.०८५.१२
 सूर्याया वहतुः प्रागात्सविता यमवासृजत् ।
 अघासु हन्यन्ते गावोऽर्जुन्योः पर्युह्यते ॥ १०.०८५.१३
 यदाश्विना पृच्छमानावयातं त्रिचक्रेण वहतुं सूर्यायाः ।
 विश्वे देवा अनु तद्वामजानन्पुत्रः पितराववृणीत पूषा ॥ १०.०८५.१४
 यदयातं शुभस्पती वरेयं सूर्यामुप ।
 क्वैकं चक्रं वामासीत्क्व देष्ट्राय तस्थथुः ॥ १०.०८५.१५
 द्वे ते चक्रे सूर्ये ब्रह्माणं ऋतुथा विदुः ।
 अथैकं चक्रं यद्गुहा तदद्वातय इद्विदुः ॥ १०.०८५.१६
 सूर्यायै देवेभ्यो मित्राय वरुणाय च ।
 ये भूतस्य प्रचेतस इदं तेभ्योऽकरं नमः ॥ १०.०८५.१७
 पूर्वापरं चरतो माययैतौ शिशू क्रीळन्तौ परि यातो अध्वरम् ।
 विश्वान्यन्यो भुवनाभिचष्टं ऋतूरन्यो विदधज्जायते पुनः ॥ १०.०८५.१८
 नवोनवो भवति जायमानोऽह्नां केतुरुषसामित्यग्रम् ।
 भागं देवेभ्यो वि दधात्यायन्प्र चन्द्रमास्तिरते दीर्घमायुः ॥ १०.०८५.१९
 सुकिंशुकं शल्मलिं विश्वरूपं हिरण्यवर्णं सुवृतं सुचक्रम् ।
 आ रोह सूर्ये अमृतस्य लोकं स्योनं पत्ये वहतुं कृणुष्व ॥ १०.०८५.२०
 उदीर्ष्वतः पतिवती ह्येषा विश्वावसुं नमसा गीर्भिरीळे ।
 अन्यामिच्छ पितृषदं व्यक्तां स ते भागो जनुषा तस्य विद्धि ॥ १०.०८५.२१
 उदीर्ष्वतो विश्वावसो नमसेळा महे त्वा ।
 अन्यामिच्छ प्रफर्व्यं सं जायां पत्यां सृज ॥ १०.०८५.२२
 अनृक्षरा ऋजवः सन्तु पन्था येभिः सखायो यन्ति नो वरेयम् ।
 समर्थमा सं भगो नो निनीयात्सं जास्पत्यं सुयममस्तु देवाः ॥ १०.०८५.२३
 प्र त्वा मुञ्चामि वरुणस्य पाशाद्येन त्वाबध्नात्सविता सुशेवः ।
 ऋतस्य योनौ सुकृतस्य लोकेऽरिष्टां त्वा सह पत्या दधामि ॥ १०.०८५.२४

प्रेतो मुञ्चामि नामुतः सुबद्धाममुतस्करम् ।
 यथेयमिन्द्र मीढ्वः सुपुत्रा सुभगासति ॥ १०.०८५.२५
 पूषा त्वेतो नयतु हस्तगृह्याश्विना त्वा प्र वहतां रथेन ।
 गृहान्नाच्छ गृहपत्नी यथासो वशिनी त्वं विदथमा वदासि ॥ १०.०८५.२६
 इह प्रियं प्रजया ते समृध्यतामस्मिन्गृहे गार्हपत्याय जागृहि ।
 एना पत्या तन्वंशं सं सृजस्वाधा जित्री विदथमा वदाथः ॥ १०.०८५.२७
 नीललोहितं भवति कृत्यासक्तिर्व्यज्यते ।
 एधन्ते अस्या ज्ञातयः पतिर्बन्धेषु बध्यते ॥ १०.०८५.२८
 परा देहि शामुल्यं ब्रह्मभ्यो वि भजा वसु ।
 कृत्यैषा पद्वती भूत्व्या जाया विशते पतिम् ॥ १०.०८५.२९
 अश्रीरा तनूर्भवति रुशती पापयामुया ।
 पतिर्यद्वध्वोऽ वाससा स्वमङ्गमभिधित्सते ॥ १०.०८५.३०
 ये वध्वश्चन्द्रं वहतुं यक्ष्मा यन्ति जनादनु ।
 पुनस्तान्यज्ञिया देवा नयन्तु यत् आगताः ॥ १०.०८५.३१
 मा विदन्परिपन्थिनो य आसीदन्ति दम्पती ।
 सुगेभिर्दुर्गमतीतामप द्रान्त्वरतयः ॥ १०.०८५.३२
 सुमङ्गलीरियं वधूरिमां समेत पश्यत ।
 सौभाग्यमस्यै दत्त्वायाथास्तं वि परेतन ॥ १०.०८५.३३
 तृष्टमेतत्कटुकमेतदपाष्टवद्विषवन्नैतदत्तवे ।
 सूर्या यो ब्रह्मा विद्यात्स इद्वाधूयमर्हति ॥ १०.०८५.३४
 आशसनं विशसनमथो अधिविकर्तनम् ।
 सूर्यायाः पश्य रूपाणि तानि ब्रह्मा तु शुन्धति ॥ १०.०८५.३५
 गृभ्णामि ते सौभगत्वाय हस्तं मया पत्या जरदष्टिर्यथासः ।
 भगो अर्यमा सविता पुरंधिर्मह्यं त्वाद्गार्हपत्याय देवाः ॥ १०.०८५.३६
 तां पूषज्छिवतमा मेरयस्व यस्यां बीजं मनुष्याऽ वपन्ति ।
 या न ऊरू उशती विश्रयाति यस्यामुशन्तः प्रहराम शेपम् ॥ १०.०८५.३७
 तुभ्यमग्रे पर्यवहन्सूर्यां वहतुना सह ।
 पुनः पतिभ्यो जायां दा अग्ने प्रजया सह ॥ १०.०८५.३८
 पुनः पत्नीमग्निरदादायुषा सह वर्चसा ।
 दीर्घायुरस्या यः पतिर्जीवाति शरदः शतम् ॥ १०.०८५.३९
 सोमः प्रथमो विविदे गन्धर्वो विविद उत्तरः ।
 तृतीयो अग्निष्टे पतिस्तुरीयस्ते मनुष्यजाः ॥ १०.०८५.४०
 सोमो ददद्गन्धर्वाय गन्धर्वो दददगनये ।
 रियं च पुत्रांश्चादादग्निर्मह्यमथो इमाम् ॥ १०.०८५.४१
 इहैव स्तं मा वि यौष्टं विश्वमायुर्व्यश्नुतम् ।
 क्रीळन्तो पुत्रैर्नप्तृभिर्मोदमानौ स्वे गृहे ॥ १०.०८५.४२

आ नः प्रजां जनयतु प्रजापतिराजरसाय समनक्त्वयमा ।
 अदुर्मङ्गलीः पतिलोकमा विश शं नो भव द्विपदे शं चतुष्पदे ॥ १०.०८५.४३
 अघोरचक्षुरपतिच्येधि शिवा पशुभ्यः सुमनाः सुवर्चाः ।
 वीरसूर्देवकामा स्योना शं नो भव द्विपदे शं चतुष्पदे ॥ १०.०८५.४४
 इमां त्वमिन्द्र मीढ्वः सुपुत्रां सुभगां कृणु ।
 दशास्यां पुत्राना धेहि पतिमेकादशं कृधि ॥ १०.०८५.४५
 सम्राज्ञी श्वशुरे भव सम्राज्ञी श्वश्रवां भव ।
 ननान्दरि सम्राज्ञी भव सम्राज्ञी अधि देवेषु ॥ १०.०८५.४६
 समञ्जन्तु विश्वे देवाः समापो हृदयानि नौ ।
 सं मातरिश्वा सं धाता समु देष्ट्री दधातु नौ ॥ १०.०८५.४७

वि हि सोतोरसृक्षत नेन्द्र देवमंसत ।
 यत्रामदद्वृषाकपिरर्यः पुष्टेषु मत्सखा विश्वस्मादिन्द्र उत्तरः ॥ १०.०८६.०१
 परा हीन्द्र धावसि वृषाकपेरति व्यथिः ।
 नो अह प्र विन्दस्यन्यत्र सोमपीतये विश्वस्मादिन्द्र उत्तरः ॥ १०.०८६.०२
 किमयं त्वां वृषाकपिश्चकार हरितो मृगः ।
 यस्मा इरस्यसीदु न्वश्र्यो वा पुष्टिमद्वसु विश्वस्मादिन्द्र उत्तरः ॥ १०.०८६.०३
 यमिमं त्वं वृषाकपिं प्रियमिन्द्राभिरक्षसि ।
 श्वा न्वस्य जम्भिषदपि कर्णे वराहयुर्विश्वस्मादिन्द्र उत्तरः ॥ १०.०८६.०४
 प्रिया तृष्टानि मे कपिव्यक्ता व्यदूदुषत् ।
 शिरो न्वस्य राविषं न सुगं दुष्कृते भुवं विश्वस्मादिन्द्र उत्तरः ॥ १०.०८६.०५
 न मत्स्त्री सुभसत्तरा न सुयाशुतरा भुवत् ।
 न मत्प्रतिच्यवीयसी न सक्थ्युद्यमीयसी विश्वस्मादिन्द्र उत्तरः ॥ १०.०८६.०६
 उवे अम्ब सुलाभिके यथेवाङ्ग भविष्यति ।
 भसन्मे अम्ब सक्थि मे शिरो मे वीव हृष्यति विश्वस्मादिन्द्र उत्तरः ॥ १०.०८६.०७
 किं सुबाहो स्वङ्गुरे पृथुष्टो पृथुजाघने ।
 किं शूरपत्नि नस्त्वमभ्यमीषि वृषाकपि विश्वस्मादिन्द्र उत्तरः ॥ १०.०८६.०८
 अवीरामिव मामयं शरारुरभि मन्यते ।
 उताहमस्मि वीरिणीन्द्रपत्नी मरुत्सखा विश्वस्मादिन्द्र उत्तरः ॥ १०.०८६.०९
 संहोत्रं स्म पुरा नारी समनं वाव गच्छति ।
 वेधा ऋतस्य वीरिणीन्द्रपत्नी महीयते विश्वस्मादिन्द्र उत्तरः ॥ १०.०८६.१०
 इन्द्राणीमासु नारिषु सुभगामहमश्रवम् ।
 नह्यस्या अपरं चन जरसा मरते पतिर्विश्वस्मादिन्द्र उत्तरः ॥ १०.०८६.११
 नाहमिन्द्राणि रारण सख्युर्वृषाकपेऋते ।
 यस्येदमप्यं हविः प्रियं देवेषु गच्छति विश्वस्मादिन्द्र उत्तरः ॥ १०.०८६.१२
 वृषाकपायि रेवति सुपुत्र आदु सुस्तुषे ।

घसत्त इन्द्र उक्षणः प्रियं काचित्करं हविर्विश्वस्मादिन्द्र उत्तरः ॥ १०.०८६.१३
 उक्षणो हि मे पञ्चदश साकं पचन्ति विंशतिम् ।
 उताहमसि पीव इदुभा कुक्षी पृणन्ति मे विश्वस्मादिन्द्र उत्तरः ॥ १०.०८६.१४
 वृषभो न तिमशृङ्गोऽन्तयूथेषु रोरुवत् ।
 मन्थस्त इन्द्र शं हृदे यं ते सुनोति भावयुर्विश्वस्मादिन्द्र उत्तरः ॥ १०.०८६.१५
 न सेशे यस्य रम्बतेऽन्तरा सक्थ्याऽ कपृत् ।
 सेदीशे यस्य रोमशं निषेदुषो विजृम्भते विश्वस्मादिन्द्र उत्तरः ॥ १०.०८६.१६
 न सेशे यस्य रोमशं निषेदुषो विजृम्भते ।
 सेदीशे यस्य रम्बतेऽन्तरा सक्थ्याऽ कपृद्विश्वस्मादिन्द्र उत्तरः ॥ १०.०८६.१७
 अयमिन्द्र वृषाकपिः परस्वन्तं हतं विदत् ।
 असिं सूनां नवं चरुमादेधस्यान आचितं विश्वस्मादिन्द्र उत्तरः ॥ १०.०८६.१८
 अयमेमि विचाकशद्विचिन्वन्दासमार्यम् ।
 पिबामि पाकसुत्वानोऽभि धीरमचाकशं विश्वस्मादिन्द्र उत्तरः ॥ १०.०८६.१९
 धन्व च यत्कृन्तत्रं च कति स्वित्ता वि योजना ।
 नेदीयसो वृषाकपेऽस्तमेहि गृहो उप विश्वस्मादिन्द्र उत्तरः ॥ १०.०८६.२०
 पुनरेहि वृषाकपे सुविता कल्पयावहै ।
 य एष स्वप्नं शनोऽस्तमेषि पथा पुनर्विश्वस्मादिन्द्र उत्तरः ॥ १०.०८६.२१
 यदुदञ्चो वृषाकपे गृहमिन्द्राजगन्तन ।
 क्वशं स्य पुल्वधो मृगः कमगञ्जनयोपनो विश्वस्मादिन्द्र उत्तरः ॥ १०.०८६.२२
 पशुर्ह नाम मानवी साकं ससूव विंशतिम् ।
 भद्रं भल त्यस्या अभूद्यस्या उदरमामयद्विश्वस्मादिन्द्र उत्तरः ॥ १०.०८६.२३

रक्षोहणं वाजिनमा जिघमि मित्रं प्रथिष्ठमुप यामि शर्म ।
 शिशानो अग्निः क्रतुभिः समिद्धः स नो दिवा स रिषः पातु नक्तम् ॥ १०.०८७.०१
 अयोदंष्ट्रो अर्चिषा यातुधानानुप स्पृश जातवेदः समिद्धः ।
 आ जिह्वया मूरदेवान्मभस्व क्रव्यादो वृक्त्व्यपि धत्स्वासन् ॥ १०.०८७.०२
 उभोभयाविन्नुप धेहि दंष्ट्रा हिंस्रः शिशानोऽवरं परं च ।
 उतान्तरिक्षे परि याहि राजञ्जम्भैः सं धेह्यभि यातुधानान् ॥ १०.०८७.०३
 यज्ञैरिषूः संनममानो अग्ने वाचा शल्यां अशनिभिर्दिहानः ।
 ताभिर्विध्य हृदये यातुधानान्प्रतीचो बहून्प्रति भड्येषाम् ॥ १०.०८७.०४
 अग्ने त्वचं यातुधानस्य भिन्धि हिंस्राशनिर्हरसा हन्त्वेनम् ।
 प्र पर्वाणि जातवेदः शृणीहि क्रव्यात्क्रविष्णुर्वि चिनोतु वृक्णम् ॥ १०.०८७.०५
 यत्रेदानी पश्यासि जातवेदस्तिष्ठन्तमग्न उत वा चरन्तम् ।
 यद्वान्तरिक्षे पथिभिः पतन्तं तमस्ता विध्य शर्वा शिशानः ॥ १०.०८७.०६
 उतालब्धं स्पृणुहि जातवेद आलेभानाद्दृष्टिभिर्यातुधानात् ।
 अग्ने पूर्वा नि जहि शोशुचान आमादः क्ष्विङ्कास्तमदन्त्वेनीः ॥ १०.०८७.०७

इह प्र ब्रूहि यत्तमः सो अग्ने यो यातुधानो य इदं कृणोति ।
 तमा रभस्व समिधा यविष्ठ नृचक्षसश्चक्षुषे रन्धयैनम् ॥ १०.०८७.०८
 तीक्ष्णेनाग्ने चक्षुषा रक्ष यज्ञं प्राञ्चं वसुभ्यः प्र णय प्रचेतः ।
 हिंस्रं रक्षास्यभि शोशुचानं मा त्वा दभन्यातुधाना नृचक्षः ॥ १०.०८७.०९
 नृचक्षा रक्षः परि पश्य विक्षु तस्य त्रीणि प्रति शृणीह्यग्रा ।
 तस्याग्ने पृष्टीर्हरसा शृणीहि त्रेधा मूलं यातुधानस्य वृश्च ॥ १०.०८७.१०
 त्रियातुधानः प्रसितिं त एत्वृतं यो अग्ने अनृतेन हन्ति ।
 तमर्चिषा स्फूर्जयञ्जातवेदः समक्षमेनं गृणते नि वृद्धि ॥ १०.०८७.११
 तदग्ने चक्षुः प्रति धेहि रेभे शफारुजं येन पश्यसि यातुधानम् ।
 अथर्ववज्ज्योतिषा दैव्येन सत्यं धूर्वन्तमचितं न्योष ॥ १०.०८७.१२
 यदग्ने अद्य मिथुना शपातो यद्वाचस्तृष्टं जनयन्त रेभाः ।
 मन्योर्मनसः शरव्याः जायते या तथा विध्य हृदये यातुधानान् ॥ १०.०८७.१३
 परा शृणीहि तपसा यातुधानान्पराग्ने रक्षो हरसा शृणीहि ।
 परार्चिषा मूरदेवाञ्छृणीहि परासुतपो अभि शोशुचानः ॥ १०.०८७.१४
 पराद्य देवा वृजिनं शृणन्तु प्रत्यगेनं शपथा यन्तु तृष्टाः ।
 वाचास्तेनं शरव ऋच्छन्तु मर्मन्विश्वस्यैतु प्रसितिं यातुधानः ॥ १०.०८७.१५
 यः पौरुषेयेण ऋविषा समङ्कते यो अश्र्येन पशुना यातुधानः ।
 यो अघ्न्याया भरति क्षीरमग्ने तेषां शीर्षाणि हरसापि वृश्च ॥ १०.०८७.१६
 संवत्सरीणं पय उस्त्रियायास्तस्य माशीद्यातुधानो नृचक्षः ।
 पीयूषमग्ने यत्तमस्तितृप्सात्तं प्रत्यञ्चमर्चिषा विध्य मर्मन् ॥ १०.०८७.१७
 विषं गवां यातुधानाः पिबन्त्वा वृश्च्यन्तामदितये दुरेवाः ।
 परैरान्देवः सविता ददातु परा भगमोषधीनां जयन्ताम् ॥ १०.०८७.१८
 सनादग्ने मृणसि यातुधानान्न त्वा रक्षांसि पृतनासु जिग्युः ।
 अनु दह सहमूरान्क्रव्यादो मा ते हेत्या मुक्षत दैव्यायाः ॥ १०.०८७.१९
 त्वं नो अग्ने अधरादुदक्तात्त्वं पश्चादुत रक्षा पुरस्तात् ।
 प्रति ते ते अजरासस्तपिष्ठा अघशंसं शोशुचतो दहन्तु ॥ १०.०८७.२०
 पश्चात्पुरस्तादधरादुदक्तात्कविः काव्येन परि पाहि राजन् ।
 सखे सखायमजरो जरिम्णेऽग्ने मतो अमर्त्यस्त्वं नः ॥ १०.०८७.२१
 परि त्वाग्ने पुर वयं विप्रं सहस्य धीमहि ।
 धृषद्वर्णं दिवेदिवे हन्तारं भङ्गुरावताम् ॥ १०.०८७.२२
 विषेण भङ्गुरावतः प्रति ष्म रक्षसो दह ।
 अग्ने तिग्मेन शोचिषा तपुरग्राभिर्ऋष्टिभिः ॥ १०.०८७.२३
 प्रत्यग्ने मिथुना दह यातुधाना किमीदिना ।
 सं त्वा शिशामि जागृह्यदब्धं विप्र मन्मभिः ॥ १०.०८७.२४
 प्रत्यग्ने हरसा हरः शृणीहि विश्वतः प्रति ।
 यातुधानस्य रक्षसो बलं वि रुज वीर्यम् ॥ १०.०८७.२५

हविष्पान्तमजरं स्वर्विदि दिविस्पृश्याहुतं जुष्टमग्नौ ।
 तस्य भर्मणे भुवनाय देवा धर्मणे कं स्वधया पप्रथन्त ॥ १०.०८८.०१
 गीर्णं भुवनं तमसापगूळहमाविः स्वरभवज्जाते अग्नौ ।
 तस्य देवाः पृथिवी द्यौस्तापोऽरणयन्नोषधीः सख्ये अस्य ॥ १०.०८८.०२
 देवेभिर्निर्विषितो यज्ञियोभिरग्निं स्तोषाण्यजरं बृहन्तम् ।
 यो भानुना पृथिवीं द्यामुतेमामाततान रोदसी अन्तरिक्षम् ॥ १०.०८८.०३
 यो होतासीत्प्रथमो देवजुष्टो यं समाञ्जन्नाज्येना वृणानाः ।
 स पतत्रीत्वरं स्था जगद्यच्छवात्रमग्निरकृणोज्जातवेदाः ॥ १०.०८८.०४
 यज्जातवेदो भुवनस्य मूर्धन्नतिष्ठो अग्ने सह रोचनेन ।
 तं त्वाहेम मतिभिर्गीर्भिस्वथैः स यज्ञियो अभवो रोदसिप्राः ॥ १०.०८८.०५
 मूर्धा भुवो भवति नक्तमग्निस्ततः सूर्यो जायते प्रातस्व्यन् ।
 मायामू तु यज्ञियानामेतामपो यत्तूर्णिश्चरति प्रजानन् ॥ १०.०८८.०६
 दृशेन्यो यो महिना समिद्धोऽरोचत दिवियोनिर्विभावा ।
 तस्मिन्नग्नौ सूक्तवाकेन देवा हविर्विश्व आजुहवुस्तनूपाः ॥ १०.०८८.०७
 सूक्तवाकं प्रथममादिदग्निमादिद्विविरजनयन्त देवाः ।
 स एषां यज्ञो अभवत्तनूपास्तं द्यौर्वेद तं पृथिवी तमार्षः ॥ १०.०८८.०८
 यं देवासोऽजनयन्ताग्निं यस्मिन्नाजुहवुर्भुवनानि विश्वा ।
 सो अर्चिषा पृथिवी द्यामुतेमामृज्यमानो अतपन्महित्वा ॥ १०.०८८.०९
 स्तोमेन हि दिवि देवासो अग्निमजीजनञ्छक्तिभी रोदसिप्राम् ।
 तमू अकृण्वन्त्रेधा भुवे कं स ओषधीः पचति विश्वरूपाः ॥ १०.०८८.१०
 यदेदेनमदधुर्यज्ञियासो दिवि देवाः सूर्यमादितेयम् ।
 यदा चरिष्णु मिथुनावभूतामादित्रापश्यन्भुवनानि विश्वा ॥ १०.०८८.११
 विश्वस्मा अग्निं भुवनाय देवा वैश्वानरं केतुमह्नामकृण्वन् ।
 आ यस्ततानोषसो विभातीरपो ऊर्णोति तमो अर्चिषा यन् ॥ १०.०८८.१२
 वैश्वानरं कवयो यज्ञियासोऽग्निं देवा अजनयन्नजुर्यम् ।
 नक्षत्रं प्रत्नममिनच्चरिष्णु यक्षस्याध्यक्षं तविषं बृहन्तम् ॥ १०.०८८.१३
 वैश्वानरं विश्वहा दीदिवांसं मन्त्रैरग्निं कविमच्छा वदामः ।
 यो महिम्ना परिबभूवोर्वी उतावस्तादुत देवः परस्तात् ॥ १०.०८८.१४
 द्वे सुती अशृणवं पितृणामहं देवानामुत मर्त्यानाम् ।
 ताभ्यामिदं विश्वमेजत्समेति यदन्तरा पितरं मातरं च ॥ १०.०८८.१५
 द्वे समीची बिभृतश्चरन्तं शीर्षतो जातं मनसा विमृष्टम् ।
 स प्रत्यङ्गिष्वश्वा भुवनानि तस्थावप्रयुच्छन्तरणिर्भाजमानः ॥ १०.०८८.१६
 यत्रा वदेते अवरः परश्च यज्ञन्योः कतरो नौ वि वेद ।
 आ शेकुरित्सधमादं सखायो नक्षन्त यज्ञं क इदं वि वोचत् ॥ १०.०८८.१७
 कत्युग्नयः कति सूर्यासः कत्युषासः कत्यु स्विदापः ।

नोपस्पिजं वः पितरो वदामि पृच्छामि वः कवयो विसने कम् ॥ १०.०८८.१८
यावन्मात्रमुषसो न प्रतीकं सुपण्योऽवसते मातरिश्चः ।
तावद्दधात्युप यज्ञमायन्ब्राह्मणो होतुरवरो निषीदन् ॥ १०.०८८.१९

इन्द्रं स्तवा नृतमं यस्य मङ्गा विबबाधे रोचना वि ज्मो अन्तान् ।
आ यः पप्रौ चर्षणीधृद्वरोभिः प्र सिन्धुभ्यो रिरिचानो महित्वा ॥ १०.०८९.०१
स सूर्यः पर्युरु वरास्येन्द्रो ववृत्याद्रथ्येव चक्रा ।
अतिष्ठन्तमपस्यं न सर्गं कृष्णा तमांसि त्विष्या जघान ॥ १०.०८९.०२
समानमस्मा अनपावदर्व क्षमया दिवो असमं ब्रह्म नव्यम् ।
वि यः पृष्ठेव जनिमान्यर्य इन्द्राश्चिकाय न सखायमीषे ॥ १०.०८९.०३
इन्द्राय गिरो अनिशितसर्गा अपः प्रेरयं सर्गरस्य बुधात् ।
यो अक्षेणेव चक्रिया शचीभिर्विष्वक्तस्तम्भं पृथिवीमुत द्याम् ॥ १०.०८९.०४
आपान्तमन्युस्तृपलप्रभर्मा धुनिः शिमीवाञ्छरुमां ऋजीषी ।
सोमो विश्वान्यतसा वनानि नार्वागिन्द्रं प्रतिमानानि देभुः ॥ १०.०८९.०५
न यस्य द्यावापृथिवी न धन्व नान्तरिक्षं नाद्रयः सोमो अक्षाः ।
यदस्य मन्युरधिनीयमानः शृणाति वीळु रुजति स्थिराणि ॥ १०.०८९.०६
जघान वृत्रं स्वधित्विनेव रुरोज पुरो अरदन्न सिन्धून् ।
बिभेद गिरिं नवमिन्न कुम्भमा गा इन्द्रो अकृणुत स्वयुग्भिः ॥ १०.०८९.०७
त्वं ह त्यदृणया इन्द्र धीरोऽसिर्न पर्वं वृजिना शृणासि ।
प्र ये मित्रस्य वरुणस्य धाम युजं न जनां मिनन्ति मित्रम् ॥ १०.०८९.०८
प्र ये मित्रं प्रार्यमणं दुरेवाः प्र संगिरः प्र वरुणं मिनन्ति ।
न्यश्मित्रेषु वधमिन्द्र तुम्रं वृषन्वृषाणमरुषं शिशिहि ॥ १०.०८९.०९
इन्द्रो दिव इन्द्र ईशे पृथिव्या इन्द्रो अपामिन्द्र इत्पर्वतानाम् ।
इन्द्रो वृधामिन्द्र इन्मेधिराणामिन्द्रः क्षेमे योगे हव्य इन्द्रः ॥ १०.०८९.१०
प्राक्तुभ्य इन्द्रः प्र वृधो अहभ्यः प्रान्तरिक्षात्प्र समुद्रस्य धासेः ।
प्र वातस्य प्रथसः प्र ज्मो अन्तात्प्र सिन्धुभ्यो रिरिचे प्र क्षितिभ्यः ॥ १०.०८९.११
प्र शोशुचत्या उषसो न केतुरसिन्वा ते वर्ततामिन्द्र हेतिः ।
अश्मेव विध्य दिव आ सृजानस्तपिष्ठेन हेषसा द्रोघमित्रान् ॥ १०.०८९.१२
अन्वह मासा अन्विद्वनान्यन्वोषधीरनु पर्वतासः ।
अन्विन्द्रं रोदसी वावशाने अन्वापो अजिहत जायमानम् ॥ १०.०८९.१३
कर्हि स्वित्सा त इन्द्र चेत्यासदधस्य यद्भिनदो रक्ष एषत् ।
मित्रक्रुवो यच्छसने न गावः पृथिव्या आपृगमुया शयन्ते ॥ १०.०८९.१४
शत्रून्तो अभि ये नस्ततस्रे महि ब्राधन्त ओगणास इन्द्र ।
अन्धेनामित्रास्तमसा सचन्तां सुज्योतिषो अक्तवस्तां अभि ष्युः ॥ १०.०८९.१५
पुरुणि हि त्वा सर्वना जनानां ब्रह्माणि मन्दन्गृणतामृषीणाम् ।
इमामाधोषन्नवसा सहति तिमो विश्वा अर्चतो याह्यर्वाड् ॥ १०.०८९.१६

ए॒वा ते॑ व॒यमिन्द्र॑ भुञ्जती॒नां वि॒द्याम॑ सु॒मती॒नां न॒वानाम् ।
 वि॒द्याम॑ वस्तो॒रवसा॑ गृणन्तो॑ वि॒श्वामित्रा॑ उ॒त त॑ इन्द्र॒ नूनम् ॥ १०.०८९.१७
 शु॒नं हु॒वेम॑ म॒घवा॑नि॒मिन्द्र॑म॒स्मिन्भरे॑ नृ॒तम॑ वा॒जसा॑तौ ।
 शृ॒ण्वन्त॑मु॒ग्रमू॒तये॑ स॒मत्सु॑ घ्नन्त॑ वृ॒त्राणि॑ सं॒जितं॑ ध॒नानाम् ॥ १०.०८९.१८

स॒हस्र॑शी॒र्षा पुरु॑षः स॒हस्रा॑क्षः स॒हस्र॑पात् ।
 स॒ भूमि॑ वि॒श्वतो॑ वृ॒त्वात्य॑तिष्ठ॒दशाङ्गु॑लम् ॥ १०.०९०.०१
 पुरु॑ष ए॒वेदं॑ सर्व॒ यद्भू॑तं यच्च॒ भव्य॑म् ।
 उ॒तामृ॑तत्व॒स्येशा॑नो॒ यदन्ने॑नाति॒रोह॑ति ॥ १०.०९०.०२
 ए॒तावा॑नस्य॒ महि॑मातो॒ ज्याया॑ञ्च॒ पूरु॑षः ।
 पादो॑ऽस्य॒ विश्वा॑ भू॒तानि॑ त्रि॒पाद॑स्यामृ॒तं दि॒वि ॥ १०.०९०.०३
 त्रि॒पादूर्ध्व॑ उ॒दैत्पुरु॑षः पादो॑ऽस्ये॒हाभ॑वत्पु॒नः ।
 ततो॑ वि॒ष्वङ् व्य॑क्रामत्सा॒शनान॑शने॒ अभि॑ ॥ १०.०९०.०४
 तस्मा॑द्वि॒राळ॑जायत॒ विरा॑जो॒ अधि॑ पूरुषः ।
 स जा॒तो अत्य॑रिच्यत॒ पश्चा॑द्भूमि॒मथो॑ पुरः ॥ १०.०९०.०५
 यत्पुरु॑षेण॒ हवि॑षा॒ देवा॑ य॒ज्ञम॑तन्वत ।
 व॒सन्तो॑ अ॒स्यासी॑दाज्यं॒ ग्री॒ष्म इ॒ध्मः श॒रद्ध॑विः ॥ १०.०९०.०६
 तं य॒ज्ञं ब॑र्हिषि॒ प्रौक्ष॑न्पुरु॒षं जा॑तम॒ग्रतः॑ ।
 तेन॑ दे॒वा अ॑यजन्त॒ साध्या॑ ऋ॒षय॑श्च॒ ये ॥ १०.०९०.०७
 तस्मा॑द्य॒ज्ञात्सर्व॑हु॒तः स॒म्भू॑तं पृषदा॒ज्यम् ।
 प॒शून्तांश्च॑क्रे वा॒यव्या॑ना॒रण्या॑न्प्रा॒म्याश्च॒ ये ॥ १०.०९०.०८
 तस्मा॑द्य॒ज्ञात्सर्व॑हु॒त ऋ॒चः सा॒मानि॑ जज्ञिरे ।
 छ॒न्दांसि॑ जज्ञिरे॒ तस्मा॑द्य॒जुस्त॑स्मादजायत ॥ १०.०९०.०९
 तस्मा॑दश्वा॒ अजा॑यन्त॒ ये के॑ चो॒भया॑दतः ।
 गा॒वो ह॑ जज्ञिरे॒ तस्मा॑त्तस्मा॒ज्जा॒ता अ॑जावयः ॥ १०.०९०.१०
 यत्पुरु॑षं व्यदधुः॒ कति॑धा व्यकल्पयन् ।
 मुखं॑ किम॒स्य कौ॑ बा॒हू का॑ ऊ॒रू पादा॑ उच्येते ॥ १०.०९०.११
 ब्रा॒ह्मणो॑ऽस्य॒ मुख॑मासीद्बा॒हू रा॑जन्यः॒ कृतः॑ ।
 ऊ॒रू तद॑स्य॒ यद्वैश्यः॑ प॒द्भ्यां शू॒द्रो अ॑जायत ॥ १०.०९०.१२
 च॒न्द्रमा॑ मन॒सो जा॑तश्चक्षोः॒ सूर्यो॑ अजायत ।
 मुखा॑दिन्द्रश्च॒ग्निश्च॑ प्राणाद्वा॒युर॑जायत ॥ १०.०९०.१३
 नाभ्या॑ आसीदन्तरि॒क्षं शी॑र्ष्णो॒ द्यौः स॑मवर्तत ।
 प॒द्भ्यां भूमि॑र्दिशः॒ श्रोत्रा॑त्तथा॒ लोका॑ अकल्पयन् ॥ १०.०९०.१४
 स॒प्तास्या॑सन्परि॒धय॑स्त्रिः स॒प्त स॑मिधः॒ कृताः॑ ।
 दे॒वा यद्य॑ज्ञं तन्वा॒ना अब॑ध्न्पुरु॒षं प॑शुम् ॥ १०.०९०.१५
 य॒ज्ञेन॑ य॒ज्ञम॑यजन्त॒ देवा॑स्तानि॒ धर्मा॑णि प्रथ॒मान्या॑सन् ।

ते ह नाकं महिमानः सचन्त यत्र पूर्वं साध्याः सन्ति देवाः ॥ १०.०९०.१६

सं जागृवद्भिर्जरमाण इध्यते दमे दमूना इषयन्निळस्पदे ।
विश्वस्य होता हविषो वरेण्यो विभुर्विभावा सुषखा सखीयते ॥ १०.०९१.०१
स दर्शतश्चिरतिथिगृहिगृहे वनेवने शिश्रिये तक्ववीरिव ।
जनंजनं जन्यो नाति मन्यते विश आ क्षेति विशयोऽ विशविशम् ॥ १०.०९१.०२
सुदक्षो दक्षैः क्रतुनासि सुक्रतुरग्ने कविः काव्येनासि विश्ववित् ।
वसुर्वसूनां क्षयसि त्वमेक इद्द्यावा च यानि पृथिवी च पुष्यतः ॥ १०.०९१.०३
प्रजानन्नग्ने तव योनिमृत्वियमिळायस्पदे घृतवन्तमासदः ।
आ ते चिकित्र उषसामिवेतयोऽरेपसः सूर्यस्येव रश्मयः ॥ १०.०९१.०४
तव श्रियो वर्ष्यस्येव विद्युत्स्त्रिास्त्रिकित्र उषसां न केतवः ।
यदोषधीरभिसृष्टो वनानि च परि स्वयं चिनुषे अन्नमास्ये ॥ १०.०९१.०५
तमोषधीर्दधिरे गर्भमृत्वियं तमापो अग्निं जनयन्त मातरः ।
तमित्समानं वनिनश्च वीरुधोऽन्तर्वतीश्च सुवते च विश्वहा ॥ १०.०९१.०६
वातोपधूत इषितो वशां अनु तृषु यदन्ना वेविषद्वितिष्ठसे ।
आ ते यतन्ते रथ्योऽ यथा पृथक्छर्धास्यग्ने अजराणि धक्षतः ॥ १०.०९१.०७
मेधाकारं विदथस्य प्रसाधनमग्निं होतारं परिभूतमं मतिम् ।
तमिदमे हविष्या समानमित्तमिन्महे वृणते नान्यं त्वत् ॥ १०.०९१.०८
त्वामिदन्नं वृणते त्वायवो होतारमग्ने विदथेषु वेधसः ।
यद्देव्यन्तो दधति प्रयांसि ते हविष्मन्तो मनवो वृक्तबर्हिषः ॥ १०.०९१.०९
तवाग्ने होत्रं तव पोत्रमृत्वियं तव नेष्टं त्वमग्निदृतायतः ।
तव प्रशास्त्रं त्वमध्वरीयसि ब्रह्मा चासि गृहपतिश्च नो दमे ॥ १०.०९१.१०
यस्तुभ्यमग्ने अमृताय मर्त्यैः समिधा दाशदुत वा हविष्कृति ।
तस्य होता भवसि यासि दूत्यश्मुप ब्रूषे यजस्यध्वरीयसि ॥ १०.०९१.११
इमा अस्मै मतयो वाचो अस्मदो ऋचो गिरः सुष्टुतयः समग्मत ।
वसूयवो वसवे जातवेदसे वृद्धासु चिद्धर्धनो यासु चाकनत् ॥ १०.०९१.१२
इमां प्रत्नाय सुष्टुतिं नवीयसीं वोचेयमस्मा उशते शृणोतु नः ।
भूया अन्तरा हृद्यस्य निस्पृशे जायेव पत्य उशती सुवासाः ॥ १०.०९१.१३
यस्मिन्नश्वास ऋषभास उक्षणो वशा मेषा अवसृष्टास आहुताः ।
कीलालपे सोमपृष्ठाय वेधसे हृदा मतिं जनये चारुमग्नये ॥ १०.०९१.१४
अहाव्यग्ने हविरास्ये ते सुचीव घृतं चम्बीव सोमः ।
वाजसनिं रयिमस्मे सुवीरं प्रशस्तं धेहि यशसं बृहन्तम् ॥ १०.०९१.१५

यज्ञस्य वो रथ्यं विशपतिं विशां होतारमक्तोरतिथिं विभावसुम् ।
शोचञ्छुष्कासु हरिणीषु जभुरदृषां केतुर्यजतो द्यामशायत ॥ १०.०९२.०१
इममञ्जस्पाभुभये अकृण्वत धर्माणमग्निं विदथस्य साधनम् ।

अक्तुं न यद्दुष्पुषसः पुरोहितं तनूनपातमरुषस्य निसते ॥ १०.०९२.०२
 बळस्य नीथा वि पणेश्च मन्महे वया अस्य प्रहुता आसुरत्तवे ।
 यदा घोरासो अमृतत्वमाशतादिज्जनस्य दैव्यस्य चर्किरन् ॥ १०.०९२.०३
 ऋतस्य हि प्रसितिर्द्यौरुरु व्यचो नमो मद्दुष्मतिः पनीयसी ।
 इन्द्रो मित्रो वरुणः सं चिकिन्त्रिरेऽथो भगः सविता पूतदक्षसः ॥ १०.०९२.०४
 प्र रुद्रेण ययिना यन्ति सिन्धवस्तिरो महीमरमतिं दधन्विरे ।
 येभिः परिज्मा परियन्नुरु ज्रयो वि रोर्वज्जठरे विश्वमुक्षते ॥ १०.०९२.०५
 क्राणा रुद्रा मरुतो विश्वकृष्टयो दिवः श्येनासो असुरस्य नीळयः ।
 तेभिश्चष्टे वरुणो मित्रो अर्यमेन्द्रो देवेभिरर्वशेभिरर्वशः ॥ १०.०९२.०६
 इन्द्रे भुजं शशमानास आशत सूरौ दृशीके वृषणश्च पौंस्ये ।
 प्र ये न्वस्यार्हणा ततक्षिरे युजं वज्रं नृषदनेषु कारवः ॥ १०.०९२.०७
 सूरश्चिदा हरितो अस्य रीरमदिन्द्रादा कश्चिद्भयते तवीयसः ।
 भीमस्य वृष्णो जठरादभिश्चसो दिवेदिवे सहुरिः स्तन्नबाधितः ॥ १०.०९२.०८
 स्तोमं वो अद्य रुद्राय शिक्वसे क्षयद्वीराय नमसा दिदिष्टन ।
 येभिः शिवः स्ववाँ एवयावभिदिवः सिषक्ति स्वयंशा निकामभिः ॥ १०.०९२.०९
 ते हि प्रजाया अभरन्त वि श्रवो बृहस्पतिवृषभः सोमंजामयः ।
 यज्ञैरथर्वा प्रथमो वि धारयद्देवा दक्षैर्भृगवः सं चिकिन्त्रिरे ॥ १०.०९२.१०
 ते हि द्यावापृथिवी भूरिरेतसा नराशंसश्चतुरङ्गो यमोऽदितिः ।
 देवस्त्वष्टा द्रविणोदा ऋभुक्षणः प्र रोदसी मरुतो विष्णुरहिरे ॥ १०.०९२.११
 उत स्य न उशिजामुर्विया कविरहिः शृणोतु बुध्योऽ हवीमनि ।
 सूर्यामासा विचरन्ता दिविक्षिता धिया शमीनहुषी अस्य बोधतम् ॥ १०.०९२.१२
 प्र नः पूषा चरथं विश्वदेव्योऽपां नपादवतु वायुरिष्टये ।
 आत्मानं वस्यो अभि वातमर्चत तदश्विना सुहवा यामनि श्रुतम् ॥ १०.०९२.१३
 विशामासामभयानामधिक्षितं गीर्भिरु स्वयंशसं गृणीमसि ।
 ग्नाभिर्विश्वाभिरदितिमनर्वणमक्तोर्युवानं नृमणा अधा पतिम् ॥ १०.०९२.१४
 रेभदत्रं जनुषा पूर्वो अङ्गिरा ग्रावाण ऊर्ध्वा अभि चक्षुरध्वरम् ।
 येभिर्विहाया अभवद्विचक्षणः पाथः सुमेकं स्वधितिर्वनन्वति ॥ १०.०९२.१५

महि द्यावापृथिवी भूतमुर्वी नारी यद्दुष्पुषसः न रोदसी सदं नः ।
 तेभिर्नः पातं सह्यस एभिर्नः पातं शूषणि ॥ १०.०९३.०१
 यज्ञेयज्ञे स मर्त्यो देवान्सपर्यति ।
 यः सुनैर्दीर्घश्रुत्तम आविवासत्येनान् ॥ १०.०९३.०२
 विश्वेषामिरज्यवो देवानां वार्महः ।
 विश्वे हि विश्वमहसो विश्वे यज्ञेषु यज्ञियाः ॥ १०.०९३.०३
 ते घा राजानो अमृतस्य मन्द्रा अर्यमा मित्रो वरुणः परिज्मा ।
 कद्द्रो नृणां स्तुतो मरुतः पूषणो भगः ॥ १०.०९३.०४

उ॒त नो॑ नक्त॑मपां॑ वृ॒षण्व॑सू॒ सूर्या॑मासा॒ सदा॑नाय॒ सध॑न्या ।
 स॒चा य॑त्साद्ये॒षाम॑हि॒बुधेषु॑ बु॒ध्यः ॥ १०.०९३.०५
 उ॒त नो॑ दे॒वाव॑श्चि॒ना शु॑भस्पती॒ धाम॑भिर्मि॒त्रावरु॑णा उरुष्यताम् ।
 म॒हः स रा॑य ए॒षते॑ऽति॒ धन्वे॑व दुरि॒ता ॥ १०.०९३.०६
 उ॒त नो॑ स्त्रा चिन्मृ॒ळता॑मश्चि॒ना विश्वे॑ दे॒वासो॑ रथस्पति॒र्भगः॑ ।
 ऋ॒भुर्वाज॑ ऋ॒भुक्ष॑णः परि॒ज्मा विश्व॑वेदसः ॥ १०.०९३.०७
 ऋ॒भुर्ऋ॑भु॒क्षा ऋ॒भुर्वि॑धतो म॒द आ ते॑ ह॒री जू॑जुवा॒नस्य॑ वा॒जिना॑ ।
 दुष्ट॑रं यस्य॒ साम॑ चि॒दृध॑ग्यज्ञो न मानु॒षः ॥ १०.०९३.०८
 कृ॒धी नो॑ अ॒ह्नो दे॒व स॑वितः स च॑ स्तु॒षे म॒घोना॑म् ।
 स॒हो न॑ इन्द्रो॒ वह्नि॑भि॒न्येषां॑ च॒र्षणी॑नां च॒क्रं र॑श्मिं न यो॒युवे ॥ १०.०९३.०९
 ए॒षु द्या॒वापृ॑थि॒वी धा॑तं म॒हद॑स्मे वी॒रेषु॑ विश्व॒चर्ष॑णि श्रवः ।
 पृ॒क्षं वाज॑स्य सा॒तये॑ पृ॒क्षं रा॑योत तु॒र्वणे ॥ १०.०९३.१०
 ए॒तं शं॑सामिन्द्रा॒स्मयु॑ष्ट॒वं कू॑चि॒त्सन्त॑ सहसाव॒न्नभि॑ष्टये ।
 सदा॑ पा॒ह्यभि॑ष्टये॒ मेद॑तां वेद॒ता व॑सो ॥ १०.०९३.११
 ए॒तं मे॑ स्तोमं॒ तना॑ न सूर्ये॒ द्युत॑द्या॒मानं॑ वावृ॒धन्त॑ नृ॒णाम् ।
 सं॒वर्न॑नं॒ नाश्च॑ त॒ष्टेवा॑नप॒च्युत॑म् ॥ १०.०९३.१२
 वा॒वर्त॑ येषां॒ राया॑ यु॒क्तैषां॑ हि॒रण्य॑यी ।
 ने॒मधि॑ता॒ न पौ॑स्या॒ वृथे॑व वि॒ष्टान्ता॑ ॥ १०.०९३.१३
 प्र॒ तद्दुःशी॑मे पृथ॒वाने॑ वे॒ने प्र॒ रामे॑ वो॒चम॑सुरे॒ मघ॑वत्सु ।
 ये यु॒क्त्वाय॑ पञ्च॒ शता॑स्मयु॒ पथा॑ वि॒श्राव्ये॑षाम् ॥ १०.०९३.१४
 अधी॑न्न॒वत्र॑ स॒प्ततिं॑ च॒ सप्त॑ च॒ ।
 स॒द्यो दि॑दिष्ट॒ तान्वः॑ स॒द्यो दि॑दिष्ट॒ पार्थ्यः॑ स॒द्यो दि॑दिष्ट॒ माय॑वः ॥ १०.०९३.१५

प्रै॒ते व॑दन्तु प्र॒ वयं॑ व॒दाम॑ ग्राव॒भ्यो वाचं॑ वद॒ता वद॑द्भ्यः ।
 यद॑द्रयः पर्व॒ताः सा॒कमा॑शवः श्लो॒कं घोषं॑ भरथेन्द्रा॒य सो॑मिनः ॥ १०.०९४.०१
 ए॒ते व॑दन्ति श॒तव॑त्सहस्र॒वद॑भि क्र॒न्दन्ति॑ हरि॒तिभि॑रा॒सभिः॑ ।
 वि॒ष्ट्वी ग्रा॒वाणः॑ सु॒कृतः॑ सु॒कृत्य॑या॒ होतु॑श्चित्पूर्वे॑ ह॒विर॑द्यमाशत ॥ १०.०९४.०२
 ए॒ते व॑दन्त्यवि॒दन्न॑ना मधु॒ न्यू॑ह्वयन्ते॒ अधि॑ प॒क्व आ॑मिषि ।
 वृ॒क्षस्य॑ शाखा॒म॒रुण॑स्य॒ बप्स॑तस्ते॒ सू॒र्वा वृ॑षभाः प्रेम॒रावि॑षुः ॥ १०.०९४.०३
 बृ॒हद्व॑दन्ति म॒दिरे॑ण॒ मन्दि॑नेन्द्रं क्रोश॒न्तोऽवि॑दन्नना मधु ।
 सं॒रभ्या॑ धी॒राः स्व॑सृ॒भिर॑न॒र्तिषु॑राघोष॒यन्तः॑ पृथि॒वीमु॑प॒ब्धिभिः॑ ॥ १०.०९४.०४
 सु॒पर्णा॑ वाच॒म॒क्रतो॑प॒ द्यव्या॑खरे कृ॒ष्णा इ॑षि॒रा अ॑न॒र्तिषुः॑ ।
 न्य॒श्रि॑ङ्गि॒ यन्त्यु॑पर॒स्य नि॑ष्कृतं पुरू॒ रेतो॑ दधिरे॒ सूर्य॑श्चितः ॥ १०.०९४.०५
 अ॒ग्रा इ॒व प्र॑वह॒न्तः स॑माय॒मुः सा॒कं यु॑क्ता वृ॒षणो॑ वि॒भ्रतो॑ धुरः ।
 यच्छ्र॑व॒सन्तो॑ जग॒साना॑ अ॒रावि॑षुः शृ॒ण्व ए॒षां प्रो॑थथो॒ अर्व॑तामिव ॥ १०.०९४.०६
 दशा॑वनि॒भ्यो दश॑कक्ष्ये॒भ्यो दश॑योक्त्रे॒भ्यो दश॑योजने॒भ्यः ।

दशाभीशुभ्यो अर्चताजरेभ्यो दश धुरो दश युक्ता वहङ्गयः ॥ १०.०९४.०७
 ते अद्रयो दशयन्त्रास आशवस्तेषामाधानं पर्येति हर्यतम् ।
 त ऊं सुतस्य सोम्यस्यान्धसोऽशोः पीयूषं प्रथमस्य भेजिरे ॥ १०.०९४.०८
 ते सोमादो हरी इन्द्रस्य निसतेऽशुं दुहन्तो अध्यासते गवि ।
 तेभिर्दुग्धं पपिवान्सोम्यं मध्विन्द्रो वर्धते प्रथते वृषायते ॥ १०.०९४.०९
 वृषा वो अंशुर्न किला रिषाथनेळावन्तः सदमित्स्थनाशिताः ।
 रैवत्येव महसा चारवः स्थन यस्य ग्रावाणो अजुषध्वमध्वरम् ॥ १०.०९४.१०
 तृदिला अतृदिलासो अद्रयोऽश्रमणा अशृथिता अमृत्यवः ।
 अनातुरा अजराः स्थामविष्णवः सुपीवसो अतृषिता अतृष्णजः ॥ १०.०९४.११
 ध्रुवा एव वः पितरो युगोयुगे क्षेमकामासः सदसो न युञ्जते ।
 अजुर्यासो हरिषाचो हरिद्रव आ द्यां रवेण पृथिवीमशुश्रवुः ॥ १०.०९४.१२
 तदिद्वन्द्व्यद्रयो विमोचने यामन्नञ्जस्पा इव घेदुपब्धिभिः ।
 वपन्तो बीजमिव धान्याकृतः पृञ्चन्ति सोमं न मिनन्ति बप्सतः ॥ १०.०९४.१३
 सुते अध्वरे अधि वाचमक्रता क्रीळयो न मातरं तुदन्तः ।
 वि षू मुञ्चा सुषुवुषो मनीषां वि वर्तन्तामद्रयश्चायमानाः ॥ १०.०९४.१४

ह्ये जाये मनसा तिष्ठ घोरे वचांसि मिश्रा कृणवावहै नु ।
 न नौ मन्त्रा अनुदितास एते मयस्करन्परतरे चनाहन् ॥ १०.०९५.०१
 किमेता वाचा कृणवा तवाहं प्राक्रमिषमुषसामग्रियेव ।
 पुरुरवः पुनरस्तं परेहि दुरापना वात इवाहमस्मि ॥ १०.०९५.०२
 इषुर्न श्रिय इषुधेरसना गोषाः शतसा न रंहिः ।
 अवीरे क्रतौ वि दविद्युत्त्रोरा न मायुं चितयन्त धुनयः ॥ १०.०९५.०३
 सा वसु दधती श्वशुराय वय उषो यदि वष्यन्तिगृहात् ।
 अस्तं ननक्षे यस्मिञ्चाकन्दिवा नक्तं शनथिता वैतसेन ॥ १०.०९५.०४
 त्रिः स्म माह्लः शनथयो वैतसेनोत स्म मेऽव्यत्यै पृणासि ।
 पुरुरवोऽनु ते केतमायं राजा मे वीर तन्वस्तदासीः ॥ १०.०९५.०५
 या सुजृणिः श्रेणिः सुम्नआपिहृदिचक्षुर्न ग्रन्थिनी चरण्युः ।
 ता अञ्जयोऽस्णयो न सस्रुः श्रिये गावो न धेनवोऽनवन्त ॥ १०.०९५.०६
 समस्मिञ्जायमान आसत ग्ना ज्तेमवर्धन्नद्यः स्वगूर्ताः ।
 महे यत्त्वा पुरुरवो रणायावर्धयन्दस्युहत्याय देवाः ॥ १०.०९५.०७
 सचा यदासु जहतीष्वत्कममानुषीषु मानुषो निषेवे ।
 अप स्म मत्तरसन्ती न भुज्युस्ता अत्रसन्नथस्पृशो नाश्वाः ॥ १०.०९५.०८
 यदासु मतो अमृतासु निस्पृक्सं क्षोणीभिः क्रतुभिर्न पृङ्क्ते ।
 ता आतयो न तन्वः शुम्भत स्वा अश्वासो न क्रीळयो दन्दशानाः ॥ १०.०९५.०९
 विद्युन्न या पतन्ती दविद्योद्गरन्ती मे अप्या काम्यानि ।
 जनिष्टो अपो नयः सुजातः प्रोर्वशी तिरत दीर्घमायुः ॥ १०.०९५.१०

जज्ञिष इत्था गोपीथ्याय हि दधाथ तत्पुरुरवो म ओजः ।
अशासं त्वा विदुषी सस्मिन्नहन्न म आशृणोः किमभुगवदासि ॥ १०.०९५.११
कदा सूनुः पितरं जात इच्छाच्चक्रन्नाश्रु वर्तयद्विजानन् ।
को दम्पती समनसा वि यूयोदध यदग्निः श्वशुरेषु दीदयत् ॥ १०.०९५.१२
प्रति ब्रवाणि वर्तयते अश्रु चक्रन्न क्रन्ददाध्ये शिवायै ।
प्र तत्ते हिनवा यत्ते अस्मे परेह्यस्तं नहि मूर मापः ॥ १०.०९५.१३
सुदेवो अद्य प्रपतेदनावृत्परावतं परमां गन्तवा उ ।
अधा शयीत निर्ऋतेरुपस्थेऽधैन वृका रभसासो अद्युः ॥ १०.०९५.१४
पुरुरवो मा मृथा मा प्र पप्तो मा त्वा वृकासो अशिवास उ क्षन् ।
न वै स्त्रैणानि सख्यानि सन्ति सालावृकाणां हृदयान्येता ॥ १०.०९५.१५
यद्विरूपाचरं मर्त्येष्ववसं रात्रीः शरदश्चतस्रः ।
घृतस्य स्तोत्रं सकृदह्न आशनां तादेवेदं तातृपाणा चरामि ॥ १०.०९५.१६
अन्तरिक्षप्रां रजसो विमानीमुप शिक्षाम्युर्वशी वसिष्ठः ।
उप त्वा रातिः सुकृतस्य तिष्ठान्नि वर्तस्व हृदयं तप्यते मे ॥ १०.०९५.१७
इति त्वा देवा इम आहुरैळ यथेमेतद्भवसि मृत्युबन्धुः ।
प्रजा ते देवान्हविषा यजाति स्वर्ग उ त्वमपि मादयासे ॥ १०.०९५.१८

प्र ते महे विदथे शंसिषं हरी प्र ते वन्वे वनुषो हर्यतं मदम् ।
घृतं न यो हरिभिश्चारु सेचत आ त्वा विशन्तु हरिवर्षसं गिरः ॥ १०.०९६.०१
हरि हि योनिमभि ये समस्वरन्द्वावन्तो हरी दिव्यं यथा सदः ।
आ यं पूणन्ति हरिभिर्न धेनव इन्द्राय शूषं हरिवन्तमर्चत ॥ १०.०९६.०२
सो अस्य वज्रो हरितो य आयसो हरिर्निकामो हरिरा गर्भस्त्योः ।
द्युम्नी सुशिप्रो हरिमन्युसायक इन्द्रे नि रूपा हरिता मिमिक्षिरे ॥ १०.०९६.०३
दिवि न केतुरधि धायि हर्यतो विव्यचद्वज्रो हरितो न रंह्या ।
तुददहि हरिशिप्रो य आयसः सहस्रशोका अभवद्धरिम्भरः ॥ १०.०९६.०४
त्वंत्वमहर्यथा उपस्तुतः पूर्वेभिरिन्द्र हरिकेश यज्वभिः ।
त्वं हर्यसि तव विश्वमुक्थ्यश्रमसामि राधो हरिजात हर्यतम् ॥ १०.०९६.०५
ता वज्रिणं मन्दिनं स्तोम्यं मद इन्द्रं रथे वहतो हर्यता हरी ।
पुरूण्यस्मै सर्वानानि हर्यत इन्द्राय सोमा हरयो दधन्विरे ॥ १०.०९६.०६
अरं कामाय हरयो दधन्विरे स्थिराय हिन्वन्हरयो हरी तुरा ।
अर्वद्विर्यो हरिभिर्जोषमीयते सो अस्य कामं हरिवन्तमानशे ॥ १०.०९६.०७
हरिश्रमशारुहरिकेश आयसस्तुरस्पेये यो हरिपा अवर्धत ।
अर्वद्विर्यो हरिभिर्वाजिनीवसुरति विश्वा दुरिता पारिषद्वरी ॥ १०.०९६.०८
सुवेव यस्य हरिणी विपेततुः शिप्रे वाजाय हरिणी दविध्वतः ।
प्र यत्कृते चमसे मर्मजद्वरी पीत्वा मदस्य हर्यतस्यान्धसः ॥ १०.०९६.०९
उत स्म सद्य हर्यतस्य पस्त्योऽरत्यो न वाजं हरिवाँ अचिक्रदत् ।

मही चिद्धि धिषणाहर्यदोजसा बृहद्वयो दधिषे हर्यतश्चिदा ॥ १०.०९६.१०
 आ रोदसी हर्यमाणो महित्वा नव्यनव्यं हर्यसि मन्म नु प्रियम् ।
 प्र पस्त्यमसुर हर्यतं गोराविष्कृधि हरये सूर्याय ॥ १०.०९६.११
 आ त्वा हर्यन्तं प्रयुजो जनानां रथे वहन्तु हरिशिप्रमिन्द्र ।
 पिबा यथा प्रतिभृतस्य मध्वो हर्यन्यज्ञं सधमादे दशोणिम् ॥ १०.०९६.१२
 अपाः पूर्वेषां हरिवः सुतानामथो इदं सर्वनं केवलं ते ।
 ममद्धि सोमं मधुमन्तमिन्द्र सत्रा वृषञ्जठर आ वृषस्व ॥ १०.०९६.१३

या ओषधीः पूर्वा जाता देवेभ्यस्त्रियुगं पुरा ।
 मनै नु बभ्रूणामहं शतं धामानि सप्त च ॥ १०.०९७.०१
 शतं वो अम्ब धामानि सहस्रमुत वो रुहः ।
 अधा शतक्रत्वो यूयमिमं मे अगदं कृत ॥ १०.०९७.०२
 ओषधीः प्रति मोदध्वं पुष्पवतीः प्रसूवरीः ।
 अश्वा इव सजित्वरीर्वीरुधः पारयिष्णवः ॥ १०.०९७.०३
 ओषधीरिति मातरस्तद्वो देवीरुपं ब्रुवे ।
 सनेयमश्च गां वास आत्मानं तव पूरुष ॥ १०.०९७.०४
 अश्वत्थे वो निषदनं पर्णे वो वसतिष्कृता ।
 गोभाज इत्किलासथ यत्सनवथ पूरुषम् ॥ १०.०९७.०५
 यत्रौषधीः समगमत राजानः समिताविव ।
 विप्रः स उच्यते भिषग्रक्षोहामीवचातनः ॥ १०.०९७.०६
 अश्वावती सोमावतीमूर्जयन्तीमुदोजसम् ।
 आर्वित्सि सर्वा ओषधीरस्मा अरिष्टतातये ॥ १०.०९७.०७
 उच्छुष्मा ओषधीनां गावो गोष्ठादिवरते ।
 धनं सनिष्यन्तीनामात्मानं तव पूरुष ॥ १०.०९७.०८
 इष्कृतिर्नाम वो माताथो यूयं स्थ निष्कृतीः ।
 सीराः पतत्रिणीः स्थन यदामयति निष्कृथ ॥ १०.०९७.०९
 अति विश्वाः परिष्ठाः स्तेन इव व्रजमक्रमुः ।
 ओषधीः प्राचुच्यवुर्यत्किं च तन्वोर्ऽरपः ॥ १०.०९७.१०
 यदिमा वाजयन्नहमोषधीर्हस्त आदधे ।
 आत्मा यक्ष्मस्य नश्यति पुरा जीवगृभो यथा ॥ १०.०९७.११
 यस्यौषधीः प्रसर्पथाङ्गमङ्गं परुष्परुः ।
 ततो यक्ष्मं वि बाधध्व उग्रो मध्यमशीरिव ॥ १०.०९७.१२
 साकं यक्ष्मं प्र पत चाषेण किकिदीविना ।
 साकं वातस्य ध्राज्या साकं नश्य निहाकया ॥ १०.०९७.१३
 अन्या वो अन्यामवत्वन्यान्यस्या उपावत ।
 ताः सर्वाः संविदाना इदं मे प्रावता वचः ॥ १०.०९७.१४

याः फलिनीर्या अफला अपुष्पा याश्च पुष्पिणीः ।
 बृहस्पतिप्रसूतास्ता नो मुञ्चन्त्वंहसः ॥ १०.०९७.१५
 मुञ्चन्तु मा शपथ्याद्धथो वसण्यादुत ।
 अथो यमस्य पड्वीशात्सर्वस्माद्देवकिल्बिषात् ॥ १०.०९७.१६
 अवपतन्तीरवदन्दिव ओषधयस्परि ।
 यं जीवमश्नवामहै न स रिष्याति पूरुषः ॥ १०.०९७.१७
 या ओषधीः सोमराज्ञीर्बह्वीः शतविचक्षणाः ।
 तासां त्वमस्युत्तमारं कामाय शं हृदे ॥ १०.०९७.१८
 या ओषधीः सोमराज्ञीर्विष्टिताः पृथिवीमनु ।
 बृहस्पतिप्रसूता अस्यै सं दत्त वीर्यम् ॥ १०.०९७.१९
 मा वो रिषत्वनिता यस्मै चाहं खनामि वः ।
 द्विपच्चतुष्पदस्माकं सर्वमस्त्वनातुरम् ॥ १०.०९७.२०
 याश्चेदमुपशृण्वन्ति याश्च दूरं परागताः ।
 सर्वाः संगत्य वीरुधोऽस्यै सं दत्त वीर्यम् ॥ १०.०९७.२१
 ओषधयः सं वदन्ते सोमेन सह राज्ञा ।
 यस्मै कृणोति ब्राह्मणस्तं राजन्पारयामसि ॥ १०.०९७.२२
 त्वमुत्तमास्योषधे तव वृक्षा उपस्तयः ।
 उपस्तिरस्तु सोऽस्माकं यो अस्माँ अभिदासति ॥ १०.०९७.२३

बृहस्पते प्रति मे देवतामिहि मित्रो वा यद्वरुणो वासि पूषा ।
 आदित्यैर्वा यद्वसुभिर्मरुत्वान्स पर्जन्यं शतंनवे वृषाय ॥ १०.०९८.०१
 आ देवो दूतो अजिरश्चिक्त्वान्त्वद्देवापे अभि मामगच्छत् ।
 प्रतीचीनः प्रति मामा ववृत्स्व दधामि ते द्युमती वाचमासन् ॥ १०.०९८.०२
 अस्मे धेहि द्युमती वाचमासन्बृहस्पते अनमीवामिषिराम् ।
 यया वृष्टिं शतंनवे वनाव दिवो द्रप्सो मधुमाँ आ विवेश ॥ १०.०९८.०३
 आ नो द्रप्सा मधुमन्तो विशन्त्वन्द्र देह्यधिरथं सहस्रम् ।
 नि षीद होत्रमृतुथा यजस्व देवान्देवापे हविषा सपर्य ॥ १०.०९८.०४
 आष्टिषेणो होत्रमृषिर्निषीदन्देवापिर्देवसुमतिं चिक्त्वान् ।
 स उत्तरस्मादधरं समुद्रमपो दिव्या असृजद्वर्ष्याँ अभि ॥ १०.०९८.०५
 अस्मिन्समुद्रे अद्युत्तरस्मिन्नापो देवेभिर्निवृता अतिष्ठन् ।
 ता अद्रवन्नाष्टिषेणेन सृष्टा देवापिना प्रेषिता मृक्षिणीषु ॥ १०.०९८.०६
 यद्देवापिः शतंनवे पुरोहितो होत्राय वृतः कृपयन्नदीधित् ।
 देवश्रुतं वृष्टिवनिं रराणो बृहस्पतिर्वाचमस्मा अयच्छत् ॥ १०.०९८.०७
 यं त्वा देवापिः शुशुचानो अग्न आष्टिषेणो मनुष्यः समीधे ।
 विश्वेभिर्देवैरनुमद्यमानः प्र पर्जन्यमीरया वृष्टिमन्तम् ॥ १०.०९८.०८
 त्वां पूर्वं ऋषयो गीर्भिरायन्त्वामध्वरेषु पुरुहूत विश्वे ।

सहस्राण्यधिरथान्यस्मे आ नो यज्ञं रोहिदश्चोप याहि ॥ १०.०९८.०९
 एतान्यग्ने नवतिर्नव त्वे आहुतान्यधिरथा सहस्रा ।
 तेभिर्वर्धस्व तन्वः शूर पूर्वीर्दिवो नो वृष्टिमिषितो रिरिही ॥ १०.०९८.१०
 एतान्यग्ने नवतिं सहस्रा सं प्र यच्छ वृष्ण इन्द्राय भागम् ।
 विद्वान्पथ ऋतुशो देवयानानप्यौलानं दिवि देवेषु धेहि ॥ १०.०९८.११
 अग्ने बाधस्व वि मृधो वि दुर्गाहापामीवामप रक्षांसि सेध ।
 अस्मात्समुद्राद्ब्रूहतो दिवो नोऽपां भूमानमुप नः सृजेह ॥ १०.०९८.१२

कं नश्चित्रमिषण्यसि चिकित्वान्पृथुगमानं वाश्रं वावृधध्यै ।
 कत्तस्य दातु शर्वसो व्युष्टौ तक्षद्वज्रं वृत्रतुरमपिन्वत् ॥ १०.०९९.०१
 स हि द्युता विद्युता वेति सामं पृथुं योनिमसुरत्वा संसाद ।
 स सनीळेभिः प्रसहानो अस्य भ्रातुर्न ऋते सप्तथस्य मायाः ॥ १०.०९९.०२
 स वाजं यातापदुष्पदा यन्स्वर्षाता परि षदत्सनिष्यन् ।
 अनर्वा यच्छतदुरस्य वेदो घ्नञ्छन्नदेवां अभि वर्षसा भूत् ॥ १०.०९९.०३
 स यह्योऽवनीर्गोष्वर्वा जुहोति प्रधन्यासु सस्रिः ।
 अपादो यत्र युज्यासोऽरथा द्रोण्यश्वास ईरते घृतं वाः ॥ १०.०९९.०४
 स रुद्रेभिरशस्तवार ऋभ्वा हित्वी गयमारे अवद्य आगात् ।
 वम्रस्य मन्ये मिथुना विवव्री अन्नमभीत्यारोदयन्मुषायन् ॥ १०.०९९.०५
 स इद्दासं तुवीरवं पतिर्दन्षळक्षं त्रिशीर्षाणं दमन्यत् ।
 अस्य त्रितो न्वोजसा वृधानो विपा वराहमयोअग्रया हन् ॥ १०.०९९.०६
 स द्रुह्वणे मनुष ऊर्ध्वसान आ साविषदर्शसानाय शरुम् ।
 स नृतमो नहुषोऽस्मत्सुजातः पुरोऽभिनदर्हन्दस्युहत्ये ॥ १०.०९९.०७
 सो अभ्रियो न यवस उदन्यन्क्षयाय गातुं विदन्नो अस्मे ।
 उप यत्सीददिन्दुं शरीरैः श्येनोऽयोपाष्टिर्हन्ति दस्यून् ॥ १०.०९९.०८
 स ब्राधतः शवसानेभिरस्य कुत्साय शुष्णं कृपणे परादात् ।
 अयं कविमनयच्छस्यमानमत्कं यो अस्य सनितोत नृणाम् ॥ १०.०९९.०९
 अयं दशस्यन्नर्योभिरस्य दस्मो देवेभिर्वरुणो न मायी ।
 अयं कनीनं ऋतुपा अवद्यमिमीताररुं यश्चतुष्पात् ॥ १०.०९९.१०
 अस्य स्तोमेभिरौशिज ऋजिश्वा व्रजं दरयद्वृषभेण पिप्रोः ।
 सुत्वा यद्यजतो दीदयद्दीः पुर इयानो अभि वर्षसा भूत् ॥ १०.०९९.११
 एवा महो असुर वक्षथाय वम्रकः पडिभरुप सर्पदिन्द्रम् ।
 स इयानः करति स्वस्तिमस्मा इषमूर्जं सुक्षितिं विश्वमाभाः ॥ १०.०९९.१२

इन्द्र द्रुह्यं मघवन्त्वावदिद्भुज इह स्तुतः सुतपा बोधि नो वृधे ।
 देवेभिर्नः सविता प्रावतु श्रुतमा सर्वतातिमदिति वृणीमहे ॥ १०.१००.०१
 भराय सु भरत भागमृत्वियं प्र वायवे शुचिपे ऋन्ददिष्टये ।

गौरस्य यः पयसः पीतिमानश आ सर्वतातिमदिति वृणीमहे ॥ १०.१००.०२
 आ नो देवः सविता साविषद्वय ऋजूयते यजमानाय सुन्वते ।
 यथा देवान्प्रतिभूषेम पाक्वदा सर्वतातिमदिति वृणीमहे ॥ १०.१००.०३
 इन्द्रो अस्मे सुमना अस्तु विश्वहा राजा सोमः सुवितस्याध्येतु नः ।
 यथायथा मित्रधितानि संदधुरा सर्वतातिमदिति वृणीमहे ॥ १०.१००.०४
 इन्द्र उक्थेन शवसा परुदधे बृहस्पते प्रतरीतास्यायुषः ।
 यज्ञो मनुः प्रमतिर्नः पिता हि क्मा सर्वतातिमदिति वृणीमहे ॥ १०.१००.०५
 इन्द्रस्य नु सुकृतं दैव्यं सहोऽग्निगृहि जरिता मेधिरः कविः ।
 यज्ञश्च भूद्विदधे चारुरन्तम आ सर्वतातिमदिति वृणीमहे ॥ १०.१००.०६
 न वो गुहा चकृम भूरि दुष्कृतं नाविष्यं वसवो देवहेळनम् ।
 माकिर्नो देवा अनृतस्य वर्षस आ सर्वतातिमदिति वृणीमहे ॥ १०.१००.०७
 अपामीवां सविता साविषन्नयश्च वरीय इदप सेधन्त्वद्रयः ।
 ग्रावा यत्र मधुषुदुच्यते बृहदा सर्वतातिमदिति वृणीमहे ॥ १०.१००.०८
 ऊर्ध्वो ग्रावा वसवोऽस्तु सोतरि विश्वा द्वेषांसि सनुतर्युयोत ।
 स नो देवः सविता पायुरीड्य आ सर्वतातिमदिति वृणीमहे ॥ १०.१००.०९
 ऊर्जं गावो यवसे पीवो अत्तन ऋतस्य याः सदन कोशे अङ्घ्वे ।
 तनूरेव तन्वो अस्तु भेषजमा सर्वतातिमदिति वृणीमहे ॥ १०.१००.१०
 ऋतुप्रावा जरिता शश्वतामव इन्द्र इन्द्रा प्रमतिः सुतावताम् ।
 पूर्णमूर्धदिव्यं यस्य सिक्तय आ सर्वतातिमदिति वृणीमहे ॥ १०.१००.११
 चित्रस्ते भानुः ऋतुप्रा अभिष्टिः सन्ति स्पृधो जरणिप्रा अधृष्टाः ।
 रजिष्ठया रज्या पश्व आ गोस्तूतूर्षति पर्यग्रं दुवस्युः ॥ १०.१००.१२

उद्ध्यध्वं समनसः सखायः समग्निमिन्ध्वं बहवः सनीळाः ।
 दधिक्रामग्निमुषसं च देवीमिन्द्रावतोऽवसे नि ह्वये वः ॥ १०.१०१.०१
 मन्द्रा कृणुध्वं धिय आ तनुध्वं नावमरित्रपरणीं कृणुध्वम् ।
 इष्कृणुध्वमायुधारं कृणुध्वं प्राञ्च यज्ञं प्र णयता सखायः ॥ १०.१०१.०२
 युनक्त सीरा वि युगा तनुध्वं कृते योनौ वपतेह बीजम् ।
 गिरा च श्रुष्टिः सभरा असन्नो नेदीय इत्सुण्यः पक्वमेयात् ॥ १०.१०१.०३
 सीरा युञ्जन्ति कवयो युगा वि तन्वते पृथक् ।
 धीरा देवेषु सुम्नया ॥ १०.१०१.०४
 निराहावान्कृणोतन सं वरत्रा दधातन ।
 सिञ्चामहा अवतमुद्रिणं वयं सुषेकमनुपक्षितम् ॥ १०.१०१.०५
 इष्कृताहावमवतं सुवरत्रं सुषेचनम् ।
 उद्रिणं सिञ्चे अक्षितम् ॥ १०.१०१.०६
 प्रीणीताश्चान्हितं जयाथ स्वस्तिवाहं रथमित्कृणुध्वम् ।
 द्रोणाहावमवतमश्मचक्रमसत्रकोशं सिञ्चता नृपाणम् ॥ १०.१०१.०७

ब्रजं कृणुध्वं स हि वो नृपाणो वर्म सीव्यध्वं बहुला पृथूनि ।
 पुरः कृणुध्वमायसीरधृष्टा मा वः सुस्रोच्चमसो दृंहता तम् ॥ १०.१०१.०८
 आ वो धियं यज्ञियां वर्त उतये देवा देवीं यजतां यज्ञियामिह ।
 सा नो दुहीयद्यवसेव गत्वी सहस्रधारा पर्यसा मही गौः ॥ १०.१०१.०९
 आ तू षिञ्च हरिमी द्रो रूपस्थे वाशीभिस्तक्षताश्मन्मयीभिः ।
 परि ष्वजध्वं दश कक्ष्याभिस्मे धुरौ प्रति वह्निं युनक्त ॥ १०.१०१.१०
 उभे धुरौ वह्निरापिब्दमानोऽन्तर्योनेव चरति द्विजानिः ।
 वनस्पतिं वन आस्थापयध्वं नि षू दधिध्वमखनन्त उत्सम् ॥ १०.१०१.११
 कपृन्नरः कपृथमुद्घातन चोदयत खुदत वाजसातये ।
 निष्टिग्यः पुत्रमा च्यावयोतय इन्द्रं सबाध इह सोमपीतये ॥ १०.१०१.१२

प्र ते रथं मिथुकृतमिन्द्रोऽवतु धृष्णुया ।
 अस्मिन्नाजौ पुरुहूत श्रवाय्ये धनभक्षेषु नोऽव ॥ १०.१०२.०१
 उत्सम वातो वहति वासोऽस्या अधिरथं यदजयत्सहस्रम् ।
 रथीरभून्मुद्गलानी गविष्टौ भरे कृतं व्यचेदिन्द्रसेना ॥ १०.१०२.०२
 अन्तर्यच्छ जिघांसतो वज्रमिन्द्राभिदासतः ।
 दासस्य वा मघवन्नार्यस्य वा सनुतर्यवया वधम् ॥ १०.१०२.०३
 उदनो हृदमपिबज्जहृषाणः कूटं स्म तृहदभिमातिमेति ।
 प्र मुष्कभारः श्रव इच्छमानोऽजिरं बाहू अभरत्सिषासन् ॥ १०.१०२.०४
 न्यक्रन्दयन्नुपयन्त एनममेहयन्वृषभं मध्य आज्ञेः ।
 तेन सूभवं शतवत्सहस्रं गवां मुद्गलः प्रधने जिगाय ॥ १०.१०२.०५
 कर्दवे वृषभो युक्त आसीदवावचीत्सारथिरस्य केशी ।
 दुधेर्युक्तस्य द्रवतः सहानस ऋच्छन्ति ष्मा निष्पदो मुद्गलानीम् ॥ १०.१०२.०६
 उत प्रधिमुदहन्नस्य विद्वानुपायुनगवंसगमत्र शिक्षन् ।
 इन्द्र उदावत्पतिमघ्न्यानामरंहत पद्याभिः ककुद्धान् ॥ १०.१०२.०७
 शुनमष्ट्राव्यचरत्कपर्दी वरत्रायां दार्वानह्यमानः ।
 नृम्णानि कृण्वन्बहवे जनाय गाः पस्पशानस्तविषीरधत् ॥ १०.१०२.०८
 इमं तं पश्य वृषभस्य युञ्जं काष्ठाया मध्ये दृघणं शयानम् ।
 येन जिगाय शतवत्सहस्रं गवां मुद्गलः पृतनाज्येषु ॥ १०.१०२.०९
 अरे अघा को न्विस्था ददर्श यं युञ्जन्ति तम्वा स्थापयन्ति ।
 नास्मै तृणं नोदकमा भरन्त्युत्तरो धुरो वहति प्रदेदिशत् ॥ १०.१०२.१०
 परिवृक्तेव पतिविद्यमानट पीप्याना कूचक्रेणव सिञ्चन् ।
 एषैष्या चिद्रथ्या जयेम सुमङ्गलं सिनवदस्तु सातम् ॥ १०.१०२.११
 त्वं विश्वस्य जगतश्चक्षुरिन्द्रासि चक्षुषः ।
 वृषा यदाजिं वृषणा सिषाससि चोदयन्वधिणा युजा ॥ १०.१०२.१२

आशुः शिशानो वृषभो न भीमो घनाघनः क्षोभणश्चर्षणीनाम् ।
 संक्रन्दनोऽनिमिष एकवीरः शतं सेना अजयत्साकमिन्द्रः ॥ १०.१०३.०१
 संक्रन्दनैनानिमिषेण जिष्णुना युत्कारेण दुश्च्यवनेन धृष्णुना ।
 तदिन्द्रेण जयत तत्सहध्वं युधो नर इषुहस्तेन वृष्णा ॥ १०.१०३.०२
 स इषुहस्तैः स निषङ्गिभिर्वशी संस्रष्टा स युध इन्द्रो गणेन ।
 संसृष्टजित्सोमपा बाहुशर्ध्युश्रधन्वा प्रतिहिताभिरस्ता ॥ १०.१०३.०३
 बृहस्पते परि दीया रथेन रक्षोहामित्रा अपबाधमानः ।
 प्रभञ्जन्सेनाः प्रमृणो युधा जयन्नस्माकमेध्यविता रथानाम् ॥ १०.१०३.०४
 बलविज्ञायः स्थविरः प्रवीरः सहस्वान्वाजी सहमान उग्रः ।
 अभिवीरो अभिसत्वा सहोजा जैत्रमिन्द्र रथमा तिष्ठ गोवित् ॥ १०.१०३.०५
 गोत्रभिदं गोविदं वज्रबाहुं जयन्तमज्म प्रमृणन्तमोजसा ।
 इमं सजाता अनु वीरयध्वमिन्द्र सखायो अनु सं रभध्वम् ॥ १०.१०३.०६
 अभि गोत्राणि सहसा गाहमानोऽदयो वीरः शतमन्युरिन्द्रः ।
 दुश्च्यवनः पृतनाषाळयुध्योऽस्माकं सेना अवतु प्र युत्सु ॥ १०.१०३.०७
 इन्द्र आसां नेता बृहस्पतिर्दक्षिणा यज्ञः पुर एतु सोमः ।
 देवसेनानामभिभञ्जतीनां जयन्तीनां मरुतो यन्त्वग्रम् ॥ १०.१०३.०८
 इन्द्रस्य वृष्णो वरुणस्य राज्ञ आदित्यानां मरुतां शर्धं उग्रम् ।
 महामनसां भुवनच्यवानां घोषो देवानां जयतामुदस्थात् ॥ १०.१०३.०९
 उद्धर्षय मघवन्नायुधान्युत्सत्वनां मामकानां मनांसि ।
 उद्ध्रहन्वाजिनां वाजिनान्युद्रथानां जयतां यन्तु घोषाः ॥ १०.१०३.१०
 अस्माकमिन्द्रः समृतेषु ध्वजेष्वस्माकं या इषवस्ता जयन्तु ।
 अस्माकं वीरा उत्तरे भवन्त्वस्मां उ देवा अवता हवेषु ॥ १०.१०३.११
 अमीषां चित्तं प्रतिलोभयन्ती गृह्णाङ्गान्यप्वे परेहि ।
 अभि प्रेहि निर्दह ह्रत्सु शोकैरन्धेनामित्रास्तमसा सचन्ताम् ॥ १०.१०३.१२
 प्रेता जयता नर इन्द्रो वः शर्मं यच्छतु ।
 उग्रा वः सन्तु बाहवोऽनाधृष्या यथासथ ॥ १०.१०३.१३

असावि सोमः पुरुहूत तुभ्यं हरिभ्यां यज्ञमुप याहि तूयम् ।
 तुभ्यं गिरो विप्रवीरा इयाना दधन्विर इन्द्र पिबा सुतस्य ॥ १०.१०४.०१
 अप्सु धूतस्य हरिवः पिबेह नृभिः सुतस्य जठरं पृणस्व ।
 मिमिक्षुर्यमद्रय इन्द्र तुभ्यं तेभिर्वर्धस्व मदमुक्थवाहः ॥ १०.१०४.०२
 प्रोग्रां पीतिं वृष्ण इयमि सत्यां प्रयै सुतस्य हर्यश्च तुभ्यम् ।
 इन्द्र धेनाभिरिह मादयस्व धीभिर्विश्वाभिः शच्या गृणानः ॥ १०.१०४.०३
 ऊती शचीवस्तव वीर्येण वयो दधाना उशिज ऋतज्ञाः ।
 प्रजावदिन्द्र मनुषो दुरोणे तस्थुर्गणन्तः सधमाद्यासः ॥ १०.१०४.०४
 प्रणीतिभिष्टे हर्यश्च सुष्टोः सुष्मनस्य पुरुचो जनासः ।

मंहिष्ठामूतिं वितिरे दधानाः स्तोतार इन्द्र तव सूनृताभिः ॥ १०.१०४.०५
उप ब्रह्माणि हरिवो हरिभ्यां सोमस्य याहि पीतये सुतस्य ।
इन्द्र त्वा यज्ञः क्षममाणमानइदाश्वाँ अस्यध्वरस्य प्रकेतः ॥ १०.१०४.०६
सहस्रवाजमभिमातिषाहं सुतेरणं मघवानं सुवृक्तिम् ।
उप भूषन्ति गिरो अप्रतीतमिन्द्रं नमस्या जरितुः पनन्त ॥ १०.१०४.०७
सप्तापो देवीः सुरणा अमृक्ता याभिः सिन्धुमतर इन्द्र पूर्मित् ।
नवतिं स्रोत्या नव च स्रवन्तीदेविभ्यो गातुं मनुषे च विन्दः ॥ १०.१०४.०८
अपो महीरभिशस्तेरमुञ्चोऽजागरास्वधि देव एकः ।
इन्द्र यास्त्वं वृत्रतूये चकथ ताभिर्विश्वायुस्तन्वं पुपुष्याः ॥ १०.१०४.०९
वीरेण्यः क्रतुरिन्द्रः सुशस्तिस्तापि धेना पुरुहूतमीदृ ।
आर्दयद्वत्रमकृणोदु लोकं ससाहे शक्रः पृतना अभिष्टिः ॥ १०.१०४.१०
शुनं हुवेम मघवानिमिन्द्रमस्मिन्भरे नृतमं वाजसातौ ।
शृण्वन्तमुग्रमृतये समत्सु घ्नन्तं वृत्राणि संजितं धनानाम् ॥ १०.१०४.११

कदा वसो स्तोत्रं हर्यत आव शमशा रुधद्वाः ।
दीर्घं सुतं वाताप्याय ॥ १०.१०५.०१
हरी यस्य सुयुजा विव्रता वेरवन्तानु शेपा ।
उभा रजी न केशिना पतिर्दन् ॥ १०.१०५.०२
अप योरिन्द्रः पापज आ मर्तो न शश्रमाणो विभीवान् ।
शुभे यद्युयुजे तविषीवान् ॥ १०.१०५.०३
सचायोरिन्द्रश्चकृष आँ उपानसः सपर्यन् ।
नदयोर्विव्रतयोः शूर इन्द्रः ॥ १०.१०५.०४
अधि यस्तस्थौ केशवन्ता व्यचस्वन्ता न पुष्ट्यै ।
वनोति शिप्राभ्यां शिप्रिणीवान् ॥ १०.१०५.०५
प्रास्तौदृष्वौजा ऋष्वेभिस्तक्ष शूरः शवसा ।
ऋभुर्न क्रतुभिर्मातरिश्वा ॥ १०.१०५.०६
वज्रं यश्चक्रे सुहनाय दस्यवे हिरीमशो हिरीमान् ।
अरुतहनुरङ्घ्रुतं न रजः ॥ १०.१०५.०७
अव नो वृजिना शिशीहृचा वनेमानृचः ।
नाब्रह्मा यज्ञ ऋधृजोषति त्वे ॥ १०.१०५.०८
ऊर्ध्वा यत्ते त्रेतिनी भूद्यज्ञस्य धृषु सदान् ।
सजूर्नावं स्वयशसं सचायोः ॥ १०.१०५.०९
श्रिये ते पृश्निरुपसेचनी भूच्छ्रिये दर्विररेपाः ।
यया स्वे पात्रे सिञ्चस उत् ॥ १०.१०५.१०
शतं वा यदसुर्यं प्रति त्वा सुमित्र इत्यास्तौदृमित्र इत्यास्तौत् ।
आवो यदस्युहत्ये कुत्सपुत्रं प्रावो यदस्युहत्ये कुत्सवत्सम् ॥ १०.१०५.११

उ॒भा उ॑ नूनं तदिद॑र्थायेथे वि त॑न्वाथे धियो॒ वस्त्रा॑पसेव ।
 स॒ध्रीची॑ना यात॒वे प्रेम॑जीगः सुदिने॒व पृक्ष॑ आ त॑सयेथे ॥ १०.१०६.०१
 उ॒ष्टारे॑व फ॒र्वरे॑षु श्रयेथे प्रा॒योगे॑व श्वा॒त्र्या शा॑सुरेथः ।
 दू॒तेव॑ हि ष्ठो य॒शसा॑ जने॒षु माप॑ स्थातं महि॒षेवा॑वपानात् ॥ १०.१०६.०२
 सा॒क्युजा॑ शकुन॒स्येव॑ प॒क्षा प॒श्वेव॑ चि॒त्रा यजु॑रा गमिष्टम् ।
 अ॒ग्निरि॑व दे॒वयो॑र्दी॒दिवा॑सा परि॒ज्माने॑व यजथः पुरु॒त्रा ॥ १०.१०६.०३
 आ॒पी वो॑ अ॒स्मे पित॑रे॒व पु॒त्रोग्रे॑व रु॒चा नृ॒पती॑व तु॒र्यै ।
 इ॒र्यैव॑ पु॒ष्ट्यै कि॑रणे॒व भु॒ज्यै श्रु॑ष्टी॒वाने॑व ह॒वमा॑ गमिष्टम् ॥ १०.१०६.०४
 वंस॑गे॒व पू॒ष्या शि॑म्बाता॒ मित्रे॑व ऋ॒ता श॑तरा शात॒पन्ता ।
 वाजे॑वो॒च्चा वय॑सा घ॒र्म्येष्ठा॑ मे॒षेवेषा॑ स॒पर्या॑ऽपु॒रीषा ॥ १०.१०६.०५
 सृ॒ण्येव॑ ज॒र्भरी॑ तु॒र्फरी॑तू नैतो॒शेव॑ तु॒र्फरी॑ प॒र्फरी॑का ।
 उ॒दन्य॑जे॒व जे॑मना मदे॒रू ता मे॑ ज॒राय्व॑जरं म॒रायु॑ ॥ १०.१०६.०६
 प॒जेव॑ च॒र्चरं॑ जा॒रं म॒रायु॑ क्ष॒त्रेवा॑र्थेषु त॒र्तरी॑थ उ॒ग्रा ।
 ऋ॒भू ना॑पत्त्वर॒मज्रा॑ ख॒रज्जु॑र्वा॒युर्न प॑र्फ॒रत्क्षय॑द्र॒यीणा॑म् ॥ १०.१०६.०७
 घ॒र्मेव॑ मधु॒ जठ॑रे॒ सने॑रू भगे॒विता॑ तु॒र्फरी॑ फा॒रिवा॑रम् ।
 प॒तरे॑व च॒चरा॑ च॒न्द्रनि॑र्णि॒ङ्गान॑ऋ॒ङ्गा मन॑न्या॒ऽन ज॑ग्मी ॥ १०.१०६.०८
 बृ॒हन्ते॑व ग॒म्भरे॑षु प्र॒तिष्ठां॑ पादे॒व गा॑धं तर॒ते वि॑दाथः ।
 क॒र्णेव॑ शा॒सुर॑नु हि स्म॒राथो॑ऽशे॒व नो॑ भज॒तं चि॒त्रम॑र्जः ॥ १०.१०६.०९
 आ॒रङ्ग॑रे॒व मध्वे॑रयेथे सा॒रघे॑व ग॒वि नी॑चीन॒बारे॑ ।
 की॒नारे॑व॒ स्वेद॑मा॒सिष्वि॑दाना॒ क्षामे॑वो॒र्जा सू॒यव॑सात्स॒चिथे॑ ॥ १०.१०६.१०
 ऋ॒ध्याम॑ स्तोमं॒ सनु॑याम॒ वाज॑मा नो मन्त्रं॒ सर॑थे॒होप॑ यातम् ।
 यशो॑ न प॒क्वं मधु॑ गो॒ष्वन्तरा॑ भू॒तांशो॑ अ॒श्विनोः॑ का॒मम॑प्राः ॥ १०.१०६.११

आ॒वि॒रभू॑न्महि॒ माघो॑न॒मेषां॑ वि॒श्वं जी॒वं तम॑सो नि॒रमो॑चि ।
 महि॑ ज्योतिः॒ पितृ॑भि॒र्दत्त॑मागा॒दुरुः॑ प॒न्था द॑क्षिणाया अ॒दर्शि ॥ १०.१०७.०१
 उ॒च्चा दि॒वि द॑क्षिणा॒वन्तो॑ अ॒स्थुर्ये॑ अ॒श्वदाः॑ स॒ह ते॑ सू॒र्येण॑ ।
 हि॒रण्य॑दा अ॒मृत॑त्वं भ॒जन्ते॑ वा॒सोदाः॑ सोम॒ प्र ति॑र॒न्त आयुः॑ ॥ १०.१०७.०२
 दै॒वी पु॑र्ति॒र्दक्षि॑णा दे॒वय॑ज्या न क॒वारि॑भ्यो॒ नहि॑ ते पृ॒णन्ति॑ ।
 अथा॑ न॒रः प्र॑य॒तद॑क्षिणा॒सोऽव॑द्य॒भिया॑ ब॒हवः॑ पृ॒णन्ति ॥ १०.१०७.०३
 श॒तधा॑रं वा॒युम॑र्कं स्व॒र्विदं॑ नृ॒चक्ष॑स॒स्ते अ॒भि च॑क्षते ह॒विः ।
 ये पृ॒णन्ति॑ प्र च॒ यच्छ॑न्ति॒ संग॑मे ते दक्षिणां दु॒हते॑ स॒प्तमा॑तरम् ॥ १०.१०७.०४
 दक्षि॑णा॒वान्प्रथ॑मो हू॒त ए॒ति द॑क्षिणा॒वान्प्रा॑मणी॒रग्र॑मेति ।
 तमे॒व म॑न्ये नृ॒पतिं॑ ज॒नानां॑ यः प्रथ॑मो दक्षिणा॒मावि॑वाय ॥ १०.१०७.०५
 तमे॒व ऋ॑षिं तमु॒ ब्रह्मा॑ण॒माहु॑र्य॒ज्ञान्ये॑ साम॒गामु॑क्थशा॒सम् ।
 स शु॒क्रस्य॑ त॒न्वो वेद॑ ति॒स्रो यः॑ प्रथ॑मो दक्षिणा॒या र॒राध॑ ॥ १०.१०७.०६

दक्षिणाञ्च दक्षिणा गां ददाति दक्षिणा चन्द्रमुत्त यद्विरण्यम् ।
 दक्षिणाञ्च वनुते यो न आत्मा दक्षिणां वर्म कृणुते विजानन् ॥ १०.१०७.०७
 न भोजा ममूर्ध्न न्यर्थमीयुर्न रिष्यन्ति न व्यथन्ते ह भोजाः ।
 इदं यद्विष्वं भुवनं स्वश्चैतत्सर्वं दक्षिणैभ्यो ददाति ॥ १०.१०७.०८
 भोजा जिग्युः सुरभिं योनिमग्रे भोजा जिग्युर्वध्वं या सुवासाः ।
 भोजा जिग्युरन्तःपेयं सुराया भोजा जिग्युर्ये अहूताः प्रयन्ति ॥ १०.१०७.०९
 भोजायाञ्च सं मृजन्त्याशुं भोजायास्ते कन्याश्च शुम्भमाना ।
 भोजस्येदं पुष्करिणीव वेश्म परिष्कृतं देवमानेव चित्रम् ॥ १०.१०७.१०
 भोजमश्वाः सुष्ठुवाहो वहन्ति सुवृद्धो वर्तते दक्षिणायाः ।
 भोजं देवासोऽवता भरेषु भोजः शत्रून्समनीकेषु जेता ॥ १०.१०७.११

किमिच्छन्ती सरमा प्रेदमानिदूरे ह्यध्वा जगुरिः पराचैः ।
 कास्मेहिंतिः का परितकम्यासीत्कथं रसाया अतरः पर्यासि ॥ १०.१०८.०१
 इन्द्रस्य दूतीरिषिता चरामि मह इच्छन्ती पणयो निधीन्वः ।
 अतिष्कदो भियसा तन्न आवत्तथा रसाया अतरं पर्यासि ॥ १०.१०८.०२
 कीदृङ्ङिन्द्रः सरमे का दृशीका यस्येदं दूतीरसरः पराकात् ।
 आ च गच्छान्नित्रमेना दधामाथा गवां गोपतिर्नो भवाति ॥ १०.१०८.०३
 नाहं तं वेद दभ्यं दभत्स यस्येदं दूतीरसरं पराकात् ।
 न तं गृह्णन्ति स्रवतो गभीरा हता इन्द्रेण पणयः शयध्वे ॥ १०.१०८.०४
 इमा गावः सरमे या ऐच्छः परि दिवो अन्तान्सुभगे पतन्ती ।
 कस्त एना अव सृजादयुध्व्युतास्माकमायुधा सन्ति तिग्मा ॥ १०.१०८.०५
 असेन्या वः पणयो वचांस्यनिषव्यास्तन्वः सन्तु पापीः ।
 अधृष्टो व एतवा अस्तु पन्था बृहस्पतिर्व उभया न मृळात् ॥ १०.१०८.०६
 अयं निधिः सरमे अद्रिबुध्नो गोभिरश्चेभिर्वसुभिर्न्यृष्टः ।
 रक्षन्ति तं पणयो ये सुगोपा रेकु पदमलकमा जगन्थ ॥ १०.१०८.०७
 एह गमन्नृषयः सोमशिता अयास्यो अङ्गिरसो नवगवाः ।
 त एतमूर्वं वि भजन्त गोनामथैतद्वचः पणयो वमन्नित् ॥ १०.१०८.०८
 एवा च त्वं सरम आजगन्थ प्रबाधिता सहसा दैव्येन ।
 स्वसारं त्वा कृणवै मा पुनर्गा अप ते गवां सुभगे भजाम ॥ १०.१०८.०९
 नाहं वेद भ्रातृत्वं नो स्वसृत्वमिन्द्रो विदुरङ्गिरसश्च घोराः ।
 गोकामा मे अच्छदयन्यदायमपात् इत पणयो वरीयः ॥ १०.१०८.१०
 दूरमित पणयो वरीय उद्गावो यन्तु मिनतीर्कृतेन ।
 बृहस्पतिर्या अविन्द्रन्निगूळ्हाः सोमो ग्रावाण ऋषयश्च विप्राः ॥ १०.१०८.११

तेऽवदन्प्रथमा ब्रह्मकिल्बिषेऽकूपारः सलिलो मातरिश्वा ।
 वीळुहरास्तप उग्रो मयोभूरापो देवीः प्रथमजा ऋतेन ॥ १०.१०९.०१

सोमो राजा प्रथमो ब्रह्मजायां पुनः प्रायच्छदहणीयमानः ।
 अन्वर्तिता वरुणो मित्र आसीदग्निर्होता हस्तगृह्या निनाय ॥ १०.१०९.०२
 हस्तेनैव ग्राह्य अधिरस्या ब्रह्मजायेयमिति चेदवोचन् ।
 न दूताय प्रह्ये तस्थ एषा तथा राष्ट्रं गुपितं क्षत्रियस्य ॥ १०.१०९.०३
 देवा एतस्यामवदन्त पूर्वं सप्तऋषयस्तपसे ये निषिदुः ।
 भीमा जाया ब्राह्मणस्योपनीता दुर्धा दधाति परमे व्योमन् ॥ १०.१०९.०४
 ब्रह्मचारी चरति वैविषद्विषः स देवानां भवत्येकमङ्गम् ।
 तेन जायामन्वविन्दद्ब्रह्मस्पतिः सोमेन नीतां जुह्वं न देवाः ॥ १०.१०९.०५
 पुनर्वै देवा अददुः पुनर्मनुष्या उत ।
 राजानः सत्यं कृण्वाना ब्रह्मजायां पुनर्ददुः ॥ १०.१०९.०६
 पुनर्दाय ब्रह्मजायां कृत्वी देवैर्निकिल्बिषम् ।
 ऊर्जा पृथिव्या भक्त्वायोरुगायमुपासते ॥ १०.१०९.०७

समिद्धो अद्य मनुषो दुरोणे देवो देवान्यजसि जातवेदः ।
 आ च वह मित्रमहश्चिकित्वान्त्वं दूतः कविरसि प्रचेताः ॥ १०.११०.०१
 तनूनपात्पथ ऋतस्य यानान्मध्वा समञ्जस्वदया सुजिह्व ।
 मन्मानि धीभिस्त यज्ञमन्धन्देवत्रा च कृणुह्यध्वरं नः ॥ १०.११०.०२
 आजुह्वान ईड्यो वन्द्यश्वा याह्यग्ने वसुभिः सजोषाः ।
 त्वं देवानामसि यह्व होता स एनान्यक्षीषितो यजीयान् ॥ १०.११०.०३
 प्राचीनं बर्हिः प्रदिशा पृथिव्या वस्तोरस्या वृज्यते अग्रे अह्वाम् ।
 व्यु प्रथते वितरं वरीयो देवेभ्यो अदितये स्योनम् ॥ १०.११०.०४
 व्यचस्वतीरुर्विया वि श्रयन्तां पतिभ्यो न जनयः शुम्भमानाः ।
 देवीद्वारो बृहतीर्विश्वमिन्वा देवेभ्यो भवत सुप्रायणाः ॥ १०.११०.०५
 आ सुष्वयन्ती यजते उपाके उषासानक्ता सदतां नि योनौ ।
 दिव्ये योषणे बृहती सुरुक्मे अधि श्रियं शुक्रपिशं दधानि ॥ १०.११०.०६
 दैव्या होतारा प्रथमा सुवाचा मिमाना यज्ञं मनुषो यजध्वै ।
 प्रचोदयन्ता विदथेषु कारू प्राचीनं ज्योतिः प्रदिशा दिशन्ता ॥ १०.११०.०७
 आ नो यज्ञं भारती तूयमेत्विळा मनुष्वदिह चेतयन्ती ।
 तिस्रो देवीर्बर्हिरेदं स्योनं सरस्वती स्वपसः सदन्तु ॥ १०.११०.०८
 य इमे द्यावापृथिवी जनित्री रूपैरपिशङ्खवनानि विश्वा ।
 तमद्य होतरिषितो यजीयान्देवं त्वष्टारमिह यक्षि विद्वान् ॥ १०.११०.०९
 उपावसृज त्मन्या समञ्जन्देवानां पार्थ ऋतुथा हवीषि ।
 वनस्पतिः शमिता देवो अग्निः स्वदन्तु हव्यं मधुना घृतेन ॥ १०.११०.१०
 सद्यो जातो व्यमिमीत यज्ञमग्निर्देवानामभवत्पुरोगाः ।
 अस्य होतुः प्रदिश्युतस्य वाचि स्वाहाकृतं हविरदन्तु देवाः ॥ १०.११०.११

मनीषिणः प्र भरध्वं मनीषां यथायथा मतयः सन्ति नृणाम् ।
इन्द्रं सत्यैरेरयामा कृतेभिः स हि वीरो गिर्वणस्युर्विदानः ॥ १०.१११.०१
ऋतस्य हि सदसो धीतिरद्यौत्सं गाष्ट्रियो वृषभो गोभिरानट् ।
उदतिष्ठत्तविषेणा रवेण महान्ति चित्सं विव्याचा रजांसि ॥ १०.१११.०२
इन्द्रः किल श्रुत्या अस्य वेद स हि जिष्णुः पथिकृत्सूर्याय ।
आन्मेनां कृण्वन्नच्युतो भुवद्गोः पतिर्दिवः सनजा अप्रतीतः ॥ १०.१११.०३
इन्द्रो मह्ना महतो अर्णवस्य व्रतामिनादङ्गिरोभिर्गृणानः ।
पुरुणि चिन्नि तताना रजांसि दाधार यो धरुणं सत्यताता ॥ १०.१११.०४
इन्द्रो दिवः प्रतिमानं पृथिव्या विश्वा वेद सर्वना हन्ति शुष्णम् ।
मही चिद्द्यामातनोत्सूर्येण चास्कम्भं चित्कम्भनेन स्कभीयान् ॥ १०.१११.०५
वज्रेण हि वृत्रहा वृत्रमस्तरदेवस्य शूशुवानस्य मायाः ।
वि धृष्णो अत्र धृषता जघन्थाथाभवो मघवन्बाह्वोजाः ॥ १०.१११.०६
सचन्त यदुषसः सूर्येण चित्रामस्य केतवो रामविन्दन् ।
आ यन्नक्षत्रं ददृशे दिवो न पुनर्यतो नकिरद्धा नु वेद ॥ १०.१११.०७
दूरं किल प्रथमा जग्मुरासामिन्द्रस्य याः प्रसवे ससुरापः ।
क्व स्वदग्रं क्व बुध आसामापो मध्यं क्व वो नूनमन्तः ॥ १०.१११.०८
सृजः सिन्धूरहिना जग्रसानां आदिदेताः प्र विविज्रे जवेन ।
मुमुक्षमाणा उत या मुमुत्रेऽधेदेता न रमन्ते नितिक्ताः ॥ १०.१११.०९
सध्रीचीः सिन्धुमुशतीरिवायन्सनाज्जार आरितः पूर्भिदासाम् ।
अस्तमा ते पार्थिवा वसून्यस्मे जग्मुः सूनृता इन्द्र पूर्वीः ॥ १०.१११.१०

इन्द्र पिबं प्रतिकामं सुतस्य प्रातःसावस्तव हि पूर्वपीतिः ।
हर्षस्व हन्तवे शूर शत्रूनुक्थेभिष्टे वीर्यां प्र ब्रवाम ॥ १०.११२.०१
यस्ते रथो मनसो जवीयानेन्द्र तेन सोमपेयाय याहि ।
तूयमा ते हरयः प्र द्रवन्तु येभिर्यासि वृषभिर्मन्दमानः ॥ १०.११२.०२
हरित्वता वर्चसा सूर्यस्य श्रेष्ठै रूपैस्तन्वं स्पर्शयस्व ।
अस्माभिरिन्द्र सखिभिर्हुवानः सध्रीचीनो मादयस्वा निषद्य ॥ १०.११२.०३
यस्य त्यत्ते महिमानं मदेष्विमे मही रोदसी नाविविक्ताम् ।
तदोक आ हरिभिरिन्द्र युक्तैः प्रियेभिर्याहि प्रियमन्नमच्छ ॥ १०.११२.०४
यस्य शश्वत्पपिवां इन्द्र शत्रून्नानुकृत्या रण्या चकथं ।
स ते पुरंधिं तविषीमियति स ते मदाय सुत इन्द्र सोमः ॥ १०.११२.०५
इदं ते पात्रं सनवित्तमिन्द्र पिबा सोममेना शतक्रतो ।
पूर्ण आहवो मदिरस्य मध्वो यं विश्व इदभिर्हर्यन्ति देवाः ॥ १०.११२.०६
वि हि त्वामिन्द्र पुरुधा जनासो हितप्रयसो वृषभ ह्यन्ते ।
अस्माकं ते मधुमत्तमानीमा भुवन्सर्वना तेषु हर्य ॥ १०.११२.०७
प्र त इन्द्र पूर्व्याणि प्र नूनं वीर्यां वोचं प्रथमा कृतानि ।

सतीनमन्युरश्रथायो अद्रिं सुवेदनामकृणोर्ब्रह्मणे गाम् ॥ १०.११२.०८
नि षु सीद गणपते गणेषु त्वामाहुर्विप्रतमं कवीनाम् ।
न ऋते त्वत्क्रियते किं चनारे महामर्कं मघवञ्चित्रमर्च ॥ १०.११२.०९
अभिख्या नो मघवन्नाधमानान्सखे बोधि वसुपते सखीनाम् ।
रणं कृधि रणकृत्सत्यशुष्माभक्ते चिदा भजा राये अस्मान् ॥ १०.११२.१०

तमस्य द्यावापृथिवी सचेतसा विश्वेभिर्देवैरनु शुष्ममावताम् ।
यदैत्कृण्वानो महिमानमिन्द्रियं पीत्वी सोमस्य क्रतुमाँ अवर्धत ॥ १०.११३.०१
तमस्य विष्णुर्महिमानमोजसांशुं दधन्वान्मधुनो वि रण्शते ।
देवेभिरिन्द्रो मघवा सयावभिर्वृत्रं जघन्वाँ अभवद्वरेण्यः ॥ १०.११३.०२
वृत्रेण यदहिना बिभ्रदायुधा समस्थिथा युधये शंसमाविदे ।
विश्वे ते अत्र मरुतः सह त्मनावर्धन्नुग्र महिमानमिन्द्रियम् ॥ १०.११३.०३
जज्ञान एव व्याबाधत स्पृधः प्रापश्यद्वीरो अभि पौंस्यं रणम् ।
अवृश्चदद्रिमव सस्यदः सृजदस्तभान्नाकं स्वपस्यया पृथुम् ॥ १०.११३.०४
आदिन्द्रः सत्रा तविषीरपत्यत वरीयो द्यावापृथिवी अबाधत ।
अवाभरद्वृषितो वज्रमायसं शेवं मित्राय वरुणाय दाशुषे ॥ १०.११३.०५
इन्द्रस्यात्र तविषीभ्यो विरप्श्निन ऋघायतो अरंहयन्त मन्यवे ।
वृत्रं यदुग्रो व्यवृश्चदोजसापो बिभ्रतं तमसा परीवृतम् ॥ १०.११३.०६
या वीयाणि प्रथमानि कर्त्वा महित्वेभिर्यतमानौ समीयतुः ।
ध्वान्तं तमोऽव दध्वसे हत इन्द्रो मह्ता पूर्वहूतावपत्यत ॥ १०.११३.०७
विश्वे देवासो अध वृष्यानि तेऽवर्धयन्सोमवत्या वचस्यया ।
रद्धं वृत्रमहिमिन्द्रस्य हन्मनाग्निर्न जम्भैस्तृष्वन्नमावयत् ॥ १०.११३.०८
भूरि दक्षेभिर्वचनेभिर्ऋक्वाभिः सख्येभिः सख्यानि प्र वोचत ।
इन्द्रो धुनिं च चुमुरिं च दम्भयञ्छ्रद्धामनस्या शृणुते दभीतये ॥ १०.११३.०९
त्वं पुरुण्या भरा स्वश्या येभिर्मसै निवचनानि शंसन् ।
सुगेभिर्विश्वा दुरिता तरैम विदो षु ण उर्विया गाधमद्य ॥ १०.११३.१०

घर्मा समन्ता त्रिवृतं व्यापतुस्तयोर्जुष्टिं मातरिश्वा जगाम ।
दिवस्पयो दिधिषाणा अवेषन्विदुदेवाः सहसामानमर्कम् ॥ १०.११४.०१
तिस्रो देष्ट्राय निर्ऋतीरुपासते दीर्घश्रुतो वि हि जानन्ति वह्नयः ।
तासां नि चिक्वुः क्वयो निदानं परेषु या गुह्येषु व्रतेषु ॥ १०.११४.०२
चतुष्कपर्दा युवतिः सुपेशा घृतप्रतीका व्युनानि वस्ते ।
तस्यां सुपर्णा वृषणा नि षेदतुर्यत्र देवा दधिरे भागधेयम् ॥ १०.११४.०३
एकः सुपर्णः स समुद्रमा विवेश स इदं विश्वं भुवन्नं वि चष्टे ।
तं पाकेन मनसापश्यमन्तितस्तं माता रेळ्ह स उ रेळ्ह मातरम् ॥ १०.११४.०४
सुपर्णं विप्राः क्वयो वचोभिरेकं सन्तं बहुधा कल्पयन्ति ।

छन्दांसि च दधतो अध्वरेषु ग्रहान्सोमस्य मिमते द्वादश ॥ १०.११४.०५
 षट्त्रिंशत् चतुरः कल्पयन्तश्छन्दांसि च दधत आद्वादशम् ।
 यज्ञं विमाय क्वयो मनीष ऋक्सामाभ्यां प्र रथं वर्तयन्ति ॥ १०.११४.०६
 चतुर्दशान्ये महिमानो अस्य तं धीरा वाचा प्र णयन्ति सप्त ।
 आप्नां तीर्थं क इह प्र वोच्येन पथा प्रपिबन्ते सुतस्य ॥ १०.११४.०७
 सहस्रधा पञ्चदशान्युक्था यावद्द्यावापृथिवी तावदित्तत् ।
 सहस्रधा महिमानः सहस्रं यावद्ब्रह्म विष्टितं तावती वाक् ॥ १०.११४.०८
 कश्छन्दसां योगमा वेद धीरः को धिषण्यां प्रति वाचं पपाद ।
 कमृत्विजामष्टमं शूरमाहुर्हरी इन्द्रस्य नि चिकाय कः स्वित् ॥ १०.११४.०९
 भूम्या अन्तं पर्येके चरन्ति रथस्य धूर्षु युक्तासो अस्थुः ।
 श्रमस्य दायं वि भजन्त्येभ्यो यदा यमो भवति हर्म्ये हितः ॥ १०.११४.१०

चित्र इच्छिशोस्तरुणस्य वक्षथो न यो मातरावप्येति धातवे ।
 अनुधा यदि जीजनदधा च नु ववक्ष सद्यो महि दूत्यं चरन् ॥ १०.११५.०१
 अग्निर्ह नाम धायि दन्नपस्तमः सं यो वना युवते भस्मना दता ।
 अभिप्रमुरा जुह्वा स्वध्वर इनो न प्रोथमानो यवसे वृषा ॥ १०.११५.०२
 तं वो विं न दूषदं देवमन्धस इन्दुं प्रोथन्तं प्रवपन्तमर्णवम् ।
 आसा वह्निं न शोचिषा विरप्शिनं महिब्रतं न सरजन्तमध्वनः ॥ १०.११५.०३
 वि यस्य ते जयसानस्याजर धक्षोर्न वाताः परि सन्त्यच्युताः ।
 आ रणवासो युयुधयो न सत्त्वं त्रितं नशन्त प्र शिषन्त इष्टये ॥ १०.११५.०४
 स इदग्निः कण्वतमः कण्वसस्वार्थः परस्यान्तरस्य तरुषः ।
 अग्निः पातु गृणतो अग्निः सूरीनग्निर्ददातु तेषामवो नः ॥ १०.११५.०५
 वाजिन्तमाय सद्यसे सुपित्र्य तृषु च्यवानो अनु जातवेदसे ।
 अनुद्रे चिद्यो धृषता वरं सते महिन्तमाय धन्वनेदविष्यते ॥ १०.११५.०६
 एवाग्निर्मतैः सह सूरिभिर्वसुः ष्टवे सहसः सूनरो नृभिः ।
 मित्रासो न ये सुधिता ऋतायवो द्यावो न द्युमैरभि सन्ति मानुषान् ॥ १०.११५.०७
 ऊर्जो नपात्सहसावन्निति त्वोपस्तुतस्य वन्दते वृषा वाक् ।
 त्वां स्तोषाम त्वया सुवीरा द्राघीय आयुः प्रतरं दधानाः ॥ १०.११५.०८
 इति त्वाग्ने वृष्टिहव्यस्य पुत्रा उपस्तुतास ऋषयोऽवोचन् ।
 तांश्च पाहि गृणतश्च सूरीन्वषड्वषळित्यूर्ध्वासो अनक्षन्नमो नम इत्यूर्ध्वासो अनक्षन् ॥ १०.११५.०९

पिबा सोमं महत इन्द्रियाय पिबा वृत्राय हन्तवे शविष्ठ ।
 पिब राये शवसे ह्यमानः पिब मध्वस्तृपदिन्द्रा वृषस्व ॥ १०.११६.०१
 अस्य पिब क्षुमतः प्रस्थितस्येन्द्र सोमस्य वरमा सुतस्य ।
 स्वस्तदा मनसा मादयस्वार्वाचीनो रेवते सौभगाय ॥ १०.११६.०२
 ममत्तु त्वा दिव्यः सोम इन्द्र ममत्तु यः सूयते पार्थिवेषु ।

ममत्तु येन वरिवश्चकथं ममत्तु येन निरिणासि शत्रून् ॥ १०.११६.०३
आ द्विर्हो अमिनो यात्विन्द्रो वृषा हरिभ्यां परिषिक्तमन्धः ।
गव्या सुतस्य प्रभृतस्य मध्वः सत्रा खेदामरुशहा वृषस्व ॥ १०.११६.०४
नि तिग्मानि भ्राशयन्भ्राशयान्यव स्थिरा तनुहि यातुजूनाम् ।
उग्राय ते सहो बलं ददामि प्रतीत्या शत्रून्विगदेषु वृश्च ॥ १०.११६.०५
व्यर्थे इन्द्र तनुहि श्रवांस्योजः स्थिरेव धन्वनोऽभिमातीः ।
अस्मद्रयगवावृधानः सहोभिरनिभृष्टस्तन्वं वावृधस्व ॥ १०.११६.०६
इदं हविर्मधवन्तुभ्यं रातं प्रति सम्राळहृणानो गृभाय ।
तुभ्यं सुतो मधवन्तुभ्यं पक्वोऽद्वीन्द्र पिब च प्रस्थितस्य ॥ १०.११६.०७
अद्वीदिन्द्र प्रस्थितेमा हवींषि चनो दधिष्व पचतोत सोमम् ।
प्रयस्वन्तः प्रति हर्यामसि त्वा सत्याः सन्तु यजमानस्य कामाः ॥ १०.११६.०८
प्रेन्द्राग्निभ्यां सुवचस्यामियमि सिन्धाविव प्रेरयं नावमकैः ।
अया इव परि चरन्ति देवा ये अस्मभ्यं धनदा उद्भिदश्च ॥ १०.११६.०९

न वा उ देवाः क्षुधमिद्धं ददुस्ताशितमुप गच्छन्ति मृत्यवः ।
उतो रयिः पूणतो नोप दस्यत्युतापूणन्मर्दितारं न विन्दते ॥ १०.११७.०१
य आध्नाय चकमानाय पित्वोऽन्नवान्सन्नफितायोपजग्मुषे ।
स्थिरं मनः कृणुते सेवते पुरोतो चित्स मर्दितारं न विन्दते ॥ १०.११७.०२
स इद्भोजो यो गृह्वे ददात्यन्नकामाय चरते कृशाय ।
अरमस्मै भवति यामहृता उतापरीषु कृणुते सखायम् ॥ १०.११७.०३
न स सखा यो न ददाति सख्ये सचाभुवे सचमानाय पित्वः ।
अपास्मात्प्रेयान्न तदोको अस्ति पूणन्तमन्यमरणं चिदिच्छेत् ॥ १०.११७.०४
पूणीयादिन्नाधमानाय तव्यान्द्राधीयांसमनु पश्येत पन्थाम् ।
ओ हि वर्तन्ते रथ्येव चक्रान्यमन्यमुप तिष्ठन्त रायः ॥ १०.११७.०५
मोघमन्नं विन्दते अप्रचेताः सत्यं ब्रवीमि वध इत्स तस्य ।
नार्यमणं पुष्यति नो सखायं केवलाघो भवति केवलादी ॥ १०.११७.०६
कृषन्नित्फाल आशितं कृणोति यन्नध्वानमप वृद्धते चरित्रैः ।
वदन्नह्नावदतो वनीयान्पूणन्नापिरपूणन्तमभि ष्यात् ॥ १०.११७.०७
एकपाङ्कयो द्विपदो वि चक्रमे द्विपात्रिपादमभ्येति पश्चात् ।
चतुष्पादेति द्विपदामभिस्वरे सम्पश्यन्पङ्कतीरुपतिष्ठमानः ॥ १०.११७.०८
समौ चिद्धस्तौ न समं विविष्टः सम्मातरा चिन्न समं दुहाते ।
यमयोश्चिन्न समा वीर्याणि ज्ञाती चित्सन्तौ न समं पूणीतः ॥ १०.११७.०९

अग्ने हंसि न्यश्रित्रणं दीद्यन्मत्येष्वा ।
स्वे क्षये शुचिव्रत ॥ १०.११८.०१
उत्तिष्ठसि स्वाहुतो घृतानि प्रति मोदसे ।

यत्त्वा स्रुचः समस्थिरन् ॥ १०.११८.०२
 स आहुतो वि रोचतेऽग्निरीळैन्यो गिरा ।
 स्रुचा प्रतीकमज्यते ॥ १०.११८.०३
 घृतेनाग्निः समज्यते मधुप्रतीक आहुतः ।
 रोचमानो विभावसुः ॥ १०.११८.०४
 जरमाणः समिध्यसे देवेभ्यो हव्यवाहन ।
 तं त्वा हवन्त मर्त्याः ॥ १०.११८.०५
 तं मर्ता अमर्त्यं घृतेनाग्निं सपर्यत ।
 अदाभ्यं गृहर्पतिम् ॥ १०.११८.०६
 अदाभ्येन शोचिषाग्ने रक्षस्त्वं दह ।
 गोपा ऋतस्य दीदिहि ॥ १०.११८.०७
 स त्वमग्ने प्रतीकेन प्रत्योष यातुधान्यः ।
 उरुक्षयेषु दीद्यात् ॥ १०.११८.०८
 तं त्वा गीर्भिरुक्षया हव्यवाहं समीधिरे ।
 यजिष्ठं मानुषे जने ॥ १०.११८.०९

इति वा इति मे मनो गामश्च सनुयामिति ।
 कुवित्सोमस्यापामिति ॥ १०.११९.०१
 प्र वाता इव दोधत उन्मा पीता अयंसत ।
 कुवित्सोमस्यापामिति ॥ १०.११९.०२
 उन्मा पीता अयंसत रथमश्वा इवाशवः ।
 कुवित्सोमस्यापामिति ॥ १०.११९.०३
 उप मा मतिरस्थित वाश्रा पुत्रमिव प्रियम् ।
 कुवित्सोमस्यापामिति ॥ १०.११९.०४
 अहं तष्टेव वन्धुरं पर्यचामि हृदा मतिम् ।
 कुवित्सोमस्यापामिति ॥ १०.११९.०५
 नहि मे अक्षिपच्चनाच्छान्तसुः पञ्च कृष्टयः ।
 कुवित्सोमस्यापामिति ॥ १०.११९.०६
 नहि मे रोदसी उभे अन्यं पक्षं चन प्रति ।
 कुवित्सोमस्यापामिति ॥ १०.११९.०७
 अभि द्यां महिना भुवमभीष्मां पृथिवीं महीम् ।
 कुवित्सोमस्यापामिति ॥ १०.११९.०८
 हन्ताहं पृथिवीमिमां नि दधानीह वेह वा ।
 कुवित्सोमस्यापामिति ॥ १०.११९.०९
 ओषमित्पृथिवीमहं जङ्घनानीह वेह वा ।
 कुवित्सोमस्यापामिति ॥ १०.११९.१०

दिवि मे अन्यः पक्षोऽधो अन्यमचीकृषम् ।
 कुवित्सोमस्यापामिति ॥ १०.११९.११
 अहमस्मि महामहोऽभिनभ्यमुदीषितः ।
 कुवित्सोमस्यापामिति ॥ १०.११९.१२
 गृहो याम्यरंकृतो देवेभ्यो हव्यवाहनः ।
 कुवित्सोमस्यापामिति ॥ १०.११९.१३

तदिदास भुवनेषु ज्येष्ठं यतो जज्ञ उग्रस्त्वेषनृम्णः ।
 सद्यो जज्ञानो नि रिणाति शत्रूननु यं विश्वे मदन्त्यूमाः ॥ १०.१२०.०१
 वावृधानः शवसा भूर्योजाः शत्रुर्दासाय भियसं दधाति ।
 अव्यनच्च व्यनच्च सस्नि सं ते नवन्त प्रभृता मदेषु ॥ १०.१२०.०२
 त्वे क्रतुमपि वृज्जन्ति विश्वे द्विर्यदेते त्रिर्भवन्त्यूमाः ।
 स्वादोः स्वादीयः स्वादुना सृजा समदः सु मधु मधुनाभि योधीः ॥ १०.१२०.०३
 इति चिद्धि त्वा धना जयन्तं मदेमदे अनुमदन्ति विप्राः ।
 ओजीयो धृष्णो स्थिरमा तनुष्व मा त्वा दभन्यातुधाना दुरेवाः ॥ १०.१२०.०४
 त्वया वयं शाशन्नहे रणेषु प्रपश्यन्तो युधेन्यानि भूरि ।
 चोदयामि त आयुधा वचोभिः सं ते शिशामि ब्रह्मणा वयांसि ॥ १०.१२०.०५
 स्तुषेय्यं पुस्वर्षसमृभ्वमिनतममाप्त्यमाप्त्यानाम् ।
 आ दर्षते शवसा सप्त दानुन्प्र साक्षते प्रतिमानानि भूरि ॥ १०.१२०.०६
 नि तर्द्धिषेऽवरं परं च यस्मिन्नाविथावसा दुरोणे ।
 आ मातरां स्थापयसे जिगत्नू अत इनोषि कर्वरा पुरूणि ॥ १०.१२०.०७
 इमा ब्रह्म बृहद्विवो विवक्तीन्द्राय शूषमग्रियः स्वर्षाः ।
 महो गोत्रस्य क्षयति स्वराजो दुरश्च विश्वा अवृणोदप स्वाः ॥ १०.१२०.०८
 एवा महान्बृहद्विवो अथर्वावोचत्स्वां तन्वश्मिन्द्रमिव ।
 स्वसारो मातरिभ्वरीररिप्रा हिन्वन्ति च शवसा वर्धयन्ति च ॥ १०.१२०.०९

हिरण्यगर्भः समवर्तताग्रे भूतस्य जातः पतिरेक आसीत् ।
 स दाधार पृथिवीं द्यामुतेमां कस्मै देवाय हविषा विधेम ॥ १०.१२१.०१
 य आत्मदा बलदा यस्य विश्व उपासते प्रशिषं यस्य देवाः ।
 यस्य छायामृतं यस्य मृत्युः कस्मै देवाय हविषा विधेम ॥ १०.१२१.०२
 यः प्राणतो निमिषतो महित्वैक इद्राजा जगतो बभूव ।
 य ईशे अस्य द्विपदश्चतुष्पदः कस्मै देवाय हविषा विधेम ॥ १०.१२१.०३
 यस्येमे हिमवन्तो महित्वा यस्य समुद्रं रसया सहाहुः ।
 यस्येमाः प्रदिशो यस्य बाहू कस्मै देवाय हविषा विधेम ॥ १०.१२१.०४
 येन द्यौस्त्रा पृथिवी च दृच्छा येन स्वः स्तभितं येन नाकः ।
 यो अन्तरिक्षे रजसो विमानः कस्मै देवाय हविषा विधेम ॥ १०.१२१.०५

यं क्रन्दसी अवसा तस्तभाने अभ्यैक्षेतां मनसा रेजमाने ।
 यत्राधि सूर उदितो विभाति कस्मै देवाय हविषा विधेम ॥ १०.१२१.०६
 आपो ह यद्बृहतीर्विश्वमायन्गार्भं दधाना जनयन्तीरग्निम् ।
 ततो देवानां समवर्ततासुरेकः कस्मै देवाय हविषा विधेम ॥ १०.१२१.०७
 यश्चिदापो महिना पर्यपश्यदक्षं दधाना जनयन्तीर्यज्ञम् ।
 यो देवेष्वधि देव एक आसीत्कस्मै देवाय हविषा विधेम ॥ १०.१२१.०८
 मा नो हिंसीज्जनिता यः पृथिव्या यो वा दिवं सत्यधर्मा जजान ।
 यश्चापश्चन्द्रा बृहतीर्जजान कस्मै देवाय हविषा विधेम ॥ १०.१२१.०९
 प्रजापते न त्वदेतान्यन्यो विश्वा जातानि परि ता बभूव ।
 यत्कामास्ते जुहुमस्तन्नो अस्तु वयं स्याम पतयो रयीणाम् ॥ १०.१२१.१०

वसुं न चित्रमहसं गृणीषे वामं शेवमतिथिमद्विषेण्यम् ।
 स रासते शुरुधो विश्वधायसोऽग्निहोता गृहपतिः सुवीर्यम् ॥ १०.१२२.०१
 जुषाणो अग्ने प्रति हर्य मे वचो विश्वानि विद्वान्वयुनानि सुक्रतो ।
 घृत्निर्णिग्ब्रह्मणि गातुमेरय तव देवा अजनयन्ननु व्रतम् ॥ १०.१२२.०२
 सप्त धामानि परियन्नमर्त्यो दाशद्दाशुषे सुकृते मामहस्व ।
 सुवीरेण रयिणाग्ने स्वाभुवा यस्त आनट् समिधा तं जुषस्व ॥ १०.१२२.०३
 यज्ञस्य केतुं प्रथमं पुरोहितं हविष्मन्त ईळते सप्त वाजिनम् ।
 शृण्वन्तमग्निं घृतपृष्ठमुक्षणं पूणन्तं देवं पूणते सुवीर्यम् ॥ १०.१२२.०४
 त्वं दूतः प्रथमो वरेण्यः स ह्यमानो अमृताय मत्स्व ।
 त्वां मर्जयन्मरुतो दाशुषो गृहे त्वां स्तोमेभिर्भृगवो वि रुरुचुः ॥ १०.१२२.०५
 इषं दुहन्सुदुघां विश्वधायसं यज्ञप्रिये यजमानाय सुक्रतो ।
 अग्ने घृतस्नुस्त्रिर्ऋतानि दीद्यद्विर्तिर्यज्ञं परियन्सुक्रतूयसे ॥ १०.१२२.०६
 त्वामिदस्या उषसो व्युष्टिषु दूतं कृण्वाना अयजन्त मानुषाः ।
 त्वां देवा मह्याय्याय वावधुराज्यमग्ने निमृजन्तो अध्वरे ॥ १०.१२२.०७
 नि त्वा वसिष्ठा अह्वन्त वाजिनं गृणन्तो अग्ने विदथेषु वेधसः ।
 रायस्पोषं यजमानेषु धारय यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः ॥ १०.१२२.०८

अयं वेनश्चोदयत्पृश्निगर्भा ज्योतिर्जरायू रजसो विमाने ।
 इममपां संगमे सूर्यस्य शिशुं न विप्रा मतिभी रिहन्ति ॥ १०.१२३.०१
 समुद्राद्गर्ममुदियति वेनो नभोजाः पृष्ठं हर्यतस्य दर्शि ।
 ऋतस्य सानावधि विष्टपि भ्राट् समानं योनिमभ्यनूषत व्राः ॥ १०.१२३.०२
 समानं पूर्वीरभि वावशानास्तिष्ठन्वत्सस्य मातरः सनीळाः ।
 ऋतस्य सानावधि चक्रमाणा रिहन्ति मध्वो अमृतस्य वाणीः ॥ १०.१२३.०३
 जानन्तो रूपमकूपन्त विप्रा मृगस्य घोषं महिषस्य हि गमन् ।
 ऋतेन यन्तो अधि सिन्धुमस्थुर्विदद्गन्धर्वो अमृतानि नाम ॥ १०.१२३.०४

अ॒प्स॒रा जा॒रमु॒पसि॒ष्मिया॒णा योषा॑ बिभर्ति पर॒मे व्योम॑न् ।
 च॒रत्प्रि॒यस्य॑ योनिषु प्रि॒यः सन्सीद॑त्पक्षे हि॒रण्य॑ये स वे॒नः ॥ १०.१२३.०५
 नाके॑ सु॒पर्णमु॒प यत्प॑तन्तं हृ॒दा वे॑नन्तो अ॒भ्यच॑क्षत त्वा ।
 हि॒रण्य॑पक्षं वरुणस्य दू॒तं य॑मस्य यो॒नौ श॑कु॒नं भु॑र्युम् ॥ १०.१२३.०६
 ऊ॒र्ध्वो ग॑न्ध॒र्वो अधि॑ नाके॑ अ॒स्थात्प्र॒त्यङ्चि॒त्रा बिभ्र॑दस्यायु॒धानि॑ ।
 व॒सानो॑ अ॒त्कं सु॒रभिं॑ दृ॒शे कं स्व॑र्णं नाम॑ जन॒त प्रि॒याणि॑ ॥ १०.१२३.०७
 द्र॒प्सः स॑मु॒द्रम॑भि यज्जिगाति पश्यन्गृ॒ध्रस्य॑ चक्ष॒सा वि॑धर्मन् ।
 भा॒नुः शु॒क्रेण॑ शोचिषा॑ च॒कान॑स्तृतीये॑ च॒क्रे रज॑सि प्रि॒याणि॑ ॥ १०.१२३.०८

इ॒मं नो॑ अ॒ग्न॒ उप॑ य॒ज्ञमे॒हि प॒ञ्च॑या॒मं त्रि॒वृ॒तं स॒प्तत॑न्तुम् ।
 असो॑ ह॒व्य॒वाळु॑त नः पुरो॒गा ज्यो॒गेव॑ दी॒र्घं त॑म आ॒शायि॑ष्ठाः ॥ १०.१२४.०१
 अ॒दे॒वाद्दे॒वः प्र॑च॒ता गु॒हा य॑न्प्रपश्य॑मानो अ॒मृत॑त्वमे॒मि ।
 शि॒वं य॑त्सन्त॒मशि॒वो ज॒हामि॑ स्वा॒त्स॒ख्याद॑र॒णी ना॑भिमेमि ॥ १०.१२४.०२
 प॒श्यन्न॑न्यस्या॒ अति॑थिं॒ वया॑या॑ ऋ॒तस्य॑ धाम॒ वि मि॑मि पुरु॒णि ।
 शंसा॑मि पि॒त्रे असु॑रा॒य शे॒वम॑य॒ज्ञिया॑द्य॒ज्ञियं॑ भा॒गमे॑मि ॥ १०.१२४.०३
 ब॒ह्वीः स॑मा॑ अ॒कर॑मन्त॒रस्मि॑न्निन्द्रं॑ वृ॒णानः॑ पि॒तरं॑ ज॒हामि॑ ।
 अ॒ग्निः सो॒मो व॑रुण॒स्ते च्य॑वन्ते॒ पर्या॑व॒द्राष्ट्रं॑ तद॒वाम्या॑यन् ॥ १०.१२४.०४
 नि॒र्मा॒या उ॒त्ये असु॑रा॒ अभू॑वन्त्वं च॑ मा वरुण॒ काम॑यासे ।
 ऋ॒तेन॑ राज॒न्नृ॒तं वि॒वि॒ञ्च॑न्मम॑ रा॒ष्ट्रस्या॑धि॒पत्य॑मेहि ॥ १०.१२४.०५
 इ॒दं स्व॑रि॒दमि॑दा॒स वा॑म॒मयं॑ प्र॒काश॑ उ॒र्व॒न्तरि॑क्षम् ।
 ह॒नाव॑ वृ॒त्रं नि॑रेहि॒ सोम॑ ह॒विष्ट॑वा सन्तं॒ हवि॑षा॒ यजाम॑ ॥ १०.१२४.०६
 क॒विः क॑वित्वा दि॒वि रू॒पमा॑स॒जद॑प्र॒भूती॑ वरु॒णो नि॑र॒पः सृ॑जत् ।
 क्षे॒मं कृ॑ण्वाना॒ जन॑यो॒ न सि॒न्ध॒वस्ता॑ अस्य॒ वर्णं॑ शुच॒यो भ॑रिभ्रति ॥ १०.१२४.०७
 ता अस्य॒ ज्येष्ठा॑मिन्द्र॒यं स॑चन्ते॒ ता ई॒मा क्षे॑ति॒ स्व॒धया॑ मदन्तीः ।
 ता ई॒ विशो॑ न राजानं॒ वृणा॑ना बी॒भत्सु॑वो अप॑ वृ॒त्राद॑तिष्ठन् ॥ १०.१२४.०८
 बी॒भत्सू॑ना॒ स॒युजं॑ हंस॒माहु॑र॒पां दि॒व्याना॑ स॒ख्ये च॑रन्तम् ।
 अ॒नु॒ष्टु॒भम॑नु॒ चर्चू॑र्य॒माण॑मिन्द्रं॒ नि चि॑क्युः क॒वयो॑ मनी॒षा ॥ १०.१२४.०९

अ॒हं रु॒द्रेभि॑र्वसु॒भिश्च॑रा॒म्यह॑मा॒दित्यै॒स्त विश्व॑दे॒वैः ।
 अ॒हं मि॒त्राव॑रु॒णोभा॑ बि॒भर्म्य॑हमिन्द्रा॒ग्नी अ॒हम॑श्चि॒नोभा॑ ॥ १०.१२५.०१
 अ॒हं सो॒ममा॑हन॒सं बि॒भर्म्य॑हं त्वष्टा॑रमु॒त पू॑षणं॒ भग॑म् ।
 अ॒हं द॑धामि द्रवि॒णं ह॒विष्म॑ते सु॒प्रा॒व्ये॒ यज॑मानाय सु॒न्वते॑ ॥ १०.१२५.०२
 अ॒हं रा॒ष्ट्रीं स॑ग॒मनी॑ वसू॒नां चि॑कितुषी॒ प्रथ॑मा॒ यज्ञि॑यानाम् ।
 तां मा॑ दे॒वा व्य॑दधुः पुरु॒त्रा भू॑रि॒स्थात्रां॑ भू॒यावि॑शयन्तीम् ॥ १०.१२५.०३
 म॒या सो॑ अन्न॒मत्ति॑ यो वि॒पश्य॑ति॒ यः प्रा॑णिति॒ य ई॑ शृ॒णोत्यु॑क्तम् ।
 अ॒मन्त॑वो॒ मां त॑ उप॑ क्षि॒यन्ति॑ श्रु॒धि श्रु॑त श्रद्धि॒वं ते॑ वदामि ॥ १०.१२५.०४

अहमेव स्वयमिदं वदामि जुष्टं देवेभिस्तु मानुषिभिः ।
 यं कामये तंतमुग्रं कृणोमि तं ब्रह्माणं तमृषिं तं सुमेधाम् ॥ १०.१२५.०५
 अहं रुद्राय धनुरा तनोमि ब्रह्मद्विषे शरवे हन्तवा उ ।
 अहं जनाय समदं कृणोम्यहं द्यावापृथिवी आ विवेश ॥ १०.१२५.०६
 अहं सुवे पितरमस्य मूर्धन्मम योनिरप्स्वस्तः समुद्रे ।
 ततो वि तिष्ठे भुवनानु विश्वोतामूं द्यां वर्ष्मणोप स्पृशामि ॥ १०.१२५.०७
 अहमेव वात इव प्र वाम्यारभमाणा भुवनानि विश्वा ।
 परो दिवा पर एना पृथिव्यैतावती महिना सं बभूव ॥ १०.१२५.०८

न तमंहो न दुरितं देवासो अष्ट मर्त्यम् ।
 सजोषसो यमर्यमा मित्रो नयन्ति वरुणो अति द्विषः ॥ १०.१२६.०१
 तद्धि वयं वृणीमहे वरुण मित्रार्यमन् ।
 येना निरंहसो यूयं पाथ नेथा च मर्त्यमति द्विषः ॥ १०.१२६.०२
 ते नूनं नोऽयमृतये वरुणो मित्रो अर्यमा ।
 नयिष्ठा उ नो नेषणि पर्षिष्ठा उ नः पर्षण्यति द्विषः ॥ १०.१२६.०३
 यूयं विश्वं परि पाथ वरुणो मित्रो अर्यमा ।
 युष्माकं शर्मणि प्रिये स्याम सुप्रणीतयोऽति द्विषः ॥ १०.१२६.०४
 आदित्यासो अति सिधो वरुणो मित्रो अर्यमा ।
 उग्रं मरुद्धी रुद्रं हुवेन्द्रमग्निं स्वस्तयेऽति द्विषः ॥ १०.१२६.०५
 नेतार ऊ षु णस्तिरो वरुणो मित्रो अर्यमा ।
 अति विश्वानि दुरिता राजानश्चर्षणीनामति द्विषः ॥ १०.१२६.०६
 शुनमस्मभ्यमृतये वरुणो मित्रो अर्यमा ।
 शर्मं यच्छन्तु सप्रथं आदित्यासो यदीमहे अति द्विषः ॥ १०.१२६.०७
 यथा ह त्यद्वसवो गौर्यं चित्पदि षिताममुञ्चता यजत्राः ।
 एवो ष्वस्मन्मुञ्चता व्यंहः प्र तार्यग्ने प्रतरं न आयुः ॥ १०.१२६.०८

रात्री व्यख्यदायती पुरुत्रा देव्यक्षभिः ।
 विश्वा अधि श्रियोऽधित ॥ १०.१२७.०१
 ओर्वप्रा अमर्त्या निवतो देव्युद्धतः ।
 ज्योतिषा बाधते तमः ॥ १०.१२७.०२
 निरु स्वसारमस्कृतोषसं देव्यायती ।
 अपेदु हासते तमः ॥ १०.१२७.०३
 सा नो अद्य यस्या वयं नि ते यामन्नविक्षमहि ।
 वृक्षे न वसति वयः ॥ १०.१२७.०४
 नि ग्रामासो अविक्षत नि पद्वन्तो नि पक्षिणः ।
 नि श्येनासश्चिदर्थिनः ॥ १०.१२७.०५

यावया वृक्यं वृकं यवयं स्तेनमूर्ध्ने ।
 अथा नः सुतरा भव ॥ १०.१२७.०६
 उप मा पेपिशत्तमः कृष्णं व्यक्तमस्थित ।
 उष ऋणेव यातय ॥ १०.१२७.०७
 उप ते गा इवाकरं वृणीष्व दुहितर्दिवः ।
 रात्रि स्तोमं न जिग्युषे ॥ १०.१२७.०८

ममाग्ने वचो विह्वेष्वस्तु वयं त्वेन्धानास्तन्वं पुषेम ।
 मह्यं नमन्तां प्रदिशश्चतस्रस्त्वयाध्यक्षेण पृता जयेम ॥ १०.१२८.०१
 मम देवा विह्वे सन्तु सर्व इन्द्रवन्तो मरुतो विष्णुरग्निः ।
 ममान्तरिक्षमुरुलोकमस्तु मह्यं वातः पवतां कामे अस्मिन् ॥ १०.१२८.०२
 मयि देवा द्रविणमा यजन्तां मय्याशीरस्तु मयि देवहूतिः ।
 दैव्या होतारो वनुषन्त पूर्वेऽरिष्टाः स्याम तन्वा सुवीराः ॥ १०.१२८.०३
 मह्यं यजन्तु मम यानि हव्याकूतिः सत्या मनसो मे अस्तु ।
 एनो मा नि गा कतमच्चनाहं विश्वे देवासो अधि वोचता नः ॥ १०.१२८.०४
 देवीः षळुर्वीरुरु नः कृणोत विश्वे देवास इह वीरयध्वम् ।
 मा हास्महि प्रजया मा तनूभिर्मा रधाम द्विषते सोम राजन् ॥ १०.१२८.०५
 अग्ने मन्युं प्रतिनुदन्परेषामदब्धो गोपाः परि पाहि नस्त्वम् ।
 प्रत्यञ्चो यन्तु निगुतः पुनस्तेऽमैषां चित्तं प्रबुधां वि नेशत् ॥ १०.१२८.०६
 धाता धातृणां भुवनस्य यस्पतिर्देवं त्रातारमभिमातिषाहम् ।
 इमं यज्ञमश्विनोभा बृहस्पतिर्देवाः पान्तु यजमानं न्यर्थात् ॥ १०.१२८.०७
 उरुव्यचा नो महिषः शर्म यंसदस्मिन्हवे पुरुहूतः पुरुक्षुः ।
 स नः प्रजायै हर्यश्च मृळयेन्द्र मा नो रीरिषो मा परा दाः ॥ १०.१२८.०८
 ये नः सपत्ना अप ते भवन्त्विन्द्राग्निभ्यामव बाधामहे तान् ।
 वसवो रुद्रा आदित्या उपरिस्पृशं मोग्रं चेतारमधिराजमक्रन् ॥ १०.१२८.०९

नासदासीन्नो सदासीत्तदानी नासीद्रजो नो व्योमा परो यत् ।
 किमावरीवः कुह कस्य शर्मन्नम्भः किमासीद्गहनं गभीरम् ॥ १०.१२९.०१
 न मृत्युरासीदमृतं न तर्हि न रात्र्या अह्न आसीत्प्रकेतः ।
 आनीदवातं स्वधया तदेकं तस्माद्द्वान्यन्न परः किं चनास ॥ १०.१२९.०२
 तम आसीत्तमसा गुळ्हमग्नेऽप्रकेतं सलिलं सर्वमा इदम् ।
 तुच्छेनाभ्वपिहितं यदासीत्तपसस्तन्महिनाजायतैकम् ॥ १०.१२९.०३
 कामस्तदग्ने समवर्तताधि मनसो रेतः प्रथमं यदासीत् ।
 सतो बन्धुमसति निरविन्दन्हृदि प्रतीष्या क्वयो मनीषा ॥ १०.१२९.०४
 तिरश्चीनो विततो रश्मिरेषामधः स्वदासीद्दुपरि स्वदासीत् ।
 रेतोधा आसन्महिमान आसन्स्वधा अवस्तात्प्रयतिः परस्तात् ॥ १०.१२९.०५

को अद्वा वेद क इह प्र वोचत्कुत आजाता कुत इयं विसृष्टिः ।
 अर्वाग्देवा अस्य विसर्जनेनाथा को वेद यत आबभूव ॥ १०.१२९.०६
 इयं विसृष्टिर्यत आबभूव यदि वा दधे यदि वा न ।
 यो अस्याध्यक्षः परमे व्योमन्सो अङ्ग वेद यदि वा न वेद ॥ १०.१२९.०७

यो यज्ञो विश्वतस्तन्तुभिस्तत एकशतं देवकर्मभिरायतः ।
 इमे वयन्ति पितरो य आययुः प्र वयाप वयेत्यासते तते ॥ १०.१३०.०१
 पुमाँ एनं तनुत उत्कृणत्ति पुमान्वि तत्ने अधि नाके अस्मिन् ।
 इमे मयूखा उप सेदुरू सदः सामानि चक्रुस्तसराण्योतव ॥ १०.१३०.०२
 कासीत्प्रमा प्रतिमा किं निदानमाज्यं किमासीत्परिधिः क आसीत् ।
 छन्दः किमासीत्प्रउगं किमुक्थं यद्देवा देवमयजन्त विश्वे ॥ १०.१३०.०३
 अग्नेर्गायत्र्यभवत्सयुगवोष्णिहया सविता सं बभूव ।
 अनुष्टुभा सोम उक्थैर्महस्वान्बृहस्पतेर्बृहती वाचमावत् ॥ १०.१३०.०४
 विराणिमत्रावरुणयोरभिशीरिन्द्रस्य त्रिष्टुबिह भागो अह्नः ।
 विश्वान्देवाज्जगत्या विवेश तेन चाकूप्र ऋषयो मनुष्याः ॥ १०.१३०.०५
 चाकूप्रे तेन ऋषयो मनुष्या यज्ञे जाते पितरो नः पुराणे ।
 पश्यन्मन्ये मनसा चक्षसा तान्य इमं यज्ञमयजन्त पूर्वे ॥ १०.१३०.०६
 सहस्तोमाः सहछन्दस आवृतः सहप्रमा ऋषयः सप्त दैव्याः ।
 पूर्वेषां पन्थामनुदृश्य धीरा अन्वालेभिरे रथ्योऽे न रश्मीन् ॥ १०.१३०.०७

अप प्राच इन्द्र विश्वाँ अमित्रानपापाचो अभिभूते नुदस्व ।
 अपोदीचो अप शूराधराच उरौ यथा तव शर्मन्मदेम ॥ १०.१३१.०१
 कुविदङ्ग यवमन्तो यवं चिद्यथा दान्त्यनुपूर्वं वियूय ।
 इहेहैषां कृणुहि भोजनानि ये बर्हिषो नमोवृक्तिं न जग्मुः ॥ १०.१३१.०२
 नहि स्थूर्युतुथा यातमस्ति नोत श्रवो विविदे संगमेषु ।
 गव्यन्त इन्द्र सख्याय विप्रा अश्वायन्तो वृषणं वाजयन्तः ॥ १०.१३१.०३
 युवं सुराममश्विना नमुचावासुरे सचा ।
 विपिपाना शुभस्पती इन्द्र कर्मस्वावतम् ॥ १०.१३१.०४
 पुत्रमिव पितरावश्विनोभेन्द्रावथुः काव्यैर्दसनाभिः ।
 यत्सुरामं व्यपिबः शचीभिः सरस्वती त्वा मघवन्नभिष्णक् ॥ १०.१३१.०५
 इन्द्रः सुत्रामा स्ववाँ अवोभिः सुमृळीको भवतु विश्ववेदाः ।
 बाधतां द्वेषो अभयं कृणोतु सुवीर्यस्य पतयः स्याम ॥ १०.१३१.०६
 तस्य वयं सुमतौ यज्ञियस्यापि भद्रे सौमनसे स्याम ।
 स सुत्रामा स्ववाँ इन्द्रो अस्मे आराच्चिदद्वेषः सनुतर्युयोतु ॥ १०.१३१.०७

ईजानमिदद्यौर्गुर्तावसुरीजानं भूमिरभि प्रभूषणि ।

ईजानं देवावश्चिनावभि सुम्नैरवर्धताम् ॥ १०.१३२.०१
 ता वा मित्रावरुणा धारयत्क्षिती सुषुम्नेषितत्वता यजामसि ।
 युवोः क्राणाय सख्यैरभि प्याम रक्षसः ॥ १०.१३२.०२
 अधा चिन्नु यद्विधिषामहे वामभि प्रियं रेकणः पत्यमानाः ।
 द्वाँ वा यत्पुष्यति रेकणः सम्वारन्नकिरस्य मघानि ॥ १०.१३२.०३
 असावन्यो असुर सूयत द्यौस्त्वं विश्वेषां वरुणासि राजा ।
 मूर्धा रथस्य चाकत्रैतावतैनसान्तकध्रुक ॥ १०.१३२.०४
 अस्मिन्स्वेतच्छकपूत एनो हिते मित्रे निगतान्हन्ति वीरान् ।
 अवोर्वा यद्वात्तनूष्ववाः प्रियासु यज्ञियास्वर्वा ॥ १०.१३२.०५
 युवोर्हि मातादितिर्विचेतसा द्यौर्न भूमिः पयसा पुपूतनि ।
 अव प्रिया दिदिष्टन सूरौ निनिक्त रश्मिभिः ॥ १०.१३२.०६
 युवं ह्यप्नराजावसीदतं तिष्ठद्रथं न धूर्षदं वनर्षदम् ।
 ता नः कणूकयन्तीर्नृमेधस्तत्रे अंहसः सुमेधस्तत्रे अंहसः ॥ १०.१३२.०७

प्रो ष्वस्मै पुरोरथमिन्द्राय शूषमर्चत ।

अभीके चिदु लोककृत्संगे समत्सु वृत्रहास्माकं बोधि चोदिता नभन्तामन्यकेषां ज्याका अधि
धन्वसु ॥ १०.१३३.०१

त्वं सिन्धूरवासृजोऽधराचो अहन्नहिम् ।

अशत्रुरिन्द्र जज्ञिषे विश्वं पुष्यसि वार्यं तं त्वा परि ष्वजामहे नभन्तामन्यकेषां ज्याका अधि
धन्वसु ॥ १०.१३३.०२

वि षु विश्वा अरातयोऽर्यो नशन्त नो धियः ।

अस्तासि शत्रवे वधं यो न इन्द्र जिघांसति या ते रातिर्ददिवसु नभन्तामन्यकेषां ज्याका अधि
धन्वसु ॥ १०.१३३.०३

यो न इन्द्राभितो जनो वृकायुरादिदेशति ।

अधस्पदं तमीं कृधि विबाधो असि सासहिर्नभन्तामन्यकेषां ज्याका अधि धन्वसु ॥ १०.१३३.०४

यो न इन्द्राभिदासति सनाभिर्यश्च निष्यः ।

अव तस्य बलं तिर महीव द्यौरध त्मना नभन्तामन्यकेषां ज्याका अधि धन्वसु ॥ १०.१३३.०५

वयमिन्द्र त्वायवः सखित्वमा रभामहे ।

ऋतस्य नः पथा नयाति विश्वानि दुरिता नभन्तामन्यकेषां ज्याका अधि धन्वसु ॥ १०.१३३.०६

अस्मभ्यं सु त्वमिन्द्र तां शिक्ष या दोहते प्रति वरं जरित्रे ।

अच्छिद्रोधी पीपयद्यथा नः सहस्रधारा पयसा मही गौः ॥ १०.१३३.०७

उभे यदिन्द्र रोदसी आपप्राथोषा इव ।

महान्तं त्वा महीनां सम्राजं चर्षणीनां देवी जनित्र्यजीजनद्भ्रा जनित्र्यजीजनत् ॥ १०.१३४.०१

अव स्म दुर्हणायतो मर्तस्य तनुहि स्थिरम् ।

अधस्पदं तमीं कृधि यो अस्माँ आदिदेशति देवी जनित्र्यजीजनद्भ्रा जनित्र्यजीजनत् ॥ १०.१३४.०२

अ॒व॒ त्या बृ॒हती॒रिषो॑ वि॒श्वश्च॑न्द्रा अमि॒त्रह॑न् ।
 श॒चीभिः॑ श॒क्र धू॒नुही॑न्द्र वि॒श्वामि॒स्तिभि॑र्दे॒वी जनि॑त्र्यजी॒जन॒द्भ्रा जनि॑त्र्यजी॒जनत् ॥ १०.१३४.०३
 अ॒व॒ यत्त्वं श॑त॒क्रत॑वि॒न्द्र वि॒श्वानि॑ धू॒नुषे ।
 र॒यिं न सु॑न्वते स॒चा स॒हस्रि॑णीभि॒स्तिभि॑र्दे॒वी जनि॑त्र्यजी॒जन॒द्भ्रा जनि॑त्र्यजी॒जनत् ॥ १०.१३४.०४
 अ॒व॒ स्वेदा॑ इ॒वाभि॒तो वि॒ष्वक्प॑तन्तु दि॒द्यवः॑ ।
 दू॒र्वाया॑ इ॒व तन्त॑वो व्य॒स्मदे॑तु दु॒र्मति॑र्दे॒वी जनि॑त्र्यजी॒जन॒द्भ्रा जनि॑त्र्यजी॒जनत् ॥ १०.१३४.०५
 दी॒र्घं ह्य॑द्भु॒शं यथा॑ शक्तिं बि॒र्भर्षि॑ मन्तुमः ।
 पूर्वे॑ण मघवन्पदाजो व॒यां यथा॑ यमो दे॒वी जनि॑त्र्यजी॒जन॒द्भ्रा जनि॑त्र्यजी॒जनत् ॥ १०.१३४.०६
 नकि॑र्दे॒वा मि॒नीम॑सि नकि॒रा यो॑प॒याम॑सि मन्त्र॒श्रुत्य॑ च॒राम॑सि ।
 प॒क्षेभि॑र॒पिक्क्षे॑भि॒रत्रा॑भि सं र॒भाम॑हे ॥ १०.१३४.०७

यस्मि॑न्वृ॒क्षे सु॑प॒लाशे॑ दे॒वैः स॒म्पि॒बते॑ यमः ।
 अत्रा॑ नो वि॒श्वप॑तिः पि॒ता पु॑रा॒णां अनु॑ वे॒नति ॥ १०.१३५.०१
 पु॒रा॒णां अनु॑वे॒नन्तं॑ च॒रन्तं॑ पा॒पया॑मु॒या ।
 अ॒सूय॑न्न॒भ्या॒चाक॑शं तस्मा॑ अ॒स्पृह॑यं पु॒नः ॥ १०.१३५.०२
 यं कु॑मा॒र न॑वं रथ॑म॒चक्रं॑ म॒नसा॑कृ॒णोः ।
 ए॒केषं॑ वि॒श्वतः॑ प्राञ्च॒मप॑श्यन्नधि॑ तिष्ठ॒सि ॥ १०.१३५.०३
 यं कु॑मा॒र प्रा॑व॒र्तयो॑ रथं वि॒प्रेभ्य॑स्परि॑ ।
 तं सा॒मानु॑ प्रा॒वर्त॑त॒ समि॑तो ना॒व्याहि॑तम् ॥ १०.१३५.०४
 कः कु॑मा॒रम॑ज॒नय॑द्रथं को नि॒रव॑र्तयत् ।
 कः स्वित्त॑दद्य नो ब्रू॒यादनु॑दे॒यी यथा॑भवत् ॥ १०.१३५.०५
 यथा॑भव॒दनु॑दे॒यी ततो॑ अग्र॑मजायत ।
 पु॒रस्ता॑द्बु॒ध आ॑त॒तः प॒श्चान्नि॑र॒यणं॑ कृतम् ॥ १०.१३५.०६
 इ॒दं य॑मस्य सा॒दनं॑ दे॒वमा॑नं यदु॒च्यते॑ ।
 इ॒यम॑स्य ध॒म्यते॑ ना॒ळी॒रयं॑ गी॒र्भिः परि॑ष्कृतः ॥ १०.१३५.०७

केश्य॑श्रृ॒गिन् केशी॑ वि॒षं केशी॑ बि॒भर्ति॑ रोद॒सी ।
 केशी॑ वि॒श्वं स्व॑दृ॒शे केशी॑दं ज्योति॒रुच्य॑ते ॥ १०.१३६.०१
 मु॒नयो॑ वा॒तर॑श॒नाः पि॒शङ्गा॑ वस॒ते म॒ला ।
 वा॒तस्या॑नु॒ ध्राजि॑ यन्ति यद्दे॒वासो॑ अ॒वि॒क्षत ॥ १०.१३६.०२
 उ॒न्मादि॑ता॒ मौने॑ये॒न वा॒ता आ॑ त॒स्थिमा॑ व॒यम् ।
 शरी॑रे॒दस्माकं॑ यू॒यं म॒र्तासो॑ अ॒भि प॑श्यथ ॥ १०.१३६.०३
 अ॒न्तरि॑क्षेण प॒तति॑ वि॒श्वामि॒स्ति रू॒पाव॑चाक॒शत् ।
 मु॒निर्दे॒वस्य॑दे॒वस्य॑ सौ॒कृत्या॑य स॒खा हितः॑ ॥ १०.१३६.०४
 वा॒तस्या॑श्चो॒ वायोः॑ स॒खाथो॑ दे॒वेषि॑तो मु॒निः ।
 उ॒भौ स॑मु॒द्रावा॑ क्षेति॒ यश्च॑ पूर्वं उ॒ताप॑रः ॥ १०.१३६.०५

अप्सरसां गन्धर्वाणां मृगाणां चरणे चरन् ।
 केशी केतस्य विद्वान्सखा स्वादुर्मदिन्तमः ॥ १०.१३६.०६
 वायुरस्मा उपामन्थत्पिनष्टि स्मा कुनन्मा ।
 केशी विषस्य पात्रेण यद्द्रेणापिबत्सह ॥ १०.१३६.०७

उत देवा अवहितं देवा उन्नयथा पुनः ।
 उतागश्चक्रुषं देवा देवा जीवयथा पुनः ॥ १०.१३७.०१
 द्वाविमौ वातौ वात आ सिन्धोरा परावतः ।
 दक्षं ते अन्य आ वातु परान्यो वातु यद्रपः ॥ १०.१३७.०२
 आ वात वाहि भेषजं वि वात वाहि यद्रपः ।
 त्वं हि विश्वभेषजो देवानां दूत ईयसे ॥ १०.१३७.०३
 आ त्वागमं शंतातिभिरथो अरिष्टतातिभिः ।
 दक्षं ते भद्रमाभार्षं परा यक्ष्मं सुवामि ते ॥ १०.१३७.०४
 त्रायन्तामिह देवास्त्रायतां मरुतां गणः ।
 त्रायन्तां विश्वा भूतानि यथायमरपा असत् ॥ १०.१३७.०५
 आप इद्वा उ भेषजीरापो अमीवचातनीः ।
 आपः सर्वस्य भेषजीस्तास्ते कृण्वन्तु भेषजम् ॥ १०.१३७.०६
 हस्ताभ्यां दशशाखाभ्यां जिह्वा वाचः पुरोगवी ।
 अनामयित्नुभ्यां त्वा ताभ्यां त्वोप स्पृशामसि ॥ १०.१३७.०७

तव त्य इन्द्र सख्येषु वह्नय ऋतं मन्वाना व्यददिरुर्वलम् ।
 यत्रा दशस्यन्नुषसो रिणन्नपः कुत्साय मन्मन्नह्यश्च दंसयः ॥ १०.१३८.०१
 अवासृजः प्रस्वः श्वञ्चयो गिरीनुदाज उस्त्रा अपिबो मधु प्रियम् ।
 अवर्धयो वनिनो अस्य दंससा शुशोच सूर्यं ऋतजातया गिरा ॥ १०.१३८.०२
 वि सूर्यो मध्ये अमुचद्रथं दिवो विदद्वासाय प्रतिमानमार्यः ।
 दूळ्हानि पिप्रोरसुरस्य मायिन इन्द्रो व्यास्यच्चकृवां ऋजिश्चना ॥ १०.१३८.०३
 अनाधृष्टानि धृषितो व्यास्यन्निधीरदेवां अमृणदयास्यः ।
 मासेव सूर्यो वसु पुर्यमा ददे गृणानः शत्रौरशृणाद्विरुक्मता ॥ १०.१३८.०४
 अयुद्धसेनो विभ्वा विभिन्दता दाशद्वृत्रहा तुज्यानि तेजते ।
 इन्द्रस्य वज्रादविभेदभिश्नथः प्राक्रामच्छुन्ध्यूरजहादुषा अनः ॥ १०.१३८.०५
 एता त्या ते श्रुत्यानि केवला यदेक एकमकृणोरयज्ञम् ।
 मासां विधानमदधा अधि द्यवि त्वया विभिन्नं भरति प्रधिं पिता ॥ १०.१३८.०६

सूर्यरश्मिर्हरिकेशः पुरस्तात्सविता ज्योतिरुदयो अजस्रम् ।
 तस्य पूषा प्रसवे याति विद्वान्सम्पश्यन्विश्वा भुवनानि गोपाः ॥ १०.१३९.०१
 नृचक्षा एष दिवो मध्य आस्त आपप्रिवान्नोदसी अन्तरिक्षम् ।

स विश्वाचीरभि चष्टे घृताचीरन्तरा पूर्वमपरं च केतुम् ॥ १०.१३९.०२
 रायो बुधः संगमनो वसूनां विश्वा रूपाभि चष्टे शचीभिः ।
 देव इव सविता सत्यधर्मेन्द्रो न तस्थौ समरे धनानाम् ॥ १०.१३९.०३
 विश्वावसुं सोम गन्धर्वमापो ददृशुषीस्तद्वेतेना व्यायन् ।
 तदन्ववैदिन्द्रो रारहाण आसां परि सूर्यस्य परिधीरपश्यत् ॥ १०.१३९.०४
 विश्वावसुरभि तन्नो गृणातु दिव्यो गन्धर्वो रजसो विमानः ।
 यद्वा घा सत्यमुत यन्न विस्र धियो हिन्वानो धिय इन्नो अव्याः ॥ १०.१३९.०५
 सस्निमविन्दच्चरणे नदीनामपावृणोद्दुरो अश्मत्रजानाम् ।
 प्रासां गन्धर्वो अमृतानि वोचदिन्द्रो दक्षं परि जानादहीनाम् ॥ १०.१३९.०६

अग्ने तव श्रवो वयो महि भ्राजन्ते अर्चयो विभावसो ।
 बृहद्भानो शवसा वाजमुक्थ्यं दधासि दाशुषे कवे ॥ १०.१४०.०१
 पावकवर्चाः शुक्रवर्चा अनूनवर्चा उदियर्षि भानुना ।
 पुत्रो मातरा विचरन्नुपावसि पूणक्षि रोदसी उभे ॥ १०.१४०.०२
 ऊर्जो नपाज्जातवेदः सुशस्तिभिर्मन्दस्व धीतिभिर्हितः ।
 त्वे इषः सं दधुर्भूरिवर्षसश्चित्रोतयो वामजाताः ॥ १०.१४०.०३
 इरज्यन्नग्ने प्रथयस्व जन्तुभिरस्मे रायो अमर्त्य ।
 स दर्शतस्य वपुषो वि राजसि पूणक्षि सानसिं क्रतुम् ॥ १०.१४०.०४
 इष्कर्तारमध्वरस्य प्रचेतसं क्षयन्तं राधसो महः ।
 रातिं वामस्य सुभगां महीमिषं दधासि सानसिं रयिम् ॥ १०.१४०.०५
 ऋतावानं महिषं विश्वदर्शतमग्निं सुम्नाय दधिरे पुरो जनाः ।
 श्रुत्कर्णं सप्रथस्तमं त्वा गिरा दैव्यं मानुषा युगा ॥ १०.१४०.०६

अग्ने अच्छा वदेह नः प्रत्यङ्गः सुमना भव ।
 प्र नो यच्छ विशस्पते धनदा असि नस्त्वम् ॥ १०.१४१.०१
 प्र नो यच्छ त्वर्यमा प्र भगः प्र बृहस्पतिः ।
 प्र देवाः प्रोत सूनता रायो देवी ददातु नः ॥ १०.१४१.०२
 सोमं राजानमवसेऽग्निं गीभिर्हवामहे ।
 आदित्यान्विष्णुं सूर्यं ब्रह्माणं च बृहस्पतिम् ॥ १०.१४१.०३
 इन्द्रवायू बृहस्पतिं सुहवेह हवामहे ।
 यथा नः सर्व इज्जनः संगत्यां सुमना असत् ॥ १०.१४१.०४
 अर्यमणं बृहस्पतिमिन्द्रं दानाय चोदय ।
 वातं विष्णुं सरस्वतीं सवितारं च वाजिनम् ॥ १०.१४१.०५
 त्वं नो अग्ने अग्निभिर्ब्रह्म यज्ञं च वर्धय ।
 त्वं नो देवतातये रायो दानाय चोदय ॥ १०.१४१.०६

अयमग्ने जरिता त्वे अभूदपि सहसः सूनो नह्यस्यदस्त्याप्यम् ।
 भद्रं हि शर्मं त्रिवरुथमस्ति त आरे हिंसानामप दिद्युमा कृधि ॥ १०.१४२.०१
 प्रवत्ते अग्ने जनिमा पितृयतः साचीव विश्वा भुवना न्यृञ्जसे ।
 प्र सप्तयः प्र सनिषन्त नो धियः पुरश्चरन्ति पशुपा इव त्मना ॥ १०.१४२.०२
 उत वा उ परि वृणक्षि बप्सद्बहोरग्न उलपस्य स्वधावः ।
 उत खिल्या उवराणां भवन्ति मा ते हेतिं तविषीं चुक्रुधाम ॥ १०.१४२.०३
 यदुद्धतो निवतो यासि बप्सत्पृथगेषि प्रगर्धिनीव सेना ।
 यदा ते वातो अनुवाति शोचिर्वप्तेव श्मश्रु वपसि प्र भूम ॥ १०.१४२.०४
 प्रत्यस्य श्रेणयो ददृश्र एकं नियानं बहवो रथासः ।
 बाहू यदग्ने अनुमर्मृजानो न्यडुत्तानामन्वेषि भूमिम् ॥ १०.१४२.०५
 उत्ते शुष्मा जिहतामुत्ते अर्चिरुत्ते अग्ने शशमानस्य वाजाः ।
 उच्छ्वञ्चस्व नि नम वर्धमान आ त्वाद्य विश्वे वसवः सदन्तु ॥ १०.१४२.०६
 अपामिदं न्ययनं समुद्रस्य निवेशनम् ।
 अन्यं कृणुष्वेतः पन्थां तेन याहि वशां अनु ॥ १०.१४२.०७
 आयने ते परायणे दूर्वा रोहन्तु पुष्पिणीः ।
 हृदाश्च पुण्डरीकाणि समुद्रस्य गृहा इमे ॥ १०.१४२.०८

त्यं चिदत्रिमृतजुरमथमश्च न यातवे ।
 कक्षीवन्तं यदी पुना रथं न कृणुथो नवम् ॥ १०.१४३.०१
 त्यं चिदश्च न वाजिनमरेणवो यमत्नत ।
 दृळ्हं ग्रन्थिं न वि ष्यतमत्रिं यविष्ठमा रजः ॥ १०.१४३.०२
 नरा दंसिष्ठावत्रये शुभ्रा सिषासतं धियः ।
 अथा हि वां दिवो नरा पुनः स्तोमो न विशसे ॥ १०.१४३.०३
 चिते तद्वा सुराधसा रातिः सुमतिरश्विना ।
 आ यन्नः सदने पृथौ समने पर्षथो नरा ॥ १०.१४३.०४
 युवं भुज्युं समुद्र आ रजसः पार ईद्वितम् ।
 यातमच्छ्रा पतत्रिभिर्नासत्या सातये कृतम् ॥ १०.१४३.०५
 आ वां सुम्नैः शंयू इव मंहिष्ठा विश्ववेदसा ।
 समस्मे भूषतं नरोत्सं न पिप्युषीरिषः ॥ १०.१४३.०६

अयं हि ते अमर्त्य इन्दुरत्यो न पत्यते ।
 दक्षो विश्वायुर्वधसे ॥ १०.१४४.०१
 अयमस्मासु काव्यं ऋभुर्वज्रो दास्वते ।
 अयं विभर्त्यूर्ध्वकृशनं मदमृभुर्न कृत्वयं मदम् ॥ १०.१४४.०२
 घृषुः श्येनाय कृत्वन् आसु स्वासु वंसगः ।
 अव दीधेदहीशुवः ॥ १०.१४४.०३

यं सु॒पर्णः॑ प॒राव॑तः श॒येन॑स्य॒ पुत्र॑ आ॒भर॑त् ।
 श॒तच॑क्रं॒ योऽह्यो॑ वर्त॒निः ॥ १०.१४४.०४
 यं ते॑ श॒येन॑श्चारु॒मवृ॑कं प॒दाभ॑रद॒रुणं॑ मान॒मन्ध॑सः ।
 ए॒ना व॑यो वि ता॒र्यायु॑र्जी॒विस॑ ए॒ना जा॑गार ब॒न्धुता॑ ॥ १०.१४४.०५
 ए॒वा तदि॑न्द्र इ॒न्दुना॑ दे॒वेषु॑ चि॒द्धार॑याते॒ महि॑ त्यजः ।
 क्र॒त्वा व॑यो वि ता॒र्यायुः॑ सु॒क्रतो॑ क्र॒त्वाय॑म॒स्मदा॑ सु॒तः ॥ १०.१४४.०६

इ॒मां ख॑ना॒म्योष॑धिं वी॒रुधं॑ ब॒लव॑त्त॒माम् ।
 यया॑ स॒पत्नी॑ बा॒धते॑ यया॑ संवि॒न्दते॑ पति॒म् ॥ १०.१४५.०१
 उ॒त्ता॒नप॑र्णे सु॒भगे॑ दे॒वजू॑ते स॒हस्व॑ति ।
 स॒पत्नीं॑ मे॒ परा॑ ध॒म प॑तिं मे॒ केवलं॑ कुरु ॥ १०.१४५.०२
 उ॒त्तरा॑हमु॒त्तर॑ उ॒त्तरे॑दु॒त्तरा॑भ्यः ।
 अथा॑ स॒पत्नी॑ या म॒माध॑रा सा॒धरा॑भ्यः ॥ १०.१४५.०३
 न॒ह्यास्या॑ नाम॑ गु॒भ्णामि॑ नो अ॒स्मिन्न॑म॒ते जने॑ ।
 प॒रामे॑व प॒राव॑तं स॒पत्नीं॑ ग॒मया॑मसि ॥ १०.१४५.०४
 अ॒हम॑स्मि स॒हमा॑नाथ॒ त्वम॑सि सा॒सहिः॑ ।
 उ॒भे स॒हस्व॑ती भू॒त्वी स॒पत्नीं॑ मे स॒हाव॑है ॥ १०.१४५.०५
 उ॒प ते॑ऽधां स॒हमा॑नाम॒भि त्वा॑धां स॒हीय॑सा ।
 मा॒मनु॑ प्र॒ ते मनो॑ व॒त्सं गौ॑रि॒व धा॑वतु प॒था वा॑रि॒व धा॑वतु ॥ १०.१४५.०६

अ॒रण्या॑न्य॒रण्या॑न्य॒सौ या॑ प्रे॒व न॑श्यसि ।
 क॒था ग्रा॑मं न पृ॒च्छसि॑ न त्वा॒ भीरि॑व वि॒न्दती॑ऽ ॥ १०.१४६.०१
 वृ॒षार॑वाय॒ वद॑ते यदु॒पाव॑ति चि॒च्चिकः॑ ।
 आ॒घा॒टिभि॑रिव॒ धाव॑यन्न॒रण्या॑निर्म॒हीय॑ते ॥ १०.१४६.०२
 उ॒त गा॑व॒ इवा॑दन्त्यु॒त वेश्मे॑व दृ॒श्यते॑ ।
 उ॒तो अ॑रण्या॒निः सा॑यं श॒कटी॑रिव॒ सर्ज॑ति ॥ १०.१४६.०३
 गा॒मङ्गै॑ष आ॒ ह्यति॑ दा॒र्वङ्गै॑षो अ॒पाव॑धीत् ।
 वस॑न्न॒रण्या॑न्यां सा॒यम॑क्रु॒क्षद॑ति॒ मन्य॑ते ॥ १०.१४६.०४
 न वा॑ अ॒रण्या॑नि॒हे॒न्त्यन्य॑श्चे॒न्नाभि॑गच्छति ।
 स्वा॒दोः फ॑ल॒स्य ज॑ग्ध्वाय॒ यथा॑का॒मं नि॑ पद्यते ॥ १०.१४६.०५
 आ॒ञ्जन॑गन्धिं सु॒रभिं॑ ब॒ह्वन्ना॑म॒कृषी॑वलाम् ।
 प्रा॒हं मृ॑गाणां॑ मा॒तर॑म॒रण्या॑निम॒शंसि॑षम् ॥ १०.१४६.०६

श्र॒त्ते द॑धामि प्रथ॒माय॑ म॒न्यवे॑ऽह॒न्यद्वृ॑त्रं न॒र्यं वि॑वे॒रपः॑ ।
 उ॒भे य॑त्त्वा भ॒वतो॑ रोद॒सी अनु॑ रे॒जते॑ शु॒ष्मात्पृ॑थि॒वी चि॑द॒द्रिवः॑ ॥ १०.१४७.०१
 त्वं मा॒याभि॑र॒नव॑द्य मा॒यिनं॑ श्र॒वस्य॑ता म॒नसा॑ वृ॒त्रम॑र्दयः ।

त्वामिन्नरो वृणते गविष्टिषु त्वां विश्वासु हव्यास्विष्टिषु ॥ १०.१४७.०२
 ऐषु चाकन्धि पुरुहूत सूरिषु वृधासो ये मघवन्नानशुर्मघम् ।
 अर्चन्ति तोके तनये परिष्टिषु मेधसाता वाजिनमह्ये धने ॥ १०.१४७.०३
 स इन्नु रायः सुभृतस्य चाकनन्मदं यो अस्य रंह्यं चिकेतति ।
 त्वावृधो मघवन्दाश्वध्वरो मक्षू स वाजं भरते धना नृभिः ॥ १०.१४७.०४
 त्वं शर्धाय महिना गृणान उरु कृधि मघवञ्छुग्धि रायः ।
 त्वं नो मित्रो वरुणो न मायी पित्वो न दस्म दयसे विभक्ता ॥ १०.१४७.०५

सुष्वाणासं इन्द्र स्तुमसि त्वा ससवासंश्च तुविनृम्ण वाजम् ।
 आ नो भर सुवितं यस्य चाकन्त्मना तना सनुयाम त्वोताः ॥ १०.१४८.०१
 ऋष्वस्त्वमिन्द्र शूर जातो दासीर्विशः सूर्येण सद्याः ।
 गुहा हितं गुह्यं गूळ्हमप्सु विभूमसि प्रस्रवणे न सोमम् ॥ १०.१४८.०२
 अर्यो वा गिरो अभ्यर्च विद्वानृषीणां विप्रः सुमतिं चकानः ।
 ते स्याम ये रणयन्त सोमैरनोत तुभ्यं रथोळ्ह भक्षैः ॥ १०.१४८.०३
 इमा ब्रह्मेन्द्र तुभ्यं शंसि दा नृभ्यो नृणां शूर शर्वाः ।
 तेभिर्भवं सक्रतुर्येषु चाकन्नत त्रायस्व गृणत उत स्तीन् ॥ १०.१४८.०४
 श्रुधी हवामिन्द्र शूर पृथ्या उत स्तवसे वेन्यस्यकैः ।
 आ यस्ते योनिं घृतवन्तमस्वास्मिर्न निम्नैर्द्रवयन्त वक्वाः ॥ १०.१४८.०५

सविता यन्त्रैः पृथिवीमरम्णादस्कम्भने सविता द्यामदृंहत् ।
 अश्वमिवाधुक्षद्भुनिमन्तरिक्षमूर्ते बद्धं सविता समुद्रम् ॥ १०.१४९.०१
 यत्रा समुद्रः स्काभितो व्यौन्दपां नपात्सविता तस्य वेद ।
 अतो भूरत आ उत्थितं रजोऽतो द्यावापृथिवी अप्रथेताम् ॥ १०.१४९.०२
 पश्चेदमन्यदभवद्यजत्रममर्त्यस्य भुवनस्य भूना ।
 सुपर्णो अङ्ग सवितुर्गुरुत्मान्पूर्वो जातः स उ अस्यानु धर्म ॥ १०.१४९.०३
 गाव इव ग्रामं यूयुधिरिवाश्वान्वाश्वेव वत्सं सुमना दुहाना ।
 पतिरिव जायामभि नो न्येतु धर्ता दिवः सविता विश्ववारः ॥ १०.१४९.०४
 हिरण्यस्तूपः सवितर्यथा त्वाङ्गिरसो जुह्वे वाजे अस्मिन् ।
 एवा त्वार्चन्नवसे वन्दमानः सोमस्येवांशुं प्रति जागराहम् ॥ १०.१४९.०५

समिद्धश्चित्समिध्यसे देवेभ्यो हव्यवाहन ।
 आदित्यै रूद्रैर्वसुभिर्न आ गहि मृळीकाय न आ गहि ॥ १०.१५०.०१
 इमं यज्ञमिदं वचो जुजुषाण उपागहि ।
 मर्तासस्त्वा समिधान हवामहे मृळीकाय हवामहे ॥ १०.१५०.०२
 त्वामु जातवेदसं विश्ववारं गृणे धिया ।
 अग्ने देवा आ वह नः प्रियव्रतान्मृळीकाय प्रियव्रतान् ॥ १०.१५०.०३

अग्निर्देवो देवानामभवत्पुरोहितोऽग्निं मनुष्याइ ऋषयः समीधिरे ।
 अग्निं महो धनसातावहं हुवे मृळीकं धनसातये ॥ १०.१५०.०४
 अग्निरत्रिं भरद्वाजं गविष्ठिरं प्रावन्नः कण्वं त्रसदस्युमाहवे ।
 अग्निं वसिष्ठो हवते पुरोहितो मृळीकाय पुरोहितः ॥ १०.१५०.०५

श्रद्धयाग्निः समिध्यते श्रद्धया हूयते हविः ।
 श्रद्धां भगस्य मूर्धनि वचसा वेदयामसि ॥ १०.१५१.०१
 प्रियं श्रद्ध ददतः प्रियं श्रद्ध दिदासतः ।
 प्रियं भोजेषु यज्वस्विदं म उदितं कृधि ॥ १०.१५१.०२
 यथा देवा असुरेषु श्रद्धामुप्रेषु चक्रिरे ।
 एवं भोजेषु यज्वस्वस्माकमुदितं कृधि ॥ १०.१५१.०३
 श्रद्धां देवा यजमाना वायुगोपा उपासते ।
 श्रद्धां हृदय्यश्याकृत्या श्रद्धया विन्दते वसु ॥ १०.१५१.०४
 श्रद्धां प्रातर्हवामहे श्रद्धां मध्यंदिनं परि ।
 श्रद्धां सूर्यस्य निमृचि श्रद्धे श्रद्धापयेह नः ॥ १०.१५१.०५

शास इत्था महाँ अस्यमित्रखादो अद्भुतः ।
 न यस्य हन्यते सखा न जीयते कदा चन ॥ १०.१५२.०१
 स्वस्तिदा विशस्पतिर्वृत्रहा विमृधो वशी ।
 वृषेन्द्रः पुर एतु नः सोमपा अभयंकरः ॥ १०.१५२.०२
 वि रक्षो वि मृधो जहि वि वृत्रस्य हनू रुज ।
 वि मन्युमिन्द्र वृत्रहन्नमित्रस्याभिदासतः ॥ १०.१५२.०३
 वि न इन्द्र मृधो जहि नीचा यच्छ पृतन्यतः ।
 यो अस्माँ अभिदासत्यधरं गमया तमः ॥ १०.१५२.०४
 अपेन्द्र द्विषतो मनोऽप जिज्यासतो वधम् ।
 वि मन्योः शर्म यच्छ वरीयो यवया वधम् ॥ १०.१५२.०५

इद्धयन्तीरपस्युव इन्द्रं जातमुपासते ।
 भेजानासः सुवीर्यम् ॥ १०.१५३.०१
 त्वमिन्द्र बलादधि सहसो जात ओजसः ।
 त्वं वृषन्वृषेदसि ॥ १०.१५३.०२
 त्वमिन्द्रासि वृत्रहा व्यरुन्तरिक्षमतिरः ।
 उद्दद्यामस्तभ्ना ओजसा ॥ १०.१५३.०३
 त्वमिन्द्र सजोषसमर्कं विभर्षि बाह्वोः ।
 वज्रं शिशान ओजसा ॥ १०.१५३.०४
 त्वमिन्द्राभिभूरसि विश्वा जातान्योजसा ।

स विश्वा भुव आभवः ॥ १०.१५३.०५

सोम एकेभ्यः पवते घृतमेक उपासते ।
येभ्यो मधु प्रधावति ताँश्चिदेवापि गच्छतात् ॥ १०.१५४.०१
तपसा ये अनाधृष्यास्तपसा ये स्वर्ययुः ।
तपो ये चक्रिरे महस्ताँश्चिदेवापि गच्छतात् ॥ १०.१५४.०२
ये युध्यन्ते प्रधनेषु शूरासो ये तनूत्यजः ।
ये वा सहस्रदक्षिणास्ताँश्चिदेवापि गच्छतात् ॥ १०.१५४.०३
ये चित्पूर्वं ऋतसापि ऋतावान ऋतावृधः ।
पितृन्तपस्वतो यम ताँश्चिदेवापि गच्छतात् ॥ १०.१५४.०४
सहस्रणीथाः क्वयो ये गोपायन्ति सूर्यम् ।
ऋषीन्तपस्वतो यम तपोजाँ अपि गच्छतात् ॥ १०.१५४.०५

अरायि काणे विकटे गिरिं गच्छ सदान्वे ।
शिरिम्बिठस्य सत्वाभिस्तेभिष्ट्वा चातयामसि ॥ १०.१५५.०१
चत्तो इतश्चत्तामुतः सर्वा भ्रूणान्यारुषी ।
अराय्यं ब्रह्मणस्पते तीक्ष्णशृण्णोदृषन्निहि ॥ १०.१५५.०२
अदो यद्दारु प्लवते सिन्धोः पारे अपूरुषम् ।
तदा रभस्व दुर्हणो तेन गच्छ परस्तरम् ॥ १०.१५५.०३
यद्ध प्राचीरजगन्तोरो मण्डूरधाणिकीः ।
हता इन्द्रस्य शत्रवः सर्वे बुद्बुदयाशवः ॥ १०.१५५.०४
परीमे गामनिषत् पर्यग्निमहषत् ।
देवेष्वक्रत् श्रवः क इमाँ आ दधर्षति ॥ १०.१५५.०५

अग्निं हिन्वन्तु नो धियः सप्तिमाशुमिवाजिषु ।
तेन जेष्म धनधनम् ॥ १०.१५६.०१
यया गा आकरामहे सेनयाग्ने तवोत्या ।
तां नो हिन्व मघत्तये ॥ १०.१५६.०२
आग्ने स्थूरं रयिं भर पृथुं गोमन्तमश्विनम् ।
अडिध खं वर्तया पणिम् ॥ १०.१५६.०३
अग्ने नक्षत्रमजरमा सूर्यं रोहयो दिवि ।
दधज्ज्योतिर्जनेभ्यः ॥ १०.१५६.०४
अग्ने केतुर्विशामसि प्रेष्ठः श्रेष्ठ उपस्थसत् ।
बोधा स्तोत्रे वयो दधत् ॥ १०.१५६.०५

इमा नु कं भुवना सीषधामेन्द्रश्च विश्वे च देवाः ॥ १०.१५७.०१

यज्ञं च नस्तन्वं च प्रजां चादित्यैरिन्द्रः सह चीकूपाति ॥ १०.१५७.०२
 आदित्यैरिन्द्रः सगणो मरुद्भिरस्माकं भूत्वविता तनूनाम् ॥ १०.१५७.०३
 हत्वाय देवा असुरान्यदायन्देवा देवत्वमभिरक्षमाणाः ॥ १०.१५७.०४
 प्रत्यञ्चमर्कमनयञ्छचीभिरादित्स्वधामिषिरां पर्यपश्यन् ॥ १०.१५७.०५

सूर्यो नो दिवस्पातु वातो अन्तरिक्षात् ।
 अग्निर्नः पार्थिवेभ्यः ॥ १०.१५८.०१
 जोषा सवितर्यस्य ते हरः शतं सवां अर्हति ।
 पाहि नो दिद्युतः पतन्त्याः ॥ १०.१५८.०२
 चक्षुर्नो देवः सविता चक्षुर्न उत पर्वतः ।
 चक्षुर्धाता दधातु नः ॥ १०.१५८.०३
 चक्षुर्नो धेहि चक्षुषे चक्षुर्विष्वे तनूभ्यः ।
 सं चेदं वि च पश्येम ॥ १०.१५८.०४
 सुसंदृशं त्वा वयं प्रति पश्येम सूर्य ।
 वि पश्येम नृचक्षसः ॥ १०.१५८.०५

उदसौ सूर्यो अगादुदयं मामको भगः ।
 अहं तद्विद्वला पतिमभ्यसाक्षि विषासहिः ॥ १०.१५९.०१
 अहं केतुरहं मूर्धाहमुग्रा विवाचनी ।
 ममेदनु ऋतुं पतिः सेहानाया उपाचरेत् ॥ १०.१५९.०२
 मम पुत्राः शत्रुहणोऽथो मे दुहिता विराट् ।
 उताहमस्मि संजया पत्यौ मे श्लोक उत्तमः ॥ १०.१५९.०३
 येनेन्द्रो हविषा कृत्व्यभवद्द्युमन्युत्तमः ।
 इदं तदाक्रि देवा असपत्ना किलाभुवम् ॥ १०.१५९.०४
 असपत्ना सपत्नघ्नी जयन्त्यभिभूवरी ।
 आवृक्षमन्यासां वर्चो राधो अस्थेयसामिव ॥ १०.१५९.०५
 समजैषमिमा अहं सपत्नीरभिभूवरी ।
 यथाहमस्य वीरस्य विराजानि जनस्य च ॥ १०.१५९.०६

तीव्रस्याभिवयसो अस्य पाहि सर्वथा वि हरी इह मुञ्च ।
 इन्द्र मा त्वा यजमानासो अन्ये नि रीरमन्तुभ्यमिमे सुतासः ॥ १०.१६०.०१
 तुभ्यं सुतास्तुभ्यमु सोत्वासस्त्वां गिरः श्वात्र्या आ ह्वयन्ति ।
 इन्द्रेदमद्य सर्वनं जुषाणो विश्वस्य विद्वाँ इह पाहि सोमम् ॥ १०.१६०.०२
 य उशता मनसा सोममस्मै सर्वहृदा देवकामः सुनोति ।
 न गा इन्द्रस्तस्य परा ददाति प्रशस्तमिच्चारुमस्मै कृणोति ॥ १०.१६०.०३
 अनुस्पष्टो भवत्येषो अस्य यो अस्मै रेवान्न सुनोति सोमम् ।

निररुत्नौ मघवा तं दधाति ब्रह्मद्विषो हन्त्यनानुदिष्टः ॥ १०.१६०.०४
 अश्वयन्तो गव्यन्तो वाजयन्तो हवामहे त्वोपगन्तवा उ ।
 आभूषन्तस्ते सुमतौ नवायां वयमिन्द्र त्वा शुनं हुविम ॥ १०.१६०.०५

मुञ्चामि त्वा हविषा जीवनाय कमज्ञातयक्ष्माद्भुत राजयक्ष्मात् ।
 ग्राहिर्जग्राह यदि वैतदेनं तस्या इन्द्राग्नी प्र मुमुक्तमेनम् ॥ १०.१६१.०१
 यदि क्षितायुर्यदि वा परेतो यदि मृत्योरन्तिकं नीत एव ।
 तमा हरामि निर्ऋतेरुपस्थादस्पर्षमेनं शतशारदाय ॥ १०.१६१.०२
 सहस्राक्षेण शतशारदेन शतायुषा हविषाहार्षमेनम् ।
 शतं यथेमं शरदो नयातीन्द्रो विश्वस्य दुरितस्य पारम् ॥ १०.१६१.०३
 शतं जीव शरदो वर्धमानः शतं हेमन्ताञ्छतमु वसन्तान् ।
 शतमिन्द्राग्नी सविता बृहस्पतिः शतायुषा हविषेमं पुनर्दुः ॥ १०.१६१.०४
 आहार्ष त्वाविदं त्वा पुनरागाः पुनर्नव ।
 सर्वाङ्गं सर्वं ते चक्षुः सर्वमायुश्च तेऽविदम् ॥ १०.१६१.०५

ब्रह्मणाग्निः संविदानो रक्षोहा बाधतामितः ।
 अमीवा यस्ते गर्भं दुर्णामा योनिमाशये ॥ १०.१६२.०१
 यस्ते गर्भममीवा दुर्णामा योनिमाशये ।
 अग्निष्टं ब्रह्मणा सह निष्क्रव्यादमनीनशत् ॥ १०.१६२.०२
 यस्ते हन्ति पतयन्तं निषत्स्नुं यः सरीसृपम् ।
 जातं यस्ते जिघांसति तमितो नाशयामसि ॥ १०.१६२.०३
 यस्त ऊरू विहरत्यन्तरा दम्पती शये ।
 योनिं यो अन्तरारेळ्ह तमितो नाशयामसि ॥ १०.१६२.०४
 यस्त्वा भ्राता पतिर्भूत्वा जारो भूत्वा निपद्यते ।
 प्रजां यस्ते जिघांसति तमितो नाशयामसि ॥ १०.१६२.०५
 यस्त्वा स्वप्नेन तमसा मोहयित्वा निपद्यते ।
 प्रजां यस्ते जिघांसति तमितो नाशयामसि ॥ १०.१६२.०६

अक्षीभ्यां ते नासिकाभ्यां कर्णाभ्यां छुबुकादधि ।
 यक्ष्मं शीर्षण्यं मस्तिष्काज्जिह्वाया वि वृहामि ते ॥ १०.१६३.०१
 ग्रीवाभ्यस्त उष्णिहाभ्यः कीकसाभ्यो अनुक्यात् ।
 यक्ष्मं दोषण्यश्रमसाभ्यां बाहुभ्यां वि वृहामि ते ॥ १०.१६३.०२
 अन्त्रेभ्यस्ते गुदाभ्यो वनिष्ठोर्हृदयादधि ।
 यक्ष्मं मतस्नाभ्यां यक्नः प्लाशिभ्यो वि वृहामि ते ॥ १०.१६३.०३
 ऊरुभ्यां ते अष्टीवद्भ्यां पाष्णिभ्यां प्रपदाभ्याम् ।
 यक्ष्मं श्रोणिभ्यां भासदाङ्गसो वि वृहामि ते ॥ १०.१६३.०४

मेहनाद्वनकरणात्लोमभ्यस्ते नखेभ्यः ।
यक्ष्मं सर्वस्मादात्मनस्तमिदं वि वृहामि ते ॥ १०.१६३.०५
अङ्गादङ्गाल्लोम्नोलोम्नो जातं पर्वणिपर्वणि ।
यक्ष्मं सर्वस्मादात्मनस्तमिदं वि वृहामि ते ॥ १०.१६३.०६

अपोहि मनसस्पतेऽप क्राम परश्चर ।
परो निऋत्या आ चक्ष्व बहुधा जीवतो मनः ॥ १०.१६४.०१
भद्रं वै वरं वृणते भद्रं युञ्जन्ति दक्षिणम् ।
भद्रं वैवस्वते चक्षुर्वहुत्रा जीवतो मनः ॥ १०.१६४.०२
यदाशसा निःशसाभिःशसोपारिम जाग्रतो यत्स्वपन्तः ।
अग्निर्विश्वान्यप दुष्कृतान्यजुष्टान्यारे अस्मद्धातु ॥ १०.१६४.०३
यदिन्द्र ब्रह्मणस्पतेऽभिद्रोहं चरामसि ।
प्रचेता न आङ्गिरसो द्विषतां पात्वंहसः ॥ १०.१६४.०४
अजैष्माद्यासनाम चाभुमानागसो वयम् ।
जाग्रत्स्वप्नः संकल्पः पापो यं द्विष्मस्तं स ऋच्छतु यो नो द्वेष्टि तमृच्छतु ॥ १०.१६४.०५

देवाः कपोत इषितो यदिच्छन्दतो निऋत्या इदमाजगाम ।
तस्मा अर्चाम कृणवाम निष्कृतिं शं नो अस्तु द्विपदे शं चतुष्पदे ॥ १०.१६५.०१
शिवः कपोत इषितो नो अस्त्विनागा देवाः शकुनो गृहेषु ।
अग्निर्हि विप्रो जुषतां हविर्नः परि हेतिः पक्षिणी नो वृणक्तु ॥ १०.१६५.०२
हेतिः पक्षिणी न दभात्यस्मानाष्ट्यां पदं कृणुते अग्निधाने ।
शं नो गोभ्यश्च पुरुषेभ्यश्चास्तु मा नो हिंसीदिह देवाः कपोतः ॥ १०.१६५.०३
यदुल्को वदति मोघमेतद्यत्कपोतः पदमग्नौ कृणोति ।
यस्य दूतः प्रहित एष एतत्तस्मै यमाय नमो अस्तु मृत्यवे ॥ १०.१६५.०४
ऋचा कपोतं नुदत प्रणोदमिषं मदन्तः परि गां नयध्वम् ।
संयोपयन्तो दुरितानि विश्वा हित्वा न ऊर्जं प्र पतात्पतिष्ठः ॥ १०.१६५.०५

ऋषभं मा समानानां सपत्नानां विषासहिम् ।
हन्तारं शत्रूणां कृधि विराजं गोपतिं गवाम् ॥ १०.१६६.०१
अहमस्मि सपत्नहेन्द्र इवारिष्टो अक्षतः ।
अधः सपत्ना मे पदोरिमे सर्वे अभिष्टिताः ॥ १०.१६६.०२
अत्रैव वोऽपि नह्याम्युभे आत्नी इव ज्यया ।
वाचस्पते नि षेधेमान्यथा मदधरं वदान् ॥ १०.१६६.०३
अभिभूरहमागमं विश्वकर्मण धाम्ना ।
आ वञ्चितमा वो व्रतमा वोऽहं समितिं ददे ॥ १०.१६६.०४
योगक्षेमं व आदायाहं भूयासमुत्तम आ वो मूर्धानमक्रमीम् ।

अधस्पदान्म उद्वदत मण्डूका इवोदकान्मण्डूका उदकादिव ॥ १०.१६६.०५

तुभ्येदमिन्द्र परिषिच्यते मधु त्वं सुतस्य कलशस्य राजसि ।
त्वं रयिं पुस्वीरामु नस्कृधि त्वं तपः परितप्याजयः स्वः ॥ १०.१६७.०१
स्वर्जितं महि मन्दानमन्धसो हवामहे परिशक्रं सुतां उप ।
इमं नो यज्ञमिह बोध्या गहि स्पृधो जयन्तं मघवानमीमहे ॥ १०.१६७.०२
सोमस्य राज्ञो वरुणस्य धर्मेणि बृहस्पतेरनुमत्या उ शर्मेणि ।
तवाहमद्य मघवन्नपस्तुतौ धातर्विधातः कलशां अभक्षयम् ॥ १०.१६७.०३
प्रसूतो भक्षमकरं चरावपि स्तोमं चेमं प्रथमः सूरिरुन्मृजे ।
सुते सातेन यद्यागमं वां प्रति विश्वामित्रजमदग्नी दमे ॥ १०.१६७.०४

वातस्य नु महिमानं रथस्य रुजन्नेति स्तनयन्नस्य घोषः ।
द्विविस्पृग्यात्यरुणानि कृण्वन्नतो एति पृथिव्या रेणुमस्यन् ॥ १०.१६८.०१
सं प्रेरते अनु वातस्य विष्टा ऐनं गच्छन्ति समनं न योषाः ।
ताभिः सयुक्सरथं देव ईयतेऽस्य विश्वस्य भुवनस्य राजा ॥ १०.१६८.०२
अन्तरिक्षे पृथिभिरीयमानो न नि विशते कतमच्चनाहः ।
अपां सखा प्रथमजा ऋतावा क्व स्विज्जातः कुत आ बभूव ॥ १०.१६८.०३
आत्मा देवानां भुवनस्य गर्भो यथावशं चरति देव एषः ।
घोषा इदस्य शृण्वरे न रूपं तस्मै वाताय हविषा विधेम ॥ १०.१६८.०४

मयोभूर्वातो अभि वातूस्त्रा ऊर्जस्वतीरोषधीरा रिशन्ताम् ।
पीवस्वतीर्जिविधन्याः पिबन्त्ववसायं पद्वते रुद्र मृळ ॥ १०.१६९.०१
याः सरूपा विरूपा एकरूपा यासामग्निरिष्ट्या नामानि वेद ।
या अङ्गिरस्तपसेह चक्रुस्ताभ्यः पर्जन्य महि शर्मं यच्छ ॥ १०.१६९.०२
या देवेषु तन्वश्मैरयन्त यासां सोमो विश्वा रूपाणि वेद ।
ता अस्मभ्यं पर्यसा पिन्वमानाः प्रजावतीरिन्द्र गोष्ठे रिरीहि ॥ १०.१६९.०३
प्रजापतिर्मह्यमिता रराणो विश्वैर्देवैः पितृभिः संविदानः ।
शिवाः सतीरुप नो गोष्ठमाकस्तासां वयं प्रजया सं सदेम ॥ १०.१६९.०४

विभ्राड्बृहत्पिबतु सोम्यं मध्वायुर्दधद्यज्ञपतावविहृतम् ।
वातजूतो यो अभिरक्षति त्मना प्रजाः पुपोष पुरुधा वि राजति ॥ १०.१७०.०१
विभ्राड्बृहत्सुभृतं वाजसातमं धर्मेन्दिवो धरुणे सत्यमर्पितम् ।
अमित्रहा वृत्रहा दस्युहन्तमं ज्योतिर्जज्ञे असुरहा सपत्नहा ॥ १०.१७०.०२
इदं श्रेष्ठं ज्योतिषां ज्योतिरुत्तमं विश्वजिद्धं नजिदुच्यते बृहत् ।
विश्वभ्राड्भ्राजो महि सूर्यो दृश उरु पप्रथे सह ओजो अच्युतम् ॥ १०.१७०.०३
विभ्राजन्ज्योतिषा स्वश्रगच्छो रोचनं दिवः ।

येनेमा विश्वा भुवनान्याभृता विश्वकर्मणा विश्वदेव्यावता ॥ १०.१७०.०४

त्वं त्यमिदतो रथमिन्द्र प्रावः सुतावतः ।
अशृणोः सोमिनो हवम् ॥ १०.१७१.०१
त्वं मुखस्य दोधतः शिरोऽव त्वचो भरः ।
अगच्छः सोमिनो गृहम् ॥ १०.१७१.०२
त्वं त्यमिन्द्र मर्त्यमास्त्रबुध्याय वेन्यम् ।
मुहुः श्रथ्ना मनस्यवे ॥ १०.१७१.०३
त्वं त्यमिन्द्र सूर्यं पश्चा सन्तं पुरस्कृधि ।
देवानां चित्तिरो वशम् ॥ १०.१७१.०४

आ याहि वनसा सह गावः सचन्त वर्तनिं यदूधभिः ॥ १०.१७२.०१
आ याहि वस्व्या धिया मंहिष्ठो जारयन्मखः सुदानुभिः ॥ १०.१७२.०२
पितुभृतो न तन्तुमित्सुदानवः प्रति दध्मो यजामसि ॥ १०.१७२.०३
उषा अप स्वसुस्तमः सं वर्तयति वर्तनिं सुजातता ॥ १०.१७२.०४

आ त्वाहार्षमन्तरेधि ध्रुवस्तिष्ठाविचाचलिः ।
विशस्त्वा सर्वा वाञ्छन्तु मा त्वद्राष्ट्रमधि भ्रशत् ॥ १०.१७३.०१
इहैवैधि माप च्योष्ठाः पर्वत इवाविचाचलिः ।
इन्द्र इवेह ध्रुवस्तिष्ठेह राष्ट्रमु धारय ॥ १०.१७३.०२
इममिन्द्रो अदीधरद्भ्रुवं ध्रुवेण हविषा ।
तस्मै सोमो अधि ब्रवत्तस्मा उ ब्रह्मणस्पतिः ॥ १०.१७३.०३
ध्रुवा द्यौर्ध्रुवा पृथिवी ध्रुवासः पर्वता इमे ।
ध्रुवं विश्वमिदं जगद्भ्रुवो राजा विशामयम् ॥ १०.१७३.०४
ध्रुवं ते राजा वरुणो ध्रुवं देवो बृहस्पतिः ।
ध्रुवं त इन्द्रश्चाग्निश्च राष्ट्रं धारयतां ध्रुवम् ॥ १०.१७३.०५
ध्रुवं ध्रुवेण हविषाभि सोमं मृशामसि ।
अथो त इन्द्रः केवलीर्विशो बलिहतस्करत् ॥ १०.१७३.०६

अभीवर्तेन हविषा येनेन्द्रो अभिवावृते ।
तेनास्मान्ब्रह्मणस्पतेऽभि राष्ट्राय वर्तय ॥ १०.१७४.०१
अभिवृत्य सपत्नानभि या नो अरातयः ।
अभि पृतन्यन्तं तिष्ठाभि यो न इरस्यति ॥ १०.१७४.०२
अभि त्वा देवः सविताभि सोमो अवीवृतत् ।
अभि त्वा विश्वा भूतान्यभीवर्तो यथाससि ॥ १०.१७४.०३
येनेन्द्रो हविषा कृत्व्यभवद्दुम्युत्तमः ।

इदं तदक्रि देवा असपत्नः किलाभुवम् ॥ १०.१७४.०४
असपत्नः सपत्नहाभिराष्ट्रो विषासहिः ।
यथाहमेषां भूतानां विराजानि जनस्य च ॥ १०.१७४.०५

प्र वो ग्रावाणः सविता देवः सुवतु धर्मणा ।
धूर्षु युज्यध्वं सुनुत ॥ १०.१७५.०१
ग्रावाणो अप दुच्छुनामप सेधत दुर्मतिम् ।
उम्राः कर्तन भेषजम् ॥ १०.१७५.०२
ग्रावाण उपरेष्वा महीयन्ते सजोषसः ।
वृष्णे दधतो वृष्णयम् ॥ १०.१७५.०३
ग्रावाणः सविता नु वो देवः सुवतु धर्मणा ।
यजमानाय सुन्वते ॥ १०.१७५.०४

प्र सूनव ऋभूणां बृहन्नवन्त वृजना ।
क्षामा ये विश्वधायसोऽशनन्धेनुं न मातरम् ॥ १०.१७६.०१
प्र देवं देव्या धिया भरता जातवेदसम् ।
हृव्या नो वक्षदानुषक् ॥ १०.१७६.०२
अयमुष्य प्र देवयुर्होता यज्ञाय नीयते ।
रथो न योरभीवृतो घृणीवाञ्चेतति त्मना ॥ १०.१७६.०३
अयमग्निरुरुष्यत्यमृतादिव जन्मनः ।
सहस्रिस्त्रिसहीयान्देवो जीवातवे कृतः ॥ १०.१७६.०४

पतंगमक्तमसुरस्य मायया हृदा पश्यन्ति मनसा विपश्चितः ।
समुद्रे अन्तः क्वयो वि चक्षते मरीचीनां पदमिच्छन्ति वेधसः ॥ १०.१७७.०१
पतंगो वाचं मनसा बिभर्ति तां गन्धर्वोऽवद्गर्भे अन्तः ।
तां द्योतमानां स्वयं मनीषामृतस्य पदे क्वयो नि पान्ति ॥ १०.१७७.०२
अपश्यं गोपामनिपद्यमानमा च परां च पथिभिश्चरन्तम् ।
स सग्रीचीः स विषूचीर्वसान आ वरीवर्ति भुवनेष्वन्तः ॥ १०.१७७.०३

त्यम् षु वाजिनं देवजूतं सहावानं तस्तारं रथानाम् ।
अरिष्टनेमिं पृतनाजमाशुं स्वस्तये ताक्षर्यमिहा हुवैम ॥ १०.१७८.०१
इन्द्रस्येव रातिमाजोहुवानाः स्वस्तये नावमिवा रुहेम ।
उर्वी न पृथ्वी बहुले गभीरे मा वामेतौ मा परेतौ रिषाम ॥ १०.१७८.०२
सद्यश्चिद्यः शवसा पञ्च कृष्टीः सूर्य इव ज्योतिषापस्तान ।
सहस्रसाः शतसा अस्य रंहिर्न स्मा वरन्ते युवति न शर्याम् ॥ १०.१७८.०३

उत्तिष्ठताव' पश्यतेन्द्रस्य भागमृत्वियम् ।
यदि श्रातो जुहोत न यद्यश्रातो ममत्तन ॥ १०.१७९.०१
श्रातं हविरो ष्विन्द्र प्र याहि जगाम सूरौ अध्वनो विमध्यम् ।
परि त्वासते निधिभिः सखायः कुलपा न ब्राजपतिं चरन्तम् ॥ १०.१७९.०२
श्रातं मन्य ऊर्धनि श्रातमग्नौ सुश्रातं मन्ये तदृतं नवीयः ।
माध्यंदिनस्य सवनस्य दध्नः पिबेन्द्र वज्रिन्पुरुकृज्जुषाणः ॥ १०.१७९.०३

प्र ससाहिषे पुरुहूत शत्रूञ्ज्येष्ठस्ते शुष्म इह रातिरस्तु ।
इन्द्रा भर दक्षिणेना वसूनि पतिः सिन्धूनामसि रेवतीनाम् ॥ १०.१८०.०१
मृगो न भीमः कुचरो गिरिष्ठाः परावत आ जगन्था परस्याः ।
सृकं संशायं पविमिन्द्र तिग्मं वि शत्रून्ताळिह वि मृधो नुदस्व ॥ १०.१८०.०२
इन्द्र क्षत्रमभि वाममोजोऽजायथा वृषभ चर्षणीनाम् ।
अपानुदो जनममित्रयन्तमुरुं देवेभ्यो अकृणोरु लोकम् ॥ १०.१८०.०३

प्रथञ्च यस्य सप्रथञ्च नामानुष्टुभस्य हविषो हविर्यत् ।
धातुर्द्युतानात्सवितुश्च विष्णो रथंतरमा जभारा वसिष्ठः ॥ १०.१८१.०१
अविन्दन्ते अतिहितं यदासीद्यज्ञस्य धाम परमं गुहा यत् ।
धातुर्द्युतानात्सवितुश्च विष्णोभरद्वाजो बृहदा चक्रे अग्नेः ॥ १०.१८१.०२
तेऽविन्दन्मनसा दीध्याना यजुः ष्कन्नं प्रथमं देवयानम् ।
धातुर्द्युतानात्सवितुश्च विष्णोरा सूर्यादभरन्धर्ममेते ॥ १०.१८१.०३

बृहस्पतिर्नयतु दुर्गहा तिरः पुनर्निषदघशसाय मन्म ।
क्षिपदशस्तिमप दुर्मतिं हन्नथा करद्यजमानाय शं योः ॥ १०.१८२.०१
नराशंसो नोऽवतु प्रयाजे शं नो अस्त्वनुयाजो हवेषु ।
क्षिपदशस्तिमप दुर्मतिं हन्नथा करद्यजमानाय शं योः ॥ १०.१८२.०२
तपुर्मूर्धा तपतु रक्षसो ये ब्रह्मद्विषः शरवे हन्तवा उ ।
क्षिपदशस्तिमप दुर्मतिं हन्नथा करद्यजमानाय शं योः ॥ १०.१८२.०३

अपश्यं त्वा मनसा चेकितानं तपसो जातं तपसो विभूतम् ।
इह प्रजामिह रयिं रराणः प्र जायस्व प्रजया पुत्रकाम ॥ १०.१८३.०१
अपश्यं त्वा मनसा दीध्यानां स्वायां तनू ऋत्व्ये नाधमानाम् ।
उप मामुच्चा युवतिर्बभूयाः प्र जायस्व प्रजया पुत्रकामे ॥ १०.१८३.०२
अहं गर्भमदधामोषधीष्वहं विश्वेषु भुवनेष्वन्तः ।
अहं प्रजा अजनयं पृथिव्यामहं जनिभ्यो अपरीषु पुत्रान् ॥ १०.१८३.०३

विष्णुर्योनिं कल्पयतु त्वष्टा रूपाणि पिंशतु ।

आ सिञ्चतु प्रजापतिर्धाता गर्भं दधातु ते ॥ १०.१८४.०१
 गर्भं धेहि सिनीवालि गर्भं धेहि सरस्वति ।
 गर्भं ते अश्विनौ देवावा धत्तां पुष्करस्रजा ॥ १०.१८४.०२
 हिरण्ययी अरणी यं निर्मन्थतो अश्विना ।
 तं ते गर्भं हवामहे दशमे मासि सूतवे ॥ १०.१८४.०३

महि त्रीणामवोऽस्तु दुक्षं मित्रस्यार्यम्णः ।
 दुराधर्षं वरुणस्य ॥ १०.१८५.०१
 नहि तेषाममा चन नाध्वसु वारणेषु ।
 ईशे रिपुरघशांसः ॥ १०.१८५.०२
 यस्मै पुत्रासो अदितेः प्र जीवसे मर्त्याय ।
 ज्योतिर्यच्छन्त्यजस्रम् ॥ १०.१८५.०३

वात आ वातु भेषजं शम्भु मयोभु नो हृदे ।
 प्र ण आयूषि तारिषत् ॥ १०.१८६.०१
 उत वात पितासि न उत भ्रातोत नः सखा ।
 स नो जीवातवे कृधि ॥ १०.१८६.०२
 यद्दो वात ते गृहेऽमृतस्य निधिर्हितः ।
 ततो नो देहि जीवसे ॥ १०.१८६.०३

प्रागनये वाचमीरय वृषभाय क्षितीनाम् ।
 स नः पर्षदति द्विषः ॥ १०.१८७.०१
 यः परस्याः परावतस्तिरो धन्वातिरोचते ।
 स नः पर्षदति द्विषः ॥ १०.१८७.०२
 यो रक्षांसि निजूर्वति वृषा शुक्रेण शोचिषा ।
 स नः पर्षदति द्विषः ॥ १०.१८७.०३
 यो विश्वाभि विपश्यति भुवना सं च पश्यति ।
 स नः पर्षदति द्विषः ॥ १०.१८७.०४
 यो अस्य पारे रजसः शुक्रो अग्निरजायत ।
 स नः पर्षदति द्विषः ॥ १०.१८७.०५

प्र नूनं जातवेदसमश्वं हिनोत वाजिनम् ।
 इदं नो बहिरासदे ॥ १०.१८८.०१
 अस्य प्र जातवेदसो विप्रवीरस्य मीळ्हुषः ।
 महीमियमि सुश्रुतिम् ॥ १०.१८८.०२
 या रुचो जातवेदसो देवत्रा हव्यवाहनीः ।

ताभिर्नो यज्ञमिन्वतु ॥ १०.१८८.०३

आयं गौः पृश्निरक्रमीदसदन्मातरं पुरः ।
पितरं च प्रयन्स्वः ॥ १०.१८९.०१
अन्तश्चरति रोचनास्य प्राणादपानती ।
व्यख्यन्महिषो दिवम् ॥ १०.१८९.०२
त्रिंशद्धाम वि राजति वाक्पतंगाय धीयते ।
प्रति वस्तोरह द्युभिः ॥ १०.१८९.०३

ऋतं च सत्यं चाभीद्धात्तपसोऽध्यजायत ।
ततो राज्यजायत ततः समुद्रो अर्णवः ॥ १०.१९०.०१
समुद्रादर्णवादधि संवत्सरो अजायत ।
अहोरात्राणि विदधद्विष्वस्य मिषतो वशी ॥ १०.१९०.०२
सूर्याचन्द्रमसौ धाता यथापूर्वमकल्पयत् ।
दिवं च पृथिवीं चान्तरिक्षमथो स्वः ॥ १०.१९०.०३

संसमिद्युवसे वृषन्नग्ने विश्वान्यर्य आ ।
इळस्पदे समिध्यसे स नो वसून्या भर ॥ १०.१९१.०१
सं गच्छध्वं सं वदध्वं सं वो मनांसि जानताम् ।
देवा भागं यथा पूर्वं संजानाना उपासति ॥ १०.१९१.०२
समानो मन्त्रः समितिः समानी समानं मनः सह चित्तमेषाम् ।
समानं मन्त्रमभि मन्त्रये वः समानेन वो हविषा जुहोमि ॥ १०.१९१.०३
समानी व आकूतिः समाना हृदयानि वः ।
समानमस्तु वो मनो यथा वः सुसहासति ॥ १०.१९१.०४

Last updated July 2, 2013

Special mention : Initial processing and help by Avinash and Shashi Sathaye,
Avinash Chopde, Shree Devi Kumar, Sunder Hattangadi, John Gardner.
Reprocessed from Original in final form by Detlef Eichler with additional corrections.
See Detlef's site <http://www.detlef108.de/Rigveda.htm>
for other details and formats.

The text is shown with accents (Anudattas, dependent Svaritas,
and independent Svaritas including Kampas). Words are connected (agnimIle).
Ch is doubled as in gachChati according to the rules of Rigveda-Pratishakhya.
At the end of a word m is replaced by Anusvara M if the initial letter of the
following word is a labial stop consonant (p, ph, b, bh, m).
Visarga H before sh, Sh or s followed by a voiceless consonant has been restored.

Source : The Aufrecht/van Nooten/Holland (Samhita) version of the Rigveda (<http://www.people.fas.harvard.edu/witzel/onlineRV.htm>). In this text accented vowels have Udatta or 'independent Svarita' markers. Kampas are not shown. Words are separated (agnim ILe). Ch is not doubled as in gaChati. At the end of a word we find m before a following labial stop consonant (p, ph, b, bh, m). Visarga H before sh, Sh or s followed by a voiceless consonant has been dropped according to a rule of Rigveda-Pratishakhya.

Send corrections to : detlefeichler@googlemail.com, sanskrit@cheerful.com

The text is to be used for personal studies and research only.
Any use for commercial purpose is prohibited as a 'gentleman's' agreement.

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com
Last updated July 7, 2013
<http://sanskritdocuments.org>